БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА.

IV
Ж-17033
1927-1-9

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
імени
ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ.

Ч. 1.197.

07 1.197

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот

МОЛОДЕ ЖИТТЯ
ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік. Львів 15. січня 1927. ч. 1 (40).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE" Addr. Lwiw, Dominikanska 11.

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

НЕХАЙ ЖИВЕ ХЛОПЕЦЬ!

„Нехай живе цей, що зібрав нас тут в братерській любові та праці, нехай живе цей від якого ждемо кращого майбутнього світу і націй — нехай живе хлопець! — це слова сімдесятьлітнього ідеольога пластунського руху Бейдена-Павелля на конференції в Кандерстег.

І коли з новим роком я проглядаю минулий рік в українському пластовому житті, наш пластовий рух уявляється мені хоч і вярмленою але стихійною силою, яку спрямували постороннні обставини і навіть ми самі в назначені береги та греблі, і якій наказали ждати пригожого моменту, який мав прийти зі статутами чи міжнародніми визнаннями.

З прогульки човном 1926. Замок в Раківці над Дністром. Світ. В. Г.

І вкупі з тим уявляється мені цей, що творить цю стихійну силу, цей якому тісно було в берегах та греблях, і якому хотілося вже або статутів, щоби пластовий рух міг вільно ширитися по рідній країні, або вже йти далі, змагатися. падати і знову зриватися до боротьби. Уявляється мені пластун. хлопець цілий у сонці, з розвіяною хустиною на шиї і посміхом на устах...

Сьогодні цьому хлопцеві — нам вже нічого чекати, хоч старання в даному напрямі можна далі провадити. Статути для окремого Пласту, який змігби поширювати свою діяльність по всіх українських землях, нам відкинено два рази (мовляв: справити дрібниці!). А минулорічна міжнародня скавтова конференція в Кандерстег (друга відбудеться аж в 1929 р.) виказала знову наглядно, що з нами як з пластовою організацією будуть рахуватися тільки тоді, коли ми будемо державною нацією. Хиба, якщо ми схочемо зарахуватися до „національних меншостей" і кричати собі на сором про свої права, то нам дадуть (як будемо льояльні!) „право закладати пластові відділи, котрі належачи до народнього скавтового Союзу (даної держави) і підлягаючи його статутам, будуть мали право уживати рідної мови в своїому внутрішньому житті і право йменувати своїх скавтмастрів і провідників". (див. 15. резолюція Міжнарод. Скавтової Конференції 1926 р.)

Ледви чи здалобся до чогось оспорювати актуальні резолюції Конференції, (які, до речі, можнаб опрокидати одні одними) вишукувати їх причини, або негодувати на братні улади скавтського світу. Ми як пластуни визнаємо справедливість супроти себе і супроти других і такі резолюції нас не дивують. А впрочім чи моглиб ці резолюції заважити нам на чомусь, чи спрямувати в инакшому напрямі наш пластовий рух?

Український хлопець знає, що йому треба йти далі своїм власним, одиноким шляхом, на якому йому треба, як я сказав боротися, падати й знову зриватися до боротьби. І цим шляхом він піде зі загально пластовими ідеалами. Бо й для нього, як і для пластунів

усього світу найвищим обовязком: служба Батьківщині, бо й для нас, як і для учасників Міжнародньої Конференції „закріплення дитини в її природньому середовищі, значить: в її власній родині та країні, остає сьогодні надалі першим прінціпом правильного виховання" (19. резолюція). І вкраїнський хлопець все буде памятати, що „цівілізація була і є спільним твором всіх народів, навіть і тих, які в минулому невинно змагалися зі собою" (19 резол.).

Ідея міжнароднього братерства не виключає націоналізму в основі пластового руху. І саме патріотизму, громадянських чеснот український хлопець-пластун буде вчитися у скавтів великих націй: Англійців, Американців, Німців чи Поляків, і як вони, він все буде гордий, що він Українець.

І приміром для його праці, буде праця хочби довоєнних польських „harcerz-ів", або сьогоднішних мадярських скавтів, для яких пошматувана Батьківщина стоїть на передньому місці, і які все працюють з думкою про нещастя, яке впало на Мадярщину з договором в Тріянон, (що обкроїв їх велике королівство до маленької країни); або німецьких юнаків, 11. точка закону яких, каже, що: „німецький юнак при всій радости не забуває ніколи, що... диктатом накинено протиправно на широкі простори німецької Батьківщини і міліони німецьких земляків вороже ярмо".

Як вірять скавти всіх народів у розвій всесвітнього скавтінту, так віримо і ми в свою працю і в свою мету. Український пластун знає, що у величезному скавтському рухові світу український пластовий Улад теж одно зі звен, нехай непризнане, але й не останнє; що наш Улад сьогодні в такому становищі, в якому були колись признані великі пластові Улади світу.

І нехай нам з гори накидують форми, приписи, нехай нам кажуть „що нам можна, а що не можна", — доки буде хочби один український хлопець, який з усміхом пластуна перескакуватиме всі колоди й перешкоди, доти він один буде вибірати свій шлях і творити своє життя. Бо кожна форма, рух улад чи організація є для хлопця, а не хлопець для них. Він їх добірає, творить, а коли треба розбиває і шукає инших.

Тож — „нехай живе хлопець"!..

Самітний Олень.

Пластуни в нещастю.

Фльоріда. — Типова відповідь. — Група добрих! пластунів. — Як працювали. — Телеґраф в руках пластунів. — Модерне „Посольство Ґарціове". — В чім помагали. — Праця не хлопців, але дорослих.

Мурнисборо, Санта Барбара, а сьогодні Фльоріда В кожному з цих міст перейшли пластуни „хрещення вогнем" Не очікуючи нічого, нагло опинилися вони в середині світа, що розпадався в ніщо перед їх очима.

Не стає слів, щоб списати все те, що робилося на Фльоріді. Найбільша фантазія, не в силі видумати того, що було в дійсности.

Вітер і дощ, дощ і вітер цілих 48 годин, потім буря, яких 137 миль на годину (219·2 km!).

Смерчі, цебто воздушні стовпи зривали з домів стріхи, як паперові шапки, авта перевернені догори колесами, розхитані будівлі, вивернені з корінням де-

Орлине Перо

Поворот Медвежого Серця.

(Докінчення 1).

III.

Був чудовий ранок. Схід мінився ріжнобарвними світлами, а скелі золотилися прозолотю світанку. Понурий і дикий вид усієї околиці з її високими, голими брилами ґраніту, чорною лячною гущавиною пралісу, мутними і непривітними нуртами швидкої бистриці під чудотворним впливом благодійних промінів ставав дагідніший.

Заповідався прегарний соняшний день, бо небесна баня була прозоро — чиста, на її блакиті не видно було найменшої хмаринки. Птацтво високо кружляло радісно щебечучи і звірі вилазили на світ Божий зі своїх нічних леговищ.

Стежкою, що змиїлася по щілинах і зривах скель та вела на сам шпиль, прямував Медвеже Серце. Марне і жалісне було його обличчя, не мало давного гордого виразу і ясности і блеску в очах. В скудовдженім волоссі не видно було орлиного пера, на тілі не було леопардової шкіри.

Тільки тіло його, хоч худе, було сильне і мускулясте, відпорне і загартоване на всі небезпеки.

За поясом заткнений був гострий томагавк, котрим добував собі їду.

Він виліз на сам вершок скельної брили і станув випростувавшись. З його появою перелякані вужі кинулись в ростіч та позалазили у щілини, а хижі супи та кондори зірвались з каміня і голосно лопотячи крилами полетіли на долину.

Холодний гірський вітер маяв волоссям Медвежого Серця, а бронзоване тіло, викуте немов з криці заясніло промінням сонця.

Перед його очима простягався широкий краєвид. Під ногами сірі скелі, але чим низше тим природа ставала гарнішою і багатшою.

По цей бік гірського хребта досягнув соколиний зір Медвежого Серця ледви замітний табор побратимів — Медведів у зеленій пущі. Слабий дим з ватри линув у прірву блакиту і там гинув. Шестеро побратимів притулилось в тіні кедра. Медвеже Серце відвів очі від того видовища і глянув по другий бік себе. Ген, ген в долині, над берегом шумної великої ріки, що котила свої хвилі по білих каміннях розложився табор Даксагаїв. Життя у ньому будилося. Войовники суетились по таборі, новий вожд Чорний Вуж второпно розпоряджував, скваи поралась коло забитої звірини, юнаки приганяли мустанґів з паші...

Душа Медвежого Серця раділа дивлячись на цей табор, в котрім кипіла праця і життя. Але заразом жаль і журба пройняла його. Він схилився і вхопив голову у руки. На нього знова наступили Чорною Хмарою спомини з давніх літ і неясні думки про будуччину. Так простояв він в задумі якийсь час.

Львівська державна наукова бібліотека
№ Ж 4920

рева, грізне море в потопі филь розілялося по низьких берегах і затопило місто, так що кораблі опинилися аж в головних улицях.

Сотні людей загинуло, були тисячі ранених, а матеріяльні втрати досягають сорок міліонів долярів.

* * *

Від чогоб ви почали, колиб почули, що над вами горить стріха, а вікнами другого поверху вривається вам до помешкання море?

Не переборщуючи це спіткало пластунів у їх праці. Це був судний день, коли люди мали показати силу своєї душі.

А тут багато „сильних" захопив пянічний страх, а багато „слабих" виказалося дійсними героями.

Всюди під час нещастя відповідь скавтів була: „були готові, щоби помогти другим"

* * *

Деякі були цілими годинами в службі, як тільки прийшло завізвання до помочі. Багато з їх учинків були наглядні, але були і діла, від яких останні люде втікали, або відмовлялися. Пластуни їх виконали цілком самі і ніхто цього не бачив. А виконали справді чудово.

Пластовий стрій з розвіяною хустиною було видно всюди — помагали тим що втікли, стерегли доми, виправляли шкоди, розносили відомости, помагали лікарям і сестрам милосердя. Вибудовували захоронні шатра і варили їжу.

Всюде показували свою ініціятиву.

Їх добре діло стало славним. Громадянство почало розуміти, що в пластових відділах мають горожане надзвичайні сили не аж на завтра, але вже й на сьогодні. Багато стверджувало, що під час оркану з дощем падали жаби. Не жаби, але добрі діла.

* * *

Майор Е. С. Romph назвав працю, яку пластуни виконали — „чудова — а зі всіх кінців держави Фльоріда одержували пластова централя слова найщиріїшої подяки та признання. Ось кілька вчинків, про які можна було довідатися серед тисяч инчих.

Місто Moore Haven було цілком під водою, коли порушилися греблі озера Okeechobee. Пластун Gene Parker зі своїм братом були перші з тих, хто добувся до розрушеного міста покористуються для цієї цілі човном до якого прикріпили малий мотор з водяним пропелєром.

Пластун Ballantine з Fort Muers з братом висвободили дві жінки з авта, яке заплуталось серед електричних дротів.

Свідки стверджують, як цей учинок вплівав на нерви.

Це все робилося під час, коли буря досягла своєї найбільшої сили.

В Міаті, котре зазнало найбільше страт і найбільше з усіх міст було зруйноване, пластуни були в службі від початку захоронних і помічних праць. Пластун Robert Green сам подав першу поміч більше ніж сотні ранених.

В Hollywood був пластун Francis Jahner 19¼ год. в службі без відпочинку перший день по катастрофі. В останніх 9 днях віддавав щодня 12 годин на правильну захоронну працю.

Урядовець округу Palm Beach, Artur F. Backer, в своїому звіті подає: ані година не минула від завізвання, а вже всі пластуни зійшлися. Західне телєграфічне товариство (Westen Union Telegraph) було просто засипане депешами і запитами за рідними та знайомими. Управитель запросив до помочі пластунів з West Pal Beach, Velsey City і Lake Worth. В короткому часі були пластуни на місці, а за дві з половиною години полагоджено стільки матеріялу, що на думку управителя, міг бути полагоджений, що найменше за 6 годин.

Пластуни заопікувалися змерзлими дітьми в той час, як їхні батьки чекали на потяг, який їх відвізби з грізного краю.

Є книжечка під назвою „Посольство Гарціово", в якій описується відданий і свідомий обовязок хлопчини, котрий не зважаючи на страшні перешкоди, не відмовився і доручив письмо до рук того, кому воно належало. Примір людини, яка знає, що є відповідальність і обовязок. В час нещастя на Фльоріді виказався цими здібностями й американський пластун.

— Годі! Гукнув він всею силою своїх грудей. Доволі марніти в безділлі! Доволі терпіти у тюрмі слабкодухости моєї душі! Чиж самолюбам і слабодухам є місце на землі? Чиж не бачу я що даремні мої змагання вкресати вогню життя по цей бік скель? Довг кличе мене туди до моїх славних войовників Даксагаїв, що ведуть праздиве юнацьке життя!

Чиж час тепер на суперечки і коромоли, коли на овиді червоніє кровава заграва боротьби? Маю вибірати: тут горстка самолюбів, переповнених гордістю і ненавистю, знеохочених власними невдачами до життя, а тут сотки здорових і тілом і душею лицарів!

І Медвеже Серце мов олень поцілений стрілою ловця шибнув на дім полохаючи птацтво і звірню...

Справдилось пророцтво Буйволового чола: Медвеже Серце не вернув уже більше до табору Медведів.

IV.

Поважно й тихо засіли Даксагаї довкруги Ватри великої Ради. Було їх менше, але завзятість і відвага пробивала в їх суворих обличчях.

— Браття! Почав Чорний Вуж, славний вожд Даксагаїв. Справа великої ваги веліла мені скликати вас на цю нараду.

Страшна небезпека загрожує нам із Сходу. Давно вже як знаєте, причалили до нас білі лиця і вступили на нашу землю. Спочатку були вони добрі і лагідні, навчили нас багато добрих річей і дарували нам зброю, але тепер хотять вони здобути й поневолити нашу країну.

Це великий Дух карає нас за наші провини в їх лиці!

Сгежі що вартували над Великим Морем донесли, що велика сила човнів з білими вітрилами зближається до нас.

Ще трохи і блідолиці запанують над нами, а тоді прощай золота свободо!

Тому ми тепер усі як один мусимо стануги до боротьби....

Зненацька вожд замовк і глянув кудись в бік: За ним і всі войовники звернули голови.

Велика тиша запанувала довкруги.

До Ватри поволі зближався Медвеже серце. Ніхто не пізнавби у вихуділій, покірній постаті з головою винувато схиленою в діл, колишнього славного, гордого золотого войовника.

Кілька кроків перед ватрою він спинився.

— Вітай нам Медвеже Серце! Стиха озвався Велика Стопа. Ми тебе ждали. Піднеси свою голову і сміло глянь на нас. Миж усі твої браття і радіємо, що ти вернув до нас.

— Паа! Голосно потвердили всі войовники. Медвеже Серце випрямився. В очах його заграли давні іскри, лице привітливо всміхнулося.

— Здорові були браття Даксагаї! Я вернув до вас по святий огонь життя! Забудьте про все, що му-

Вивірка, білка, білиця.

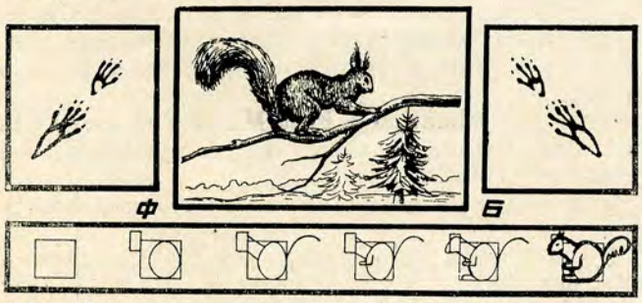

Родина: гризуни. Живе в уміркованій полосі.
Роди вивірок: руда (сподом біла) червона і чорнява, попеляста,
Вага: до 500 гр.
Живе: до 8 літ.
Пожива: ліскові оріхи, зернята, буква, жолудь, кора дерев, овочі, гриби, пожирає також яйця і молоді пташки.
Голос: пфт, голос у небезпеці: мйііїї; дуже проразливий, тонкий голос.
Вороги: яструб, куниця, кіт,
Криївки: гніздо з дашком, вистелене мохом, листям, дуплаві дерева, постійно у лісі.
Важніші прикмети: гнучкість, зручність, память привязання, ніжність.
Хиби: замітна цікавість, великий шкідник.
Ловиться: стрільбою, сільцем.
Звичаї й обичаї: Живе малою громадою, на зиму лагодить припаси, зіскакує головою в діл, легко засипляє на зиму, молода примховата обгризає овочі до половини і викидає, проти вітру заслонюється хвостом, у небезпеці, тікає від громади, у страху виливає моч.

В понеділок в ночі 20. IX. дістала центральна канцелярія політичних товариств в Ralm Beach радіом прохання пюрського кореспондента лондонського Times за перепусткою до спустошених країв, щоби міг подати своїм читачам свіжі справи. Зі зрозумілих причин був до того нещасного краю вступ не запрошеним відвідувачам заборонений. Хотів приїхати потягом 23·45 h.

Написано телеґрафічну перепустку і послано скавтом Jesse Webster-ом, аби віддав її на телеґрафічній стації. (Webster мав 13 літ і в сьогорічньому літньому таборі здав третій іспит.) Western Union Telegraph мав дуже богато телеґрам до полагодження; тому відмовився принять телеґраму. Тоді Webster побіг на дворець і просив щоби телеґраму вислав залізничний уряд але й тут йому не вдалося. Тоді сів пластун Webster на лавку й почав чекати. По півночі — досить спізнений — приїхав потяг. Голосно викликуючи імя адресата найшов його і передав перепустку. Якщо такий вчинок є для дорослого чоловіка добрим й справедливим, то чим є він для тринайцятилітнього хлопця?

Ось що робили пластуни під час нещастя на Фльоріді. Подавали самі, першу поміч, самі провадили службу допомогову, були посланцями усім урядам та інституціям, помагали в лічницях, провадили збірки продуктів й одіжі, помагали розділювати їх, приготовлювали; розділяли продукти на помічних стаціях, вичищували улиці міста від розбитих предметів, будували шатра й притулки для людей без домів, помагати робити перші необхідні речі в домашньому житті, помагали в урядах, стерегли розрушені доми і залишені склепи, заступали шоферів, помагали сестрам милосердя, піклувалися дітьми та немовлятами, і ще в багатьох инших справах були ужиточні, яких було так багато, що несталоби місця, щоби їх описати

Врешті прочитайте, що про скавтів та їх працю написав часопис Daily News в Міаті, коли знову вийшов по катастрофі. Зайняли свої місця як вояки зі зрозумінням свойого святого обовязку. Не мало помогли при скорому відбудованні спустошеної землі. Звільнили дорослих, взявшись до, того що їм було призначено і тим дали можливість дорослим працювати де инде. Місто є їм без міри вдячне. Не була це праця, яку викопали хлопці, але праця мущин.

З чеського перекл. (Кпо ч. 2.) ст. пл. розв. Д. Козіцький

нилось! Нехай його вітер розвіє по преріях або хвилі понесуть у Велике Море!

Прийміть мене до свойого гурту!

Всі войовники голосним кличем привітали його, а Чорний вуж закурив вуглем люльку мира і подав її Медвежому Серцеві, він потягнув запашний дим і подав свойому сусідові, колишньому ворогові Червовій Рибі — Пяґу Анґаре. Так заключено наново вічну приязнь.

— — — — — — — — — — — — — —

Ще того вечеру Медвеже Серце встромив перо орла в чуприну, принав імя Куппуї — Огняне Серце, на знак невгасимого вогню життя, що запалав у його серці та завязав кровю вічне побратимство із Червоною Рибою, Чорним Оком — Кольмапуті, Чівґасковком — Великим Вужем, Маґуою — Хитрим Лисом, своїми колишніми ворогами.

Весь табор Дакзагаїв обходнувало цього вечору велике свято,

V.

День хилився до кінця і сутінь вечеру поволі залягла на околицю. Небосклін був уже чорний, сонце ховалося за обрій.

Передвічний бір сповився таємничою темрявою. Чутно було рев бізонів, протягливий голос ягуарів і шум та безліч ріжнородних незнаних голосів, що жахали але й рівночасно манили до себе. В синій далі ледви мерехтіли гори, зараз коло ліса плила широка ріка бистрою течією. Береги її були то раз круті, то низькі, поросли комишом, то творили низькі заливи зі спокійним, лівивим плесом.

Лентою ринула ріка до заходу, де немов зливалася з небом. Ясне сонце немов погасало, зануряючись в ній і золотило її хвилі веселкою проміння.

Тисячі птацтва гніздились у болотнистих берегах ріки. Чаплі поважно бродили край берега. Хорустілі, деркачі і чайки викрикували недалеко. Дикі гуси і журавлі летіли довгим ключем кудись на инші місця.

Час до часу кидались у воді риби, показувалося та зникало в глибоких нуртах тіло сома, очеретом шелестів великий вуж або черепахи йдучи до води. В повітрі жуміли рої комашні.

Берегом ріки йшли мовчки три побратими — Медведі. Туга і сум відбивалися на їх струджених суворих лицях.

— Стійте браття! Тут скрив я свою плоскодонку! Промовив один з них. І справді при березі колихався на прудких хвилях човен привязаний до верби, що схилилася корінням над воду.

— Прощайте останні Медведі! Відізвався червоношкірий з прямим й отвертим виразом лиця з довгою рушницею в руці.

Руки всіх трьох самохіть простягнулися до себе.

— Бачу, що нема нічого вічного на світі, тій безвихідній долині горя і терпінь. Не варто навіть знатись з людьми. Говорив він далі з жалем.

Розбилося наше побратимство, котре обіцювали

Як самому зробити лук.

Постійний бій за життя та змагання зі звірятами, які перевищували первісного чоловіка силою, примусили його продовжити свою руку списом, удар кулака збільшити піднятим та киненим каменем й под. Винаходом стріли, лука, ратища та спису досягає первісний чоловік верху сего уміння перевищувати небезпечних звірят силою, зручністю та звинністю і разом з тим доброго і легкого способу добування продуктів, необхідних до відживлювання.

Лук, стріла й под. були для первісного чоловіка більше знаряддям ніж збруєю, бо мали передусім те значіння, що забезпечували йому достаток їди, і лиш потому служили як зброя потрібна до самооборони; і, накінець, в пізнішому часі стали користуватися стрілянням з луку, щоби показати красу рухів, бистроту ока, звинність, зручність та опанування себе. Тепер перше і друге значіння луку та стріли стали нам — цівілізованим — непотрібними, між тим як третє його призначення добре вжитковується для вихованння не лиш пластунів, але і загалу. Розуміючи це велике значіння уміння стріляти з луку; мусимо постаратися, аби воно як найбільше розширилося між пластунами.

* * *

Крепкі, тривалі та гнучкі луки можна робити або з молодих деревець, або з рівних гиляк старих дерев. Але зрізавши молоде деревце ми не зважаючи на це, що знищимо молоде життя, яке саме тепер почало розвиватися, досягнемо лиш одної цілі, зробимо лиш один лук. Яка це дорога ціна! Тому радше поставимо собі користуватися тільки гиляками старих, доспілих дерев, які своє життя вже мають за собою і мусять покоритися старости; які досить вже зужили енергії сонця, наслухалися лоскоту летючих вітрів та жуміння комах; які не одного мандрівника заманили в гарячу літню пору під тінь своєї розлогої, кошлатої корони; які післали при помочі вітряної пошти та птахів багато, багато вдатних та дорідних дітей до світа і які ще дадуть ремісникам, занятим опрацьовуванням їхніх трупів на меблі, ріжне знаряддя й под. багато хліба, а нам досить матеріялу на луки. *(Док дуде.)*

Орел.

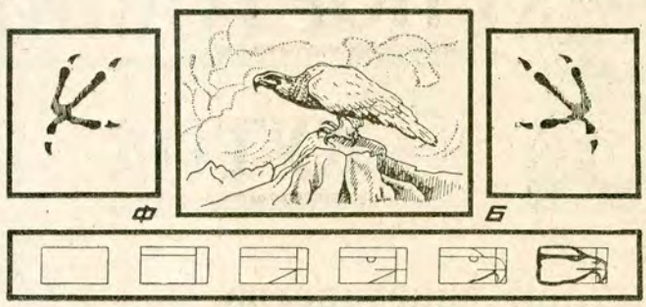

Родина: птахів—хижаків. Живе на цілій земській кулі, за виїмком Н. Зеляндії.

Роди: орел сизий, орел беркут, скоб. (бурий з білявим хвостом. скоб: бурий сподом жовтавобілий з темно-бурими пружками).

Зріст: найбільший орел сизий: 1 м, довжина розпятих до лету крил 2·20 м Орел-скоб дещо менший.

Живе: до 110 літ.

Голос: проразливий — крі.

Гніздо: на недосяжних вершках скель, рідше на деревах.

Пожива: серни, заяці, лиси, ягнята, собаки, кури, гуси, в потребі навіть стерво. Скоб живиться рибою, в конечній потребі жабами й водною звіриною.

Ловиться: стрільбою, сільцем, отрутою.

Прикмети: замітна второпність, сила, відвага, витревалість.
Орел-скоб: бистрота зору і велика сила.

Хиби: хижість, кровожадність, навіть супроти своїх дітей.

Звичаї й обичаї. На лови вибірається над воду, навіть до людських осель (зимою), гнізда звичайно на найвищих деревах, щоб звідти опановувати вид, добачивши добичу кружляє великими повільними колами у горі, опісля скоро прямовісно спадає на свою жертву. Живе самітно. *Біл. Медвідь*

ми собі до смерти, як ледова крига на сонці. Перший Медвеже Серце наш вождь зломив приязнь і пішов до ворожого табору, бо не знайшов з нами вимріяного богню життя за ним подався Токай-му—Оголомшуючий Пястук, який як ми чули знову прославився у Даксагаїв, потім покинув нас Мудрий Пугач і зробився пустинником, щоби розслідити всі таємниці природи, а ось недавно і Тоук-Тей, що до останньої хвилини був з нами перейшов до блідолицих, бо вони оцінили його силу і зручність...

— А тепер і ми розходимось. Докінчив другий побратим.

— Тебе, Каї Унуне Гремучий Громе, жде твоя вірна суджена, Червнева Роса!

Говорив далі перший Медвідь звертаючись до свого молодого товариша, убраного в нове войозницьке вдіння та прикрашеного соколиними перами.

— Так. Тепер Буйволове Чоло мандрує у чужину, шукати щастя. Значить всі ми можем маємо якусь ціль.

— А щож остає тобі, Довгий Карабіне? Спитав нагло Буйволове Чоло звершись на весло, котре взяв із лодки.

— Мені, відказав сумовито Довгий Карабін, лишаються ще три стріли! Чуєте, показав він на бір, звідки доносились ріжні голоси, це дух пущі кличе мене! І він закинувши свій довгий карабін, від якого дістав імя, махнув рукою до побратимів та подався високою травою в ліс, що чорнів ген далеко.

Прощай Гремучий Громе Каї-Унуне. Пора й мені в дорогу Промовив Буйволове Чоло, сідаючи в човенце. Хай Великий Дух поблагословить тебе враз з твоєю — Червоною Росою!

— Прощай, Буйволове чоло! відповів Каї-Унуне.

Лодка відбила від берегу та поплила течією. Каї-Унуне довго дивився зажурено вслід своїому побратимові Буйволовому Чолі, котрий гнав свою лодку бистро вперед розсікаючи веслом срібне зеркало і на постать Довгого Карабіна, що вже ледви ледви мріяла на обрії темного пралісу. ...

1) Дивн Ч. Ч. 7, 8. з 1926 р. (Фейлетон нескінчений в минулім році з технічних причин).

СПОРТОВИЙ КУТОК

З історії лещетарства.

Де повстало лещетарство, про те є ріжні перекази та думки. Не повстало воно у народів осілих — хліборобських, але в кочівничих, які полюючи в зимі, мусіли придумати спосіб, що влегчувавби перехід через великі маси снігу. Правдоподібно, батьківщиною лещет є Азія, звідти перенесли їх Фінляндці в Европу, а від них навчилися цеї нової вмілости Норвежці.

Перша згадка про лещета походить з року 1075., від Німця Адона з Берна, який каже, що „норвежці їздили на них так скоро, що доганяли дику звірину". Також в „Хроніці Московській" з р. 1590 згадується, що москалі вже їздили на лещетах.

Перші лещета були зроблені з кости, а з часом дійшли до форми уживаної тепер. Як спорт являються лещета в році 1860 в Норвеґії, а звідти розходяться з роком 1910, коли проф. Боберський їздить сам і других учить їздити. Тоді бачимо вже кілька лещетарських гуртків. Щойно в 1924 році, по заснуванні Укр. Спорт. Т-ва „Карпатський Лещетарський Клюб" лещетарство приймає у нас орґанізаційні форми і поширюється дуже не тільки серед молоді, але й старших, як також між народом, чого вислідом є гурток гуцулів-лещетарів з Ворохти.

Український лещетарський спорт є щойно в початках свойого розвою, але перед собою має дуже гарну будуччину. *І. М.*

Ще одним зимовим спортом,

що правда не звязаним ні зі снігом ні з ледом, є піґ-понґ, столовий теннїс. Ця гра не стара, але добула собі досить велику популярність й останніми роками ввійшла навіть на міжнародну арену.

Від ряду літ митцями в цій конкуренції є Мадяри й рідко находяться для них гідні противники. До недавна обмежувався піґ-понґ до міських, окружних та краєвих змагань, чи мистецтв. Щойно минулого року відбулися офіціяльні мистецтва світу, закінчені великим тріюмфом Мадярів. Біля них вибилася тільки Анґлія та Індія. Сьогорічні мистецтва змінили троха цей порядок. На старті зійшлися представники Мадярщини, Австрії, Анґлії, Валії, Німеччини, Індії і Чехії. Загальний любимець — Мадяри не завели й були побіч Австрії героями турнію. На дальших місцях удержалася Анґлія, Валія, Індія, вкінці Німеччина та Чехія. Цей спорт завдячує свою популярність невеликим коштам набуття і тому, що не вимагає богато місця, а через те легко уладжувати мечі та змагання. У нас, у Львові та по деяких містах провінції грають теж піґ-понґ, та поки-що нема ніякої орґанізації цего гарного цікавого спорту, яка зайняласяб змаганнями, або мистецтвами. (ю.)

З пластового світу.

Резолюції IV. Міжнародньої Скавтської Конференції.

В 1—10 резолюціях дякує конференція всім, що допомогли приготовити й перевести наради, запевнює сір Бейдена Павелля про вдячність, поважання і привязання скавтів до Начального Скавта Світу, дякує за працю H. Martin-ові, директорові Міжн. Бюра, Урядам і проводам держав і народів за поперття пл. руху і висказує признання праці скавтмастрів і їх помічників і постановлює піддержувати зусилля останніх „розуміючи, що не можна краще (як їх повною посвяти працею) розвивати любови Бога й Батьківщини і віри в високі ідеали, що нормують поведення людини".

З инших (11—20) резолюцій в справах фахово пластових і справах виховання цікаві: 11. резолюція, а саме, що програми змагань майбутніх Джемборі основуються головно на пластових заняттях, обмежуються в змаганнях ривалізацію до мінімум і кладеться головну вагу на загальну скавтську справність, яка унаочнює додатні сторони вправи і вироблення скавтів. Далі, що у всіх змаганнях, в яких треба фізичного зусилля участь має бути обмежена тільки до пластунів витренованих до таких змагань, притім мусять бути переведені спеціяльні оглядини пластунів перед змаганнями. Накінець нагороди обмежуються до простих скавтських знаків (symbols) і на будуче не твориться „міжнародніх чемпіонатів".

Цікава ще 15. резолюція в справі національних меншостей (гл. вступна стаття). Ця-ж резолюція постановлює дальше, що „трудноші щодо скавтів нац. меншостей мають бути залагоджувані безпосередньо між Скавтським Союзом держави, з якої скавти як нац. меншість походять, а Союзом держави, якої вони горожанами. (Приміром: між юними Ленінцями і Z. H. P. прим. ред.). Колиб обі сторони не дійшли до порозуміння справу розв. зує і рішає Міжнародній Комітет.

Найблища Конференція буде в 1929 р. в ще невизначеному місці.

З новинок.

— 27. липня ц.р. обходитиме пластовий світ 70-ліпні уродини ініціятора пластового Рухусір Роберта Бейдена-Павелля.

— Минулого року святкував начальник чеських скавтів А. Б. Свойсік свої пятьдесятьлітні уродини, з приводу чого чеські скавти уряджували йому привітання.

— Всі учасники Gillwell Park-у, що покінчили там скавтські курси, творять пл. відділ розкинений по цілому світі. Тільки в умовленому часі збираються, кожний з власним шатром на спільне таборування в Gillwell. До сьогодні відбули цей курс інструктори з 57 країн.

— 1—9. серпня минулого року відбулася в Австрії перша міжнародня конференція скавтів морських і реґати. Участь взяли скавти 11 народів і корабельні залоги з Анґлії, Норвеґії, Данії, Швеції, Голяндії Фінляндії і Лотви.

— Як найвище відзначення установлено у скавтів Північної Америки відзнаку „Срібного Буйвола". Це різьба в сріблі і носиться її на червоно-білій стяжці на шиї. Подібною відзнакою в Анґлійців і в инших скавтів є „срібний вовк". Першу відзнаку дістав Р. Б. Павелль.

На Пластовий Дім

На будову Пластового Дому зложив 12 пл. курінь ім. кн. Романової в Станиславові одного амер. доляра замісць цвітів на могилку дитини б. опікунки куріня Вп. п. Левицької Надії.

Один з калуських курінів зібрав 140 зол. на одну заяву Комітету будови Пл. Дому. Чи всі курені можуть виказатися подібним успіхом? А калуський курінь збирає далі і небаром пришле може нову збірку.

12 пл. курінь ім. кн. Романової в Станиславові складає з нагоди імянин опікуна 10 зол. на фонд будови пл. Дому.

Жертводавцям складає на цьому місці щиру подяку

Комітет будови пл. Дому

З нашого життя.

Читайте між стрічками!

В. М. Ж. за 1925/VI поміщено загальний огляд діяльности й орґанізації У. П. У. за 13 мн. р. На цім місці подамо кілька зіставлень на підставі 1/4 річних звітів з жовтня 1926 р, цебто за час від 1/7—1/10 26 р. В скобках подаємо число з 13 мн. р. Також і тут подаємо тільки відомости з УНУ молоді (13 - 18 л.) Про Улади Новиків і Ст. Пл. буде на другому місці.

Число Курінів: На 54 діяльних курінів не прислало звіту 10. З цих курінів узгляднюємо тільки число пластунів (ок) і то на підставі червневого звіту. Влада завісила в 14 і 15 м. р. діяльність у 9 курінях = разом із давніми в 15-ох. З них згодом відновило діяльність 10 курінів. Окрім згаданих курінів, було ще біля 15 підготовчих курінів. Число курінів збільшилося майже в двоє, збільшилобися ще більше, якби був власний статут.

Число пластунів (ок) зросло також значно, але не подвоїлося, так як число курінів. Причина тут ще й та, що не один давній полк замінено на 1—3 куріні. На підставі звітів з жовтня м. р. маємо пластунів 1243 (814), пластунок 785 (740). Після пласт. степенів у пластунів: прих. 656 (236), уч 377 (323) розв. 215 (187), скобів О (2), гетм. скобів О (1). Між пластунками пр. 393 (174), уч. 266 (362) розв. 117 (120); вірлиць 5 (0), гетьм. вірл. 0 (0). Мужеських курінів було 27, жіночих 18, коедукеційних 9. При обчисленні % пластунів і пластунок, при цих останніх беремо відношення 67%:33%, в підготовчих курінях 50%:50%

Число сільсько-робітн. курінів зросло дуже значно. Нині є 13 чисто сільсько-роб. а 9 сільсько-роб. — шкільних курінів. Беручи на увагу, що ці другі обєднують біля 650 селян і робітників на давну сотку. Замітити треба, що всі підготовчі відділи це селянсько-робітничий елемент.

Кружки спеціялістів. Хоч в ин. гуртках праця інтелєктуального самообразування йде в парі з иншим образуванням, показалася потреба в поодиноких курінях творити гуртки спеціялістів і так мали:*)

Літер. Наук. 1, 51 (0); драмат.: 1, 21, 37, 40, 45, 49, 59, 51, 56, 61, 63, 64, спортовий: 2, 3, 5, 11, 15, 17, 32, 40, 45, 49, 56, 61 і Льв. Кіш. 1 (5), шаховий 37, 49; переплетн; 2, 5, 7, 11, 17, 20, 36, 45, 49, 50, 51, 56, 61 (11); артист: 8 (2); різьб. або стол.: 17, 25, 61, (4); килимарський 7, 25 (1); фотоґ. 2, 18 (1) танцюристів 5, 64 0) шевський 47, 45, (2); Зросли отже головно гуртки спортово-руханкові; відпали за те саперський 1, наколесників 1, піонерських 2, самаританських 4.

Установи: Орхестри мали: 1, 5, 46, (0); хори 8, 31, 32 45, 46, 49, 59, 51, 61, 63, і Львів. Кіш (о); крамниці 2, 5, 17, 20, 33, 40, 41, (5) перекусні 2, 44; швальні 2 (7); фризіврні 37, 45 (3) музей 37, 46, 64, (4); читальні 15, 25, 32, 49, Льв. Кіш.

Курси: Українознавства 24, 37, фр. мови 24, теренозн. 24, Табор, Картоґр. 24, Табор; руханковий 45, Табор; рільничий 45, самарит. Табор, знакування Табор, впоряду табор; орґан, інстр. 2, 20, Табор, столярства Табор. Розвій курсів великий, коли ще взяти під увагу, що літний час, за який ми складали отсе звідомлення, не сприяв розвоєві курсів. Зимою було їх більше

Майно курінів збільшується й стає більш ріжноманітне. З окрема мали: полевий виряд з шатрами: 1, 2, 3, 4. 7, 8, 11, 15, 18, 20, 25, 29, 31, 36, 51 і 56 — частинний без шатра 5, 16, 17, 24, 32, 33, 35, 37; 44, 45, 46, 50, 53, 54, 61, 62, 63. Обстановку домівки: 2, 8, 17, 24, 25, 31, 32, 35, 40, 44, 45. Спортове знаряддя 5, 11, 12, 15, 17, 19. 24, 32, 36, 40, 45, 49, 54. 56, 61, 62. Прапори 1, 2, 3; 4, 8, 12 в приготуванні 13. Фот. апарати 2, 12. Столярські варстати 15, 17, 24, 25, 61, Музичні інстр 5, 11. Човни 7 (2), 11 (1), 17 (4), 20 (2). Шевське знар. 17, 45. Крамн. виряд: 2, 33, 44. Гектоґраф 18, 45. Цикльостиль 32 Машини до писання 2, 13 Варстат килимарський 25. Бібліотеку мав кожний курінь від 50—600 книжок. Крім цього було богато дрібнішого майна, яке тут годі вичислити, прим. виряд сиґналізац. і переплетничого гуртка і т. п.

Пластова преса в цілім 15 м. р, обмежується тільки на „М. Ж.“ З курінів видавав тільки 61-ий к. гуморист. »Помело“ та пл. місячник „Скоб“, (Це були рукописні листки. Прим. Ред.) Та скільки цих чисел вийшло й коли, невідомо, бо курінь оказових чисел не надіслав. Можна отже на цім місці поґратулювати редакторові М. Ж. що своїм хистом вміє задовольнити весь попит за пласт. часописом. Але чи це тільки ця причина? Без сумніву, правильне й вміле видавання М. Ж. спричинює вчасті видавничий застій по куріням — всежтаки поодинокі пластові центри повинні врядигоди відізватися хоч якою летючкою, коли не періодичним орґаном.

Дещо з діяльности: Курінні Ради в честь Франка і Ювілей Пласту уладили 15, 35, 45, 61, 62. Звичайні 1, 4, 5, 8, 12, 17, 25, 31, 36, 43, 45 (2 рази), 49, 51, 55, 56, 61, 62, 63, 64.

Прогульки: довгі (мандр. табори) 1, 4, 15, (дві), 31, 36 51 і жіноч. табор. Усі прогульки, крім 15 м. р. в Карпати. Прогульки уладили човнами 17. Вереницею 20. Дністром, 62 і 63-ий своєю річкою. Крім цего майже кожний курінь робив прогульку в околицю свого коша та на Стрічу до Підлютого.

Таборування: В Обласнім таборі взяло участь 98 учасн. × 24 днів, таборі пластунок 23 учасн. × 24 днів, робітничім таборі 15 пк 12 учасн × 12 днів, новиків 12 уч. × 21 днів випочинковім Л. Ч. 12 уч. × 8 днів.

Драм. вистави: „Учитель“ 49, „Через Файку“ 45 (2 раз) „Пан Писар“ 45, „Майстер Копитко“ 45, і вакац. гурток Самбір дав 4 драм. вистави (які?)

Добрі діла: поміч чит. „Просвіта“ 8, 15, 37, 43, 45, 54, 56, 61 та 64 п. к. в амат. виставах, рефератах, добуванні гроша і т. п. Поміч Лугам 25, 37. Загально громадянським комітетам 15, 25, 43. Студентам В. Ш. вакац. курінь — Львів. Найкраще діло — це технічне підготовання Всенаціонального Свята в Підлисю літом м. р. робітничим табором 15 п. к.

Орґанізація (Улад) Пластового Проводу: Як звязкові і впорядчики новиків працює 12 учен. серед. шкіл, 5 студ. вищих шкіл, 4 учителі, 2 кооперат, 1 робіт. разом 24 чл. 2., Як опікуни і звязкові в пластових кур. 18 студ. вищ шкіл 15 учит. середн. шкіл, 8 учит. початк. шкіл, 5 кооперат., 5 священників, 5 ремісн., 2 адвокати, 2 інжінєри, 1 лікар, 1 селянин, 4 инчих стан. разом 66 чл. 3.) В центральних і окр. пластових установах працює: 12 студ. вищ. шк. 8 учит. серед. шкіл, 2 учит. початк. шкіл, 2 адвок., 2 кооп., 2 лікарі, 1 свящ., 1 інжінєр разом 30. 4.) В помічних центральних установах працює: 14 студ. вищих шкіл. 5.) Як екзамінатори іспитів умілостей жертвують свою працю біля 50 людей з поза Укр. Пласту. Курінних Команд і впорядчиків гурткіз як автономних установ пластової молоді не зараховуємо сюди. Кошових команд не беремо тут під огляд ізза браку докладних звітів.

На цьому кінчимо наш огляд. Далекий він може від математичної точности. Але нехай хоч у приближенні стане образом діяльности за минулий літний чвертьрік і хай буде ще одним візванням до пластвідділів, щоби вони свої звіти виповнювали точно й докладно й у час їх надсилали. Сиве око.

З курінів.

13-ий пл. курінь уладжує в себе живий часопис. Раз на тиждень дві пластунки познайомлює на сходинах товаришок з важнішими подіями зі світу. (зв.)

31-ий пл. к. ім. С. Галечко ухвалив давати запомогу біднішим товаришкам. Ухвалу виконано. Біднішні пластунки одержують відповідну допомогу харчеву та грошеву.

У 51-му курені ведеться приготовні курси до II-го іспиту (вже здало 26 членів), до іспитів умілости з переплетни-

*) не узгляднюєм тут Курінів, що не прислали звіту, хоч як приватно знаємо й вони мали численні гуртки.

цтва (здало 13 членів) і пічкарства (здало 20 членів . Також приготовлюється приготовні курси гігієни, санітарної служби і плекання хорих під проводом Вп. Др. Щуровського.

Заходом пластунок 44 куріня ім. Лесі Українка відбувся 18. XII. мин. р. „в е ч і р с в. М и к о л а я". В програму вечору входили: виставка вепи о. Лежогубс кого „Ніч св. Миколая", роздача дарунків і забава д я новиків і старших. Вечір вдався дуже гарно. На кожному кроці можна було вбачити старання і працю пластунок. 44. пл. курінь розвивається та росте з кожним днем, завдяки праці Впр. о. Бучацького та команди куріня

А. Дякунівна.

Заходом І. З в я з к у Новиків у Львові відбулася у неділю 9. січня ц. р. в кошовій домівці „С в я т о Я л и н к и". При маленькій скількости новичок і ледви трьох впорядниць і пару постороннїх осіб почалось свято відспіванням різдвяних колядок біля гарно прибраної ялинки. Одна із впорядниць оповіла новикам казку, потім слідували діточі забави і нац танки при ефектовному світлі. Програму виконано дуже гарно і видно тут щиру працю т. звязкового і присутніх впорядниць. Цих пару хвиль залишило багато приємних споминів у наймолодших пластунів... жалувалися, що треба було йти домів. Зич.

Гарний і симпатичний „в е ч і р я л и н к и" для львівських пластунів куріня і запрошених гостей урядив І. п. курінь. Вечір мав характер різдвяної, родинної гостини пластунів.

Пластуни XX. пл. куріня ім. П. Орлика в Рогатині уладили підчас ферій м.р. дві прогулькн: одну в Карпати, другу човном по Дністрі (знимки з якої подали ми в минулому, і ще подаємо в цьому числі).

XVII. пл. курінь ім. М. Драгоманова в Яворові уладив з початком цього шк. року 5-дневну курівну водну прогульку (58 km сушею, а 100 km водою); приготовляється до прилюдного руханкового виступу і нівелює ґімназійну площу для ховзанки на зиму.

Пластове свято в Станиславові.

Є у нашому пластовому житті моменти, що своєю новатою, настроєм, кріплять знеможені, зневірені сили, підбадьорюють до праці, до боротьби за Краще Завтра.

Одним із таких моментів, на жаль рідких, являється П л а с т о в е С в я т о влаштоване у неділю 23. січня ц. р. спільними силами 16. куріня ім. Кн. Данила та 5. куріня ст. пл. ім. Довбуша в Станиславові, а присвячене згадці Недавнього-Минулого, памяти Зєдинення Українських Земель 22. січня 1919.

Програма Свята доволі багата у зміст, а що найважніше оригінальна. Авторам програми належиться признання, що зуміли оминути шабльонову манеру влаштування Свята у виді сухо концертово - вокальних точок, як це водиться по нашим куріням.

Дві малі відслони з пластового життя — а скільки в них змісту. Якось найшлось там усе: і зображення з пластового життя у полі і відсвяткування Великої Річниці і у виді переднього слова, деклямації, пл. танку, реферату про Пласт — писові точки, що иншим разом булиб заповнили вже стеоретипову програму.

Друга частина Свята це йменування нового Гетьманського Скоба ст. пл. О. Е. Бойчука, яке перевів Голова ВПКоманди Скавтм. С. Левицький, вітаючи нового піоніра пл. руху пару щирими словами.

Привіти надіслали: Окр. Звязковий 4-го Округа, Команда Львівського Пл. Коша, Головна Управа У. У. С. П. і курінь: 11 і 12 Станиславів, 45 Павелче, 54 і 56 Тисьменица. *Ф. Б.*

Пластуни! Пластуни!

уживаймо виключно пасти

„Е Л Є Ґ А Н Т"

О. Левицької і С-ка.

Продовження обіжника ч. 6/15.

Вимоги іспитів умілости.

71. К н и г о в о д с т в о. Посвідка відбутого курсу і практики.

72. Д о г л я д н е м о в л я т. Посвідка відбутого курсу і по можности практики.

73. Щ і т к а р с т в о. Розумітися на уживаних, матеріялах. Вміти зробити щітки до всякого вжитку волосінні та ринкові; вміти робити мітли, та всякого рода пензлі.

74. П е к а р т в о. Розумітися на всіх ґатунках муки (парова, електрична і т. п.). Знатися на кількох родах пекарських печей. Вміти поставити собі самому пекарську піч, добру до вжитку. Всілякого рода печиво вміти випікати справно і смачно. Знати як печеться „пляцки" індіянським способом, у разі недостачі пекарської печі.

75. Ґ а з о з н а в с т в о і п р о т и ґ а з о в а о б о р о н а. Свідоцтво відбутого курсу і зложення іспиту.

Від Ґ. Управи Уладу Новиків.

26/XII 1926 Ґ. У. У. Н затвердила З. звязок Новиків у Тернополі (краска звязку селідинова й рівночасно звязковим цеї частини назначила ст. пл. Ярославу Фалендишівну.

Обіжник Ч. 9/15.

Чвертьрічні звіти.

Чвертьрічних звітів за час $^1/_7$ — $^1/_{10}$ 26 не прислали досі 16, 19, 30, 39 (від $^1/_4$ 26), 47, 57, 58, 66 п. к. Загальні звіти долучити до звіту за 4-е чвертьрічча з оправданням. ВПК взиває рівнож всі підготовчі відділи без числа, звязки новиків, кошові команди, окр. звязкових і т. п. присилати рівнож чвертьрічні звіти зі своєї діяльности. Ще раз взиваємо всіх писати звіти в рубриці „діяльність" живо й докладно, описуючи ширше діяльність куріня, коша й усіх підчинених установ. (Реф. орґ.)

За згідність: ст. гетьм. пл. Скоб. О. Е Бойчук, секр. Вик

Від редакції.

Починаємо семий р'к існування нашого часопису з новими силами і новими надіями. Будемо старатися зробити наш часопис цікавішим для молодших пластунів (ок), поміщуючи більше белетристичного, легкого — не офіційного матеріялу. До недомагань признаємося, і просимо Шановних Читачів та Прихильників звертати на них увагу, памятаючи завсе, що поки немає в нас спеціяльного часопису для провідників, мусимо писати в „М. Ж." й для них. Вдоволимо усіх, коли з нами будуть щиро співпрацювати всі курені і всі пластуни!

Д. Козіцький, Прага. Всі Ваші переклади дістали і дуже Вам зобовязані. Про чове'ь піде до окремого числа, яке присвятимо водному Пластові. „Приблуду» здоровіть і перекажіть, що переклад якщо Він згодиться постараємося використати в другому місці.

Я. Галайда, 60 пл. к. Гарно! Зраділи Вашим нарисом, бо сподіємося від Вас чогось кращого Чому не містимо, скажемо Вам може небаром на місці. Пишіть.

Л. Бачинський, Ужгород. Дуже дякуємо! Статтю помістимо пізніше, бо задумуємо видавати окремий листок для провідників.

„Бездольний", Станиславів. Віршу не помістимо.

М. Горбовий, Косів. Щодо музичних творів може-б і створили такий куток, хоч воно надто спеціяльне. А може такі твори видати окремо, хочби на шапірографі. Добре булоб, якби Ви прислали дещо.

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю. — Редагує: Редакційний гурток. — Одповідає за редакцію: Б. Кравців. Адрес редакції: Львів, Домініканська 11, I пов. Адміністрація: Львів, Руська 3, III пов.
Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя").
З друкарні Ставропігійського Інституту під упр. А. Яськова.

Львівська державна наукова бібліотека

Виходить раз в місяць. **Ціна 40 сот**

МОЛОДЕ ЖИТТЯ
ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік. **Львів 15. лютня 1927.** **ч. 2 (41).**

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE" Addr. **Lwiw, Dominikańska 11.**

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

У пластовій „мандрівці до успіху"...

(В сімдесятьліття уродин ґен. Роберта Бейдена-Павелля).

Ви знаєте ґенерала Роберта Бейдена-Павелля! Чи краще: ви чули про нього! Це ймення не чуже скавтам ніодного народу. Бо за двацять літ скавтінґ поширився по цілому світі і сьогодні немає країни, де-б не було пластунів.

22. лютня ц. р. Роберт Бейден-Павелль — Начальний Скавт Світу, прозваний „Ґенералом хлопців" святкуватиме сімдесятьліття своїх уродин і двайцятьліття початків англійського скавтського руху.

І вкупі зі своїм улюбленим Бі-Пі святкуватимуть це свято скавти всього світу, насамперед Великої Британії починаючи від маленьких вовченят до роверів і пластунських інструкторів та скавтмастрів.

Бо для кожнього шару молоді, для кожнього віку він дав окрему програму виховання, єднаючи притому всі ці програми в одну суцільну методу скавтінґу.

Скавтінґ для вовченят Роберта Бейдена Павелля — це гра в джунґлі — романтична казка світу Мовґлі, відкритого і звеличаного Кіплінґом.

Для хлопців — гра, що захоплюючи їх душу і виховуючи покоління модерного лицарства, приготовлює їх до громадянського життя, до служби Батьківщині, причому найсильнішою принадою цієї гри є поворот до природи.

Знову-ж для старших пластунів — молодих людей — скавтінґ Бі-Пі це „мандрівка до щастя", до успіху. Коли скавт-хлопець грався — то ровер, молода людина, мусить сам провадити свій човен по бурхливому морі життя, оминаючи скелі, які назвав Бі-Пі словами старого пласту „Коні, вино і жінки", додаючи ще модне сьогодні політиканство і „премудрість".

Коли зразу скавтінґ не обхоплював виховання дівчат, то потому Бі Пі і другі за його приводом починають організувати жіночі скавтські відділи. Бо, молоді дівчата — це дуже вартісна частина нації. Коли в народі матері є добрими громадянками і жінками з міцною вдачею, то вони подбають щоб цієї прикмети не бракувало і їхнім дітям.

В кінці для скавтських провідників Роберт Бейден Павелль дав цілим своїм життям прегарний і рідкий у нас примір виховника молоді. Щоби виховувати хлопців, треба самому буги хлопцем — вічно молодим —це правда, яку треба знати кожному провідникові і вчителеві і таємниця, чому скавтінґ так поширився в Анґлії та в Амєриці — серед цих націй „великих дітей", як їх прозвали чужинці.

„Я також тільки хлопець" заявляє великий Американець президент Кулідж. І наче-б бажаючи засвідчити такі-ж слова ділом провідник й ідеольоґ мільонового скавтського руху — сімдесятьлітній Бі Пі бадьорий і життєрадісний проходить між рядами скавтів, або, як — минулого року в Кандерстеґ, сидить вкупі на колоді з ними при ватрі великої ради і захоплюється їх грами,

жартами і сміхом, або вибирається ще на інспекцію пластових відділів до Індії, — хоч і несподіється діждати вжо другої конференції, що відбудеться в 1929 р., бо „три літа це багато часу, неодного може візьмуть до вищої служби, і може мене покличуть до звіту“...

В річницю уродинн сімдесятьлітнього скавта відгукається й українське пластунство, що на руїні національного життя, в своїй забутій країні, підбите але не поневолене, „важиться“ захоплюватися методами всесвітного скавтінгу і ширити ідеї Роберта Бейдена-Павелля, щоб витворити в майбутньому у своїй суспільності тим молодого громадянина — пластуна.

Нехай покищо нам далеко до цього часу, нехай і правда, що в нас ще як слід не пеширилося або й загинуло зрозуміння суті скавтінгу — цеї великої гри, ідеї, що пробирається ледви замітною струйкою через леди сухого орґанізаційного життя, — ми йдемо до цілі, яка така ж у нас які і других скавтів і стараємося йти дорогою, яку вказав великий ідеольог пластунського руху. І ми свідомі сьогодні, що на нашому шляху ми ще багато разів будемо вертати від здобутих форм до первісних взірців й ідей скавтінгу Бейдена-Павелля, як це робили і роблять всі скавтські улади світу.

І в сімдесятьліття уродин його, ми — українські пластуни вкупі зі скавтами всіх народів єднаємо свої побажання і слова вдячности для Начального Скавта за працю для молоді всього світу, залевнюючи його що в пластовій „мандрівці до успіху“ ми „самі кермативем свойого човна“ і, бачучи звізду, яку він вказав нам у горі, направляємося просто на неї і покликом на заохотою нам його-ж слова: „Ідіть все вище“ !..

Не про блідих дітей бетону.

Не про блідих дітей бетону,
Не про юнацтво наших днів
В бездушний сірий вік шабльону
Сную я мрії в яснім сні.
Туга зродила ясний спогад
Про старовинний, славний вік,
Де не була старою молодь
І не було у ній калік.
Тоді були це Прометеї
Життя нового вістуни,
Борці за мрії та ідеї
І світа юні двигуни.
У жилах яр вогненна грала
І крицевий був тіла гарт,
Лиш кров одна про все рішала
А небезпека була жарт.
Таким був лицар Анзікура,
Герой із трьох сотень Спартан,
Таким пластун-козацький джура,
І той останній з Могікан.
Та вірю я у дні всеняні:
Прийдуть новітні Геракліди
И поети зложать їм пеани
Про славні подвиги й побіди.

31/I 1927. *Орлине Перо.*

Львівська [illegible] наукова бібліотека
№ И 4920

Карність.

X. точка Пластового Закону каже:

Пластун є карний зн. повинується безоглядно своїм батькам, провідникові гуртка та взагалі всій пластовій владі. Якщо приказ не подобається йому, критикує його за дозволом, але щойно по виконанні його.

В „Young Knights of The Empire“ ви знайдете такий приклад карности:

На кораблі Біркенгед (Birkenhead) находилося 630 жовнірів з родинами та 130 моряків. Недалеко Рогу Доброї Надії наїхав він одної ночі на якісь підводні скали й почав розпадатися. Як стій зроблено на покладі збірку напіводягнених жовнірів, бо вони щойно позривалися зі своїх гамаків.

Одним приказано спустити ратівничі човни та примістити в них жінок та дітей, другим приказано випустити коней зі стаєн та спустити їх на море, щоби вони могли доплисти до берега.

Коли це все зроблено, побачено, що на кораблі не було для всіх досить ратівничих човнів. Тому жовнірі дістали приказ остатися в рядах на покладі підчас того, як жінки та діти лиш з кількома чоловіками, що мали веслувати, відчалювали від потапаючого корабля.

Лодки не відплили ще далеко від корабля, як корабель лопнув на двоє й почав потапати. Сотник крикнув на людей, щоби кидалися з покладу в море та ратували себе, але полковник Сітен, перебиваючи сотникові, приказав, щоби жовнірі стояли дальше там де стояли та держали порядок в рядах, бо він знав, що якщо вони попливуть до човнів і будуть старатися дістатися до них, то правдоподібно затоплять також і їх.

Отже жовнірі стояли дальше в рядах, а коли корабель звернувся на бік і пірнув, вони кликнули: „слава“ і пішли разом з ним на дно.

Із 730, що було на кораблі, виратувалося лиш 192, але навіть і ці булиби здається згинули, якщоб не було-б карности й самопосвяти инших, що послухали приказу, і стояли в рядах і не старалися дістатися до лодок.

Так отже бачите значіння карности в труднім критичнім положенні або в хвилі небезпеки.

Великий князь Целінтен, що був Начальним Командантом Британйской Армії, описуючи геройську подію на Біркенгеді, хвалить дуже карність жовнірів — він не хвалить їх відваги. Вони були відважні, та він вважав, що всі Англійці є з природи відважні — він ждав від них відваги. Та карність це вже инша річ: її треба навчитися.

В битві або у великій небезпеці відважний може бути дуже корисний, та коли він забогато робить так, як йому подобається, то він не має навіть половини того значіння, що людина, яка попри це, що відважна, навчилася повинуватися як стій приказові.

Пожарні сторожі при своїй роботі. Кождий з них є досить відважний; вони всі хотілиби бути на вершку драбини, щоби боротися з полумям, та їх карність каже їм кожному виконувати працю на своїм місці; кожний відіграє свою ролю, слухає приказів та сповняє частину праці, щоби загасити вогонь, а не щоби здобути якусь спеціяльну славу або визначення.

Карність є всюди потрібна, та найважнішою річю є навчитися бути карним за молоду в малих справах, бо тоді будете здібні так поступати, коли прийде на вас черга виконати це серед великих труднощів або небезпеки. Щоби це зробити, мусите бути здібні в першу чергу приказувати собі самому.

Жовнір не йде в битву тому, що вона йому подобається. Це є небезпечне місце і він чує нахил до втечі; та він приказує самому собі і каже: „Мушу

ЗОЛОТИЙ ЖУК.

ЕДҐАРА ПО[1])

(Як найдено скарб капітана Кіда),

Кілька років тому мені довелося здружитися з Віллямом Лєґраном. Він походив зі старовинної ґугенотської[2]) сім'ї і був колись богатий, але потім зубожів і зійшов ні на що. Гордість, злидні й пониження, яке йде вкупі зі злиднями, примусили Лєґрана покинути місто своїх батьків Новий Орлєан[3]), та поселитися на острові Сюліван, коло Чарльстона[4]) в Південній Кароліні.

Цей острів надзвичайно дивний. Він сливе всенький з морського піску і має миль[5]) три вздовж та небільше чверти милі вшир.

Відлучається острів од суходолу ледви помітною протокою, що поросла очеретом та затягнулася мулом. Ця протока — місце безвиводного перебування болотяних деркачів. Рістня там, звичайно, нужденна і навіть цілком зниділа. Справжніх дерев, наприклад, зовсім нема — тільки кущі. Із заходу, біля форту Мультрі і кількох убогих деревляних хатинок, які наймають у літі залякані пилом та пропасницею Чарльстона літники, де-не-де зустрічаються ще маленькі колючі пальми. Але ввесь острів, окрім цього західнього кінця та піскуватого сумного морського берегу, поріс густим чагарником запашньої мирти за якою дуже побиваються англійські садівники. Ці кущі мають часом до пятнайцяти, або й двайцяти стіп заввишки і зростаються непролазною гущею, сповняючи повітря своїми пахощами.

Посеред цієї гущі, недалеко від східнього, найдальшого краю острову, Лєґран збудував собі сам хатинку, в якій і жив, коли я вперше випадково з ним зазнайомився. Наше зазнайомлення перейшло небаром в дружбу, бо він і його добровільне вигнання викликували зацікавлення й пошану. Лєґран дістав добру освіту, був небуденної інтелігенції, але був мізантропом і його настрій переходив часто від захоплення до зневіри. Мав багато книг, але не читав їх. Звичайно він ходив на полювання, рибачив та збирав мушлі й комахи на морському березі. Ентомольог'чна колєкція Лєґрана моглаб зацікавити та здивувати навіть Свамердама.[6]) Лєґранові в його частих мандрівках товаришував завжди старий мурин Юпітер, який був вольним уже до руїни його багацтва, але не хотів покинути свойого любого „массу Вілля", бо вважав чомусь своїм обовязком берегти „молодого пана". Дуже можливо, що й батьки Лєґрана вилинули в цьому на старого, бо вважали юнака за трохи причинуватого, щоб не залишити його без догляду.

Хоч зима на острові Сюлівані не буває люта і рідко трапляється розпалювати вогонь вже в грудні, але в половині жовня 18.. року, стали дні надзвичайно холодні. Одного разу надвечір я вибрався до свойого приятеля, якого вже не бачив кілька тижнів. Тоді я жив у Чарльстоні, за девять миль од острову, комунікац я-ж тоді не була налагоджена, так як тепер, і через те мені й доводилось подовго не бувати у свойого друга. Коли я цього разу прийшов до хати, то спершу постукав, а коли мені не відчиняли, то, знаючи, де заховано ключа, дістав його, відчинив двері і ввійшов до хати. На вогнищі весело горів вогонь. Це була для мене люба несподіванка. Я зняв пальто, присунув до вогню креселко, сів та терпляче почав чекати господарів. Скоро після заходу сонця вони вернули й дуже зраділи, що побачили мене. Юпітер усміхався, ростягуючи рота аж до вух і почав поратися коло дичини на вечерю, а Лєґран аж сяяв од втіхи, бо знайшов якусь нову мушлю і піймав якогось надзвичайного золотого жука, якого хотів показати мені тільки другого ранку

— Чого-ж не сьогодні ввечері? — запитав я, потираючи руки перед огнем і в душі посилаючи всіх жуків до дідька.

— Ах якби я знав, що ти тут! — кликнув Лєґран. — Але я так давно тебе бачив. І не міг-же я подумати, що ти прийдеш до мене саме сьогодні ввечері. Коли я повертався до дому, то зустрів поручника Р. з форту і з дурного розуму віддав йому жука, так, що до завтра до ранку тобі не можна буде побачити його. Лишайся в мене ночувати і я завтра, як зійде сонце, пішлю за ним Юпітера. Здається нема в природі нічого кращого за нього.

— Краще за що? За сонце?

— Та ні, жука. Він блискучий, як золото, завбільшки буде як великий горіх, з двома великими плямами внизу на спині і з довгими плямочками вище. Полапки..

Які там полапки, массо Вілле, — сказав Юпітер, — цей жук цілий мов зі сипаного золота, окрім крил; я ніколи в житті не бачив такого великого жука.

— Скажім, що це так, Юпітере, — гостріше ніж треба було, відповів Лєґран, — але на що-ж палити дичину?

— А його колір, — звернувся він до мене, — найчистішшого сипаного золота, як сказав Юпітер. Тяжко навіть уявити собі щось більше блискучого. Ну, та завтра сам побачиш. А тепер я спробую нарисувати тобі його.

Кажучи це, він сів за стіл, де були перо й каламар, але не знайшлося паперу. Він пошукав у столику, але й там не було.

йти, чи воно мені подобається, чи ні, бо це є моїм обовязком".

Коли він дістане приказ від свойого старшини, щоби йти в атаку на ворога, то він здається далеко краще волівби піти в противнім напрямі, та він приказує собі й каже: „Мушу повинуватися приказам моїх старшин".

А старшини слухають приказів ґенерала і ціла військова сила йде денебудь в атаку просто тому, що має духа карности, що кожний примушує себе, виконати свою пайку так, що навіть, колиб він міг втратити життя, то його сторона може виграти битву.

Карність є всюди потрібна.

Так буде з вами щодня. Будете мусіти сповняти часто свій обовязок, колиби ви воліли віддатися вашим приємностям, або бавитися в якісь забави; та насамперед ви маєте собі приказати виповнити свій обовязок, а щойно пізніше бавитися. Коли ви будете так робити й слухати приказів своїх старшин все готові та веселі, так в малих, як і у великих ділах, скоро переконаєтеся, що воно стане вашою привичкою, а не неприємністю.

Коли настане пора, що мусітимете виконати якийсь важний і небезпечний приказ, то ви могтимете зробити це як стій, без вагання і з повним успіхом для вашого добра — це є для добра вашої справи, вашого господаря, або вашої батьківщини, без думання про труднощі чи небезпеку для себе.

Як добрий Пластун маєте „Обовязок" робити щодня одно Добре Діло (комусь одну прислугу). Ваша карність каже вам приказати собі виконати це, хоч нема нікого, щоби бачив це, і хочби воно могло бути томляче або небезпечне. Ви робите його, бо воно є вашим обовязком і ви під словом чести з'обовязалися робити це". Р. Бейден Павелль

„The Scout Nr. 869."

З англійського переклав: Старий Вовк Рогатинець.

— Ну, це байдуже, — сказав він нарешті, — можна й на цьому.

І він витягнув з кишені камізельки брудний клаптик паперу й почав на ньому рисувати. Я сидів тоді коло вогню, бо все ще не міг ніяк загрітися. Скінчивши рисунок, він, не підводячися, протягнув його мені. Цієї хвилини, як я його взяв, почулося бурчання та шкрябання за дверми. Юпітер одчинив і в кімнату вбігла велика новофунляндська собака Леґрана і, кинувшися до мене на груди, почала лащитися, бо я завжди з нею добре поводився. Коли вона втихомирилася, я подивився на папірець і, кажучи правду, здивував мене рисунок мойого друга.

— Так, жук цей справді дивний, цілком для мене новий; я ніколи нічого подібного ще не бачив.. Хиба що булоб подібне до нього це череп.. Звичайнісінький людський череп.

— Череп! — сказав Леґран. — Так... як хочеш... він на рисуику трохи нагадує череп. Горішні плями можна вважати за очні ями, нижні довгі за рот... але ж форма його всеж таки за овальна.

— Можливо. Треба думати, Леґране, що ти поганий рисівник. Я вже краще зажду, поки сам побачу комаху й тоді знатиму, що воно за штука.

— Не знаю, — сказав він і видно було, що він образився, — я рисую, здається, досить добре.. Чи, принаймні, мусів-би рисувати добре, бо вчився в досить добрих вчителів.

— В такому разі ти жартуєш, друже, — сказав я. — Це справжній і дуже добре зроблений череп, і твій жук мусить бути надзвичайним жуком. Через те, що ти знайшов такого жука, може виникнути який-небудь надзвичайний забоаон. Я гадаю, що ти наменуєш жука „scarabeus caput hominis“, чи якось инакше. Таких назв у природознавстві чимало. Але деж полапки, про які ти говориш?

— Полапки? — скричав Леґран, хвилюючися: — невже-ж ти не бачиш полапок? Я нарисував їх дуже дбало і цього, гадаю, досить.

— Можливо, можливо, — сказав я, даючи йому папір, — тільки я щось їх не бачу.

Я не хотів дратувати його, але був дуже здивований його поведінкою, Що-ж до рисунку жука, то як хочете. а на ньому не було видно ніяких полапок, а був нарисований череп.

(Продовження буде).

За перекладом І. Мисика, Кам'янець, 1920.

1.) Едґар Аллян По (Edgar Allan Poe) — американський письменник * 1809 у Бостоні, † 1849. Син мандрівних комедіянтів, покинений батьками, був вихований богачем Джоном Алляном.

2) Hugenots — кальвінська секта у Франції. (Багато Гуґенотів згинуло в погромі в „ночі св. Вартоломія“, уладженім королем Карлом IX. і Катериною Медічі 23. VIII. 1572.)

4) Місто на півдні Зєдинених Держав Північної Америки, в Стані Люізіяна, над рікою Міссісіпі.

5) Портове місто в Стані Південної Кароліни Зєдинених Держав Півн. Америки.

6) англійських.

7) Swammerdam John — голяндський природник XVII. віку.

Олень.

Родина: паристокопитні. Живе в Европі, Азії, Африці, Півн Америці.

Роди: европейський, кашмірський „вагіті“; літом рудий, зимою темно-сірий.

Зріст: европейський до 1,20 м.

Вага: біля 80 кґ.

Довжина віку: до 40 літ.

Живиться: травою, молодими листками, пупінками ростин, корою.

Голос: ба—аоу.

Леговище: ліс, маточник.

Прикмети: легкість, швидкість, відвага.

Ловиться: стрільбою, стрілецькими псами, заставами.

Звичаї й обичаї: молоді родяться у червні; самець має сильно розгалужені роги, які скидає у лютні, самиця (лань або шута) є безрожна; самці залюбки бються, вдаряючи об себе головами; живе стадами; втікаючи перед погонею вводить у блуд ворога, закружуючи колесо.

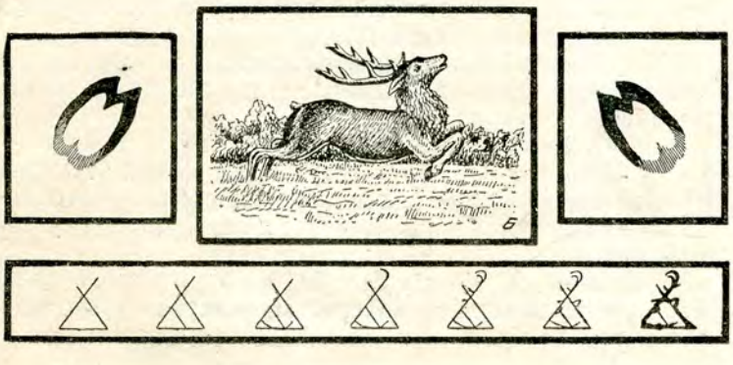

Із записника ст. пластуна.

Вариваю зі свойого записника кілька інтереснішых карток. Не треба засукувати рукавів для поважної „програмової статті“ — живі думки й помисли, хоч відірвані, але ясно й коротко висказані нераз куди краще придадуться чим шпальтові мотивовані й аргументовані писання. Ходіть, товариші, за мною!

Оце нераз міркую собі, що одно з головних недостач нашого пластового виховання, це недостача правдивої пластової гутірки (у Поляків „gawęda obozowa“, у нас навіть назви доброї нема!) Досі ми її не навчились, не зуміли виробити для неї певних форм.

Ніби так: у всякій праці получення ідейного змісту з практичними вказівками. Ніколи проповідь ані виклад, а гармонійне получення одного і другого, цебто первня теоретичного з практичним. До них ще й третій, теж вміло з ними получений елемент пластового виховання — пластова забава.

А погляньте в котрий небудь із наших курінів. Маєте: „перероблення матеріялу“ (таки так „звідти доси“, та щей відпитання зі строгою професорською міною), такі самі виклади і курси зовсім окремо від них, як окрема „точка програми“ — „наперсток“ або обовязковий кім (других ігор таки не вміють) та ще десь колись, при великому святі, напушена, далеко — абстрактна промова впорядчика чи звязкового.

Були в нас табори, навіть гарні, були й інструкторські курси та якось на цьому полі ніщо не принесли. А справа здається із тих засадничих. Тай ґазетці нашій (не прогнівайтеся шановні редактори) не шкодилоб подумати про це. (Ох.) Л Ч

На недавньому зїзді сказали старші пластуни, що всяка ідеольоґія повинна бути як найясніше і найядерніше висказана. Ніраз не буду сперечатися Висловити своє „вірую“, свій світогляд треба вміти, хоч для другого, а хоч і для себе.

І от цікаво булоб розписати конкурс на найкраще висловнення пластової ідеї. Ніде правди діти, пластовий устав у нашому підручнику — твердий орішок для малих прихильників і хоч вони при першому іспиті урочисто деклямують його з памяті, то ледви чи котрий розуміє. Кращі вже 4 точки про скавтове виховання у книжочці Яремченка. І чотирнацять точок пластового закону (чому як раз 14!) з основними пл. обовязками якось так механічно з собою зіставлені, не виходить одне з одного, що тільки мало котрий пластун розуміє гаразд, що з нього головне, а що побічне, що ціль, а що засіб.

На свій конкурс я першій так відповідаю: В своїх змаганнях має пластун перед собою дві ідеї. Перше — це ідея іспиту вмілости, друге — ідея доброго діла. Перша з них веде пластуна до вироблення з себе цінної у всяких життевих обставинах придатної одиниці, друга до готовости, всі ці здобуті здібности посвятити ближньому і вітчині.

Мені бодай здається, що колиб ми саме так розуміли Пластовий Закон і присвячували більше уваги цим двом головним моментам, то булиб кращими пластунами, як ми є сьогодня. *(Ох.) ЛЧ*

Чомусь нагадалася мені наша пісня на одній із прогульок. Бо справді гарна була. Довкола ватри, після веселої вечері, на поляні під могутньою кичерою. Повірите мені й без дальшого оповідання, що гарно виведена хорова пісня може дати не одно глибоке переживання, торкнути кращу струну душі, роздмухати благородний вогник у серці. А ми хиба за тимто й шукаємо! — Як вам здається: чепурний невеличкий пластовий співаник, коли він зможе найтись в кишені кожного десятого пластуна, „дірігента" в своїому куртку? Без сумніву не скорше аж з пл. домівки чути буде нераз грімку пластову пісню, аж кілька соток пластунів у Львові матиме хоч один пластовий хор.

(Ох.) ЛЧ

Як самому зробити лук.

(Докінчення).

Отже з несукуватого місця старого, добре дозрілого, в зимі зрізаного дерева наріжемо тичок так грубих, аби кожну можна було свобідно обняти великим і вказуючим пальцем. Довжина їх рівняється довжині розіпнятих рук майстра (а напевно господаря луку) — від кінців пальців одної руки, через груди, аж до кінців пальців другої + ще 10—20 цм. Найліпше придадуться тички вирізані з місця, де білі крайні літа (круги) переходять в червоні, які лежать блище до ядра. Ядра і його найблищих кол (літ) ліпше зовсім не вживати. Треба вважати також аби літа йшли рівнобіжно поздовж цілої тички і не зникали десь недалеко від кінця, бо в такому місці лук напевно трісне.

Добрий матеріял дає майже кожне дерево. Добре опрацьовується ясінь, бук, ліска, ялиця, липа; досить добре граб, наклен, ільма; погано яловець; тяжко тис і дуб.

З молодого деревця, чи гиляки здеремо кору (вважай, аби не пошкодити лика) та залишимо сохнути. Це підготовка до самої праці але необхідна. Нарізані тички, які бувають звичайно сирі мусимо раніш висушити.

Одному нашому хлопцеві показалося придатним в часі, як будучий лук сохне, мастити його добрим, не висихаючим олієм (сухий маститься перед опрацьованням), а знову другому — мастити лоєм або несоленим салом. Мастимо, звичайно, цілу площу крім заокруглених кінців, якими можемо приступити до вироблювання луку, до чого потрібуємо варстата (дідок, козел) та стругача (струг) (без них можна обійтися), ножа, шкла, та шклянного паперу.

Тички з молодих деревець чи гиляк (цебто нерізані) зтісуємо лиш з того боку який має бути спіднім (внутрішнім) боком луку. При тому треба вважати: аби не пошкодити лико на наверхньому боці й аби не врізатися при стісуванню аж до ядра. Середину лука (16—20 цм) не опрацьовуємо.

Різані тички мають внутрішній бік там, де літа творять найменчі луки, цебто на стороні, яка була блища до ядра дерева. Гранчасту тичку зпочатку опрацюємо так, щоби дістала круглу форму, а потому починаємо зтісувати спідній бік подібно, як у нерізаної. Зтісуємо рівномірно з обох кінців при чому самі кінці (5 cm від краю) залишаємо трохи грубші. Зтісуємо трохи з правого, трохи з лівого боку і постійно випробовуємо. Випробовуємо лук в той спосіб, що середину впираємо в коліно зігненої ноги руками беремося за кінці і згинаємо їх до себе. Зтісувати — але повільно, постепенно, починаючи з другої пятини тички від кінця, так що середня пятина залишається круглою, але не забуваємо випробувати елястичність та — головно — глибину гнучкости. Як зігнемо лук так, що віддаль середини лука від лінії, яка сполучає обидва зігнені кінці (імпровізована тятива) рівнається віддалі від пальців витягненої руки до бороди, перестанемо опрацьовувати його стругом, а зачнемо ножем; при цьому пучками пальців вишукуємо нерівности. Якщо працюємо з самого початку ножем, то зпочатку зрізуємо на грубо, а потім згладжуємо нерівности.

Ідеальна дуга луку не сміє мати форми пилок (1) не сміє бути занадто вибрана в середині (2), або близько кінців (3), а мусить мати ідеальну форму (се-

Бузько, чорногуз, лелека.

Родина: бродуни. Живе в Европі, головно на півночі.
Роди: білий, чорний (чорногуз).
Зріст: до 1,40 м.
Живе: до 40 літ.
Голос: німий, у злості клекоче.
Гніздиться: на гостинних дахах домів, на деревах болотнистих околиць.
Прикмети: вірність, підприємчивість, корисність, повага.
Пожива: жаби, гади, риби, ящірки, слимаки, комахи, миші, деколи молоді пташки, зайчика.
Звичаї й обичаї: Любить пробувати у сусідстві людей; літає громадно, кермуючи ногами і висуваючи шию і дзюб наперед; на лови виходить вічю; молоді все під опікою родичів; осіню збираються бузьки на раду на широкій долині; відлітають у вирій переважно до півн. Африки. Чорний бузько живе в лісах над водами, людських осель не відвідує.

Подав Білий Медвідь.

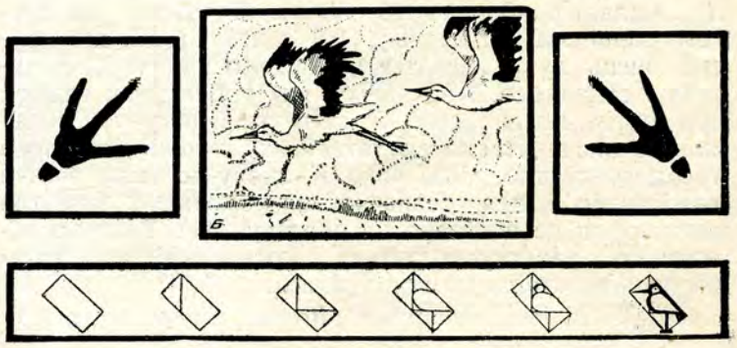

редно між цими екстремами) луку (4). Переріз луку мусить мати в середині форму круга (5), на кінцях також круга, але з боків трохи зтисненого (6), а посередині між кінцем а серединою луку форму еліпси (7). Добрий лук натягається так, що віддаль між його серединою а тятивою рівняється 12—16 cm; добре напятий лук не сміє мати цю середню віддаль ані більшу, ані меншу 12—16 cm.

Зкінчивши стісувати, намастимо лук рибячим товщем або олієм і положимо в темному місці сохнути. Так намащуємо кілька разів раз-по-раз, після чого лук вйшкрабаємо шклом, навоскуємо воском і „запечемо" в стигнучім горні або пекарській печі (у великому жарі загориться!). Після цього зробимо зарубини для тятиви, які ніколи не вирізуємо ножем, а випалюємо розпеченим цвяхом або дротом на назверхній стороні. Зарубина має форму середню між U а V отвором спрямовану до середини луку (8). Зробивши зарубину, знову лук воскуємо та „запікаємо". Тепер, як виймемо лук із печі, вигладжуємо його шкляним папером, воскуємо та поліруємо. Від середини луку — 1½ ширини долоні — лиш в один бік намотуємо тісно раз-по-раз мотузочок, на якому потім при стрілянні держимо руку.

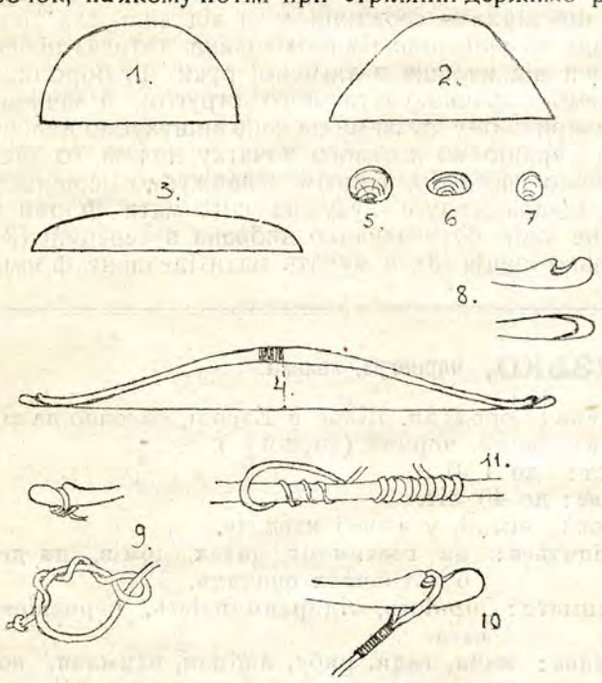

Тятиви робимо з льняного або конопляного прядива. Одріжемо 3 рази по 4 (5—8) нитки, довгих 1 і $^2/_{10}$ довжини луку і кожну навоскуємо (віск не сміє бути шевський а чистий бжоляний!) але тільки в одному напрямі (ніколи не воскуємо занадто!); потому всі 4 (5—8) нитки зсучемо (зплетемо) при чому їх кінці не складаємо разом, але в віддалі 1½ cm один від одного, так що вийде мотузок на обох кінцях зужений і знова навоскуємо. Так дістанемо три мотузки. Тепер з тих трьох мотузочків зсучемо одну тятиву (сукаємо вже в противний бік), навоскуємо її і вигладимо полотном аж стане досконало гладкою, після чого привяжемо її у віддалі приблизно 10—15 cm від кінця. На другому кінці робимо ключку (10) в цей спосіб, що другий кінець луку загинаємо, кладемо на зарубину тятиву і складаємо її в ключку, яку робимо так велику, аби потім могли легко її стягнути й насунути. Кінці мотузочків вплітаємо до тятиви, яку вмисне для цього трохи розсучемо, після чого її знову зсучемо, багато навоскуємо і для безпечности обмотаємо кріпкою ниткою, як це показано на образку (11). Таксамо обмотаємо і навоскуємо тятиву і посередині, аби насаджуванням стріли не попсувалася.

(„Vatra lesni moudrosti") *Йощонь, перекл. Козл.*

Дещо про філятелію.

У всіх культурних народів, (навіть у такій маленькій державці як, Литва) філятелія тішиться великою прихильностю і зрозумінням громадянства. У всіх народів є філятелійні клюби, у яких скупчуються марочні збирачі чи торговці для успішної праці, для спільного інтересу. Всюди філятелія поступає великим кроком вперід і здобула вже право горожанства.— Тільки в нас, філятелія спить.... А як не спить, то щойно в пеленках. А це велика шкода! Знаю, що деякі, читаючи ці стрічки, будуть підсміхатися.., Бо філятелію чи там збирання поштових значків, називають у нас дурною мавією й дивляться на це, як на діточу, безпотрібну забавку, на яку лише марнується богато часу, ну й гроша. А користи з неї ніякої! Так думає в нас більшість. І ця „більшість" дуже помиляється... Не знають, що поширення філятелії вказує на культуру даного народу. Подивімся, що Німці, Англійці Французи, Чехи, а навіть Литовці, в тому напрямі роблять. Німці видають рік-річно ріжні катальоґи, цінники, альбоми, ріжні підручники і т. п.

В них є десятки фахових клюбів, до яких належать теж старші, поважні громадяне. В них повно марочних бірж. А в нас? В нас досі навіть ніодного українського філятелійного клюбу немає. На великій Україні справа теж не краща. — Одинокий український філятелійний часопис „Український філятеліст" (Wien XVIII. Gersthoferstrasse 138/8) бореться зі смертю.

Ці значки, що їх день в день ріжні канцелярії, установи і всі громадяне викидують сотками на смітник, мають вартість. А деякі представляють навіть досить поважну вартість. Байдужно марнуємо гроші, викидуємо їх на сміття. — Всі певно знають, що багато заграничних купців пошукує за поштовими значками Західної України з 1919 р. За деякі платять великі суми, що доходять до висоти 5 тисяч золотих! А ці значки ми могли мати, якщо, булиб у свій час звернули на них увагу. Через неувагу ми стратили багато гроша, який зараз бувби в наших кишенях!

Тому то в першій мірі наші молоді пластуни й пластунки повинні більше присвятити уваги філятелії. Нехай ідея філятелії ширится в рядах Пластового Уладу, хай здобуває щораз більше прихильників. Хай з молодих рядів пластунства вийдуть нові, розумні й правдиві філятелісти — марочні збирачі що поставлять сильні основи під філятелійний рух на українському полі. Ідучи на зустріч цим змаганням відкрито при Верховній Пластовій Команді референтуру філятелії. Референт при помочі ріжних відчитів, обіжників, курсів та відповідних статей у „Молодому Житті" старатиметься ширити ідею філятелії в Українськім Пласті.

Про користи філятелії на другий раз.

Корчинський Іван.

Пластовий ювілейний значок.

З нагоди 15 ліття українського пластового руху на землях Зах. України видала Верховна Пл. Команда у Львові ювілейний значок. Значок цей пущено в обіг 7. лютня ц. р. Значок — вартости 5 сот. є в трех красках: червеній, зеленій й фіолетній. Зразок (взір)-значка зладив ст. пл. Біленький Филимон. Сам значок робить дуже додатне враження, рисунок і виконання добре викінчені. Це перший добродійний значок який видав колинебудь укр. пластовий Улад. Крім цього маємо в пл. ювілейному значку новий здобуток на полі укр. філятелії. Ми певні, що значок цей перейде до історії як причинок до культури на укр.

полі, а також перейде колись в каталоґ укр. добродійних, замітніших значків.

Надіємося, що укр. пластуни (нки), а в першій мірі укр. пластуни - збирачі зрозуміють вагу такого значка і будуть його радо набувати. Кожний, що набуває цей значок доложить одну цеглинку під будову Пластового Дому. Продавайте ці пластові значки всюди між знайомими, товаришами і свояками.

Пластовий ювілейний значок

Виданий з нагоди 15-ліття У. П. У.

Хай ідея укр. пластового Уладу шириться все далі й далі. На всіх письмах до Впк, до курінів, до всіх пл. установ, на приватних листах до товаришів, наліплюйте пластовий ювілейний значок! Нехай не знайдеться ні один український пластун що не закупивби для себе що найменше по одному значкові з кожної краски! —

Корчинський Іван.

СПОРТОВИЙ КУТОК.

Дещо про канадійський гокей.

Недавно скінчилися у Відні гокейські мистецтва Европи. На грищу „Wiener Eislauf Verein"-у станули проти себе найсильніші дружини Старого Світу, щоб зміряти свої сили.

Попередні висліди минулих турніїв в Берлілі, чи в Davos на перше місце висували Австрію (W. E. V.) та Німеччину з її „Berliner Schlittschuhclub"-ом. Але цей клюб, що мав за собою такі побіди, як над „Davos HC" (11:3), над „W. E. V." (3:1), „Davos E. C." (2:1) та перше місце в давоському турнії, не міг ставати до мистецтв Европи в своїму повному складі. Тільки один грач мистецької дружини репрезентував Німеччину на віденському турнії. Другі, як не Німці, мусіли уступити місця куди слабшим грачам : злегковажена Німеччина справила несподіванку займаючи третє місце. Поляки, на четвертім місці, вийшли також надсподівано добре.

Загальний вислід мистецтв такий :

I. Австрія. II. Бельґія. III. Німеччина. IV. Польща, V. Чехія, VI. Мадяри.

Відношення брамок Австрії в 13:2, а Мадярів 1:28.

* * *

В Галичині входить канадійський гокей поволі в життя. Мабуть неодин і не бачив тієї гарної гри, тому цікаво буде подати бодай в загальних нарисах правила гокею. Грає дві дружини в складі по 6 людей. Кожний грач має дручок зігнений на долішньому кінці і ним посуває по леді кружок та старається вкинути його в „брамку" противника. На цьому загально полягає гра. Грище має виміри 28×62 м. аж до 20×54 м. Лінія брамкова, на якій стоїть брамка, є віддалена від вищих країв грища звич. на 3 метри.

Так відбувається тут гра перед і за брамкою, не як при копаній мячі тільки перед нею. 6 метрів перед брамк. лінією, є т. зв. лінія оборони. Брамка є уставлена по середині брамкової лінії. Два стовпи, високі на 1·20 м. є вбиті на стало в землю у віддалі 1·80 м. і горою получені поземою поперечкою. По згаданій стороні брамки є потягнена шнуркова сітка, так, що твориться клітка глибока при землі на 55 цм. в горі 40 цм, отже дно тієї клітки є похиле. Так отже „брамку" можна стрілити тільки спереду.

Перед брамкою є т. зв. брамкове поле. Творить його півколесо утворене лучем 1·20 м. із осередка ва брамк. лінії по середині, між стовпцами. На цьому полі не вільно грати своїм, а противникам атакувати брамкаря. Тут панує брамкар, якому вільно задержувати кружок чи то рукою, чи ногою, цілим тілом, або дручком, та не вільно йому держати кружок в руках, або кидати ним. Брамкар може мати охоронячі на ноги й маску. Другі грачі можуть задержувати кружок тільки дручком і рукою, а посувати вперед виключно дручком.

Кружок є зроблений з ґальванізованого каучуку і має вид диска з проміром 75 mm, а висотою 25 mm. Дручок є цілий з дерева, не може бути ширший як 75 mm, а долішня загнена частина не довша як 33cm.

Час гри тревае годину і є поділений на три части по 20 мінут, з 10 мінутовими перервами. Змагання веде суддя який має до помочі 2 суддів брамкових, які памятають про час гри. Гру починає суддя кидаючи кружок між дручки двох грачів противників уставлених по середині площі. *С.*

З пластового світу.

Скавтінґ в Норвеґії.

В березні 1926 р. святкував Норвежський Пластовий Союз свій 15 літній ювілей. Основателі його Chr. Dons і Moller Gasman заложили в 1911 р. два гурткі пластунів із якими розпочали пластову працю. Разом із цими двома гуртками була заложена орґанізація, яка працювала на прінціпах B. Powell'a: але небаром вона зіллялася з тими двома гуртками і до цього часу існує в Норвеґії ели-а пластова орґанізація основана на прінціпах B. Powell'a. Тепер Норвежський Пл. Союз нараховує 300 відділів (10.800 чол.) Геоґрафічні умовини Норвеґії перешкоджують пластунам у спільній праці; майже кожний провінціяльний відділ працює самостійно, а особливо на півночі. Але праця росте. Спеціяльний інструктор відвідує час-до-часу поодинокі гуртки і таким чином служить наче звязковим поміж ізза кліматичних умов розрізненими гуртками, а також закладає нові гуртки. Доба таборування є там дуже коротка; майже пів року лежить в Норвеґії сніг. В 1924 р. було народне Jamboree, в якому взяло участь 5000 норв. пластунів. Це число яскраво показує, як там молодь цікавиться пластом, тим більше, що деякі відділи й особи мусіли виконати аж шестиденну дорогу, щоби дістатися на місце.

Д. К.

Подяка.

Підчас моєї довгої і тяжкої недуги м. р. одержав я несподівано тільки заяв співчуття від представників пластових установ і поодиноких пластунів (нок) що почуваюся до милого обовязку зложити отсею дорогою свою подяку. Дякую отже сердечно представникам ВПК, Львівського коша й поодиноких курінів і установ, дякую поодиноким ст. пластункам (ам), за їх поміч або розраду. Замість поіменних подяк складаю по 20 зл. не прес. фонд МЖ і будову пласт. таборів. Львів, 1. січня 1927.

Север Левицький, Верх. Отам.

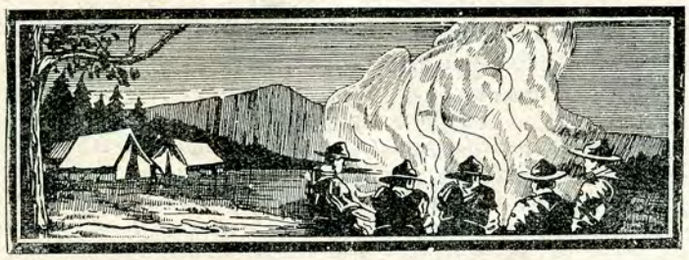

З нашого життя.

V. Загальний Зїзд УУСП.

Між важнішими подіями в нашому Рухові за останній час стоїть на першому місці V. Загальний Зїзд Уладу Українських Старших Пластунів, що відбувся в днях 18. і 19. грудня 1926.

Наперед кілька чисел зі Звіту Управи. Ряди старшого пластунства замітно зростають, УУСП. налічує сьогодня 252 членів, коли попередній виказував 132, а ще давніший (1924 р.) 51. Самих учасників Зїзду, хоч і час був досить не пригожий, було — 84. Орґанізованих частин УУСП 8 курінів і 3 самостійні гуртки. Дуже ріжноманітна діяльність, з одного боку для поширення пл. орґанізації, з другого громадська праця є доказом, що старше пластунство наближається поволі до свого великого ідеалу — стати новим відродженим громадянством.

Зїзд вислухав 5 рефератів з двома коррефератами. Над думками рефератів і проектами змін та уліпшень працювали окремо вибрані чотири комісії: ідеольоґії УУСП, орґанізації, пл. господарки.

Супроти деяких ріжниць політично-партійних поглядів серед членів уладу, Зїзд сформулував оконечно ідеольоґію українського старшого пластуна.

Другою пекучою потребою показалася зміна дотеперішних форм орґанізації

Дальше Зїзд виявив велике заінтересування справами пл. преси та видавництв і справами пл. господарки. Після обдуманих рефератів і праці комісій винесено теж ряд відповідних резолюцій, але більшість з них має характер директив для Управи й ВПК.

Зокрема заслуґує на увагу реферат п. В. Ісаїва на тему „Сучасне завдання старших пластунів як молодого громадянства". Ці завдання в загальному такі: виробити собі ясну державницьку ідеольоґію, вносити в ряди громадянства молодече завзяття і порив до реалізації державницьких хотінь, нищити орієнтацію на постороні сили, а на її місце поставити орґанізацію власних сил, обмежити за велику чутливість, а побільшити до maximum кріпку волю і тверезий розум. Реферат зустрінуто з великим одушевленням.

Загалом Зїзд сконстатував живий розвиток орґанізації, усунув деякі відслонені життям перешкоди в тому розвиткові та спільним обговоренням богато актуальних справ напевно причинився до більшої ініціятиви та інтензивнішої праці в будучому серед частин і поодиноких пластунів.

На уладженому львівськими курінями чайному вечорі скріпили пластуни свій ідейний союз ще й товариськими вузлами. Також відвідали ґреміяльно виставку українського малярства в Національному Музеї.

(Ох.)

Пластуни в Тустановичах.

Кілька слів заохоти і побажань вам, дорогі друзі, як вислід тих чудових днів, що з вами перебув.

Дивно мені було зразу, що впродовж пять-літнього, повного життя і напруження вашого існування не було про вас в Мол. Житті, ні ніде ширшої згадки. Та мабуть пластове братство несправедливо про вас думає. Бо деколи найцінніші взірці зникають незамітно через те лише, що виконавці тих діл не подбали про трівке збереження їх для памяґі. А таких діл було в вас богато, Найкращим доказом ваш інтеллектуальний розвиток, який у селі ярко відбивається від прочої молоді. А колиби хто вечером зайшов до вашої прекрасної домівки, де бібліотекар не може дати собі ради з вписичуванням книжок, то дійсно зрадівби на вид такого відрадного, відмолоджуючого душу, явища на селі. Мусиш усміхнутися мимоволі, коли почуєш, як у літі ранком який небудь пастушина жене худобу і мугиче під носом: Сонце по небі колує.

Так товариство! У вас бажань, мрій багато і це вже щось значить. Жалуєтеся, що брак вам твердого провідника. О, тоді би чуда доконали! Годжуся з вами Але тямте, що тим твердим керманичем мусить стати котрийсь із вас. Отже мерщій, хто скорше дібється того почесного, гарного місця! Чому ви над тим не подумаєте? Вас-же в селі майже сотка! Це не аби яке число. Чого недовірливо глядіти на себе? А ті безчисленні прогульки, сходини, лекції, руханкові вправи, недільні традиційні збірки, значне майно, гарний хор, а ці „Лиси", гордість вашого куріня, а ці над подив повні у всіх одностроїв, це хиба не ваше пластове надбання?

Ось і тепер, інтензивний шаховий ґурток, змагання зі всіх сил до заснування орхестри і щіткарської робітні, це хиба не гарні випрямні вашого шляху? Тільки сміло вперед! Як на молодих аматорів зовсім удачно пішов „Учитель" і два рази „Через файку". Є надія, що й концерт колядок, який тепер підготовляєте, піде так само.

Дводневе таборування цілим кошем у горах на вакаціях переповнило і мене разом із іншими вашими гостями вашими мріями, якими творите, самі ще не тверді в кождому селі пластові курені і надієтеся на другий рік на своїй „Селянській Стрічі" (як ви собі це назвали) представників бодай кільканайцяти сіл. І дійсно. Будуть гостями у вас на другій рік вже певно з Бориславa , Губич, Трускавця. Про ці хвилини в горах хибаби окремо писати.

„Слова хочуть діл" або ще й на виворіть. Слово це початок діла. Розважте і будьте певні, що ви до тепер зробили вже багато, багато. Ще доведіть, щоби ваші звіти були повні справжнього змісту. Повідомляйте В. П. К. і пл. братство про кожний ваш крок, прохайте поради. Гейже в дорогу!

Житній блават.

45. Пласткурінь ім. Кн. Святослава Завойовника в Павелчі.

Діяльність куріня, не зважаючи на важкі обставини загального характеру не переривається за весь час його існування. Під його прапором згуртувалося вже біля 60 членів старанням членів куріня засновано пл. гуртки в с. Рибне та Угринів.

Замітна ріжноманітність праці, змагання конкурувати з міськими, середньо- шкільними курінями. доказом чого є приступлення до змагань за першенство.

За останній чвертьрік вартоб замітити важніщі дати:

9. X. 1926 — відбув курінь прогульку з нічлігом і вправами підходження.

10. XII. — читав член куріня Степовий Орел на святі посвячення читальні в П. реферат про Пласт,

7. XI. — Курінь влаштовує виставку: „До світла, до волі",

8. XI. читає член куріня в с. Угринів, в читальні реферат про Пласт, наслідком чого

15. XI. — засновано там пл. гуртки,

19. XII. — відбулась в курені Курінна Рада, після якої курінь збільшився на 2 гуртки заприсяже-

них членів. Тодіж проголошено вислід міжгуртковых змагань і намічено плян праці на будуче.

У курені існують шевський і столярський варстат, переплетничий гурток, фризієрня „Чуб", яка приносить дещо до кур. каси, а на днях йде курс пасічництва, піонірки, годівлі дробу, а також приготовляється пл. виставка. *Білий Медвідь.*

З листопадового свята одного куріня пластунок.

Описуючи свято, яке відбулося в листопаді минулого року в одному з жіночих курінів на Підгірї команда характеризує так пластунок, які були на святі (подаємо без коментарів і тільки зі стилістичними поправками):

„В часі відспівання стрілецьких пісень, можна було завважити в хорі три групи пластунок:

1. Група — стояла гордо з піднесеними головами і наче переносилися думкам в недавне минуле. Вони викликували враження завзятих і готових йти в бій.

2. Група — дуже сентіментальна, наче почувала жаль і тяжку скаргу тих, які співали, що не буде кому захистити їх перед чорним вороном, який буде їхні очі видзьобувати.

3. Група — думала тільки про зверхній вигляд та про те, щоби добре вдалось свято.

Була ще четверта група. Вона проявляла цілковиту байдужність, бо навіть не прийшла в пластовім однострою".

З курінів.

Як довідуємося зі звіту з кінцем мин. року 37. пл. к. уладив анкету з питаннями: 1) чого навчився я в Пласті? 2) яку уявляю собі пл. діяльність. (Може-б хто з куріня подав на сторінках „Мол. Ж." висліди анкети, або прислав бодай матеріяли для використання.)

В цьомуж куріневі заведено курінний записник, в якім поміщуватимуть члени куріня свої оповідання, поезії, думки тощо.

В І пл. к. ім. П.К. Сагайдачного ведуться фахові курси картографії та ратівництва. Гурток „Яструб" задумує видавати гуртковий часопис. В курені переведено в днях 1. XII. — 1. І. 1927 анкету на тему: хто чим цікавиться; матеріял покищо опрацьовується, але вже можна сказати, що 70% членів займається технологією.

15 пл. к. в Золочеві відчинив для молоді „школу фіз. культури", завданням якої плекати тіло й вивчати й поширювати гігієну.

В 32. пл. к. ім. Олени Пчілки існує клюб, який уладжує раз на тиждень сходини для спільного читання часописів („Жіноча Доля", „Діло", „Новий Час", „Рада".) і забави для членів.

В 44. пл. к. ім. Лесі Українки уладжує також що неділі і свят сходини для читання часопису. На сходинах ведеться ще дискусії на ріжні теми. (Можеб товаришки подали щось цікавого з цих дискусій до ширшого відома. Прим. Ред.)

В 66 пл. к. ім. М. Вовчка подано до відома конкурс на написанне новелі. Як нагороду призначено 25 хрестиків. З цеї нагоди одна пластунка-новичка г. „Лебідь" пише новелю п. з. „Чужа сорочка не гріє", а пл.-уч. г. „Русалка" новелю п. з. „Зрада". (Думка гарна. Тільки нагороди невмістна. Може б і ми прочитали по конкурсі найкращі з новель — Прим. Ред.)

Обіжник ч: 11/16.

Зарядження В. П. К. з дня 28. січня 16. пл. р. в справі пл. іспитів на Учасника, Розвідчика, Скоба, та нове зарядження в справі вимог на Гетьманського пл. Скоба. — Зарядження то входить в життя з днем 1. березня 16. пл. р.

1. НА РОЗВІДЧИКА.

Зпочатком 17. пл. р. іспит на Розвідчика могтимуть здавати тільки ті пл. Учасники які, відбудуть один пл. табор (сталий, мандрівний, водний ітп.) зареєстрований через В. П. К., або якусь більшу прогулку зголошену в час референтові ВПК.

2. НА СКОБА.

До кінця 16. пл. р. іспити на Скоба можуть здавати тільки ті пл. Розвідчики, які мають відбутий, інструкторський табор. Зате з початком 17. пл. р. про у іспити на Скоба будуть могли здавати тільки ці пластуни розвідчики, які матимуть відбутий інструкторський табор.

Пластуни розвідчики, які вказжуться посвідками іспитів вмілости із плавання, знакування, картографії, міряництва і ботаніки є звільнені доличними екзаміпаторами від здавання слідуючих вим г до іспитів на пластуна-Скоба: плавання, знакування, картографія, поміри „на око" і з нання дерев.

На Гетьманського Скоба:

Кандидат на Гетьм. Скоба мусить виказатися посвідкою іспиту вміл. із таборництва, незалежно від вимог на Гетьм. Скоба (6 іспитів вміл. — 4 головні, 2 побічні)

РЕФЕРЕНТ ІСПИТІВ.

Обіжник ч: 12/16.

На основі присланих звітів ВПК-мда рішенням з дня 11. II. 1927: признала обласний табор пластунів на Сокалі, в днях 10 липня до 7. серпня 1926 — інструкторським табором кляси Б.

(реферат таборів пластунів).

Обіжник ч: 13/16.

ВПКмда поручила зорґанізувати літом 1927 р. слідуючі табори пластунів:

І. Обласний табор пластунів на Соколі.

(орґанізатори „Лісові Чорти").

— В таборі можуть брати участь щонайменше Пластуни Учасники зі скінченим 14. роком життя. Молодші абсолютно не можуть брати участи в тім таборі.

— Табор треватиме від 17. липня до 2. серпня 1927. р. В таборі відбудуться: підготовчий курс на пластуна-розвідчика для учасників, (коли такі будуть), практичний інструкторський курс, для пл. розвідчиків і пл. скобів, а кромі того курси деяких іспитів вмілостей. По скінченні курсів будуть переведені іспити.

— В таборі займатимуться Пластуни головно вправами тереновими в підходженні і слідженні, знакуванням, забавами, грами і вправами з практичного таборництва, легкою атлетикою та будовою телефону Сокіл — Підлюте і відборчої стації радіофонічної.

Опріч того займатимуться пластуни приготуванням до стрічі, фестину, святочних вата та піонірськими працями (землю будеться возити візками по шинах). В таборі будуть тільки практичні заняття, тому учасники табору повинні перед табором приготовитися теоретично з ріжних ділянок пластування, а головно з картографії, сиґналізації, ратівництва.

Табор є приміщений над Соколом коло Підлютого, на власній площі. Число учасників обмежене до 150 пластунів, які будуть розміщені у чотирьох куріних.

Комендант табору — скавтм. І. Чмола, звязковий XVII. пл. кур. Яворові.

— Оплата таборова, по причині упадку вартости гроша, як також їзза збільшення порцій їди (чотири рази денно, замість трьо) — виносить 20 зл.

Вплачується її чотирма ратами по 5 зл. Зголошення до табору враз із І. ратою надіслати до 10. квітня 1927 р. включно. Другу рату треба зложити до 10. травня, третю до 10 червня, а четверту в таборі. Курінні команди можуть вносити, — подання за евентуальним звільненням або обниженням оплати для своїх членів, найдальше до 10 квітня 1927 р., враз із першою ратою (від І. рати звільнення нема). Гроші і зголошення виїмково слати не адресу: ПЕТРО ПЯСЕЦЬКИЙ, Львів — пл. Юра ч. 5 На ту саму адресу слати всілякі інші письма, дотично табору на Соколі, як запити, інформації, прохання о звільнення і евентуальні поради та побажання.

— Кожний пластун бере зі собою до табору: I. З приладдя: 1. пл. виказка; 2. особисті документи; 3. приписовий однострій з усіми відзнаками, а то: капелюх, хустина, спряжка до хустки, сорочка, шнур, пояс з карабінками, короткі штанці, черевики в добрім стані, все те по можности подвійно на зміну; 4. запасове білля; 5. капці, сандали, мешти руханкові або постоли; 6. руханкові або купелеві штанці; 7. светер, темний сурдут, куртка або плащ; 8. коц; 9. простирало або другий коц (добре є брати 2 коци і простирало); 10. ручник і мило; 11. щітка і порошок до зубів; 12. прибор до голення і чесання; 13 ігла та нитки; 14. щітки до чищення убрання й обуви; 15. паста або вазеліна до черевиків; 16. їдунка; 17. ложка, ніж, вилки; 18. сірники; 19. олівець і зшиток; 20. свистак; 21. шнурівки до черевиків; 22. сокира, лопатка або пилка; 23. шнурки; 24. бльок ч. 4. і поділку; 25. сінник (без соломи).

II. З харчів (обовязково):

15	дкг.	какао . . .	або	1·50 зл.
5	„	чаю . . .	„	1·50 „
2	кг.	цукру . . .	„	2·80 „
1·50	„	гречаних круп .	„	1 50 „
1·00	„	кулеші. . .	„	0·70 „
1·00	„	ризу . . .	„	1 40 „
1·50	„	фасолі . . .	„	0 90 „
2·50	„	солонини . .	„	10 00 „
				19·30 зл.
		достава . . .		0·70
			Разом	20 00 зл.

— Замість харчів можна виплатити еквівалент в грошах в сумі 20 зл.. Прочі харчі, як хліб, мука, мясо, молоко, сіль, закришка ітп. будуть закуплені за гроші вплачені ратами.

Вказаним є брати зі собою: суху ковбасу, сухарі, консерви, цукорки, чоколяду ітп. до вподоби.

— Кожний гурток або курінь бере обовязково зі собою: 1. Малий казан на прогульку; 2. спортове приладдя; 3. карта спеціялка "Пороги".

Поручається брати: 1. ліхтарі нафтові; 2 електричні лямпи; 3. шатра; 4 шнури; 5. мішки; 6. приладдя кухонне; 7. приладдя майстерське, до шевства та столярства; 8. сокири, молотки, пилку, пили, долота і сверли; 9. цьвяхи і клямри; 10. дроти до телефону (конечно!); 11. приладдя до ігор і забав, а спортове особливо; 12. аптечка; 13. музичні інструменти (головно мандоліни і ґітари); 14. хоругвки сиґналізаційні.

— Подрібніший плян діяльности як також і ріжні точні інформації (година і місце збірки), оголоситься пізніше. Проситься Пластунів, головно тих, що попереднього року були на Соколі присилати до 30. березня свої проекти, так якби вони собі найліпше представляли цей табор.

II. Окружний табор пластунів у Головах.

(Орґанізатори „Лісові Чорта").

Табор треватиме від 5. — 27. липня. Вождь табору скавтм. Михайло Горбовий. Доїзд: остання залізнича стація Коломия, звідти автом до Косова (32 км), дальше фірою до Голов (28 км.)

До табору можуть бути приняті пластуни зі скінченим 14 роком життя (!). Приміщення в курені і кухні на 50 місць. Табор призначений в першій мірі для пластунів коломийського округа. Для пластунів з Волині зарезервовано 10 місць.

Заняття в таборі: приготування до 1 і 2 пл. іспитів, загально пластово-виховуючі курси, курси загально освітні, практичні курси для іспитів умілости, спортові вправи, прогульки в сусідні околиці, гри, забави, аматорські вистави (в Красноїлі), таборництво, піонірка.

Виряд (для пластуна і для гуртка), як до табору на Соколі, з такими змінами: замість „карта спеціялка Порога" — „карта спеціялка Богдана"; телефонічних дротів брати не треба.

З харчів бере обовязково кожний учасник табору:

2. кг. мясні консерви, або 1 кіл. вудженини.
2. kg. цукру,
3. kg. омасти,
5. dkg. чаю
15. dkg. какао.

Порадно брати: сухарі, цукорки, чоколяду.

Решта купиться за гроші зложені учасниками яко оплати.

Харчування чотири рази денно.

Таборову оплату в висоті 25 зол. складати в чотирох ратах: I рата 5 зол. до 10 квітня, II рата 5 зол. до 10 мая, III рата 5 зол. до 10 червня, IV рата 10 зол. в таборі. Команди курінів можуть вносити подання о знижку оплати для своїх членів, враз з першою ратою (від першої рати звільнення нема).

Зголошення до табору враз з першою ратою слати до дня 10 квітня на адресу: (виїмково) Ю. Старосольський Львів, Крашевського 23/II. На тую адресу слати гроші, побажання і звертатися по інформації.

Точніші інформації, (година і місце збірки, та инші) оголоситься пізніше.

Реф. таборів пластунів.

Обіжник ч. 14/16.

ВПК-мда поручила зорґанізувати літом ц. р. нище поданий табор пластунок:

I. Обласний табор пластунок на Соколі.

(Орґанізатори: IV. курінь ст. пластунок у Львов).

В таборі можуть брати участь пластунки зі скінченим 15 роком життя. Молодим може виїмково дати дозвіл звязкова беручи під увагу розвій фізичних сил пластунки.

В таборі будуть підготовчі курси I. і II. пласт. іспиту, які закінчаться іспитом. Крім цего будуть курси вмілостей, руханка, легка атлетика, прогульки та ватри. Вождь табору скавтм. Дарія Навроцька, прогульки під проводом п. С. Пашкевич, таборний лікар др Д. Лежогубська. Табор починається 2. серпня і треватиме 3 тижні. Зголошення до табору враз з першою ратою слати через К-мду куріня до 10 IV. на адресу: Д. Герасимович вул. Льва Сапеги ч: 6/II. Пізніших зголошень не приймається. На ту саму адресу звертатися по всякі інформації, пояснення ітд.

Вкладка учасниці табору виносить 20 зл. платна в чотирьох ратах: I. рата 5 зл. платна до 10. IV, II. рата 5 зл. до 10. V., III. рата 5 зл. до 10. VI., IV. рата 5 зл. платна в таборі.

Кожна пластунка бере сі собою до табору: I. з приладдя (обовязково): 1 пластова виказка; 2 особисті документи; 3. дозвіл родичів; 4. приписовий однострій: шапка, хустка, блюзка, штанці, спідничка, пояс, наплечник, палиця, светер, черевики в добрім стані (на низьких обцасах); 5. запасове білля і шнурівки; 6. руханкові капці, сандали або мешти; 7. купелевий стрій; 7. верхній одяг (плащ, куртка); 9. два коци; 10. простирало; 11. рушник, мило; 12 щіт чка до зубів та порошок; 13. гребінь. щітка до волосся; 14. ігла і нитки; 15. їдунка і горнятко; 16. ніж, вилки, ложка; 17. сірники; 18. олівець і більший зшиток; 19. свиставка; 20. сінник. Поручається брати: електричну ліхтарку, листовий папір, картки та поштові значки, фотоґрафічний апарат, музичний інструмент, далековид, компас, годинник полеву пляшку, подушку ітп.

(*референтка табору пластунок*).

Приказ ч: 3/16.

Про пластові ювілейні значки.

ВПКмда видала з нагоди 15 ліття в Пл. Уладу ювілейний значок, у ціні 5 сот. Значки набувати можна через Пл. постачання або через адміністрацію „М. Ж."

У звязку з цим ВПКмда подає до відома: 1) кожний Пл. курінь обовязково закупить для свойого вжитку відповідну кількість ювілейних значків, 2) Всі письма висилані пл. відділами або поодинокими пластунами до вищих пл. установ (звіти, повідомлення, прохання і т. п.) мусять бути остемпльовані пл. ювіл. значком на 5 сот. Кожні з прилоги в якомусь проханні остемпльовуються одним пл. значком на 5 сот. Подібно пл. виказки при піврічній прольонґаті мусять бути остемпльовані одним пл. значком (наліплювати у відповідній рубриці; місце: „печатка пл. відділу". У письмах значки лїпити зліва в горі, на копертах і одкритих листівках не лїпити пл. значків побіч державних!

Обіжник ч: 15/16.

Про йменування вірлиць.

Дня 11 II 1927 іменовано пл вірлицями пл. II. куріня ім. М Борецкої — Львів:

1) Пашкевич Лідію,
2) Онишкевич Марію,
3) Біленьку Олену,
4) Глинянську Мирославу,
5) Рогожу Марію.

(реф. діяльности жін пл. відділів).

ЗА ЗГІДНІСТЬ:
Филимон Біленький, ст. гетьм. пл. скоб.

Оправлені Річники
„Молодого життя"
1925 — 1926
набути можна в Адміністрації по ціні 8 50 зол.

Адміністрація виміняє або купить
числа Мол. життя 1. з 1925 і ч. 5 з 1926
поодиноко або в більшій скількости.

З книжок і часописів.

Пластова бібліотека під редакцією Л. Бачинського ч. 7. Ернест Томсен Сетон: Малпа Йинии, приборкання злоћ малпы: Ужгород 1926. 8⁰ б)

ч: 10. 1. **В. Д. Гульберт: Доля медведицѣ**; 2. **Л. Б.: Кориснѣ комахи.** Ужг. 1926. 8⁰. б).

ч 11 **Свен Гедин: Подорож по Тибету.** Ужг. 1926 8⁰ б)

ч. 12. **К. Губалєк: Пластунки,** жарт в одній дѣ. З чеського пе.реклав: Б. Заклинський. Ужг. 1926 8⁰. б).

ч. 1⁻. 1) **Л. Бачинський: Отруйнѣ гадины**; 2) **Е. Шведер: Жорстокий птах.** Ужг. 1926 8⁰. б).

В нас в Галичині не було змоги повести видавництва хочби й одної пл. бібліотеки. Зате на Закарпатті дуже гарно розвивається пл. бібліотека під ред. Л. Бачинського, яка що року видає кілька або й кільканайцять книжечок, чито белетр. творів чи коротких цікавих природничих нагисів. Поручаємо ці книжечки нашим пластунам. Пишіть за нами до Адміністрації „М. Ж.“ Львів, Бляхарська 11. І.

Ілюстрований календар-альманах „Жіночої Долі на 1927 рік. Коломия 8⁰. б). Адр. Коломия, вул. Нова ч. 1.

Перший річник календаря часопису Жіноча Доля повинен знайтися в кожної пластунки, в кожному жіночому пл. гурткові. Побіч цілої назви статтей посвячених жіночим справам находимо в календарі і практичні статті, як про домашню аптичку, поради матерям, господиням і молод', які можуть бути дуже цінними для жіночого пластування. В цьомуж календарі поміщено статтю Сірого Льва про „Український Пласт“. На загал календар „Жіночої Долі“ один з найкращих цьогорічних календарів Обовязком пластунок буде піддержати гарні почини видавництва календаря і часопису „Жіноча Доля“ матеріяльно і морально (в першу чергу дописами й інформаціями про пластовий жіночий рух.)

Від редакції.

З сьогоднішним числом збільшуємо обем нашого часопису на 12 стор. Зразу думали відділити чотири сторінки для старших пластунів як окремий додаток, але розважившн справу, покищо відкладаємо це на пізніше, а тепер поміщуючи трохи матеріялу для старших пластунів просимо молодших читачів вибачити нам кілька може трохи тяжчих статтей старших пластунів.

В цьому числі починаємо одно з найцікавіших оповідань Едґара По „Золотий Жук“ і будемо друкувати його впродовж цілого року.

Л. Бачинський, Ужгород. Дякуємо дуже за новинки. Просимо не забувати й на далі.

Житній Блават. Допис друкуємо. Він повинен стати зразком, як писати такі дописи з курінів. Решту матеріялу використаємо.

Д. Козіцький, Прага. Дуже й дуже дякуємо. Про Норвеґію містимо, оповідання піде пізніше.

Маріян Кор-ко. Ваш нарис це радше оповідання з життя учениць чим пластунок. В ньому мало пластового. З Ваших річей помістимо в однім з найблищих чисел „Від страху до приязни“. Пишіть!

„Прутний Чорт“, Снятин. Віршів не будемо друкувати, а свою думку про них скажемо другим разом.

Бездольний — Станиславів. Ваша „казка“ дуже таки довга і якщоб друкували, то хиба яку частину.

Роман Зубик

Львів, Галицька ч. 16.

поручає для Пластунів, вовни на однострої, анґлійську флянелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, коци.

Ціни найнизші у Львові

Підпираймо рідний промисл!

Знана зі своїх знаменитнх

ВИРОБІВ

ФАБРИКА ЦУКОРКІБ

„Фортуна Нова“

Львів,

Кордецького 23.

Пластуни! **Пластунки!**

Чи знаєте що

ҐУМИ

„БЕРЗОН“

є найліпші

Набути можна по всіх Укр. Кооперативах і складах Повітових Союзів Кооператив.

М „МУТА“ У

„МУТА“ „МУТА“

А ві Львові на риночку
Панянка, як пава!
Свої ручки рожевенькі
„М у т о ю“ вмивала.
Паняночка, наче пава,
Біленько вдягнута, —
Своє хустячко і плаття
Прала милом „МУТА“

До набуття по всіх кооперативах.

Т „МУТА“ А

ГОТЕЛЬ
Народня Гостинниця

у Львові, ул. Косцюшка ч. 1

Для вигоди П. Т. Гостей вінда і в кімнатах телєфони.

Доїзд Трамваями: Ч. 1, 6, 7 з Головного Двірця, ч. 9 з двірця Підзамче, ч. 8 з двірця Личаків. —— Телєфон 8-88.

Памятайте про те, що лямпочки батерії і жарівки фабрики

„DAIMON“

є найліпші. Набути можна у всіх українських кооперативах.

Заступництво:

ТОП-РАДІО
Львів,
Міцкевича 22.

До набуття по всіх філіях „Народної Торговлі“ і Повітов. Союзах Кооператив

Лунає клич „бодрімось“! реалізуймо цей клич в кождій ділянці нашого визвольного змагання. Звісно, що тільки економічно сильні народи побіджають, тому і придержуйтеся самі і пропагуйте всюди клич, що всі артикули спожівчі має кождий купувати по всіх складах

„Народної Торговлі“

В той спосіб економічно будемо скріплюватися і стреміти до цілковитого економічного визволення. Пластуни! Чи у Вашому оточенні всі сповнюють цей обовязок?

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю. — Редагує: Редакційний гурток. — Одповідає за редакцію: Б. Кравців. Адрес редакції: Львів, Домініканська 11, I пов. Адміністрація: Львів, Руська 3, III пов.
Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя“).
З друкарні Ставропігійського Інститута під упр. А. Яськова.

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік Львів 15. березня 1927. ч. 3 (42).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Dominikańska 11.**

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

НАШЕ СВЯТО.

Шевченко у нас... І я уявляю: у вашій домівці є запевне портрет його, в книгозбірні „Кобзарь“ і рік-річно ви святкуєте річницю поета святочною курінною радою, чи й власним прилюдним концертом з незмінною програмою: „вступне слово“, деклямація, реферат, спів, деклямація, обовязково „закінчення“ ну й инколи ще... руханкові вправи!..

Або приготовляєте свято вкупі зі школою, гімназією, --- прилюдний виступ, в який вкладаєте (одиниці!) инколи все свое вміння та знання, а який для — дальших незаінтересованих кругів молоді є: „вільним днем від шкільної науки“.

І всі ті свята робиться для того, щоби сповнити „патріотичний обовязок“, не остати позаду в цьому масовому святкуванні Шевченка по наших містах, місточках і селах.

І жаль за себе й за поета!

За себе, що ми, які починали науку рідної мови поезіями Шевченка, і до дитячих душ яких так безпосередно промовляло горяче й живе його слово, що ми молоді не вміємо вложити в культ поета більше життя, розмаху чи запалу, щоби слово його „пламенем взялось, щоб людям серце розтопило і по Вкраїні понеслось, і на Україні святилось“...

А за поета?.. Так боляче врізалось в память його пророче: „а книжку граться оддадуть маленьким дітям“!..

І так дуже бажаєш, щоб ви, юнацтво, призадумались нині і святкували память його не для „випадає“, не для святкування, але для самого поета, для Шевченка. Щоби ви зрозуміли, що не все треба говорити й „пояснювати“ коли поет говорить, що не треба „вступного слова“ і „закінчення“ до його пламенного слова!..

І ще: щоб ви памятали про Шевченка не тільки в місяці березні, якусь там річницю його уродин чи смерти, але щоби вертали до його слова й потому в літні, осінні чи зимові дні, коли офіційно одложать його свято знову нарік: на місяць березень, слідуючу річницю.

Чомусь згадуються пластові літні стрічі, коли десь в горах довкруги вогнів сиділи сотки юнацтва. Були танки, співи і сміх... Були й рецитації, але не Шевченкових поезій... Може й тому, щоб не повторяти тих вічних у нас „святкових“: „Розритої могили“, „Гамалії“, „Калини“, „Тополі“ й ин. Але невже в нас пластунів так мало знають Шевченка?!..

Скажіть! — чи не заговориб тоді тисячкратним відгомоном в серцях зібраної молоді дібрані уривки: „Сну“, „Посланія“, Гайдамаків“ „Неофітів“, чи картаючі, шалені любовю слова „Осії глава XIV“: „А ти пишалася колись в добрі і роскоші, Вкраїно!“, чи инші „подражанія“ пророкам, або „псальми Давидові“, хочби оцей одніський: „Між ца-

рями й судіями на раді великій, став земних владик судити небесний владика"?

Це не тільки про літо, чи стрічу! Спробуйте владити в себе таке Шевченкове свято, цей раз без „сцени, виконаців і публики"! В домівці святочно прибраній з кутком поета, в якому: його портрет чи бюст, його твори, книжки про нього й ин. Зійдіться гуртком чи курінем і читайте (але для цього ви мусите знати Шевченка і вміти шукати в його великій книзі) „Кобзаря", так як колись в селянських хатинах на Волині, поставивши сторожу, читали пластуни Святе Письмо українською мовою...

Або коли ви не хочете сидіти в домівці, чи в мурах міста — то йде-ж весна і з нею ваші „свята весни" і Юрія — і яким глибоким поклоном Шевченкові будуть його слова „жива душа поетова святая" над вашими серцями і над багаттями там серед розбудженої природи...

Це ще не все й багато можнаби тут додати. Але далі ви думайте й шукайте самі. Невсе молодь мусить іти втоптаними та освяченими стежками традиції та шабльону, але як кіт з казки Кіплінґа вона ходить своїми стежками і пробує шукати своїх доріг. Невже в традиційне святкування памяти Шевченка ми не зуміємо вложити своєї душі, своєї уяви і зробити його святом молоді — „нашим святом", юнацтво!?

Самітний Олень Л. Ч.

„На березі Каяли."

Зперéд-світа до вечера,
А з вечера до досвіта
Летить стріла каленая
Брязчить шабля о шéломи,
Трощить спи́си гартовані
В степу, в незна́ємому полі,
Середи́ землі половецької.
Земля чорна копитами,
Поорана, поритая,
Кістьми земля засіяна,
А кровію политая.
І журба-туга на тім полі
Зійшла для руської землі.
Що гомонить отам, зичи́ть
У досвіта? То повертає
Той Ігор військо на пригоду
Тому буй-туру Всеволоду.
І бились день
І другий били́ся;
Та коло полудня на третій
Поникли Ігореві стя́зі.
Отак на березі Каяли
Брати різнились, бо не стало
Крови́-вина! Допирували
Хоробрі Ру́сичі той пир,
Сватів упоїли
А сами простяглися
За землю руськую. Хилилась
І слалась плачучи трава,
Високі гнулись дерева,
Додолу гнулися, журились.

Т. Шевченко („Плач Ярославни")

Праця лише в гуртках.

За шість літ своєї пластової праці, від рядового пластуна до відповідального члена Головної Управи, довелося мені вести працю з молодю ріжних літ, як на селі, так і в більшому місці. Знаю добрі і злі сторони нашої пластової орґанізації на Підкарпатті, де є широке поле до пластової роботи, але не має у нас і відповідного та достаточного числа пластових провідників, крім того бракує у нас і відповідного фахового знання. Дуже часто численні відділи (курені) спочатку з запалом беруться до пластової праці, але чомусь скоро охолоджуються, пропадає інтерес до діла і відділ перестає фактично існувати, або бореться зі смертю. Провідники таким явищем також зражуються, відсовуються від роботи, наче почувають себе винуватими в невдалій спробі вести пластову молодь, або нарікають на саму молодь і в ній шукають вини. В дійсности тут інша причина. Провідникові не по силі вести сходини з богатим числом молоді, йому бракує вміння заінтересувати чисельну авдіторію, де є хлопці ріжного віку, а часто є присутні і дівчата. Дуже часто це молодь з ріжних шкіл і не у всіх, є однаковий інтерес до діла. Провідник не має сили поодиноко працювати з молодю, показати їм практично і провірити їх пластове знання, та довідатися від них, що є їм не зрозуміле, не інтересне ітд. А все разом відштовхує молодь і їй робиться нудно.

Не можна з молодю в Пласті вести виклади як в школі. Ми знаємо, що молодь шукає чогось иншого від сухої науки в клясах. Їм вже сама кляса набридла і далеко охотніше ідуть до домівки, або в поле.

Таке лихо можна легко направити, як є потрібне число гуртковых провідників, коли є старші пластуни, якіб могли допомагати праці, але у нас на Підкарпатті, де Пласт лише розвивається, на кожному кроці бракує людей в кожній ділянці народньої праці. Тому в таких місцях де немає помішників, там придатна лише гурткова система, яку подаю нижче. Ось приклад з практики: в одній школі збираю, в порозумінні з дирекцією, молодь і роблю виклад на тему: „що таке Пласт і його завдання". По викладі запити і відповіді, а далі записую всіх охочих працювати в Пласті. Записалося 37 хлопців. По маленькій гутірці оголошую, що всі хто записався зберуться на перші пластові сходини в слідуючу неділю, в точно умовленому місці і годині.

За цей тиждень орґанізуючий мусить докладно і всебічно розвідати в школі, якщо там не вчить, що є далеко краще, і в людей знаючих записану молодь — про характеристику всіх записаних. Це робить для того, щоби вибрати собі 5—7 найкращих, енерґічних, точних і діяльних пластунів. До цего вибору треба віднестися дуже уважно і докладно, узглядняючи всі особливости школи і місцевих умов, а також і умов життя хлопців. Ці хлопці, в скорому часі будуть найголовнішими твоїми помішниками та потім і гурткови́ми провідниками.

В назначену годину на загальних сходинах оголошуєш плян своєї роботи, говориш щиро, що не в силі зразу гурт в 37 людей приготовити, що праця така не буде корисна і не продуктивна, а тому тимчасово вибираєш собі 6—7 хлопців, яких підготовиш насамперед, а решту роспускаєш на місяць. Щоби не відірватися від решти, в одну з неділь можна зробити прогульку, використавши її для практичних занять із вибраною сімкою. Цю розмову треба перевести обережно щоби не зразити молодь і переконати їх в доцільности твойого кроку.

З вибраним гуртком починає провідник інтенсивно працювати практично й теоретично. Беремо їх під особливу опіку. Сходини відбувати в пластовій домівці, показувати їм працю в других гуртках, якщо вони

Львівська наукова ... № ...

є десь в місці, давати читати відповідну пластову літературу. Одним словом всебічно старанно й енергійно приготовляти їх до І. пластового іспиту, з узглядненням на привчення їх до самостійного ведення сходинами.

Коли буде пройдений весь пластовий матеріял і хлопці будуть цілком приготовленими, тоді урочисто відбути іспит, також треба иншу систему. Про це другим разом в присутности всіх записаних до Пласту, з участю пластунів чужих відділів і навіть сторонної публики. Іспит мусить показати, що підготовка була солідна й іспитовані будуть мати потрібний авторітет у решти молоді. По іспиті новоіспитованим пластунам приділюєш до пластової науки по 5 - 6 нових хлопців, яких вони будуть приготовляти до І. пл. іспиту. В той спосіб твій відділ (курінь) збільшиться до 30 - 35 членів, вже будеш мати 6—7 нових гуртків і один старий, з яким продовжуєш далі працю, надготовляєш їх до ІІ. пластового іспиту, даєш вказівки до праці в їх гуртках, сам припильновуєш їх і переводиш загальну працю в відділі (курені).

Робота піде продуктивна і провідникові далеко легше, крім того має успіх в праці, далеко більший, як в старий спосіб. Може статися, що і з старого гуртка відпаде 20 - 30% з ріжних причин, але це не змінить всю сістему. Таку працю в початкуючих відділах дуже рекомендую переводити в життя. Користь з неї я вже мав на практиці.

Л. Бачинський, Ужгород.

Із записника ст. пластуна.

Книжка для балакунів

Скільки разів слухаєш всякого рода промов, викладів і тих класичних наших дискусій (однаково пластових як і не пластових) стільки разів морочить тобі голову питання, чи нема вже в людей кращого способу ділитися досвідом і знанням, передавати думки й почування? Виклад нераз пролітає попри вуха не оставляючи нічого по собі, абстрактна промова з штучним патосом таки зразу не приймається, а довжелезна безплодна дискусія, в якій сваряться за дрібнички й один одного не розуміють, всім нам аж надто добре знана. Пласт, що виповів війну всякій нещирости і неприродности ставить на це місце гутірку. Ніби розуміємо, що це таке ця гутірка, але ніщо більше.

Кому це питання так як мені морочить голову найде багато цінних відповідей в книжочці „Gawęda o gawędzeniu“ (коли свою таку будемо мати?).

Ксьондз Яцек Вороницкі, що має у польських пластунів почесне прізвище „Arcybóbr“, мистець від „gawędy“ розказує пластунам чого треба а чого не треба до правдивої правдивої пластової гутірки. Ось наголовки цяти розділів, ніби пять головних заповідей: 1. Злізти з хідлів („щудлів“). 2. Очі широко отворити на світ. 3. Мати язик добре повішений. 4. Мати львяче серце в грудях. 5. Вміти слухати як трава росте. Хочете знати що те все значить — прочитайте — не пожалієте. Не ручу вам що зуміете зараз прилагодити щось доброго як леґуміну після перепису, (автор каже навіть, що треба вперед полисіти, щоби цю вмілість опанувати), але напевно ні одна з виведених у книжочці думок не завадить у вашій голові. До того ціла книжочка — це зразок гутірки, зовсім не плитко подуманої ще й прикрашеної кількома перлинами здорового пластового гумору.

Ст. Ох. — Л Ч.

ЗОЛОТИЙ ЖУК.

ЕДҐАРА ПО.

(Як найдено скарб капітана Кіда)

(Продовження).

Він із незадоволеним видом взяв папірець, хотів його змяти і, мабуть, кинути в огонь, але погляд його зупинився уважно на рисункові і нараз обличча йому почервоніло, а потому смертельно зблідло. Кілька хвилин Лєґран уважно вдивлявся в папірець, далі встав, взяв свічку зі столу і сів на скриню, що стояла у другому кінці кімнати Там він знову почав оглядати папірець зі всіх боків.

Все це він робив мовчки, і поведінка його дуже мене дивувала, але я не хотів ще більше псувати його поганого настрою якиминебудь новими запитаннями. А він вийняв з кишені папірник, обережно поклав в його рисунок і замкнув папірник у шухляду. Після того він досить заспокоївся, і його попереднє зворушення цілком зникло. Тепер він був не так у поганому настрою, як занадто неуважний. Під вечір він упав у таку задуму, що ніякі жарти не могли розважити його. Спершу я гадав залишитися ночувати, як це було раніш, але коли я бачив господаря в такому настрої, вважав за краще піти додому. Він не вмовляв мене залишитися, але, як прощався, стиснув мені руку сильніше, ніж завжди.

Я пішов до дому.

Через місяць до мене в Чарльстон прийшов Юпітер. Він був такий засмучений, що я навіть злякався.

— Як здоровля твого хазяїна? — спитав я, турбуючись.

— Ах, сказати правду, він не такий здоровий, якби це було треба, — відповів із сумом мурин.

— Невже. На щож він скаржиться?

— Він ніколи не скаржиться, але всеж таки він дуже хорий.

— Дуже хорий, Юпітере! Чого ж ти раніш не сказав цього? Він такий хорий, що мусить лежати в ліжку.

— Ні, ні... Ось це мене й турбує. Я дуже боюсь за массу Вілля.

— Юпітере, я не розумію, про що ти тут торочиш. Ти кажеш, що пан твій хорий. Хіба-ж він не сказав тобі, що йому таке?

— Бачите, пане, від всього цього можна з глузду зїхати. Масса Вілль не каже, що йому.. Але чого-ж він ходить, схиливши голову, і блідий, як полотно. І цілий час шкрябає...

— Шкрябає? Що?

— Шкрябає цифри і ріжні дивачні знаки. Тепер за ним треба добре пильнувати. Недавно якось у вечері він пішов од мене і я навіть хотів побити його ціпком, але у мене не вистачило сміливости. У нього був такий нещасний вигляд.

— Ні, Юпітере, так не можна будь до нього більш вибачливий.. Що-ж з ним таке трапилось і коли?

— Та почалося це тоді, як ви були в нас.

— Не розумію, про що ти говориш!

— Я кажу про жука. Я певен, що масу Вілля вкусив золотий жук в голову.

— Чого ти так думаєш?

— Того, що у жука є чим кусатися. Я такого кусаки ще й не бачив. Він чіпляється до всього, що тільки йому попадається. Я бачив, як масса — Вілль його піймав і потім кинув, а я взяв клаптик паперу, папером схопив жука й загорнув його.

— І ти думаєш, що твого пана вкусив золотий жук?

— Я не думаю, я певен цього. Инакше, чого-б він тільки й марив, що про золото? Я багато чув про жуків.

— Звідки-ж ти знаєш, що він марить про золото?

— Як звідки? Та він і всні тільки про нього й говорить.

— Може бути, що це й правда, Юпітере. Але який щасливий вітер заніс тебе до мене?

— Який вітер, пане?

— Ти прийшов з дорученням містера Лєґрана?

— Ні, пане, я приніс оцю цедулку.

Юпітер дав мені листа, і я прочитав:

„Що це тебе так довго не було у мене, мій милий друже? Невжеж-ж ти образився? Не може бути. Всі ці дні я був не дуже здоровий і старий Юпітер страшенно мені обрид своєю уважливістю. Чи повіриш, він хотів мене побити за те, що я пішов од нього і сам був цілий день на суходолі. Мені здається, що тільки мій хорявий вид врятував мене від побою. Коли можеш, приходь разом з Юпітером; п р и х о д ь, п р и х о д ь! Мені конечно треба тебе бачити сьогодні ввечері в дуже важливій справі.

Твій Віллям Лєґран.

Тон цього листа справив на мене тяжке враження; він був такий неподібний до звичайного тону Лєґрана. Що це він таке має робити? Яка ще нова фантазія засіла йому в голову?

В якій це дуже важливій справі йому так доконче треба мене бачити? Юпітер так дивно говорить про свого пана, що я починаю боятися, чи й справді не збожеволів мій друг. Не вагаючись ні хвилини, я зараз-же пішов разом з Юпітером. На дні човна лежали коса та три рискалі.

— Що-ж це таке? — спитав я.

— Коса, пане, та рискалі.

— Це я бачу. Але на що вони?

— Цю косу й рискалі масса Вілль наказав мені купити в місті, і я заплатив за них цілу купу грошей.

— Заради всього таємничого у світі, скажи мені, на що вони потрібні твойому панові?

— Цього я не знаю, тай дідько мене візьми, коли й сам він знає; всьому причиною золотий жук.

Бачучи, що я нічого не дізнаюсь од Юпітера, у якого голові міцно засів золотий жук, я сів у човно та підніс чайму.

Досить сильним вітром нас принесло до маленької затоки на північ од форту Мультрі, і, пройшовши ще зо дві милі, ми дісталися до хати. Було три години з полудня.

Лєґран чекав нас із великою нетерплячкою. Він нервово стиснув мені руку, і це мене ще більш переконало, що він не зовсім здоровий. Він був блідий, як мертвяк, а запалі очі його незвичайно блищали. Поцікавившись його здоровлям, я, не знаючи з чого почати, спитав його, чи поручник повернув йому золотого жука.

— Так, повернув, — відповів Лєґран, зчервонівши: — я взяв його другого-ж ранку і тепер нізащо в світі не покину його. Знаєш, адже-ж Юпітер цілком правду говорив.

— Яку правду? — збентежено запитав я.

— А що жук зі справжнього золота. Цей жук, принаймні, мусить дати мені великий добростаток.. Чого це ти з таким здивуванням дивишся на мене? Коли доля захотіла дати мені цього жука в руки, то треба тільки скористатися своїм щастям... Юпітере, принеси-но жука.

— Жука, массо! Та я не хочу й доторкнутися до нього. Візьміть його самі

Лєґран урочисто підніссся й дістав жука зі шкляної шабатурки, в якій той сидів. Це й справді був надзвичайний жук, цілком ще невідомий природознавцям і дуже цінний з наукового погляду. На спині у нього було дві круглих плямочки й дві довгеньких. Крила його були надзвичайно тверді та блискучі й скидалися на сипане золото. Комаха видалась мені надзвичайною і щодо своєї ваги. Принявши все це на увагу, я гадав цілком натуральним, що Юпітер вважав її золотою, але ніяк не міг зрозуміти, що й Лєґран одної з ним думки.

— Я запросив тебе, — сказав Лєґран — щоб порадитися з тобою про мою долю і про жука...

— Милий Лєґране. — сказав я, — ти. здається хорий... Лягай краще в ліжко; я лишусь у тебе, поки не видужаєш.

У тебе пропасниця.

— А ну, спробуй живчик, — відповів він,

Я спробував і не найшов ніяких ознак пропасниці,

— Але ти можеж бути хорий і без пропасниці. дозволь мені хоч раз у житті бути твоїм лікарем. Бога ради, лягай тепер-же в ліжко, а потім...

— Ти помиляєшся, — сказав Лєґран, — я цілком здоровий. Коли ти справді хочеш мені добра, то краще заспокій моє зворушення.

— Що-ж для цього треба зробити?

— Дуже мало. Ми з Юпітером зараз вирушаємо на горби, на суходіл, і нам потрібна допомога людини, на яку ми моглиби цілком покластися. Чи вдасться мені моя справа чи ні, але зворушення й хвилювання моє у всякому разі зникне.

— Я охоче буду допомагати тобі, — сказав я, — але невже-ж цей проклятий жук має якісь стосунки до вашої експедиції?

— Звичайно.

— В такому разі, Лєґране, я не можу приймати участи в твойому нерозумному намірі.

— Дуже шкода, дуже жаль, нам доведеться все зробити самим.

— Самим? Та ти з глузду зїхав! Чи довго маєте там бути?

Мабуть цілу ніч. Ми вирушаєм зараз і у всякому разі будемо вдома до ранку.

— Чи даєш мені слово, що заспокоївши оцю свою примху, ти повернеш додому і будеш слухати мене як лікаря.

— Так, обіцяю, а тепер ходім, бо нам не можна гаяти часу. З тяжкою душею пішов я за своїм другом. Ми, а саме Лєґран, Юпітер, собака та я, вийшли о четвертій годині. Юпітер настоював на тому, що сам понесе косу та рискалі, і мені здавалося що зробив він це не через свою прислужливість, а скорше для того, щоб не давати в руки своїому панові якогонебудь знаряддя, котрим можна було-б зробити собі якусь шкоду. Він був сердитий цілу дорогу, раз-у-раз випирхував: „проклятий жук“. Мені довелося нести дві потайних (сліпих) ліхтарні, а Лєґран ніс привязаного до довгої мотузки жука, якого він вертів навколо себе з особливо таємничим виглядом. Бачучи це, я вже був певний, що мій друг збожеволів; я не міг утриматись од сліз. Але в цей час я вважав за краще потурати всім його примхам, щоб потім з більшим успіхом вжити рішучих заходів. Що до меги нашої подорожі, то я нічого не дізнався, бо на всі мої запитання він жадної відповіді не давав. Умовивши мене піти з ним, він, здається, не бажав розмовляти про дрібниці і на все тільки відповідав: „побачимо“. (Д. б.)

СПОРТОВИЙ КУТОК.

Перед сезоном.

Зима прощається вкінці зі землею. У місті вже майже і сліду з неї нема, тільки на полях та горах клаптики мокрого снігу і по ним товчуться завзяті лещетарі. Та здебільшого лещета, совги та санчата помандрували в кут і прийшов час для приятелів спорту готуватися до літнього сезону. Та в дійсности оце приготування повинно було тягнутися через цілу зиму і тільки цей, що правильно відвідував руханкову салю, та при тім дав змогу своїм мязам відпочити та розростися, буде міг виказати в сезоні легкої атлетики, ситківки та копаного мяча, відповідні осяги.

Розглянемося коротко (дуже коротко, бо в „кутику“ місця мало) у цих спортах, як вони представляються у світі та в нас, і що можна думати про будуче.

Легка атлетика стояла в минулому сезоні і стоятиме у цьому, під знаком горячкових приготувань до IX. Олімпіяди. Народи, що брали участь у Паризьких ігрищах в 1924. році матимуть в Амстердамі (1928) нового і неабиякого противника. Це — Німеччина. Недопущена, з політичних причин до минулої Олімпіяди не щадить вона тепер ні гроша ні солідної праці, щоби гідно зарепрезентуватися. І висліди цеї незвичайно плянової та інтенсивної праці показалися вже в минулому сезоні. Німеччина зразу збогатіла на кілька світових рекордів, видавши таких людей, як др. Пельцер, новий „Нурмі“, пливак Рademахер та спрінтер Керніґ, який знова в останнім словом цілого ряду спрінтерів найвищої, олімпійської кляси.

Очевидно й другі народи не лишаються у праці по заду, а перед веде, занепокоєна Німцями Америка.

Загалом осягами був цей сезон куди кращий від попередніх; добуто 20 світових рекордів, а притім дається завважати, що Европа великими кроками зближається до спорт. поземy Нового Світу.

Зовсім не так справа у нас в Галичині. У. Запоріжські Ігрища в 1924 році, хоч осягами не могли задоволити, виказали всетаки значний рух у наших спортових кругах.

Та від того часу цей рух і розмах стало занепадають і саме минулий сезон був завершенням цього упадку. Причини були ріжні і я їх лишаю на боці. А надія? Не зважаючи на все можна надіятися, і я в певний, що цей сезон буде відродженням нашої атлетики.

Більших спортових імпрез буде мало: тільки „День укр. спортовця“ (5. червня; рішення Спорт. Союза) і евентуально в осені краєві змагання. Позатим Укр. Спорт. Союз подав клюбам загальний плян праці і терміни в яких мають переводити клюбові змагання в поодиноких точках л. атлетики.

Спроваджений фаховий тренер із осідком у Львові, загостить також на провінцію і там робитиме „рух“.

Осібна справа із нами, пластунами, та про це в иншому місці.

Із ситківкою справа инакша. Тут не міриться осягу секундою, чи метром, так, що не можна подати точно поземy. Та можна ствердити по вислідах міжнародніх змагань, які згромаджували на своїх кортах цілу еліту світової ситківки, що в „білім спорті“ домінують тепер Французи. Аси французької ракети Коше, Боротра та Лякост, добули за порядком перший мистецтво Франції, другий світу (з Wimbledon-i), третій Америки, доказуючи, що Европа хоч в цім спорті стоїть вище від своїх конкурентів ізза Океану. Великий Tilden, американський „король ракети“, що якийсь час не брав активної участи в ситківці, взявся тепер до інтенсивного тренінґу, щоби помочи своїм, зате стратила Америка знаменитого Richards'a, який став професіоналом (так як і „божественна Зузанна“ Lenglen, чемпіонка Франції). Поза Америкою та Францією, ніякий инший нарід не може із шансами ставати за першенство.

В нас можна з радістю ствердити, що цей спорт дійсно гарно розвивається. „Краєві Ситківкові Змагання“ уладжені в осені минулого року „Львівським Клюбом Ситківкарів“ хоч орґанізаційно дещо „шванкували“, показали, що є в нас і матеріял в людях і то неабиякий (Сасик) і запал та розмах, очевидно покищо по містах, головно у Львові.

Цего року відбудуться „Краєві Змагання“ з рамени Укр. Спортового Союза, в перших днях липня, а до того часу мають всі клюби перевести у себе кляспфікацію грачів. Коли додати, що і тут (як і для коп. мяча) буде тренер, то можна покладати дійсно гарні надії на розвій нашого „білого спорту“.

Копаний мяч майже загально став тепер спортом професіональним. З більших держав ще тільки Німеччина (ну й Польща) заховують „чисте“ аматорство.

Анґлія, зі своєю дійсно високою клясою, майже не показується на континент; Америка де тільки може купує грачів з Европи. Не диво отже, що на минулій олімпіяді, де грають тільки аматори, а Німців не було, так несподівано побідив Уруґвай. Загалом не можна нотувати богато сензацій в світовому футбалю, а ще менше в нашім.

Можливо що піднесе в нас рівень коп. мяча нова система змагань за мистецтво, яку вводить Спорт. Союз. Він проектує також назвязати зносини із заграницею, головно з Чехами. Чи дійсно цей сезон спонять покладані в нім надії, покаже будуччина; поживемо — побачимо.

Ю. С. - Л. Ч.

Пластові гри.

Ґеоґраф.

Ви вчитеся ґеоґрафії України до III. існиту. Щоби ввести якусь ріжноманітність, уживайте ігор.

Найпростіша ґеоґрафічна гра це списування назв міст, рік, гір України. Хто спише пр. у трьох мінутах найбільше, дістає хрестики.

Більше складна вже така гра: впорядчик подає членам нашкіцовану мапу України. На шкіцові видні лише ріки. Учасники гри мають написати над тими ріками їх назви, вписати міста, нарисувати кордони і т. п.

Ще більш утруднена буде ця гра, коли впорядчик подає лише шкіц одної ріки. Учасники мусять пізнати, що це за ріка, нарисувати доплизи, міста. І в тій грі можуть бути утруднення, бо є ріки більше знані (Дніпро, Дністер) і мало знані (Донець).

Уріжноманітнень у цій грі безлік. Так як ріки, можна подавати головні верхи Карпат, або лише міста і т. д. Очевидно, треба зачинати від найлекших.

Подав Буйтур.

Чи в вашім курені вже розпродали цеголки табору в Головах?

(Гроші з продажі шліть до економ. реферату при В. П. К.).

З нашого життя.

І-ий Зїзд впорядчиків Уладу Новиків.

13 лютня ц. р. відбувся у Львові цей зїзд при участи біля 40 людей, з програмою: 1. Звіт з діяльности наказної Гол. Упр. 2. Звіти поодиноких відділів (устно й письменно). 3 Реферати а) П. Ісаїва про зміни в орґанізації, б) З. Котовича: Головні напрямки в нинішній діяльності; в) Іваненка М.: Таборування в У. Н. На зїзд були запрошені крім активних працівників у Уладі Н. ще всі ст. пл. (ки) через свої куріні та представники укр. вселюдних шкіл у Львові. З замісцевих явились представники зі Золочева, Дрогобича, Тернополя та Станиславова. Звіти надіслали Коломия та Александрія.

Звіт Г. У. здавав Кліщ І., який, відданий справі новиків цілим серцем і душею, одинокий стоїть від початку Уладу цебто 1924 р. в рядах орґанізаторів У. Н. Він і підготував цей зїзд. З його звіту й прочитаних рефератів довідалися ми, як розвивалася справа У. Н. від заснування його. Улад засновано літом в 1924 р., хоч перед тим уже існували відділи новиків при курінях по програмі Др. О. Т. в „Життя в пласті". Перша управа була наказна. Під головуванням скавтм. С. Сидорович випрацювала ця управа по совісній підготовці програму діяльности в У. Н. т. зв. „Сім проб"*) у дусі романтики „Племінного виховання" Джона Гарґрейва й потреб нашого народнього виховання. Ця управа випрацювала рівнож перший орґаніз. правильник **), який одначе своєю діловитістю стилево відбиває від програми „Семи проб" (новик, гурток, звязок, Гол. Управа). Але брак готівки на видання цих проб у ширшім підручнику довів до цего, що працю в УН. ведено не тільки після „Семи проб", але також після „Вовченята" Бі Пі. Рішено отже негайно приступити до випрацьовання дефінітивного „Семи проб" а щодо орґ. змін, то покищо ще зібрати добутий досвід. Загально одначе „романтичний напрям" мав перевагу. Загальне число новиків біля 500, крім цих дітей віку новиків, що їх куріні займають програмою прихильників і учасників. Цего зїзд не взяв під увагу — а шкода. Завдяки проф. Іваненкові М. з Дрогобича переведено в 1926 р. першу оселю-табор новиків у Корчині. Гарно ведений табор оселя лишив милий спомин і стане взірцем для уладження табору. Цего літа знова під управою проф. М. Іваненка. Вибрано на зїзді й Г. У. У. Н. в складі: скавтм. П. Лисецький голова, ст. пл. І. Кліщ урядн. містогол, М. Добрянська, З. Котович та Б. Рак члени управи.

Зїздом проводила Вп. П. Директ. К. Малицька, що одинока з позапластових запрошених осіб видержала на цілодневній нараді. За це Її щира подяка на цім місці. Зі ст. пластунів (ок) найчисленніше був ще заступлений 7 к. „Самітників", деякі куріні ст. пл. світили каригідною неприявністю. Реферати були гарно підготовані, але час визначено за короткий. Хід нарад та склад ГУУН вливає в нас надію на гарну й успішну працю, бо досвід й охота є. Та багато успіху праці Г. У. залежить від праці ст. пластунів (ок). Дружним зазивом до праці в У. Н. у їх сторону кінчу цей звіт!

С. Л.

*) Гл. М. Ж. 1925/V.
**) ГТ. У. В. ч. 1.

З курінів.

При 52. пл. к. ім. Байди Вишневецького у Львові основано „Літературно Науковий Кружок" з ріжними секціями, як: літературна, наукова, мистецька й ин.

15. II. ц. р. пластуни в Дрогобичі уладили „вечір колядок" получений з пластовою ялинкою.

Косівські пластуни (ки) (основники Пласту у Косові) утворили в своїому курінні „Гурток Чорногірських Вітрів". Ціллю поставив собі гурток при нагоді масових прогульок по всіх землях України пізнавати добрі й злі сторони нашого народу, — доброго вчитися, лихові зарадити. Насамперед гурток буде досліджувати Гуцульщину і здобутками поділиться зі загалом пл. брацтва та суспільности. Для цього треба освідомлення, витревалости, гарту духа й тіла — і члени гуртка посвячуються більше спортові, вправам серед природи та загальному образуванню. Для кращої праці над виробленням характеру встановлено ще деякі спеціяльні правила. Відзнаками гуртка будуть металева відзнака на лівій кишені, 6 шнурочків т. зв. черваків (які гуцули носять на капелюхах) на правому рамені. До гуртка можуть належати і члени з инших курінів.

Пластові табори.

Довідуємося, що орґанізатори табору пластунів на Соколі придбали вже 3 апарати телєфонічні і полеву кузню. Взиваються всі пласт. частини привезти до табору як найбільше телєфонічного дроту. — Зголошення до табору на Соколі і в Головах вже напливають. Зі зголошенням до останнього належить спішитися, бо скількість місць в нім обмежена. Відповідно до оголошеного конкурсу вплинуло вже кілька проєктів розбудови пласт. табору на Соколі, які розгляне в найблищих днях жюрі.

Реферат діяльности при ВПК. приготовляє видання короткого підручника таборництва.

Справа статутів.

Адміністраційні власти відкинули вже втретє внесені статути для товариства „Пласт", хоч узгляднено всі їх попередні поправки.

Видавництво ст. пластунів.

Треба його! Таж ми не маємо навіть підручника, навіть однісінької книжочки. Видавництво це для нас справа бути, або не бути. Це зрозумів останній Зїзд, тому встановив окрему референтуру для справ видавництва при управі.

Після довгих заходів (— як звичайно в нас!) здобув я нарешті можність реалізування його. Будемо видавали малі книжечки, що відносяться змістом до ідеольоґії чи організації УУСП., може навіть десь колись якесь оповіданнячко. Малі книжочки, бо легко їх видати, легко спродати, не уязнюють гроша. А звідкіля грошi? Видала Управа купони по 1 зол. і наказ: кожний ст. пластун мусить купити один купон. Думаю, що цей наказ зайвий, бо кожний ст. пластун не то, що купить кілька купонів, але ще й розпродасть кілька. Бо можемо числити на власні сили! За ті купони дістанете опісля книжок, або грошi назад (ев. навіть з відсотками!)

Друге, чого хочу від Вас, то матеріял до тих книжечок. Мусите засукати рукави й написати щось, цього також ніхто за Вас не зробить.

Лише живо!

Є. Ю. Пеленський
реф. вид. Управи УУСП.

Спростування похибок з „У. В.“ в ч.: 2/27 „М. Ж.“

З причин від ВПКмди незалежних вкрались до останніх „Урядових Вістей“ похибки, які ВПКмда отсим простує, а обіжник ч. II/16 подає для кращого зрозуміння в цілости:

Обіжник ч. 11/16.

Зарядження ВПКмди з дня 28. січня 1927. у справі пл. іспитів на Учасника, Розвідчика, Скоба, та нове зарядження в справі вимог на Гетьманського Скоба. — Зарядження це входить в життя з днем 1. березня 1927 р.

1. На Учасника.

Всі пл. прихильники, зглядно новаки, які приступають до І. пл. іспиту, мусять відбути щонайменше шість денних прогульок.

2. На Розвідчика.

З початком 17. пл. року іспит на розвідчика могтимуть здавати тільки ці пл. учасника, які відбудуть один пл. табор (сталий, мандрівний, водний і т. п.) зареєстрований через ВПКмду, або якусь більшу прогульку зголошену в час референтові ВПКмди.

3. На Скоба.

До кінця 16 пл. року іспати на скоба можуть здавати тільки ці пл. розвідчика, які мають відбутий табор, такий як на розвідчика. Зате з початком 17. пл. року іспати на Скоба будуть могти здавати вже тільки ці пл. розвідчики, які матимуть відбутий ще й інструкторський табор.

Пл. розвідчики, які викажуться посвідками іспитів вмілости із: плавання, знакування, картографії, мирництва і ботаніки, можуть бути звільнені дотичними екзаменаторами від здавання слідуючих вимог до іспиту на Скоба: плавання, картографія, поміри „на око“ та знання дерев.

4. На Гетьманського Скоба.

Кандидат на Гетьманського Скоба мусить виказатись посвідкою іспиту вмілости із таборництва, незалежно од вимог на Гетьманського Скоба (6 іспитів вміл. — 4 головні, 2 побічні).

(Реферат іспитів)

Обіжник ч. 13/16. Про Обласний Табор пластунів на Соколі.

У цьому обіжнику належить справити речинець тревання табору на Соколі: „Табор треватиме від 11 (одинацятого) липня до 2 (другого) серпня 1927 р., а не як хибно подано „від 17 липня...“

Обіжник ч. 14|16.

Про обл. табор пластунок на Соколі.

Спростування. Орґанізує табор не 4. курінь ст. пластунок у Львові (як було подано в ч. 2 (41) „М. Ж.“), а гурток ст. пл-ок у Львові „Ті що греблі рвуть“. В таборі можуть брати участь пластунки учасниці і підготовний курс провадитиметься до II. іспиту (не до I і II).

З харчів кожна пластунка бере (обовязково):

15 дкґ.	какао	або	1·50 зл.
5 „	чаю	„	1·50 „
2 кґ.	цукру	„	2·80 „
1·50 „	гречаних круп	„	1·50 „
1·00 „	кулеші	„	0·70 „
1·00 „	рижу	„	1·40 „
1·50 „	фасолі	„	0·90 „
1·50 „	солонини	„	10·00 „
			19·30 зл.
	достава		0·70 „
		Разом	20·00 зл.

Кожний гурток (7 пластунок з того самого куріня) згл. курінь бере обовязково до табору: 1) ліхтарня т. зв. „ставкна“ на нафту; 2) пляшка на нафту; 3) шатро; 4) малий казан (на прогульку); 5) полеве ведро; 6) мішок; 7) линва та шнурки; 8) античка; 9) предмети до гри і забави; 10) спортове приладдя; 11) сокирка; 12) 2 лопатки; 13) цвяхи (ріжні); 14) карта околиць Підлютого; 15) хоругвки до сиґналізації.

Обіжник ч. 16/16. Про наділення І-им пл. відзначенням.

ВПКмда наділила І-им пл. відзначенням ст. пл. Ст. Семенюка звязк. 68. к.

(Реферат діяльности)

Обіжник ч. 17/16. Про йменуваня вірлиці.

Дня 12. II. 1927 іменовано вірлицею 2-ого пл. куріня ім. М. Б. Львів Дарію Крававичівну.

(Реферат діяльности жін. від.)

Обіжник ч. 18/16. Про йменування Скавтмастрів У. Пл. У.

ВПКмда на Засіданні своїому 4. березня 1927. йменувала скавтмастрами У. Пл. У.:

1) дир. Пилипа Лисецького із Золочева, та 2) Филимона Біленького, ст. гетьм. пл. скоба, члена 5-ого к. ст. пл. ім. О. Д. в Станиславові.

(Реферат діяльности)

Обіжник ч. 19/16. Про обовязок надсилання матеріялів до Архіву У. Пл. У.

Отсим пригадується обіжник про Пл. Архів при ВПКмді ч. 18/14, та приказ ч. 39/14, а саме:

Всі пл. відділи надсилатимуть до Архіву У. Пл. У.:

1. Всі книги свойого відділу. Належить задержати лиш книги іспитів.

2. Всі письма, які колинебудь прийшли із пл. відділу крім цих, у яких містяться обовязуючі приписи та розпорядження. Все це за час від початку існування відділу аж до кінця 13. пл. року, цебто до 31. жовтня 1924 р.

3. Всякого рода програми, запрошення та летючки і т. п.

4. Часописи та всі видання пл. відділу по 2 примірники.

5. Витинки або цілі непластові часописи, у яких згадано про наш Пл. Улад.

6. Все це, що відноситься до У. Пл. У. а не підпадає під повищі точки за час від початку У. Пл. У. аж по нинішній день.

В цілі виконаня цього розпорядку куріні або пл. гуртки назначать окремого референта.

(Секретаріят)

Обіжник ч. 20/16. Про чвертьрічні звіти.

Звітів за час від I. X. до 31. XII. 1926 не надіслали: 5, 25 30 (вдруге), 40, 47 (втретє), 49, 50, 52, 53, 57 (вдруге), к. ВПКмда взиває отсим до негайного надіслання залеглих звітів разом із звітом за II. чвертьрік. — Усім куріням пригадується, що чергові звіти за час від 1.I. до 1. IV. 1927 треба надіслати у перших днях цвітня.

(Реферат організації)

Обіжник ч. 21|16.

Про водний пластовий табор біля Галича.

За згодою ВПКмди орґанізує 5-ий гурток ст. пл. Львів водний табор пластунів біля Галича.

Комендант табору проф. Ю. Каменецький. Табор треватиме 2 тижні, а починається 10. липня 1927. До табору можуть бути приняті лише пл. учасники зі скінченим 14. роком життя, здоровим серцем та грудьми. Число учасників обмежене до 30 осіб. Першенство у приняттї мають пластуни з місцевостей положених над ріками (пр. Рогатин, Стрий, Стиславів) Оплата таборна виносить 17 зл., поділено на 3 рати: I-а рата в сумі 5 зл. платна зі зголошенням найдальше до дня 10. травня включно, 2 а рата у сумі 7 зл. до 10 червня, 3-а рата 5 зл. платна у таборі. Гроші і зголошення слати на адресу: Іван Сенів, Львів, вул. Сушінського 21. На цю-ж адресу звертатися по інформації.

З харчів мусить взяти кожний учасник: 10 дк. какао, 1·5 кґ. цукру, 1·5 кґ. гречаних круп, 1 кґ. кулеші, 1 кґ. рижу, 2·5 кґ. омасти, 1 кґ. найбільщої пшеничної муки. Місто цих харчів можна зложити еквівалент у сумі 18 зл., разом з 3-ою ратою. Варяд подібно як до табору на Соколі (гл. обіжник ч. 13/16), а крім цього взяти: пуделко античної вазеліни, біля запасового на 2 зміни, карта „Калуш Галич“, по змозі взяти: линви, шатра, паси ратівничі, антички, казани, далековиди, фотогр. апарат, колеса (ровер), книжки (фахові), полотняне ведро, приладдя майстерсько-піонірські, фльоберт з дозволом на ношення оружжя, приладдя до риболовства, музичні інструменти. Члени табору, приміщені будуть по куріням (хаткам) (по 6 членів. Колиб з даної місцевости більше пл. бажало бути разом, зголосять це управі найдальше з 2-ою ратою). Пл. підготовлятимуться в таборі до водного пластування, до II і III іспиту, вчитимуться плавання, водного ратівництва та водної піонірки, веслування, керманичтва і т. п.

Всякі побажання та запити щодо табору приймається радо. Табор матиме сталого кухаря. Доповнення появляться в слід, числі „М. Ж.“.

Боягузам та пестіям в таборі місця немає.

(Реферат таборів)

Наказ ч. 4|16.

Про пластові табори.

Пригадується наказ 10/15 (з попереднього року), що поодинокі куріні та гуртки можуть устроювати окремі табори лиш за спеціяльним дозволом ВПКмди, якщо подадуть точно узасаднені причини конечности построєння табору. Це відноситься також до мандрівних таборів, цебто прогульок, у яких бере участь що найменьше 7 пластунів через 7 днів.

Звертається увагу, що зогляду на нові вимоги іспитів (обіжник 11/16) участь у пл. таборах головно інструкторських є конечною для кандидатів на розвідчиків і скобів.

(Реферат таборів)

За згідність Филимон Біленький. ст. гетм. скоб., секретар ВПК

Головна Упр. Уладу Укр. Стар. Пластунів.

1. До самітних Ст. Пластунів.

Рішенням Гол. Упр. кожний самітний ст. пл надсилає чвертьрічний звіт з діяльности на руки реф. самітників Марії Чиж Львів вул. Длуґоша 17. Разом зі звітом по 3 зол. як вкладка (квартальна). В разі відповідного умотивування Гол. Управа може знизити вкладку.

М. Чиж реф. сам.

2. Про табор Старших Пластунів.

Гол. Управа Ст. Пластунів подає до відома, що табор ст. пластунів відбудеться між 24 серпня — 8 вересня на Соколі. Точну програму праці в таборі, як теж условія приняття подасться у найблищому часі.

Р. Скочдополь реф. діяль. і орг.

Для розривки.

Загадки.

Ідемо на зустріч побажанням багатьох пластунок і пластунів і вводимо до „М. Ж." загадки. Сподіваємося, що стануть вони для Вас розривкою й стануть тією ниткою, що тісніше зваже нас з Вами.

Розгадуйте їх чи то на гуртк. сходинах, чи поодиноко і присилайте розвязки.

1. Уложити зі сірників.

Уложіть з 24 сірничків 9 квадратів. Візьміть а) 8, щоб остали два квадрати, б) 12, щоб остали 3 квадрати. Нарисуйте їх.

2. Загадочні візітівки.

Іринка Прусанка.

Гнатко Сьбемський.

Хто є ця пластунка і цей пластун?

Подав Б-р.

Редакція призначила до розльосування між цих, що розгадають усі загадки оповідання В. Будзиновського „Пластун".

Від редакції.

Городовий, Золочів. Стаття про стінний часопис цікава й актуальна і її помістимо в найблищому числі. Чи не завели такої „стінґазета" в яких ваших курінях? Якщо так, подайте статейку до „З нашого життя".

Д. Козіцький, Прага. Лист одержали. Замічені похибки справляємо. Дуже радо міститимемо короткі оповідання чи переклади, пл. гри, гумор, статейки з практичного пластування, природи, також вістки з життя чужоземних пл. уладів.

— —

Квітневе число присвячуємо водному пластуванні!

Чи знаєте, що речинець сплачування пренумерати за „Молоде Життя" за I чвертьрік 1927 р. минув вже із днем 15 січня ц. р.

Обл. Табор пластунів на Соколі починається 11. липня ц. р. і тріватиме до 2. серпня ц. р.

Від Адміністрації.

Адміністрація „Молодого Життя" звертає отсею дорогою увагу на наслідки невирівнання зелеглостей за пренумерату пл. курінями які мимо ургенсів проволікають із сплатами. Адміністрація буде приневолена оголосити ці куріні у виказі „довжників" у найблищому числі „Молодого Життя", а зокрема передати справу ВПКмді до потягнення до відвічальности.

Роман ЗУБИК

Львів, Галицька ч. 16

поручає для Пластунів, вовни на однострої, англійську флянелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, коци.

ЦІНИ НАЙНИЗШІ у ЛЬВОВІ.

Незрівнані
в своїй
якости
смаку
і вигляді

ЦУКОРКИ

„Фортуни Нової"

першої укр. фабрики

Львів, Кордецького 23.

Пригадуємо, що куріні повинні вплачувати пренумерату за II. чвертьрік 1927 р. до 15. цвітня ц. р.

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю. — Редагує: Редакційний гурток. — Одповідає за редакцію: Б. Кравців Адрес редакції: Львів, Домініканська 11, I пов. Адміністрація: Львів, Руська 3, III пов.
Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя").
З друкарні Ставропігійського Інститута під упр. А. Яськова.

Львівська державна наукова бібліотека 4920

Виходить раз в місяць. Ціна 80 сот.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік Львів 5. квітень-травень 1927. ч. 4—5. (43-44)

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Blacharśka 11. I.**

БІБЛІОТЕКА ... У ЛУБОВІ

В ДЕНЬ СВЯТОГО ЮРІЯ...

День святого Юрія обходять врочисто скавти всього світу. День святого Юрія святкуємо й ми українські пластуни — юнаки народу, який прославив його в своїх піснях і леґендах, який зєднав у світлій постаті Юрія своїх старовіцьких богів сонця й весни і християнського лицаря й переможця.

Святкуючи це свято по селах і містах нашої країни ми в імя патрона молодого пластового лицарства звязуємо ідею спільного братерства та спільної мети скавтінґу з горячою любовю Батьківщини скавтів усіх народів і нашим власним змаганням до волі і могутности свойого народу.

І йменння Юрія кріпить в нас віру, що переможе одна правда, яка одна на світі, не писана в законах і трактатах, що мимо людські суди й кари вимірює свою справедливість грізну й неминучу.

І це йменння дає силу нашим рукам і завзяття серцям підняти його спис до боротьби з темрявою, й неволею, до останнього бою з драконами, що засіли над нами і в нас самих.

Водний пласт.

(Реферат на Раді при Головній Ватрі)

Хочу порушити справу орґанізації водного пласту, так дуже поширеного у инших народів, а так слабо розвиненого у нас. Завмерла у нас давна традиція козацька, особливо запорожська, **близьке співжиття з рікою і з морем.** Оба ці чинники ріка й море, мали і мають ще тепер великанське значіння в розвою народів. Первісні культури виросли над великими ріками і середземними морями. Найбільш могучі народи, виплекали свої найкращі прикмети духа над морем і ріками. Згадаю хочби давніх Норман яких у нас звали Варягами. Нарід вихований над морем в боротьбі з ним, загартував свої фізичні і духові сили. Ніякі небезпеки і перепони не були за великі, щоб їх не побороти. Не диво, що в середніх віках Варяги заволоділи північною Франціею, Анґлією, полудневою Італією, та дали початок, як каже наша літопись Нестора, українській державі. — А згадаймо хочби про другий нарід Анґлійців. Також вихований над морем. Тепер вони володарями усіх частей світу. Не поминім і наших Запорожців. Вони увесь свій вік пробували з рікою і морем. Чайки, ґалєри, дніпрові і морські походи, виповнювали змістом ціле їх життя. Дніпро і Чорне море витворило з Запорожців осібний тип, фізично загартований і з прикметами духа відвагою і хоробрістю посуненою до очайдушности.

Добре булоби і нам пластунам пригадати давну традицію Запоріжжа і плекати привязання до великих рік і моря. Давно Запоріжці були звязані з Дніпром і Чорним Морем, для оборони Рідного Краю, сьогодня перед нами виринають ті самі завдання: **при помочі рік пізнати його; звикати з водою, якої у нас так бояться; розвивати на ріках водний спорт; переводити змагання; гартувати фізичні сили і дух серед природи.**

Прогулька човном рікою, належить до одних з найприємніших прогульок. Коли мається човна, не вимагає тоді мандрівка більших видатків. Безпосе-

редно увесь час перебувається серед природи. Краєвиди, міняються як в калейдоскопі. Над ріками положені найважніші міста, які в той спосіб легко звидіти. Слідиться за самим зростом ріки, її ерозійною працею, ґеольоґією відкритих верств, допливами. Перетягається з одної ріки в другу і за короткий час є можливість без великого фізичного зусилля і матеріяльних витрат пізнавати більші простори Волинь, Холмщину, Полісся. Легко можна з Дністра перетягнутся човнами на Сян і Сяном в Вислу та до Балтійського моря. Ніяка прогулька не дає такого богацтва вражінь, такої ріжнородности, як прогулька човнами більшою рікою.

За рік, або два, коли справа орґанізації водного куріня викличе заінтересування, уявляю собі таку картину: з Галича, який стане пластовою пристанею і збірним місцем, випливуть 8 – 10 прогулькових і такеж саме число перегонових човнів до змагання. — Попереду роздиратимуть хвилі Дністра 1 — 2 моторові човни. Вони є конечні, бо при їх помочі пластуни-прогульковці, вдиратися будуть в поодинокі допливи Дністра горі рікою, Золоту Липу, Серет; зможуть вертати назад в гору Дністра до Галича, а навіть Самбора. **Набуття 1 — 2 моторівки, є конечним, коли брати**

З водної прогульки явор вських пластунів.

під увагу дальші прогульки на Волинь, чи Вислою до Балтійського моря. Моторівки булиби в ужиттю тільки в тому випадку, колиб треба було плисти горі рікою. — Усунені чи влекшені будуть паспортові труднощі, тоді перед водними пластунами виринають приманчиві перспективи; Бугом і Прип'ятю в Дніпро, Вартою і Нотецем з Вісли в Одру і при помочі рік пізнати Україну і Німеччину.

Досі у нас довші прогульки ріками коли і були які, то не на більший простір і про них не знаємо. Одні Лісові Чорти (це були пластуни VII пл. куріня які щойно потому стали „Ліс. Чортами"), в літі 1925 р. самі зробили човно і плили Щиркою з під Львова до Дністра, допливши Дністром до Наддністрян. В серпні попереднього року на двох човнах „Байді" і „Гамалії" виплило з Рогатина Гнилою Липою в Дністер 5-ох пластунів і доплили до Устя — зелено; цього року в липні продовжують дальшу прогульку Дністром до Заліщик. — Це булаб на початок більша прогулька, якої опис повинен появитися в Молод. Житті.

Щоб справу водного пласту посунути вперід треба 1) Зорґанізувати водний пластовий курінь в одній місцевости положеній над більшою рікою, який перенявби на себе ініціятиву і провід в цій справі.

2) По усіх инших пластових курінях в краю орґанізувати водні пластові гуртки, яких завданням ґулоби збудувати човно, чи збирати фонди на моторове човно. Ініціятиву орґанізації гуртка повинен переняти пластун, який інтересується, цею справою. Прокідник гуртка водного пласту, повинен входити до куріннної ради хочби з дорадчим голосом.

Водна прогулька Яворів - Комарно

За ініціятивою звязкового явор. Куріня Ів. Чмоли приступлено до зреалізовання водного спорту і збудовано чотири човни. Перші вправи на цих човнах відбували явор. пластуни на ріці Шклі. По короткому веслярскому курсі рішено відбути в днях Зелених Свят ц. є від 19—22. червня 1926. р. водну прогульку рікою Верешицею до Дністра. Щоби зрозуміти цю прогульку на ріці віддаленій від Яворова понад 25 km., слід згадати про будову човнів, які надаються так до водних, як і битих шляхів

Човни мають вигляд сандолін. По обох ґах човна є криті скрині з дверцятами, де можна переховувати всі прогулькові річи, харчі і всяке приладдя до направи човнів. Одна пара човнів є приладжена на одну особу, яка веслує і кермує триметровим веслом, закінченим по обох боках копистками. Довжина того роду човна виносить 4 m., ширина 0.50. Друга пара човнів є більших розмірів і служить на дві особи. Одна особа кермує бльоковою кермою, а друга веслує при помочі двох весел, які є на залізних осях. Роги човнів є окуті для охорони бляхою. Сидиться на деревляних сітках, які спочивають на дні човна Иншою прикметою човнів є приспосіблення їх до перевозу по суходолі, так, що коли є навіть якась відаль до ріки, то можна легко човни перетягнути. Під човен вкладається троє залізних коліс, (одно з переду, двоє зі заду) на котрих легко човен котиться. Кермується на суші кермою, приладженою до переднього колеса. Перед плавбою здіймається колеса й уміщується їх в скрині. Тим човни є вигідні також при перетранспортовуваню через ґреблі і слюзи.

В плавбі відзначаються човни великою скорістю і поворотністю, так, що скоро можна змінити напрям бігу. Під цим зглядом кращими є човни на одну особу, але слід зазначити, що веслуваиня на них є багато трудніше. В більшому човні наступає переміна праці при веслуванню і кермі, а в поодиноких обі функції сповнює один без зміни.

По основному приготованню до прогульки ц. є вимоленню і вивоскованню човнів, приготованню харчів, приборів до направи, линв і т. п. лягли ми разом спочити, щоби другою дня зі свіжими сил ми вирушити в дорогу.

Дня 19. VI. 926. — 3 год. рано. Хмарно. Нічю падав дощ. Всюди мокро, болото. Виїхали в супроводі помічного гуртка, котрий зголосився помогти нам доставити човни до найблищого ставу, а потому мав зробити прогульку до знаної печери в Страдчі. На дорозі болото, а в додатку час до часу паде густий, докучливий дощ. Всеж таки човни пхаємо скоро й манимо себе надією, що дощ колись перестане. Голосним тарахкотінням виманюють човни з хат людей, котрі здивляються ще сонніми очима то на нас, то на човни, бо мабуть з роду не бачили, щоб човен їхав по гостинці.

Біля Шкла лучилася пригода. Керманич одної лодки (відай з просоння) так нагло скрутив кермою, що вісь в передньому колесі зігнулася. Не було иншої ради, як занести її до коваля. Двох пішло до коваля, а инші тимчасом підмащували колеса і поправляли дещо. По селі знов скоро понеслася вістка, що якось „біда" сгоїть на гостинці. Нас обступили дядьки і давай розпитувати як звичайно. Що та, звід

---

3) При Верховній Команді мати референта водного пласту, якого завданням булоби стежити за розвитком та давати ініціятиву до розвитку; — збирати потрібну літературу для водного пласту, поміщувати статті про рух водного пласту. *І. Каменецький.*

Львівська наукова бібліотека

ки, куди і т. д. Один старший дядько вислухавши пояснень, що ми їдемо на Верешицю, щоб трохи проїхатися по глибших водах, здається не повірив нам, бо постояв хвилю і каже таємничо до свого сусіда „е.. то щось політичне“ Натиснув ліпше кресаню і відійшов. За хвилю вернули наші зі справленою вісю і ми рушили дальше. Серед дотепів і жартів, в дощі і болоті дотягли ми до присілка Ярини по гостинці Яворів-Львів а звідси звернули на полудне на „краєву дорогу“, де колеса грузли до половини в болоті. Добре помучені добилися до села Добростанська Воля біля фабрики, що тягне воду з Добро стан для Львова. По вказівкам карти ми повинні вже 1 km. вигідно їхати собі ставом, що тягнеться попри дорогу, тимчасом по обох боках дороги долини. Питаємо людей і довідуємось, що став цей вже кілька літ тому „вірвало“ і до найблищого ставу т. є добростанського ще добрих 3 km. Нема ради. Спочили трохи і в дорогу. Тут вже пішло діло гладше. За селом Добростанська Воля зрівналися з нами робітники — Українці, які вертали з фабрики. Коли почули, що ми по українськи балакаємо, почали дещо питати, а далі помогли везти човни аж до Добростан на став. Не знати лише що їх більше так прихильно настроїло, чи те що ми укр. ученики і тягнемо човни „аж“ з Яворова, чи може наші голі брудні, пролєтарські коліна, по яких вони так зглядалися. Колиб то друге, то видко що виплачується часом і про людське око ходити в коротких штанцях. Близько 12 год. перетягали ми човни сушею 26 km. По хвилевім упорядкованню човнів, водний гурток держав вже в руках весла. Довкруги берега зібралось богато селян і з цікавістю приглядались як ми в короткому часі сухопутні човни перемінили на водні. Помічний гурток попращав нас трикратнім „Скоб“. Човни разом відчалили від берега і скоро помчали по гладкій мов зеркало поверхні ставу. Годі описати приємности з якою мчиться навпростець, по перебуттю тяжкої сухопутньої подорожі.

За кілька хвилин були ми вже на другому боці ставу. Справно перетягнули човни через греблю в регульовану річку (де був передше став Білогорський) і потоком добростанським попри село Камінобрід дібрались вкінці до вимріяної Верешиці. Тут почулися ми як у себе. Глибина ріки доходить до $3^1/_2$ m., так що як глянути в низи, то чорно як в морі. Ширина знов до 15 m. Лиш чим блище городецького ставу меншає ширина тому, що по обох берегах ріки заріс густо шувар який не дає навіть в деяких місцях веслувати 2 m ми веслами на більших лодках і приходиться задоволитися скорістю течії, яка є тут доволі сильна.

Серед зливного дощу вїхали на городецький став. На наші човни видався він справжнім морем. З початку їхали по вказівкам компасу (як на морі) і карти, але щоб певно доїхати туди, куди бажали, спитали таки дороги рибалок. По годині форсовної їзди причалили ми з рибалками вже темно біля греблі в Городку Яг. Човни випакували і привязали оподалік від греблі. Самі перемоклі, тремтючи з холоду, голодні і перетомлені впросились на нічліг до стодоли одного газди біля греблі. За хвилю варилось на „прімусі“ смачне какао. Покріпившися теплою вечерою, скоро перебрались в сухе шмаття і потягнули в стебло.

Пробудилися біля 7 год. На дворі ясно, соняшно. Привели до порядку наше вбрання і дехто пішов на місто, другі знов лодкувалися на ставі, та уряджували перегони, на які що правда дивилася публика за дармо. Вижидаємо скавтм. Чмолу, котрий вчера був дуже занятий у Львові і не міг з нами виїхати. Сьогодні мав приїхати до Городка і звідси плисти з нами дальше. Серед споминів вчерашніх пригод проминуло полудне неділі, першого дня Зелених Свят. З прибуттям скавтм. Чмоли рушили о год. 5 по пол. дальше. Переїхавши пів km. доводиться нам перетягати човни попід міст по рвучій воді. Колись висадили Австрійці чи Москалі давний камяний міст і все каміння впало в ріку. Вода переходить доволі плитко понад камінням і з другої сторони творить замітний спад. Нам прийшлось на борзі промостити шлях від камінюк, а потім на шнурах перевести човни на другий бік мосту. Тій праці приглядалася громада людей, які проходжуючи зупинялися на мості Були між ними і військові старшини і тутешні польські пластуни. По годинній піонєрці рушили дальше і добрались до третього з ряду Черлянського ставу. Під вечер зупинились коло села Малкович, в якому постановили переночувати. Заночували в тутешнього пароха, який дуже гостинно нас приняв.

(Докінчення буде)

Пластунам, які спізняться зі зголошенням остання рата таборової оплати буде підвищена на 10 золотих (ціла оплата на 25 золотих).

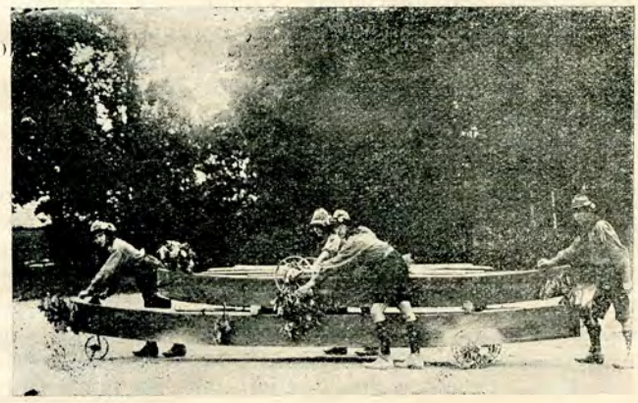

З водної прогульки яворівських пластунів.

ПРИВІТ

Йогана В. Ґете

Високо на старій вежі
Стоїть герой у сталі
І — як проходить корабель —
Він кличе плисти далі:

Глянь! — ця рука була тверда
І серце в грудях смілих
І в костях цих лицарська міць
І вщерть пінився келих!

Вперед кидавсь я пів життя,
Тягнув літа останні, —
І ти, кораблику людський,
Пливи все далі й далі.

пер, **Богдан Кравців.**

ЯК САМОМУ ЗРОБИТИ КАНУ?

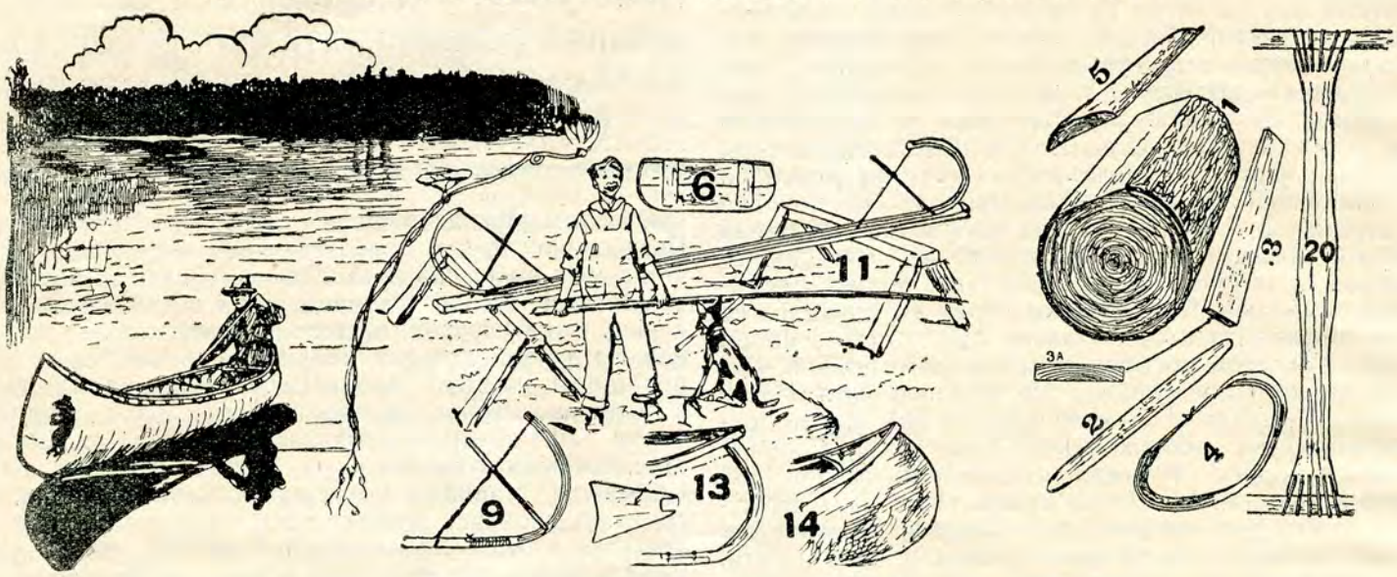

Що таке кану, мабуть читач вже знає. Це легонький човен, спеціяльної форми (див. рис.), який робиться з тонких лиштв та полотна. Але кану не видумав цівілізований чоловік. З оповідань про індіянів знаємо, що вони вже давно перед тим як їх запізнав цівілізований чоловік пливали по своїх ріках та озерах в кану; лиш те кану було зроблене не з полотна, а з березової кори. Від індіянів навчилися ми виробляти такі самі каное, трохи вдосконалили їх і пустили на свої ріки. Каное є надзвичайно легке, дуже скоре, легко керується. Спеціяльно на наших ріках, які майже у кожному селі є перерізані греблями та ріжного роду загатами, годиться кану до плавання. Один чоловік легко а два дуже легко може перенести його через греблю і далі продовжувати перервану плавбу. Кожному водяному пластунові, який зробить собі таке кану, є відкриті всі водні шляхи нашої батьківщини. Йому вже не треба боятися ані греблі, ані жадної иншої перешкоди, сміло може сідати в каное і на міліони закладатися, що яким будь водним шляхом дістанеться з Галичини до Чорного Моря. Як зробити таке кану, довідається бажаючий з наведеного нижче перекладу статті, поміщеної в чеському пластовім журналі „Plamen“ р. III. ч. 6.

* * *

Найперше маємо зробити форми чи т. зв. профілі (чи поперечки), після яких будується вже саме кану. Профілі мусять бути крепкі, щоби не зміниляся форма каное, як почнемо прибивати ребра. Вирізуються вони з дощинок 1½—2 ст. грубих, 10 ст. широких, які щільно та крепко запускаються одна до одної. Профілів робимо пять. Головний (чи середній) профіль, високий 25—30 ст., має стояти приблизно 15 - 10 ст. над дном і має в найвужчім місці 70 ст. а в найширшім 80 ст. Слідуючі два побічні профілі (в) є подібні до головного (а), але мають трохи зменшені розміри: найвужче місце — 50 ст., найширше — 60 ст., глибина 40 ст. (25+15). Крім цих двох профілів ще два*), але знова иншої форми: найвужче місце — 2 ст., найширше 20 ст. глибина - 60 ст. Їх вставляємо в обох нісках човна, де їх по скінченню цілої праці залишаємо, бо вони не тільки не перешкоджують, а навпаки, дають гарну, постійну форму ніскам. Самий кістяк човна збиваєть з лиштв, при чому можемо їх вкладати тісно одну коло другої, або залишати між ними щілину рівну ширині лиштви. У першому випадку потребуємо 25—28 сухих лат і без суків, 6 м. довгих, 4 ст. широких 8 - 10 три грубих; крім цего потребуємо 20 - 22 ясеневих ребер такої самої форми але довгих 150 ст. і ще 2 букові шпички, зігнені з одного кусника до трикутника, широкі 2 ст. Обвід шпичок має рівнятися 130 140 ст.

Основу човна, яка має форму продовгастої еліпси, виріжемо з дошки 4 м. довгої, ¾ ст. грубої, 15 ст. широкої, так що найширше місце матиме 15 ст. а найвужче 2 ст. До кінців дошки пришрубуємо шпички, які мають для цеї цілі на кінцях зарізи 20 – 25 ст. довгі а ¾ ст. глибокі. До того зарізу вкладаємо кінець дошки і пришрубовуємо 2 гвінтами.

Головний профіль прикручуємо 3 шрубками до середини основи; на віддалі 1 м. по обох боках прикручуємо обидва побічні профілі, а носові засадимо лиш зарізами до шпичок. Щоби всі профілі ліпше трималися збиваємо їх навзаєм зверху латою.

Тепер можемо вже прибивати лиштви до профілів та шпичок. Раніш у віддалі 5 ст. від гори пришрубуємо до головного профіля дві лиштви - одну з одного боку, другу з другого; відтак поступово пришрубовуємо до побічних профілів і накінець до шпичок. Цю працю треба провадити уважно, слідкувати за тим, щоби зана то прудко не зачиналися лиштви до шпичок і крепко пришрубовувати їх до профілів. Обвід шпичок виповняємо дощинками 1½ ст. грубими. Злишки лиштв одріжемо та сховаємо, бо потім вони придадуться до виповнювання шпичок та щілин між ребрами на верхніх лиштвах Як вище було зга-

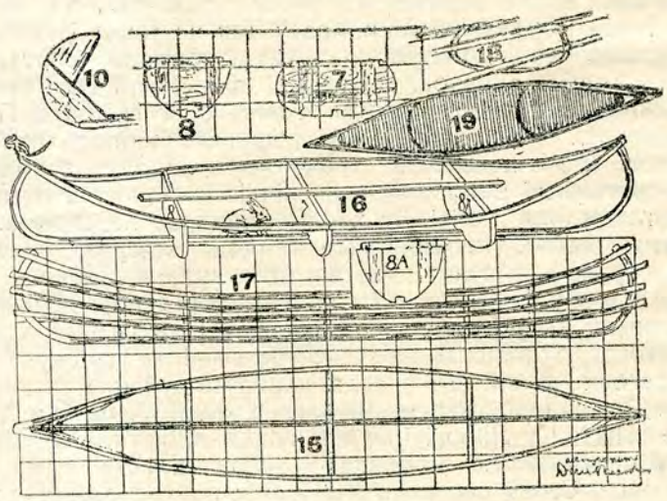

*) т. зв. носові.

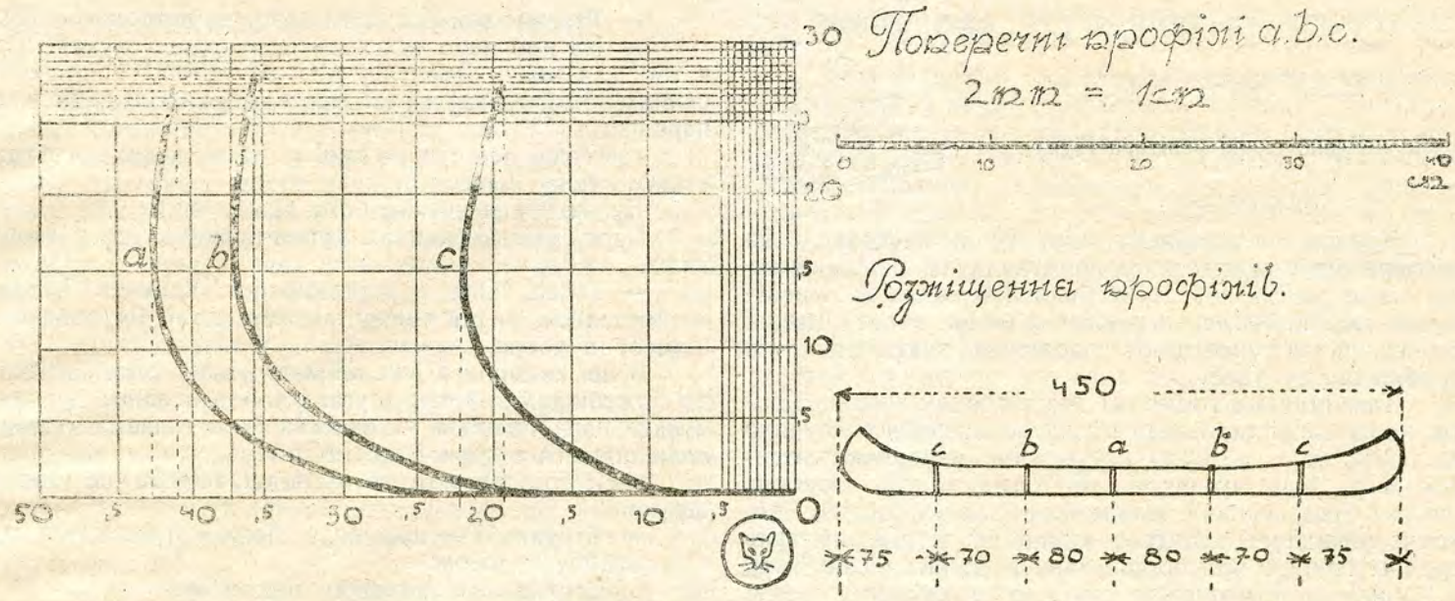

дано, можна лати прибивати тісно одну коло другої, або на віддалі рівній ширині лиштви. Човен збудований першим способом, визначається більшою витревалістю та моцністю. На човен будований першим способом потрібуємо 22 лиштви (по 11 з кожного боку), а на човен будований другим способом лише 16. Решту лиштв прибиваємо зачинаючи від основи.

Скінчивши з лиштвами приступимо до прибивання ребер. Ребра, добре виварені в окропі, з помочю одної або ліпше двох осіб прибиваємо з внутрішньої сторони човна до лиштв у віддалі 20 ст. одно від одного, при чому зачинаємо від середини. Ребро виймемо з окропу (увага на t^0 та руки), вигнемо до півкругу, вложемо до човна, притиснемо рукою до основи та лиштв так, щоби всюди добре пристало, і заразже (позір, аби не відстало) прибємо мосяжними цвяшками (спочатку до основи а потім до лиштв). Прибиваємо їх як найскорше, завсіди одно на одній, друге на другій стороні аби напруження було симетричне при чому залишаємо завжди в такому положенню, яке вони самі займуть (не мусить бути обовязково пряме до основи). Прибивши останнє ребро, обвяжемо кістяк шнурами, аби не змінилася форма човна. Цвяшки, які повилізали з лиштв загнемо, аби потім не подерли полотна. Кінці ребер позрізуємо рівненько коло самої крайньої лиштви. На віддалі 15 ст. од краю в середині човна прибємо поздовж на обох боках дві 2–3 ст. грубі лиштви, на які прикріпимо потім порушаючіся стільці. Далі виріжемо з букового дерева розпірки, які умістимо на місце винятих профілів і то так щоби не перешкаджали особам але разом і з тим удержували первісну форму каное. Довжина залежить від того де ми їх умістимо.

Полотно натягаємо в слідуючий спосіб: — але зпочатку намастимо лиштви розвареною смолою змішаною з fermeri та воском (аби не потріскала смола, як висохне) — ужиємо будь грубого полотна або рядовини з якої роблять міхи). Полотно прикладаємо шириною по довжині човна (цебто поперек): напинаємо поки можна у всіх напрямах рівномірно; на краях човна загнемо аби дістати подвійну ширину і прибємо цвяшками 1 ст. довгими з широкими головками з внутрішнього боку човна. На шпичках прибиваємо просто поздовж шпички. Як полотно висохне, вигладимо його на місцях де є лиштви гарячим залізком, щоби ліпше присохло. Далі замастимо всі шпари в полотні кітом, який вмисне для цего приправимо з каоліну. Робиться це так: каолін мочимо в воді 6 год., потім воду зливаємо, до осадку додаємо горячого клею і замішуємо додавши до того трохи fermere. Цею кашою намащуємо полотно, але не дуже. Кіт має сохнути 3—4 години, після чого подібним але густіщим намащуємо спід човна і шпички. Лату широку 3—4 ст. зріжемо так, що по середині з висока 5 ст., а на кінцях 1 ст. і прибємо під човном — це є т. зв. киль. До шпичок прикріпимо так, як прикріпили раніш основу. Киль та шпички пришрубовуємо довгими шрубами, починаючи від середини, при чому чим далі до носу шруби коротшають. Пришрубовуємо через одно ребро. Дірки, які повстали від цего, замастимо кітом та залишимо сохнути.

Як кіт засохне, обібємо киль та шпички бляхою. По обох боках килю прибємо на зовнішній стороні човна у віддалі 15 ст. лати ($1^1/_2 \times 1$ ст.) довгі 2·50 ст, які також закитуємо. Накінець ще на краях каное з середини на зовні прибємо т. зв. лубовки. Скінчивши це все, забарвимо човен олієвою барвою. Барву розмащуємо добре два рази по собі.

Весла ліпше купити готові, або зробити з якогось крепкого та легкого дерева. Потім можемо вже рушати в дорогу.

переложив Козя.

З чеського пласт. журналу „Plamen“ ч. 5. р. III.

Точні інформації про табори див. в „М. Ж“. ч. 2. і 3. ц. р.

Пластовий похід.

(На голос „Козачка“).

Гей там, гей там під горами
Ідє пласт наш з прапорами.
Раз-два, раз-два, хлопці смілі,
А дівчата вишні смілі.
Гей там, гей там вверх плаями
Пливуть чети ручаями.
Раз-два, раз-два-пісні лються
Над четами орли бються.
Позір, братя, пристанемо
На край рідний погляднемо.
Гей, край рідний, верхи сині —
Білі села у долині.

Марійка Підгірянка.

ЗОЛОТИЙ ЖУК.

ЕДҐАРА ПО.

(Як найдено скарб капітана Кіда)

(Продовження).

Човном ми переїхали протоку і, вийшовши на високий беріг суходолу, попрямували на північний захід через дикі місця, де не було ніяких ознак перебування людей. Лєґран з певністю йшов вперед, іноді тільки зупиняючися щоби провірити знаки, які він зробив ще до того.

Так ішли ми годин зо дві, і сонце почало сідати, коли ми дістались до місця надзвичайно хмурого та сумовитого; це було щось ніби майданчик недалеко верховини дуже стрімкої гори, що густо поросла лісом і була всипана величезними камінням, які доконче попадалиб додолу, колиб їх не підтримували дерева. Глибокі яри прорізували в ріжних місцях гору й робили цілу місцевість суворою та дикою.

Природня маленька горовина, на яку ми вилізли, до того поросла ожиною, що ми й не продерлисяб крізь неї, якби не було з нами коси. Юпітер з наказу свого пана прочистив нам дорогу до величезного тульпанового дерева, що стояло разом з десятком дубів на високому горбі. Такого височенного дерева, гарного та великого довжиною свого гілля, такого величного дерева мені ще не доводилось бачити ніколи. Коли ми дісталися до нього, Лєґран спитав Юпітера: – Чи можеш ти, Юпітере, вилізти на нього?

Старий, очевидячки, трохи здивувався таким питанням й не відразу відповів. Він підійшов до грубого пня, уважно обдивив його і сказав;

— Так, массо; нема такого дерева, що на нього не мігби вилізти Юпітер.

— Ну, так вилізай, та скорше, а то вже сутеніє, і ми нічого не побачимо.

— А чи високо лізти, — спитав Юпітер.

— Спершу лізь штубом, а потім я тобі скажу, куди лізти. Стрівай стрівай, візьми з собою жука.

— Жука, массо, золотого жука? – спитав мурин з жахом. Та нащо-ж мені таскати з собою цього жука? Хай пропаде він краще, ніж я візьму його з собою.

— Юпе, ти, старий, боїшся маленького жука? Ну, візьми його за мотузочок, а коли ти цього не зробиш, то я розібю тобі рискалем голову.

— Ну, добре, добре, — відповів Юп, – вам тільки-б і сваритися зі старим. Аджеж я пожартував...

Юпітер обережно взяв кінець мотузки і тримаючи як можна далі від себе, жука, почав чарапкатися на дерево.

Тульпанове дерево, „Liriodendron Tulipiferum“, коли воно молоде, є найкраще з американських дерев, має рівний штуб і на досить велику височінь позбавленого гіляк, але з часом штуб робиться нерівний та кострубатий. Через це лізти на таке дерево досить легко.

Обхопивши грубий штуб руками та чіпляючись за виступи, Юпітер, одначе, ледви двічі не впав, але дістався до першої гіляки і вважав, що скінчив свою справу. Звичайно, головна небезпека вже минула, хоч він був на шістьдесять чи сімдесять футів над землею.

— Кудиж лізти тепер, массо Віллє? – спитав він.

— Лізь по найбільшій гіляці, — відповів Лєґран.

Мурин зараз же виконав цього наказа, очевидячки, без найменших труднощів. Він ліз вище та вище, поки зовсім не скрився з очей. Глухо чути було його голос.

— Ще й далі лізти?

— А чи високо ти? — спитав Лєґран.

— Так високо, що бачу небо, — відповів мурин.

— Не про небо тут ходить, а краще слухай, що я тобі казатиму. Дивись у низ на штуб, і підрахуй, скільки з цього боку гіляк. Через кільки гіляк ти вже переліз?

— Одна, дві, три, чотирі... пять великих гіляк з цього боку, массо!

Ну, тоді лізь ще на одну гіляку вище.

Через скільки хвилин мурин крикнув, що він вже виліз.

— Тепер, Юпе, — хвилюючися, крикнув Лєґран, — посувайся по цій гиляці як мога далі. Як побачиш щонебудь дивне, скажеш мені.

З цеї хвилини я вже не мав ніяких сумнівів щодо божевілля свойого друга. І я почав навіть роздумувати над способом як завести його назад додому, коли почувся з гори голос Юпітера.

— Я боюся рухатись по гіляці, вона сливе цілкои струхла!

— Струхла?! — скрикнув Лєґран тремтячим од хвилювання голосом.

Струхла, як ганчірка, цілком суха.

— Щож тепер робити? — спитав Лєґран в повній розпуці

— Що робити? Звичайно йти додому. Послухай мене, друже! Воно вже дуже пізно.

— Юпітере, — крикнув Лєґран, не звертаючи уволи на мої слова — чуєш ти мене?

— Так, массо Віллє, дуже добре чую.

— Спробуй дерево ножем і скажи мені, чи справді воно струхле.

— Та воно, массо, досить струхле, — відповів мурин, — але не так як мені здавалося. Я спробую вилізти трохи дальше по цій гиляці, але тільки сам один.

— Як один? Що ти хочеш сказати?

— Я кажу про жука. Він занадто важкий. Коли я його кину, тоді гіляка витримає тягар такого негра, як я.

— Проклятий, шахраю! — крикнув Лєґран, як видко вже заспокоєний, — що ти там вервещ? Коли ти кинеш жука я тобі вязи скручу! Чуєш?

— Чую, массо, тільки даремно ви так поводитеся з бідним нещасним муриком.

— Ну, слухай-же! Коли ти посунешся як мога далі по цій гіляці і не випустиш жука, я подарую тобі срібного доляра, як тільки ти спустишся на землю.

— Лізу, лізу, массо Віллє, — жваво відповів мурин, — от я вже на самому кінці.

— На самому кінці? — закричав Лєґран, — так ти кажеш, що ти на самому кінці гіляки?

— Зараз вже буду, массо... ой, ти Господи! Рятуй мене, що це?

— Ну що там? — зі захопленням спитав Лєґран.

— Людський череп...

— Череп? Чудово! А як його причеплено до дерева? Що його тримає?

— Пождіть хай придивлюся... Череп прибитий великим цвяхом. Він тримається дуже міцно.

— Добре! Тепер, Юпе, роби все так, як я тобі скажу. Знайди ліве око!

— Ліве око? Та в нього нема цілком лівого ока.

— Ото дурень! Чи вмієш ти одріжнити ліву руку від правої?

— Вмію, вмію, я рубаю дрова лівою рукою.

— Правда ти манькут. Отже зрозумій, що ліве око буде з того боку, що й ліва рука. Колиж його нема, то в черепі буде місце де воно було. Ну, найшов?

Вже найшов його, массо! Що-ж тепер робити?

— Пропусти через ліве око мотузку з жуком, але тримай її добре в руці.

— Зробив. Бачите, як жук спускається?

(Продовження буде.)

Творім школу пл. провідників!

(З наших проєктів)

Коли так здорово приглянемося нашому пл. Уладові, завважимо в ньому чимало недомагань. Перш за все, що кидається у вічі,—це: недостача одностайности, систематичности й пляновости в праці. Лучається: заснується новий курінь, чи гурток, праця закипить, спалахкотить, членів упишеться десятки, а за якийсь час упаде все, розлетиться і—кінець. Інші знова куріні — хоч остаються — теж не ведуть систематичної, плянової діяльности. Не вчислюю тут тих, що добре розвиваються, або котрим обставини — сильніші за них — перепиняють.

Причиною цього лиха, я уважаю: недостачу фахово вишколених провідників. Не кажу вже за розвідчиків, але є в нас і скоби чи вірлиці, є і старші ще, а не всі можуть повести пл. працю як слід; недостає їм всестороннього вишколення, не мають провідницької практики, яку набирається під рукою доброго фахівця.

— Може я це все представляю за „чорно", так хай мені вибачуть. Хиби чи недостачі свої треба признати собі.

Мало того, що не всі мають здібности до проводу, але навіть не всі сповняють свої пластові обовязки. Матеріял до І. чи ІІ. пл. іспиту трактується як „штубацький". А це тому, що пл. ідея не є вщіплена глибоко.

Дивлючися на те все, мене не від сьогодня несупокоїть думка: нам конче треба сталої школи пл. провідників!

Правда, від недавніх літ — і то чимраз краще — розвивається в нас таборування. Чимало з нього вже й тепер не одні користають. А всеж табор не дасть того, що може дати школа. По перше — в таборі замало часу, друге — один є в таборі і цього і другого року, але другі не можуть бути. Тай говорити сяк чи так, а що табор то не школа.

Як я собі уявляю таку школу? Така школа мусить бути вивінована дуже багато в усе потрібне. Почавши від знаряддя ремісничого всякого роду, приладдя руханкового і спортового та т. и. При школі мусить бути власна площа, велика книгозбірня, робітні всякого ремесла і пр. Наука повиннаби тревати яких 3 роки бодай. Із предметів навчання повиннобся ввести: виховання, методику пластування, всякі ремесла, орґанізацію й ведення пл. гуртків, праця по культ. освіт-економічних установах, спорт, ґіґієну, першу поміч, всебічну освіту і т. и. Наука безплатно, або на кошт деяких установ чи самого пл. Уладу.

Коли по 3 літах опустить пластун (нка) таку школу, з багатим знанням, сталим характером, освідомлений, ідейний, тоді аж він зможе повести пласт як слід. Він — чи вона — знатиме як підійти до тої молоді, як її приєднати, як і з чим вести працю — на селі чи в місті; знання набуте в школі не вичерпається по році чи двох, не охляне. Такий провідник (— ця) вивчить і ремесла, — а на селі це дуже важне — і пластування, спорту — чи хто чого забажає. Він і в ин. громадських установах придасться; знатиме повести хор, читальню чи кружок аматорський, кооперативу, касу чи професійну спілку. А що важне — праця вся йтиме по одному шляху, скрізь будуть відповідальні люде, робота не стане.

Уявім собі, як така школа випустить два-три навороти таких провідників, уявім собі дальше, як із під їх рук вийдуть 2-3 покоління вишколеної молоді, загартованої на все, освідомленої з духом часу, характерної. Який це буде здобуток для нашого народу! Чи не повинні застановитися над цим і не пластуни?

Чорногірський Вітер.

Зі записника ст. пластуна.

Инколи думаю над тим, чи пластовий однострій є потрібний, і яку він приносить користь. Приходжу до переконання, що пл. однострій крім практичної користи дає дуже великий хосен моральний. Знаємо із досвіду, впрочім це виказала психольоґія (William James чит. Джемс.), що убір вельми впливає на психольоґію людини і її духовий настрій. Наші рухи, постава, тон бесіди, ділання примінюються мимоволі до нашого вбрання. Коли ми свідомі того, що ми гарно вбрані, чуємо себе певнішими, сміливішими, веселішими. Будучи в пл. однострою пластун мимоволі старається примінити все своє ділання і говорення до нього; чує себе бадьорим, легким і свобідним. Пл. однострій дальше являється для пластуна і його окруження наглядною пригадкою тої духової зміни, яка зайшла в ньому, коли він вступив в пл. ряди. Без пл. однострою важко, а часами й неможливо є витворити правдиво пластового духа. Те, що у богатьох пластунів сьогодня не має пл. духа, належить в великій мірі приписати тому, що вони не мають і ніколи не були в пл. однострою.

По застанові знаю вже сьогодні, в чому полягає ріжниця між ґімнастикою і спортом, а пластовим фізичним вихованням. Вона в тому, що ґімнастика і спорт старається тілько розвинути мязи і скріпити здоровля, а пл. фізичне виховання укладає всі свої вправи гри і забави так, щоби при їх помочі крім розвитку мязів і здоровля розвинути, вправити і виробити як найбільше всі змисли.

З книжці „Pfadfinderbuch" вид. 1911. р. вичитав я такі замітніші думки:... „Пласт зменшує хороби і зарази та смертність людей, вщіплює в тіло і душу народу науку про здоровля, підносить моральний престіж людського життя, затирає ріжниці клясові і релігійні, в деяких краях стався правдивим фактором їх життя, який вже ніколи не зникне в области питання про виховання молоді... а дальше: „Основною засадою пластуна є, що, коли він признав якийсь шлях правильним,—прямує ним з твердим рішенням: „Так отже", а ніколи зі слабким: „Так але".

В книжочці зновуж Ванди Борудзкої: Ideologja harcerstwa, a małżeństwo współczesne" вид. 1924. зазначено на стр. 5.: „Правдива пл. ідеольоґія є маґнетом, що притягає раз але на все. Длятого хтось або є завсіди пластуном, або ним не був ані на хвилю".

Застановляюся над цими вичитаними думками і признаю їх вповні правдивими.

подав

Ісаїв Петро, ст. пл. скоб.

Не спізнися з вписом до табору, бо може забракнути місця.

Чи Ти вже готовий до табору?

Орґанізація табору пластунів на Соколі.

Проєкт розбудови пласт. табору, авторам якого журі признамо першу нагороду з признанням, передбачує праці при розбудові табору на протяг 3—4 літ. Ось цікавіші виїмки з проєкту: в півкрузі стане ще три нові будинки, так що разом з уже побудованими буде всіх будинків сім. Між ними одна велика їдальня розмірів 7×20 (подвійних як дотеперішні куріні), призначена також на лєкції, вечірки і т. п., та майстерський курінь, у якому будуть варстати: столярський, шлюсарський ковальський, шевський і кравецький. Площа з амфітеатральними сиджечнями викопаними в землі. Спровадження води водопроводами й умивальня начиння (шальок) при їдальні. Допроваження дороги аж перед кухню. Побудованння тераси над обривом — понище площі, на якій пластуни перед вечером співатимуть, грати і т. п. На цей рік виконається такі роботи: побудуєтьсч їдальня й евентуально майстерський курінь. Будова їдальні пічнеться вже тепер. Прилбається хоч частину начиння до варстатів (пригадується пластунам обіжник розісланий перед місяцем в якім взивається пластунів і кмди курінів пристарувати прибори до варстатів). Поширяться площу — знівелюється maximum щераз тільки, що минулого року, а може і менше. Землю будеться перевозити візками на рельсах (шинах). Допровадиться дорогу до кухні. Спровадиться воду. Крім того цього року заложиться телєфон і радіо у таборі.

Уложено вже тому програму занять пластунів у таборі. Найбільше часу присвятиться вправам тереновим, а саме підходженню, нічним вправам й т. п.

А. О.

Пл. табор у Перехрестнім.

Як зачувати, ладиться на цей рік пл. табор — дівочий — знова в Перехрестнім. Лише мавби бути він дещо відмінний від минулорічного. Бо минулий не оставив майже ніякого сліду по собі, між тамошнім населенням. Питаю я знайомого гуцула:

Яка Ваша думка про табор і самих пластунок, що були в Перехрестнім?

— Та, що за думка — каже, — от прийшли панни з міста „на люфт", побули собі тих пару тижнів, тай пішли.

— А по вашому якби мало бути? Чого ви сподіялися по тих пластунках?

— Ми думали — каже гуцул, — що вони як прийдуть до нас, заходитимуть поміж люде, дещо оповідатимуть цікавого, дечого провчити, поговорити — чи як уже там, то по цьому ми вже й пізналиби, що це таки з наших людей, то й їм булоби лекше жити. А вони збилися у Фриза на подру, десь колись зайшли в яку сусідську хату, тай більше ніхто їх ніде і не бачив. Хиба, що в їгомостя в Річці, або в церкві. Поза тим жили собі подалеки від людей, тому й довіря не було до них.

І більше оповідав мені гуцул на цю тему, тай не лиш він один, а більше було таких. Тож із цих слів треба нам витягнути науку на будуче.

І цей будучий табор повинен дати населенню те, чого воно сподіється по пластунках. Перш за все, повинні до цього табору голоситися лише такі, що щиро бажають внести промінь світла під гуцульські стріхи. Такі, котрі попри придержуванняся пластових таборових обовязків — розуміється, не сухих шаблонових і висилюючих — знайдуть ще час і охоту піти між тих „менших братів" зі щирим словом чи порадою; такі, котрі не будуть гордити гуцулом, не будуть виводити танга перед ним (бо й таке бувало) та по чужому балакати, бо гуцул, як син матері-природи вміє знаменито помічати все, робити заключення, витворити з того свою здорову думку — хоч того всього і не дасть по собі пізнати. Тому пластунки і пластуни повинні таким пописуватися, що малоби якусь етичну чи моральну вартість. Не буду більше виводити тут тих примірів поведення, бо не було це в моїй думці. Я хотів лише звернути увагу на деякі недомагання в нас, щоб на будуче цього не повторювати.

Про новий табор у Перехрестнім певно буде оголошено. А програму занять можуть охочі дістати теж. Побачимо, яких маємо пластунок.

Чорногірський Вітер.

З пластового світу.

Давне польське Wolne Harerstwo по „викляттю його" Z. H. P. перестало по арештах із 1924 р. існувати. Більшість їх розплилася зараз в офіційнім Z.H.P. Меншість перейшла до лівих, нескавтових орґанізацій. Тепер знова „Gazeta Warszawska" з 19. 8. 26 р. приносить статю б. члена Z.H.P. Ф. Шумовського „Cele i hasła młodych pionerów" „Związek M. P." буде мабуть наслідником W. H. Їх комендантом в тепер згаданий Ф. Ш. Z.M.P. співпрацює тісно з Drużynami Strzeleckiemi, опорою Ю. Пілсудського. На другім місці Harcmistrz доносить, що у Варшаві розкидувано летючки орґанізації „Czerwonego Harcerstwa" як орґанізації молоді під прапорами соціял патріотичної P.P.S.

Почесний дар „невідомому англійському пластунові"

Коли Бейден Павелль був в Америці на зїзді пластунів то йому в присутності 800 делеґатів передано найбільшу нагороду Америки „Буйвола" з бронзи з таким написом: невідомому пластунові, за старанне виповнення пластового діла, завдяки чому пласт в Америці так сильно поширився".

Цей напис має свою історію. Один богатий видавець з Чікаґо містер Бойс, заблукав в Льондоні, в час великого туману. Він оглядався на всі сторони і не знав куди йти. В той мент підійшов до нього один хлопець і чемно запитав: „можу я вам чим допомогти?" „Містер Бой відповів:" О так, мій хлопче. Ви зробите велике добре діло, як проведете мене на улицю такуто" Хлопчик поклонився й попросив йти за ним. Коли містер Бойс був у брамі потрібного дому, й хотів дати пару щіляґів за услугу, то хлопець йому відповів: — „Я є пластун. Пластуни не беруть грошей за добре діло". Містер Бойс перепросив і запитав, що це є пластун. Хлопчик дуже здивувався, що не знає містер нічого про пласт і запропонував йому, що він почекає містера у брамі, а потім поведе його до сера Павелля. Кінчилося тим, що американець Бойс був у Б. Павелля й од нього повіз купу книжок про Пласт. У Вашинґтоні містер Бойс, разом зі своїм другом містером Лівінгстоном, котрий пізніще був 15 літ президентом Пласту, поклав основу орґанізації Пласту в Америці, де тепер є 800.000 пластунів.

подав Л. Бачинський.

Реченець зголошення до всіх таборів продовжується до 20. травня ц. р.

Кожний пластун і пластунка купує своє українське безконкуренційне мило

„Мута"

Замовляти:

„Центросоюз"

Львів, вулиця Зіморовича 20.

З нашого життя.

З життя пластунів-еміґрантів.

Сіру буденщину еміґрантського життя освітили дві події, що трапились у днях 26.-28. лютого ц. р. В перших двох згаданих днях відбувся зїзд чехословацької начальної пл. команди, в якому брали перший раз участь і наші делеґати, а 27. і 28. лютого знова це дні, в яких підкарпатські делеґати відвідали наші пл. коші в Празі і в Подєбрадах. Я не буду описувати перебігу всіх трьох днів, лише спинюсь на гостині бр. Бачинського у Подєбрадах.

Вже в неділю було всім відомо, що прибудуть до нас гості із Підкарпаття. Голосив про це великий плякат на пластовій дошці у головному коридорі Академії. Не тільки пластуни, а й посторонні особи зацікавилися тим дуже. Деж пак. Вони завжди насміхались із діточих видумок, якто вони пласт називали, а тут нараз на плякаті видніють такі імена як проф. Бачинський, проф. Заклинський, дир. Балицький. „Це мабуть не так от собі, оці самі пластуни, коли у їх такі голови бувають", — поміркував собі неодин та почвмчукував до надходячого пластуна, щоб його про ще щось більше розпитати. А тимчасом у пластунів замітний незвичайний рух. Сходини курінні та гурткові, проби співу та танців, бігання, діловитість усе вказує, що пластуни хотять гідно привітати гостей.

В понеділок о 12^{15} год. прибули гості празьким потягом. На двірці привітали їх представники Коша та У. П. К ми. Тут виявилося, що приїхав лише бр. Бачинський із двома ст. пластунами, а брати Заклинський і Балицький не приїхали із за важливих перешкод. Та вже саме прибуття бр. Бачинського справило стільки радощів, що годі описати. Пішли обідати, а потім на прохід купелевим містом. У закутку „лазенського" парку присіли на братерську гутірку, на якій порушувано питання про ріжні пластові справи. Говорили про пласт у Галичині, про Підкарпаття, про Жемборі і взагалі про все, все, що відноситься нашого життя. Та кошовий заявив, що пора вже на сходини і ми рушили туди.

В чепурненькій кімнаті Укр. Нац. Клюбу зібралося усе пластове товариство. Від найбільшого вовка до найменшого вовченяти — нікого не бракувало. Кошовий отворив сходини і коротким привітанням гостя, завсувавши його працю і заслуги для пласту, познайомив пластунів із його особою. Брат Бачинський накреслив у палкій промові стремління нашого пласту, начеркнув розвиток пл. руху на Підкарпатті та закликав до братерської згоди та тісної співпраці, що привяли наші пластуни гучними оплесками. Після того почалися співи та танці переплітані деклямаціями та прочитуванням споминів. Маленька балетниця Ара так захопила ґраціозним козачком гостя, що хотів забрати її до Ужгороду, щоб там навчила танцю його пластунок. Довго гуторили і гралися і булиб ще сиділи біля дорогого гостя, що наче батько грався з малими вовченятами та давав правдиво батьківські поради і перестороги старшим пластунам. На жаль зближалася пора відїзду. Ще спільна фотоґрафія і товариство відпровадило гостя.

Недовга була ця година і не надзвичайна дуже, а так собі трохи ясніша од нашої сірої буденщини. Але скільки цілющого елексіру влила вона у знеможені еміґрантськими умовами життя душі, скільки заохоти до праці для Великої Ідеї додала вона, про те знають лише пластуни еміґранти.

Остап Бурлака.

Діточа читальня в 25. пл. курені.

Дня 13/III приготовано, а 20/III відкрито при курені „Діточу читальню". Відкриття відбулося святочно. Курінна перетяла при дверах жовто-синю ленту, а зібрана дітвора зі співом „Гей у лузі"... ввійшла до середини, де звязковий пояснив ціль читальні, сказав як члени мають поводитися в читальні, на вулиці й між чужими. Потому вибереться зпроміж дітей окремий Виділ під пл. доглядом. В члени читальні вписалося 30 хлопців і дівчат. Щодалі — прибуває все більше. Що неділі та свята сходини з полудня, читають книжечки, потому хтось з пластунів переводить забави, оповідає що, тощо. Також беруть собі книжки до дому. Згодом заведеться при читальні спортові ґри (якщо надбається приладдя); устроюватиметься „Базарі освіти" (про що буде в „М. Ж."), прогулькн, вистави й ин. З часом будеться вводити пластові методи виховання і з охочих будеться творити пл. гуртки.

Літературно-науковий кружок 52 пл. к.

З початком другого місяца цього року, а саме 2. II. 1927. основано в нашім курені ЛІТЕРАТУРНО НАУКОВИЙ кружок. Названо його „СВІТАНОК" в надії настання світлого дня для нашого куріня, який працює для розвитку пл. Уладу. Надіємося також, що цей „Світанок" збудить зі сну і инших, та його сяйво загріватиме їх до дальшої праці.

Зимове свято новиків у Львові.

Кружок ділитьск на секції. І так маємо: секцію літературну (поезія й проза), наукову — (історія, ґеоґрафія, природа та техніка), мистецьку — (малярство, різьбарство, ґрафіку й музику). Наразі найбільшу працю проявляє секція літературна.

Завданням літ.-наук. кружка є виготовляти літературну частину на кожне курінне свято і взагалі на кожні кур. сходини.

В найблищім часі кружок має улаштувати для куріня „Шевченківське Свято", а на куріннім „Святі весни", яке відбудеться при кінці цвітня ц. р. виступить зі своїми працями.

Нарада 3 пл. округа.

Дня 20 березня ц. р. відбулася в Дрогобичі нарада звязкових і опікунів 3-го округа. З важніших справ обговорено

справу табору новиків і також всіх таборів й окружної пл. стрі-ті. На з'їзді був і також представник ВПК, який зясував діяльність ВПК. З'їзд закінчено трикратною „Славою“ для Верх. Отамана.

З курінів.

Дрогобицький Кіш підготовляє весняний фестин. Всі куріні (18 і 5) цього Коша засновані ще 1912 р. святкуватимуть цього року свято пятнацятьліття свойого існування. Від дня 20. III. 1927 до окружньої Стрічі Кіш переводить в себе змагання ощадности. Ощадности складатимуть пластуни на щадничі книжочки. Курінь який добуде першенство дістане якусь нагороду або даремне місце в пл. таборі. Вслід змагань проголоситься на окружній стрічі. Точки до змагань обчислюватиметься пропорціонально до числа членів куріня. Заощадженими грішми можна обертати, щоб так щебільше заощадити,

В 31. пл. к. в Дрогобичі існує гурток вишивання, гаптування й ин. Зі зароблених грошей частина йде для пластунки яка виконала якусь працю, решта для гуртка згл. куріня. Цими грішми допомагає курінь двом бідним ученицям. При курені ведеться ще курс трикотарства.

Від редакції.

Д. Козіцький, Прага. Дякуємо за посилку. Статті про працю ст. пластунства дуже цікаві й актуальні і їх помістимо або в „Мол. Житті“ або, якщо згодитеся, в листкові старших пластунів, який задумують видавати. Думку видати переклад книжки J. Simanek'a „Old Skauting“ піддамо Видавництву Ст. Пластунів й воно порозуміється з Вами.

К. З. Дрогобич. Віршу не помістимо. Але пишіть! Переживайте і передумуйте „пориви волі“, шукайте їх в нашому недавньому, а тоді побачите, що инакше треба писати про них.

Т. Довгалюк. Дякуємо. Дещо помістимо. Більше в листі.

Я. М. 45 пл. к. Загадки використаємо.

“Сірій Медвідь“ 53 пл. к. Дякуємо за прислане. Використаємо в слід. числі.

„Зубатий Тигр“ 28 пл. к. Уваги використаємо. Листи шліть всі на адресу Бляхарська 11. (В.П.К. і Постачання). Карикатури пришлі ь

Смола М. Ребуси пришліть Загадки підуть.

На пресовий фонд „Мол. Життя“ зложив 51. пл. к. у Львові 15 золотих. Жертводавцеві щира подяка.

Пресовий ланцюх Видавництва ст. пластунів.

1) В Маркусь 2 зол. і кличе Ю. Шматеру, П. Іваїва й О. Бойчука.

2) Б. Кравців 2 зол. і кличе „Тих, що греблі рвуть“.

3) І. Чижівна 2 зол. і кличе всіх самітних пластунів.

4) Р. Скочдополь 2 зол. і кличе всіх Курінних і Провідників УУСП.

5. Є. Ю. Пеленський 2 зол. і кличе Г. Кулиничівну, І. Сондея й Ст. Охримовича.

Гроші слати (часово) на адресу В. Маркусь. Львів, Супінського 21.

Подяки.

Команда 25 пл. куріня ім. М. Павлика в Косові, складає отсим щиросердечну подяку Вп. Громадянам:

Вп. п. секр. Бунді Т. за віддання книжок до оправи в пл. переплетні, чим придбали собі пластуни пл. заробітку. —

Вп. п. суд. Лавровському В. за дарування подвійного вулія на пчоли, для пл. пасіки.

Вп. др. Рондякові П. за дарування стругача до пл. столярні.

Згадані Вельмишановні Громадяни „не словами а ділами“ доказали свое зрозуміння для пл. ідеї, а тим самим бодай в части облекшили скрутне матер'яльне положення нашого пл. куріня. Скоб!

Косів у березні 1927.

М. Библюківна курінна — *М. Горбовий* звязковий — *С. Левицька* писарка

Отсею дорогою складає 16-ий Пласткурінь ім. Кор. Данила в Станиславові щиру подяку ВП. Скавтмастрові проф. І. Чепизі у Станиславові за дарування більшої кількости книжок до курінної бібліотеки.

Ломиголовки й загадки.

Відгадай!

(Подав „Жигній блават)

Нещасливим випадком за омилося трое людий на леді і поплило з кригою долі рікою. Ратункове поготівля на мості не мало нічого, тільки шнури. Але перемерзлі руки нещасливих не могли вдержати спущ них шнурів і всі трое потонули.

Хто вратує і як? А дуже легко! Нуж гукни „Скоб“!

Ломиголовка.

(Подав Буй-Тур)

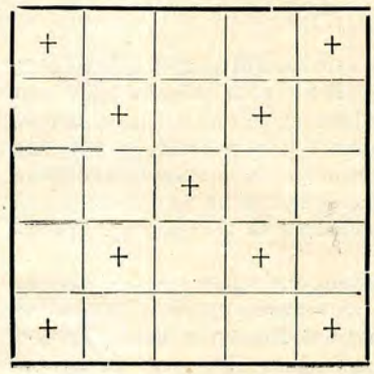

Букви а а а б б е е і і н к к н о о о о п п р р р р р р т т т т уложити так, щоб читані скісно дали те, на що всі чекаємо. Значіння слів читаних поземо: 1) вживає тесля, 2) такий великий пан, 3) рибалка, 4) гра в карти, 5) инакше зараз.

Дивачні рисунки.

(З „Unser Schiff“)

Відгадати зміст модерних картин й нечитких рукописів в свойого роду мистецтвом. Й оце Вам завдання відгадати таку дряпанину. Що думаєте Ви про оцей цікавий образок? Мабуть це тільки чертки й слово „образок“ тут ні до чого. Але в кінці чертки мусять щось значити й давати якусь цілість. Попробуйте щастя. Справа не така тяжка і ви скоро побачите що з тим рисунком.

(В другому числі подамо ще такий рисунок).

— — —

Як нагороду за розвязаку загадок призначуємо:
Будзиновський: Пригоди запоріжських скитальців Львів, 1927

Розвязки загадок з ч. 3. 1 і 2 (Курінна писарка, Гетьманський Скоб) прислали: Мартинків Наталія; гурток „Рисів“ І. пл. к. і м. П. К.С.; „Сірий медвідь“ 53 пл. к.; Фіґлик Данилко ст. пл.; „Пісова Потвора“ 1 пл. к.; „Лемко“ ст. пл.; Я М. 45 пл. к.; Евстахія Пеленська; „Чорний Мустанґ“ 1 пл. к.: Ярослав Кондра, Смола Михайло.

Нагороду „Пластун“ Будзиновського вильосовано для „Чорного Мустанґа“ І пл. к. Відібрати можна в Адміністрації.

Пластуни! **Пластунки!**

Уживайте виключно пасти

„Елеґант“

О. Левицької і С-ка.

Обіжник ч. 23|16. Про вислід конкурсу розбудови Пласттабору на Соколі.

Журі упрошене ВПКмдою, у складі: інж. Е. Нагірний, інж. Василь Рижевський (оба як відпоручники Укр. Технічного Товариства) та проф. Ст. Гайдучок – порішило на своїому засіданні дня 20.III. ц. р. признати слідуючі нагороди авторам проекту розбудови Пласттабору на Соколі:

I. нагорода з признанням проекту гурткові „Лісові Чорти" у Данцігу,

II. нагорода – пл. Мирославові і Завицькому у Коломиї.

(Реферат таборів)

Обіжник ч. 24|16. Про табор 15. к. Золочів з 1926 р.

На основі присланих звітів ВПКмда рішила признати пісірський табор, який відбувся в днях 27/7 — 9/8 1926 р. заходом 15. куріня в Золочеві під проводом Дир. П. Лисецького „пластовим табором".

(Реферат таборів).

Обіжник ч. 25|16. Про відвічальність за пластові видання курінів.

З нагоди одного непорозуміння пригадується отсим розпорядок ВПКмди (давніщої ВПРади), в якому за цілий зміст і форму виданих в нутрі куріня часописів, летючок, однодніок, бюлетинів і т. п. робиться відповідальним звязкового куріня (в курінях ст. пл. по припису курінного). Отже звязковий обовязаний також знати і виконати евентуальні державні закони й приписи відносно друку таких видань. Хто отже зі звязкових мавби щодо форми або змісту таких намірених видань якісь сумніви, хочби внутрішно пластового характеру, обовязаний звернутися зі запитом до ВПКмди, предкладаючи весь потрібний матеріял. Видання обчислені на поширення в цілому У.Пл. Уладі і поза ним, вимагають окремого дозволу Верховної Пластової Команди.

(Реферат преси й пропаґанди)

Обіжник ч. 26|16. Орґанізаційні справи.

В часі від дня 1. січня 1926 р. до 1. квітня 1927. Верх Пл. Кмда:

затвердила самостійними пл. курінями:

50. п. к. ім. скмстра Остапа Вахнянина у Львові (рем. муж.) в січні 1926. р.; 52. ім. Байди Вишневецького у Львові в марті 1926; 53. ім. полк. Дм. Вітовського (муж.) 2.VI.26.; 54. ім. Олени Степанівної в Тисьменици (рем дів.) в червни 1926.; 55. п. к. в Снятині (рем. муж.) 8.VIII.26.; 56. ім. гетьм. Петра Дорошенка (рем. муж.) в Тисьменици 8.VII.26.; 58. ім. Т. Шевченка в Бориславі (рем. міш.) 7.VIII.26.; 59 в Тустановичах (рем. дів.) 7.VIII. 1926; 65. ім. Дм Вітовського в Озірній (біля Зборова) (рем. міш.) 1.III.27.; 66. ім. Марка Вовчка в Коломиї (дів. повстав з розд. 14. пк) 5.XII.26.; 67. ім. Марти Борецької в Дрогобичі (дів) 23.XII.26.; 22. ім. І. Богуна в Золочеві (муж.) 20.III.27.

вже призначила для відповідних пл. курінів:

числа: 57, 60, 61. 62, 63, 64, 68, і 69.

приняла до відома існування підготовчих пл. відділів:

Синевідсько Вижне (рем. міш.) 7.VIII.26 Наконечне (переміщення Яворова) (рем.) 10 II 26.; Угерсько (рем. дів.) 1.IV 26.; Підгорки, коло Калуша (сіль.) серпень 1926.; Коршів, с. к. Коломиї (сіль. муж.) 7.VII.26.; Зборів (рем. міш.) 15.X.26.; Трускавець січень 1927.; Завадів. с. біля Стрия (сіль. муж.) осінь 1926; Стрілків, с. біля Стрия 18.XII.26.; Губичі. с. к. Дрогобича 1.II.27.; Ясениця с. б. Дрогобича 1.II.27.; Мразниця с. б. Дрогобичі 20.III.27.; Гукова Гора с. б. Дрогоб, 20 III.27. і инші.

назначила закордонними звязковими

для: Німеччини ст. пл. Василя Ісаїва, студ. техн. шк. в Берліні 28.II 27, а для вільного міста Данціґу ст. пл. Ярему Весоловського, студ. техн. шк. в. Данціґу 14.III.26.

затвердила 25.II.1927

Головну Управу Уладу Укр Ст. Пл-ів, в брану З'їздом Ст. Пл-ів дня 19 XII.26. в складі. Вол. Маркусь — голова, Роман Скочдополь, — містогол., реф орґ. і діяльн., Осип Сидорів— секретар, Анна Мриційна — скарбник, Я. Макарушка реф. закорд звязку Ю. Пеленський – реф. преси й видавн, Марія. Чижівна - реф. Пл ів Самітників, Ю. Цегельський — суддя.

(Реф. Орґ.)

Обіжник ч. 27|16. Про підреферат пластової світлини при В. П. К.

З днем 1 березня ц. р. відкрито при В. П. К. „Підреферат пл. світлини. Референт пл. світлини звертається цею дорогою до всіх пластових частин, щоб до 1.VI ц р. зголосили члевів даної частини, котрі світлять пластове життя.

Заразом подається до відома, що вже можна набути у кожній скількости світлини з ріжних ділянок пл. життя з р.р. 1920 — 1927.

Ціни світлин покищо дуже умірковані 30 і 40 сот за штуку формат 9×12 і 6½ × 9. враз із оподаткуванням (висоти 5 сот. значком У. П У) – Цьому оподаткуванню підлягає кожна світлина.

На окремі бажання виготовлюється альбоми світлин. На бажання (належить залучити почтовий значок 20 с) висилається точні списи світлин уложені в хронольоґічному порядку.

Із замовленями та запитами звертатися на адресу

Підреферат пластової світлини
при економічному реф. В. П. К.
Львів. — Бляхарська 11.
(підреферат світлин при
економ. рефераті В. П. К.)

Обіжник ч. 28|16. Про табор-оселю новиків літом 1917.

Табор-оселя новиків відбудеться в липні ц. р. і тривати-ме 4-и тижні. Приміщення новиків (новичок) під дахом. Провід сновивав в руках проф. І. Іваненка з Дрогобича, для дівчат окрема опіка.

Точніші інформації щодо місця й часу, як теж що до виряду новиків (новичок) подасться кожному зголошеному окремо.

Зголошуватись до 20. червня ц. р. на адресу: Головна Управа Уладу Новиків, Львів, Бляхарська 11/I, з поданням своєї точної адреси. Гроші, цебто І-у рату у сумі 5 зл. слати на адресу: Ірена Макарушківна, Львів, Пелчинська 2/II.

(Головна Управа Уладу Новиків)

Обіжник 29|16. Про табор старших пластунів на Соколі – літом 1927.

Подається до відома ст. пластунів, що участь в таборі ст. пластунів можуть брати ст. пл. від розвідчика в гору. Ст. пл. учасники лиш під услівям, що у перших днях табору зложать II. пл. іспит. Табор матиме характер інструкторського табору. Праця піде в напрямі вишколення ст. пластунів на провідників Пласту, пл. орґанізаторів, зокрема орґанізаторів селопласту, звязкових; еґзаминаторів до III. іспиту.

Оплата в таборі як і додаток у виді сирівців той сам, що у таборі на Соколі від 11/7 — 2/8 (гл. „М. Ж." ч. 2, обіжник ч. 13/16).

Зголошення і першу рату слати на адресу:

Данило Фіґоль, Львів, Чарецького 23/II.

Приймається радо замітки відносно програми таборної праці.

(з Головної Управи УУСП.)

Обіжник ч 30|16. Про орґанізаційні справи УУСП.

1) Секретаріят Головної Управи УУСП. — звертає цим увагу курінним і гуртковим ст. пл-ів, щоб всі письма в справах ст. пластунства звертати лиш до Головної Управи УУСП, а не до ВПКмди.

2) Тому що багато ст. пластунів (ок) не вище зареєстрованих в якій частині УУСП, ні не зголосились умотивованим проханням в самітні пластуни — звертається цим увагу, що це може потягнути за собою вичеркнення з Уладу згідно з орґанізаційним правильником УУСП і тому взиває Головна Управа УУСП зареєструватися найдальше до 15 червня ц. р.

(з Головної Управи УУСП)

За згідність Филимон Біленький ст. гетм. скоб., секретар ВПК.

Організаторка Обласного Жіночого Табору на Соколі подає до відома пластункам, що зголошення до табору продовжується до дня 1. червня ц. р. для можности порозуміння в справі табору з родичами.

Взиваються курінні команди і всіх хто одержав цеголки будови пл. табору в Головах до розпродажі, негайно вислати гроші з розпроданих цеголок до економічного реферату ВПК.

(І. Макарушківна, Пелчинських 2.)
(реферат таборів)

Купуйте й другим поручайте!

цукорки тільки з фабрики

„НОВА ФОРТУНА“

Львів, Кордецького 23.

Склади: Власний — Руська 1,
Народні Торговлі і укр. Кооперативи

Земельний Банк Гіпотечний

тел. ч. 3—82 **акційна спілка у Львові.** Конто в П. К.О. 149 00

Полагоджує всякі банкові чинности. Переказує гроші на Україну, Росію і взагалі до всіх країв Европи і Америки.

Кожний громадянин повинен бути акціонарем

Земельного Банку Гіпотечного

спілки акційної у Львові.

Найкраще чорнило

„Жар“

УКРАЇНСЬКИЙ ВИРІБ

Замовляйте Краєва Учительська Спілка

Львів, Оссолінських 12.

Від Референта Постачання.

Пл. капелюх	13·50	Мала з „	—·60
Шапка для пластунки	4·—	Велика англійська	1·20
Пл. хустина	2·50	Мала „	—·60
Пояс	2·80 3.—	Новиків (зелик)	—·60
Пасок до наплечника	80	Старшинства	—·25
Паски до коців (пера)	90	Гуртка	—·20
Спиначі до хусток	—·20 і 30	Іспитів вмілости	—·50
Шнури зелені	.80 і 1·60	Літ служби (зірки)	—·20
Шнур білий шовковий	1·20	Полотна ва пл. одн. стр.	2.13. 10
ВІДЗНАКИ:		Флянеля	14. за 1 м.
Велика з тризубом	—·70	Приписпро пл. одностр.	—·70
		Пл. значки	—·5

Кредиту не уділяється.

Роман ЗУБИК

Львів, Галицька ч. 16

поручає для Пластунів, вовни на однострої, англійську фляпелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, кольори.

ЦІНИ НАЙНИЗШІ у ЛЬВОВІ.

Вже появилась нова серія карток видання

Українського Пластового Уладу

і продається по 4 сот. за штуку.

Набувати через Адміністрацію „М. Ж.“ або Постачання.

ПЕРЕДПЛАТА “М. Ж.“

в краю: річно	4·50 зл.
1/2	2·50 „
1/4	1·50 „
в Америці: річно	1 дол.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

1/1	сторони	100 зл.
1/2	„	60 „
1/4	„	30 „
1/8	„	16 „

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю — Редагує: Редакційний гурток. — Одповідає за редакцію: Б. Кравців Адрес редакції й адміністрації: Львів, Вяхарська 11, І пов.
Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя“).
З друкарні Ставропігійського Інститута під упр. А. Яськова.

Львівська наукова бібліотека

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік Львів, червень-вересень 1927. ч. 6 (45).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Blacharśka 11. I.**

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ім. ШЕВЧЕНКА

З ПОВОРОТОМ...

За вами та в ваших серцях, молоде товариство, щей досі вакації, що розсипали вас наче птахів по цілій країні. І сьогодні живете далекими мандрівками, таборами і стрічами і висновуєте з тих днів золоті ниточки спомину.

Бо багато сили й сонця дали вам ті дні: загартували тіло, прояснили промінням душу і сьогодні гомонять вами вулиці, вашим сміхом і сонцем ваших очей та бронзових лиць радіють сірі закутки.

Тож привіт вам із поворотом, молоде товариство! Щасти Боже при праці, в дорозі до знання. Хай стане тої сили вашим рукам на цілий довгий рік і того сонця серцям, щоби прояснювати темряву, йти все вперед, кращим і багатшим творити життя.

Мої враження з табору на Соколі.

Мала донечка нашого Верховного Отамана допитувалася нас ще в поїзді, по дорозі до Брошнева, що воно таке ця славна „колійка“, яка має нас з Брошнева завести під Сокіл, коло Підлютого. В її уяві ця „колійка“, це щось небезпечне, щось страшне, несамовите наче смок, який засівся на тих, що вибрались в табор і або їх зїсть і стравить, або, в ліпшому разі, разом з ними скотиться десь коміть головою в ріку.

Не беруся писати про це, оскільки ця колійка при блищім пізнанню показалася гідною такого романтичного поняття про неї, чи вона вкінці подобалася Тані чи ні, а хочу тільки зрадити Вам, що їхав з Танею ще хтось другий, в якого не дуже то инші крутилися думки по голові: Що то воно таке цей славний „табор на Соколі“? Пластове воно, чи військове, вигідно в ньому живеться, чи небезпечно, варто воно тої слави, що про нього йде, чи таке воно, от собі, слабина?

Цей хтось, що їхав побіч Тані з такими думками, це, признаюсь, був я. Хоч табором вже віддавна дуже інтересувався, їхав я до нього вперше. Мимо оповідань і навіть точних звітів, не знав я, як воно по правді виглядає. Все були якісь перепони, щоби на власні очі подивитися. Останню поконав я розпучливим зусиллям: давний, вже немодний однострій (бачите у Пласті володарить також мода) менше-більше пристосував до нових (дай Боже, щоб оконечних) приписів, щоб якимись „цивільними“ причандалами не псувати стилю в таборі, і — прилучився до Високої Провірної Комісії, яка з рамени ВПК їхала в табор.

Перше враження з цеї „Комісії“: поступ! Де то давніше? Вже „кавалір“ з вищої ґімназії соромився (бачите!) так дивоглядно убиратися, а ще може й коліна показати. Сьогодня вже є стиль, вже соромляться ті, в яких однострій хоч і є, а ще не зовсім по припису. Отже старші, ба! й старі пластуни, а навіть старші — ні, зле кажу — попросту: членки УУСП, а навіть звязкові

— всі в одностроях. Значить, Пласт не тільки в пісні, а вже й у формі — „Наша гордість“. Колиб ще тільки направду виконати ці одностроєві приписи і — вже їх не змінять! Однострій важний як форма для сили.

Ну, заїхали ми тим смоком-колійкою, що правда, сильно демократичним стилем, бо вагоником, відповідаючим передвоєнній пятій клясі мішаного льокального поїзду. По дорозі нове враження: пластові загони, головно апровізаційні стежі, надають тон в лучі 50 кільометровім навколо табору і дають знати, що пластуни тут десь в околиці загніздилися. Постороннні люди знають їх, говорять про них, навіть хвалять і шанують цей „скобів орлиний рід“. Що правда, часом такий „орел“ (хоч ще не „скоб“) трохи за голосно розгукається на тамошніх людців і трохи — не по пластовому.

Далі, привитання, парада, почетний гурток — враження гарне, бо це образ здиеципліновання. Хоч форма цього трохи військова, але й у Пласті не разить, впрочім трохи потрібна.

Вкінці й сам табор. Положення просто вимріяне: Сонце як сам жар, повітря як бальзам, вода в потоці— хрусталь. А до цього всього самота і тиша. Може бути, що слота охолодила-би одушевлення, але в час погоди видається начеби ця краса ніколи не змінялася. Широка гірська лука наче тераса в половині гори з далеким кра-

Ексц. Митроп. о. Шептицький в таборі на Соколі.
Світл. В. Гоміян.

євидом на ліси пахучої кедрини (ростинна рідкість!), на гори блищі і дальші високі, щораз вищі... Словом — прегарно.

Пластуни-таборити у довгім дворяді від малих до великих, від таких, що „вкрутилися“, бо віком ще до табору не мали права, аж до наших вірних довголітніх членів, що протягом року живуть десь самотою, де їх судьба загнала, а на вакації, як орли злітаються до пластового гнізда, до табору на Соколі. Ось це великий успіх Пласту: Пластовий табор, це в поняттю неодного вже пластуна щось на рівні з родиною, щось, що навіть декому мусить і заступає родину

І ще одно: Дух пластової карности. Пластової, не військової, бо військова — це карність страху перед карою, а пластова, це розуміння організації, уладу як жерела сили для кожного її члена. Це розуміння пробивається з карної постави і способу говорення пластуна з кожним, хто в даній хвилі являється представником пластової власти. Так воно у старшого пластуна ще приємніше вражає, чим у молодшого, а вже для молодших є зразковим приміром, коли з цею самою карною пошаною, просто військовим послухом, як це доводилося бачити, розмавляє пластун, хоч вже на власнім суспільнім становищі, з представником ВПК.

Карність, що виходить з правдивої свідомости приносить все честь передовсім тому, в кого вона стала чертою характеру. Хто її не розуміє, думає, що користь з неї тільки тому, хто заступає власть і супротив кого инші до карности обовязані. Отже враження з усвідомлення пластової карности в цьогорічном таборі направду гарні. (Док. буде). *Дрот.*

Готуйте свій виряд.

Готовитися до табору чи в мандрівку треба пластунові не в останніх місяцях пл. року, але треба готувати свій виряд довго наперед, поправді кажучи цілий рік.

Вибрати добрий і доцільний виряд є майже таким самим умінням, як саме таборування. За ті роки, що пластую (це є мабуть пятнацятий, що приносить мені все ті самі клопоти) бачив я і випробував стільки виряду, що мабуть опанував цілковито те вміння

Тому прошу молодших друзів моїх, щоби взяли собі до серця оці щирі поради.

Поперед усього запевнюю вас, що потрібного до порядного таборування виряду є далеко менше, чим це загально думають. Колиб мав бути для мене мірилом пересічний початкуючий пластун, котрий бажавби закупити ціле пластове постачання раніше, як переспавби ніч десь на Погулянці, я пропавби зі своєю теорією. Але маю на думці великі зразки, мужів, що провели життя в л сах на протязі довгих літ, знаменитих подорожників, учасників утяжливих експедицій, котрі винайшли для нас знамените правило для вирядки: „Ніколи все те, що моглоб колинебудь знадобитися, лише те, без чого взагалі обійтися не можна!“

Якийсь славний світовий подорожник написав вкінці ще строгіше: „Я та ніж!“ Це, мовляв, мусить вистарчити для екзистенції в лісах...

А хоч ми не такі надто скромні, всеж таки не заперечимо, що крім одягу (у пластунів одностроюю) сокира, ніж, линва, їдунка, коц і шатро приблизно все, чого потрібно. Згадаєте безперечно: компас, крокомір, лямпку, кишенькову пилку, торбу на мапи, спіртову машинку, запальничку, аптичку, жовті окуляри, пневматичну по-

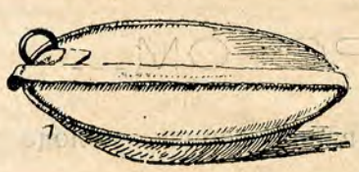

рис. 1.

рис. 2.

душку і т. д. і т. д. Еге-ж, це якраз ті річи, що можуть знадобитися, а яких моглиб ми нарахувати на грузовий „Sentinel“, якщо докладніше цим занялибся. Оскільки собі пригадую, старі пластуни називали перфектно так визброєних одиниць дуже влучно: „зразковий ярмарок“.

Цілковито від нашої волі залежить, нащо хочемо викидати гроші. — Розумний пластун купить найперше однострій і то пригідний до табору, потому добрий ніж (новик виключно ніж з іглом (рис. 3), провідник може запастися крім того і ножем „Gilwell“ (рис. 4, безперечно доброго ґатунку). Скажете, це дороге. Добре! Зужиткуйте тоді за три роки пять ножів по 3 золотих, а переконаєтеся, що могли купити на десять літ один ніж за 20 злотих. Маю у своїому визброї сім ріжних ножів, одначе вживаю з їх лише одного: є це якраз той найстарший, перед семи роками подарований мені ориґ. анґл. ніж з іглом.

Далі можете шукати вигідної їдунки, або миски. Тут легкий вибір: „американська їдунка!“ (рис. 1). Коли зрозумієте свою першу помилку, залишите в таборах заливатися літрами „кав“, „чаїв“, „борщів“ та инших переливок і глибока їдунка перестане вас вабити. До їдунки належить і горня для течей і поручаю американське (рис. 2) алюміневе (тому що дешеве). До того ще ложка. (Пластун Бульба вживав дуже часто копи-

сточки, витесаної з дерева перед кожною їжою, тоді взагалі не треба металевої ложки).

Про шатро не хочу говорити, бо воно частиною спільного вирядження. Але будьмо обережні при купівлі коців. Дешевші флянелеві ґатунки, що коштують десять золотих, є далеко дорощі, чим це на перший погляд видається. За рік залишаться з їх лише тряпки, а теплова здібність їхня дуже незначна. Повторюю старий рефрен: за сса 40 злотих можна дістати вже вовняний коц. Видержить десять літ, особливо коли є підшитий полотняною простинею.

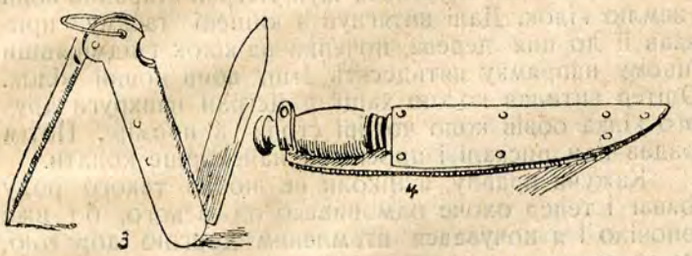

Тільки що позбулися ми одного клопоту, як виринає другий: наплечник. Пластові торністри (рис. 5) несправедливо вважає дехто за нескладні. Нескладним їхній власник. Щоби заощадити слів, стверджую, що вживав я їх і на цілomісячних мандрівних таборах при значному засобі харчів та вмістилося в їх рівно стільки, що і в „рукзаку". Взагалі для того, хто нерадо складає, „рукзак" є більш просторим. Тоді можна взяти навіть моряцький мішок і можна носити привязавши, знаним способом, від чола аж на спину! Коли-ж попруги американської торни стягнені на горі до ремінців на коц, сидить вона на плечах просто ідеально.

Вкінці тут і сокира — символ мужньої праці в лісах. Бажав би я бути три дні середньовічним інквізитором, щоби могти публично попалити все те барахло, яким закидають наших пластунів особливо тих, що не находять дороги до постачання) ріжні „спортові" закладки. Просто злочином є так звані „пластові сокирки", комбіновані часто з пилками, кирками, молотками, кліщами і т. п., зовсім як повістевий „Clifton-ів молоток".

Мала, одноручна сокирка є проблемою, вирішеною досіль лише декількома сцеціяльними фабриками в Америці та Англії. Знані сокирки „Gilwell" є добрі, хоча закидуємо їм малий замах. У руці сильного мущини швидко гублять. Цей затужить за доброю сокирою і запасеться світової слави маркою „Plumb" рис. 6). Ціни вагаються коло 25 злотих, але матимете певного сталевого приятеля на ціле життя. Це слово важне! Коли ж ваша кишеня не є така глибока то радше купіть домашню сокирку у поштивого ремісника, просту, без всяких прикрас і патентів. Колиж рішитеся на забавку з зеленим топорищем й оловяним обухом, не варто вам і доброго слова сказати.

Линва. — Еге-ж, але прочитайте будь ласка книжку про вузли (як не маєте української, то подбайте про переклад чеської F. Elstnera: „Kniha o uzlech"! прим. перекл.) раніше, чим купите собі линву. Тоді напевно не гостритимете зубів на мамині шнури на білизну, ані не купите „спеціяльної гірської плетеної линви", а зужиете свої гроші далеко розсудливіше.

(Примір: мій капелюх коштував перед пяти роками 30 злотих. До сьогодня він як новий. Чи-ж не заощадив я, коли другий за той самий час знищив три капелюхи по 10 злотих, роблючи при тім сором зараз після першого дощу?!)

Літо знову покличе нас до лісу, прийдіть отже туди приспосібленими. Хто йде на лови, хай буде озброєний! Коли хочете жити в лісах, принесіть собі те, чого строге життя серед природи вимагає: відповідний бездоганний виряд, першу умову досконалого вишколу.

Франк Е — р.

(Зі "Skaut-Junak" ć 9. p XIII — переклав (б).

Стріча в Александрії.

Львів, 4 вересня 1927 р.

Вернув я, оглянувши пластові табори, з Карпат до Львова. Нема чим у Львові дихати! Рішаюся їхати на Волинську Стрічу, хоч шумить мені ще Лімниця зпід Сокола й вихор із Ігровища і в пітьмі споминів блищать полуміні таборових огнів, і хоч вже шестий день дощ. Тремчу за стрічу. Та маємо щастя: погода. В полудне перед Спасом опускаю Львів. Між головним двірцем і Підзамчем виджу ще знаки на школі Собіского від кулемету польської панцирки, біля Красного запущене стрілецьке кладовище — в далі остає за нами желізний хрест Підлися. Вечірний вітер трясе листям струнких топіль на волинських вже стаціях. У ваґонах товпляться вже офіцери; — маневри.

В тихий погідний вечір минаю болота під Дубном, згадуючи Тараса Бульбу безсмертного Гоголя. В кутку два землячки по російськи чешуть. Доїзджаю до Рівного. Перед ваґоном ждуть мене ст. пластуни Остапович і Семенюк. Перший — Галичанин, та на Волині вже як у себе дома, другий інструктор т-ва Просвіти, окружний звязковий і орґанізатор Пласту на Рівенщині. Це орґанізатори стрічі.

Продираємося крізь товпу приїзших, дорожок і авт на довгу, одиноку головну вулицю Рівного. В товпі мимо нас спішить ґурток пластунів (ок) в повних одностроях на двірець. Їдуть на стрічу впрост до Александрії, місточка 18 км на північ від Рівного. Мило вражає їх вид і українська бесіда серед польсько-жидівсько-російського жарґону рівенських вулиць. Йдем до ресторану на вечеру. Год. 10. вечір. Балакаєм спокійніше. Довідуюся: ще нині ґурток ст пластунів (-ок) зі Станиславова і ґурток зі Львова поїхали до Александрії. Приготовлення до стрічі закінчуються. Обозним назначений тов. гетьм. пл. скоб Бойчук О. Е. Він на місці вже висилає ґуртки, що з усіх сторін Волині йдуть на „свою стрічу". Новість!! Показують позволення від луцького воєводи на стрічу, виданий завдяки заходам другого окр. звязкового дра А. Річинського з Вол. Волин. Це для нас Галичан дійсна несподіванка. Усталюємо ще в останне порядок стрічі і кладемося спати з тов. Ост. на передмістю в маленькій хатині. Місяць сипав своє проміння на кімнату, а тов. Ост. ще довго балакав про наш Пласт, Волинь. Сеж його ресорт. Подивляю у него темперамент і відданість справам свого реферату.

Раненько йдем на двірець. На двірці вже тов. Семенюк в однострою з відзнаками окр. звязкового, а з ним ґурток ще рівенських товаришів (-ок). Як змінив його однострій.

Передімною молоденький юнак і в вигляді і в рухах. Радість ясного сонця на його лиці. Бють дзвінки — зїжджаються поїзди. З одної сторони з юрби виходить усміхнений, все веселий др. А. Річинський з Вол. Волинського, з другой сторони прилучуються делеґати з других місцевостей. Вскакуєм до поїзду на Александрію. В ваґоні гамір, сміх, радість. 30 хвиль дороги як 30 секунд...

Александрія. Дворець на полі. Біля двірця в ряді відпоручники всіх курінів витають нас. Тов. Бойчук дає команду, здає звіт. Витаємся, йдем полем, піском, а далі сосновим узліссям. Між нами і п. сенатор Карпинський, сідоглавий укр. патріот і прихильник Пласту, інж. А. Будзиновськнй, делеґат Сокола Батька у Львові, М. Кентжинський, гол. Просвіти в Рівнім і т. д.

Пів години ходу й ми на поляні серед соснового ліса. Пахне живицею й тіміяном (материнкою). По середині вже щогла, довкола неї в півколі сотки пластунів (-ок) в лавах. Знова команда й гетьм. пл. скоб Скочдополь здає звіт. Вже зібралось 215 пластунів (-ок) в однострояx, дальші прибувають. Коротко зазнайомлюються й пластуни (-ки) відходять у глибину ліса на пробу. Розглядуюся: в однім кінці поляни гарно виставлені шатра станиславівського гуртка, з боку з дубових галузок шалас для Команди. Вигідний холод. Для всего визначені місця. Усе довкола опоясане тоненькою ленточкою телеґрафічного паперу. Символічне значіння „нашої границі".

Проба скінчилася. Точно год. 1. отворення стрічі. Проти щогли вкопаний пень. Знова півколесо — гості в вільній стороні і за півколесом.

Скромною фразою окр. звязковий С. Сем. отвирає стрічу, — говорить реф. Ост., а потім сеґатор Карп. за-

Сокіл. При праці коло курінів.
Світл. В. Голіян.

вішує після співу нац. гимну синьожовте знамя, а за ним Верх. Отаман зелене знамя В. П. Команди. Співають пластовий гимн. Дві сотки пластунів співають його хором у три голоси. Се новина для нас Галичан. Музична культура тут вища, як в Галичині!!

Дальше, викликані обозним, виступають молоді курінні і дріжучим голосом здають звіт, кільки з курінів прибуло, й передають знамена.

Щогла залопотіла ріжноколірними знаменами. Єднаються знамена галицьких відділів з волинськими. Тиша. Привіти: від ВПК Верховн. Отаман, від Рівного сен. Карпинський, дальше від Просвіти у Львові і Сокола Батька інж. А. Будзиновський, струнький у гарнім одягу укр. сокола і т. д. і т. д. читаються привіти й телеґрами.

З поблизьких сіл сходиться народ — сотки — видимо поліцію і делеґатів старіства з Рівного. Горить ватра — розпалили її перші розвідчики Волині — ще спів один і святочне відкриття скінчене.

Двогодинна перерва. Курінні розходяться на місця визначені на узліссю довкола поляни. Праворуч хлопці, ліворуч дівчата. Свобідно .. Площа гомонить — юрба пластунів (-ок) переливається з одного кінця поляни на другий — з ними сотки гостей в чоботах, рос. кашкетах і сорочках на випуск.

Йду від куріня до куріня. 90% пластової братії, це Рівенщина: Рівне, Клевань, Межиріч, Дивень, Александрія, Тучинь, Заріче, Застава, Городище, Гоща, Гориньград — делеґати з Луцька, Володимира Вол., Почаєва. 80% це селяне і дрібноміщане, поза ними учні ґімназ. Рівного і Луцька і духовної семінарії в Кремінці. Всі майже в однострояx. Мало тільки капелюхів. Александрійці носять мазепинки, далі селянські курінні в чоботях. Я між ними, як між рідними, Оповідають про свою долю —недолю, про хід на стрічу — більшість пішком — 30—60 верств: йшли більші гуртки. Деякі приїхали човнами по Горині. Витаю знайомих з наших таборів на Соколі і з мандрівки Львів—Сокіл...

Нитки спільної традиції. Пообідавши співають... селянські голоси, а хор у них... яка краса! Пластові, стрілецькі пісні на голоси. Дивуєшся і тішишся. В поодиноких ґрупах їхні діріґенти. Звичайно сеж і ті, що вчать по місцях співати у к р а ї н с ь к у Службу Божу в розгарі боротьби за українізацію церкви.

В однім кутку вже торговщики розсілися — стріча — народне свято!! (Док. буде).

С. Левицький. В. О.

ЗОЛОТИЙ ЖУК.

(Продовження).

Небаром побачили ми на кінці нитки жука, що в промінні заходячого сонця спускався в долину наче грудочка блискучого золота. Жук завис посеред галуззя і колиб його Юпітер пустив, він упавби нам саме до ніг.

Леґран взяв живо косу і викосив вколо три чи чотирі метри в промірі; потому наказав Юпітерові кинути мотузку та злазити з дерева...

На місці, де спустився жук, Леґран старанно вбив у землю кілок. Далі витягнув з кишені тасьму, привязав її до пня дерева, почепив на кілок і відмірявши в цьому напрямку пятьдесять стіп, вбив новий кілок. Юпітер витинав косою хащі, а Леґран навкруги другого кілка обвів коло чотирі стопи в промірі. Потім роздав нам рискалі і просив як найскорше копати.

Кажучи правду, я ніколи не любив такого роду розваг і тепер охоче одмовивсяб од всього, бо вже поночіло і я почувався втомленим довгою дорогою, але не знав, як викрутитися, та до того не хотів робити прикрости своїому другові, який був тепер такий вдоволений. Колиб я міг бодай покластися на допомогу Юпітера, то, не вагаючися, спробувавби прибрати божевільного силою й одвести домів, але я розумів дуже добре, що старий мурин не піде проти волі свойого пана. Я добре знав, що Леґран вірить в забобони, властиві півдневі, про закопані скарби; і також знав, що фантазія його прокинулася та набрала сили через знахідку золотого жука та вмовління Юпітера, що жук з правдивого золота. Людина, що має нахил до божевілля таки справді могла спантеличитися в обставинах, які так близько підходили до улюбленої теми. Крім того я згадав про слова майого друга, що жук має дати йому добростаток. Взагалі мені було неприємно і я був дуже схвильований, але я вирішив підчинитися конечности і на ділі довести божевільному, як він помилився.

Ми взялися завзято до роботи, а коли потому засвітили ліхтарі то прийшла мені думка, що з нас була гарна ґрупа та, що дуже дивачними й підозрілими ми здавалисяби людині, яка випадково застала б нас тут за цією роботою.

Копали ми годин зо дві. Розмовляли дуже мало й цілий час нас дратувала своїм гавканням собака, приймаючи відай тим дуже жваву участь у нашій роботі Вона нарешті загавкала так голосно, щи ми почали боятися, щоби вона когось на нас не накликала. Цього боявся принаймні Леґран, бо я бувби втішився тим, що далоб мені змогу вирвати Леґрана звідси. Собаку кінець-кінцем вгамував Юпітер, який виліз із ями,

завязав морду собаці своєю шлейкою та з побідною посмішкою знову вернув до роботи.

Через дві години ми викопали пятистопну яму, але не докопалися ні до яких ознак скарбу. Всі ми покинули на часок копати і я сподівався, що забавка вже скінчиться. Тим часом Леґран дуже збентежений, задумливо потер собі чоло й почав знову копати. Ми викопали яму вже на чотирі стопи в промірі і заглубили ще на дві стопи. Шукач золтоа, якого мені було дуже жалко, вискочив з ями, вдягнув сурдут, наказав Юпітерові зібрати начиння й ми вирушили в дорогу, розвязавши морду собаці.

Але не пройшли ми й двайцять кроків, як Леґран кинувся до мурина, схопив його за горло та хрипким голосом закляв:

— Лиходію! Проклятий чорний негіднику!... Кажи! Я тобі наказую! Відповідай-же! Де в тебе ліве око?

Мурин зі страху пустив начиння з рук і впав на коліна.

— Ратуйте! Простіть, массо Вілле. Хібаж це не моє ліве око? — Закричав Юпітер, показуючи на своє праве око та затуляючи його нервово ніби від страху, що пан зараз-же його вибере.

— Я-ж так і думав... Я знав це! — скричав Леґран, випускаючи мурина та дивно підстрибуючи з радости. Здивований Юпітер тільки дивився то на него то на мене.

— Ходім. треба вернутися, — сказав нещасний, — справа ще не стрчена. І він знов попрямував до тюльпанового дерева. — Юпітере сказав він вже на місці біля прикорня, — йди сюди і скажи мені, як прибитий череп, обличчям од дерева, чи до дерева?

— Обличчям од дерева массо, так що круки могли легко видзьобати очі.

— В яке око ти пропустив жука? — і Леґран до доторкнувся спершу одного, а потому другого ока Юпітера.

— Ось у це, массо.. в ліве око.. як ви мені наказали, і мурин знов указав на своє праве око.

— Ну добре! Ще є надія. Треба починати знову.

Тут Леґран (що він був божевільний — то я щораз більше переконувався) переніс кілок, що показував місце де впав жук, на яких три дюйми (цалі) на захід. Розмотавши знову свою тасьму, він протяг її між пнем дерева та кілком і по простій лінії обрахував од кілка ще на пятьдесять стіп. Нове місце було на кілька ярдів од того, де ми копали.

Зробивши коло трохи більше за перше, ми знову почали копати. Я був страшенно втомлений, але не знаю, чому вже не почував одрази до цієї роботи Навпаки вона мене тепер цікавила й мене огорнуло певного роду схвилювання. Може бути, що у всіх чудних вчинках Леґрана було щось обмірковане та пророче, що вплинуло й на мене. Я копав старанно та дбало й иноді завважав, що я силкувався щось побачити в ямі. якийсь скарб. думка про котрий звела з глузду мойого бідного друга. В один з моментів найбільшого напруження, коли ми працювали вже з півтора години, гучне гавкання собаки почало нам знову доскулювати. Першого разу вона може гавкала від радощів чи від веселости, але тепер вона почала гавкати різко та сердито. Юпітер знов хотів завязати їй морду, але вона недалася, плигнула в яму та почала рити землю. Через кілька хвилин вона відкопала силу людських кісток, що складали два повних кістяки, змішаних з металевими гудзиками та з клочям струхлої вже вовни. Ми копнули ще разів зо-два й відкопали лізко великого еспанського ножа, а потому після дальшої роботи, показалося скілька розсипаних золотих та срібних монет.

Побачивши гроші, Юпітер ледви міг стримати своє захоплення, але Леґран, як було видко, був розчарований. Він просив нас не кидати роботи і тільки він це промовив, як я похитнувся і впав, зачепивши черевиком за велике зелізне кільце, напівпокрите викопаною землею.

Тут вже ми взялися серіозно за роботу, і ніколи не переживав я десяти хвилин такого схвильования. В цей час ми викопали подовгасту скриню. надзвичайно міцну. Через те, що вона так добре збереглася, можна було думати, що її замінералізували. Ця скриня мала три з половиною стопи здовж, три стопи вшир і дві з половиною заввишки. Вона була міцно окута шпугами заліза. З кожного боку скрині біля віка було по три зелізних окільця, всього шість, за які її могло нести шестеро людей. Скупчивши всі наші сили, ми ледви могли зрушити її з місця і зараз-же побачили, що не зможемо занести таку тяжінь. На щастя віко замикалося на дві клямки, які ми й відкинули, тремтячи та задихаючися от хвилювання. Тоїж хвилини перед нами показався блискучий незлічений скарб. Світло від ліхтарень падало в яму й освітлювало купу золота й дорогих самоцвітів, що цілком нас осліплювало.

Не буду описувати почуття, яке мене хвилювало. Я був несказано здивований. Леґран наче знеміг од свойого зворушення і сливе не міг говорити. Обличчя Юпітера було бліде, як тільки може бути бліде обличчя мурина. Він не тільки був здивований, а був уражений. Він упав навколішки в яму, зарив голі руки свої по самі лікті у золото і ніби раював у золотій воді.

(Далі буде,)

Сокіл. Приїзд Верх. Отамана і Провірної Комісії до табору.
Світл. В. Голіян.

Он небо усміхається!

Он небо усміхається! Цілує сонце хмари,
Вони-ж попещені летять у далечінь,
На землю кидають надії ясну тінь
І святости веселої примари...

Вітри гуляють вільними ланами,
Милуються, цілуются з орлами,
Вітри шугають, рвуться, завивають
І волею людей закованих витають!..

Т. Довгаль.

З пластового світу.

З життя австрійських пластунів

В цвітні ц. р. відбулися у Відні загальні збори австрійського пл. союзу (Osterreichischer Pfadfinderbund) — і також ріжні виступи скавтів з нагоди „дня матері“ (Muttertag), які влаштовували пластуни в цілі пропаґанди. Всі виступи пластунів сфільмовано, і потому цей фільм появлявся у всіх кінах.

13. V. відбулися загальні збори віденського округу австр. пл. союзу (Ortsgruppe Wien) получені зі зборами батьків. Збори зробили вражіння, начеб тутешнє ґромадянство пластом ні трохи не цікавилося — працює лиш ґурток людей. Присутні вислухали мовчки всі звіти, а й вибір управи відбувсь майже без співучасти присутніх. На зборах був і „Рара“ Teuber удекорований богатьома ордерами (з ріжних зїздів за пл. діяльність) і тут вручено йому ще один від ґен. Бейден Павелля з нагоди 50-річниці його уродин.

Віденський Pfadfinderkorps уладив 22 мая спортові змагання віденського округу з програмою: легка атлетика, водний спорт, пластові змагання, таборування й велика таборова ватра для 2000 пластунів. Постороньої публики зовсім не було — навіть поважніших провідників було не богато. „Рара“ приїхав автом лиш на кілька хвиль.

Крім офіційного союзу існує ще богато инших пл. орґанізацій: католицькі, комуністичні, монархістичні й т. ин. Кажуть що небаром вони прилучаться до австр. пл. союзу. В инших місцевостях австрії є пластові орґанізації — одні приналежні до австр. союзу, другі самостійні. М. Пежанський.

Новинки.

Jamboree 1929. Члени Мнар. Скавт. Комітету высказалися за тим, щоб J. 1929 відбулося в Анґлії, получене з державно-британським Jamboree-м. Остаточного рішення ще нема.

Начальний Скавт ґен. Р. Б. Павель вернув із сіммісячної поїздки по Америц. На побережжі Анґлії витали його ентузіястично скавти Анґлії.

Добре діло. 3000 лондонських скавтів підчас Великодних Свят вирушило одного дня на знищення мотилевих кукол

Головна кватира Інтерн. Ск. Союза поручає членам Міжнародного Скавтського Союзу не відповідати на письма і не давати помочі подорожнім скавтам-нечленам Міжнародного Скавтського Союзу.

З нашого життя.

Стріча Верховинського пл. Округа.

В днях 12. і 13. червня цього року відбулася на хуторі п. Остапа Луцького в Волі Довголуцькій коло Стрия 3-та окр. стріча Верховинського округа. Зїхалося понад 200 пластунів і пластунок, а крім того богато гостей зі Львова (представниця В.П.К. і пластунки 33 кур. Стрия, та Дрогобича.) Орґанізаторами стрічі були II-гий кур. ст. пл. Богуна, Стрий, у Львові, в їх теж руках спочивав провід стрічі. Стрічу отворив о год. 12. представник О.П.К. проф. Іваненко, а о. Венгринович і о. Мартинків відправили Полеву Службу Божу та Панахиду за борців за краще завтра України. На Панахиду прибули з дооколичніх сіл селяне, що до пізного вечера перебули між пластунами. Вечером запалахкотіла традиційна пл. Велика Ватра. Відспівано пл. присягу і пл. гимн. та заприсяжено нових пластунів. Дальше виступив п. Остап Луцький, що в довшій промові засував ціль, ідеї та вагу Пласту для українського народу. З великим зацікавленням слухали промови селяне, котрі цілих два дні у великому числі перебували в таборі та приглядалися пл. життю. Дальше слідували деклямації, співи, танки й инше. Ватру закінчено пл. гимном і потрійним грімким „слава“ для Верхсвного Отамана, для В. П. К, О. П. К. й инших. На другий день відбулися спортові змагання та проголошення першенства в змаганнях, які уладила О. П. К. в 3-му окрузі. Вийшли першими V. і VIII. кур. Стрий. Але треба дати признання й похвалу куріневі з Тустанович, котрий хоч сільський курінь в нічому не уступав перед другими. Стрічу закінчив прощальною промовою проф. Іваненко, де головну увагу звернув на сільські куріні і завізвав старших пл. до орґанізації селопласту. Закінчено стрічу пл. присягою і націон.гимном 13.VI. о год. 11·30

Показалося на тій стрічі, що ідея пласту йде між народ в найдальші закутки нашої батьківщини. На цьогорічній стрічі побачили ми богато нових пл. частин, нових піонірів пл. ідеї а були це переважно сільські і ремісничі частини. Огонь Великої Ватри зєднав всіх так учеників і студентів, як і селян, робітників та ремісників. Нема ріжниці між однами й другими; однострій і три сутні знамена Пласту роблять всіх братами та сестрами. Сподіваємося, що на другий рік повитаємо знова при Великій Ватрі нові частини пластунів, нових робітників та борців за нашу ідею.

В. Калинович.

Подяка.

На будову й провадження цьогорічних пл. таборів зложило багато наших інституцій, підприємств та осіб щедрі датки чи грішми чи товарами. На цьому місці складає їм всім Український Пластовий Улад щиру подяку за їх поміч, яка причинилась до так гарного розвитку пластового життя цих вакацій. Дякуємо також укр. студентам з Пшібраму за цінну збірку мінералів для Пластового Музею у Львові.

Табор-оселя новиків.

Львів, 4. вересня 1927.

Гол. Упр. Уладу Нов. зорґанізувала вдруге цего року табор-оселю новиків. Табор-оселя була поміщена в гірській хаті на склоні гори Пасічна $1^1/_2$ km. від Підлютого. Положення ясне, соняшне, пригарне. Вождом табору був скавтм. проф Іваненко М. з Дрогобича, опікункою дівчат учит. Ізничак Уляна теж з Дрогобича. Заступав вожда скавтм. дир. Лисецький Пилип з Золочева. Учасників було 45, з того 29 в віці новиків (8—13 літ) решта це або Команда і впорядчики новиків або пластуни (ки), що з огляду на свое здоровля потребували випочинкового табору. Двох добродіїв мала оселя, а це Дра Вербенця зі Східниці, який як лікар в кожну пору служив оселі своєю моральною й матеріяльною помічю і о. Макаревича пароха з Ясеня, який теж не жалував ні труду ні видатків, щоби тільки улекшити працю проводові оселі. Дітей було найбільше з дрогобицького району, але були діти також з Золочева, Львова і Стрия. Оселя мала чисто-випочинковий характер. Гордість табору був пригарний мішаний хор під діріґентурою Вожда табору. Завдяки діріґентським здібностям проф. Іваненка свої і чужинці околиці вчилися цінити українську пісню і її виконавців — укр. пластунів (ок). Хор виступив двічі публичним концертом в літниску в Підлютім й кілька разів в церквах (в Ясені, Каменці на Архієрейській Службі Божій, і Підлютім). Все і всюди збирав хор і його діріґент численні признання, а нерідко і гроші на удержання табору. Успіх минулого й цегорічного табору заохотив Головну Управу Уладу Нов., а разом з тим і Вожда Іваненка подумати на другий рік про сталу табор-оселю для Новиків. Коби їх шляхотні заміри найшли сильний відгук у пластових відділах і цілім укр. громадянстві!!

Оселя зорґанізувала дві довші прогульки цілоденні, обі на скалисті верхи Ігровища, була рівнож у гостині в обласнім таборі пластунів і потім пластунок на їхніх Сходинах біля Ватри Вел. Ради. Рівнож зорґанізувала оселя й у себе Сходини біля Ватри В. Р. Місяць перебула дітвора у табор-оселі і скріплена на тілі і душі вернула 16. серпня з тугою за пригарними горами домів до дальшої праці.

С. Левицький.

Пластовим шляхом від Львова на Сокіл.

Львів — серпень 1927.

За приміром яворівських пластунів, що тричі вже відбули пішком шлях до пластового табору, вибравси ц. р. вже вдруге

гурток пластунів зі Львова на Сокіл пішком, пройшовши біля 160 km. в 5 днях. Це знаменитий вступ до табору – і пропаґанда пластової ідеї по всіх закутках Галичини. Провідником гуртка став скавтм. С. Левицький. До львівського гуртка долучилося ще 3-ох пластунів-ґімназистів з Рівного. Шлях почали від церкви св. Юрія у Львові, де вислухали тиху Службу Б. о. каноніка пралата Пясецького і звідси оглядали з найвищ ї вежі панораму Львова. Вакаційний курінь проводив наш гурток аж до Пустомит, де витав нас орґанізатор Пласту в Пустомит. О. Ст. з кількома сільськими пластунами. Далі шлях вів через Стільсько, містечко Розділ, Демянку лісну, Кохавину, Сулятичі, Турю, Креховицький ліс, Брошнів — Перегінсько. В Стільську були ми на представленню місцевої читальні — в Роздолі оглядали палац Лянцкоронських, повний образів маляра Яцка Мальчевського і фотоґрафії з подорожей по Азії й Африці і старинну церкву.

В лісі в Демянці лісній ночували ми ніч під шатром. Незнана нам околиця ліса і лугів Стрия при вечірній ватрі була повна чару святоіванської ночі. Стрінули щей учасника боїв У. Г. А., Волошина М., який нам став у пригоді. Біля Гніздичева переходили ми Стрий у брід. В німецькій кольонії Махланець приймали нас гостинно Німці. В Сулятичах задержувала нас поліція й оглядали ми гарний розвій кооперативи і виробу масла для Маслосоюза. Селяне запросили нас до читальні — витали.

В Креховицькім глибокім лісі йшли ми після компаса пів дня. В Креховичах співали в читальні, а в долині Лімниці вже жили духом табору. Місцеве священство й взагалі укр. громадянство витало й гостило нас сердечно. Хай буде отже подяка на цім місці панству Стернюкам з Пустомит, Гаврилюкам і Гузарам зі Стільська, пані Миговичевій з Роздолу, о. Трісці з Балич, панству Соловіям з Крехович і всім другам, а між нимя і тій старенькій Німці з Diamantenau, що 3 km. йшла з нами пішком по воді і болоті, щоби показати добру дорогу через ліс і винагороди не хотіла взяти. Дякуємо рівнож кооперативам в Роздолі і Сулятичах за їх врихильність Пластові.

Гурток зжився і в таборі вже творив цілість. Все вказує на конечну потребу таких мандрівних таборів. Хай на другий рік до таборів всі йдуть пішком, але з пляном пластових вправ і у тіснім контакті з місцевим укр. громадянством.

С. Левицький.

2. пл. табор II пл. к. в Пістині.

В днях 10. VII. до 31. VII. ц. р. відбувався 2 табор в Пістині біля Косова. Провідником табору був скавтм. Осип Левицький. Учасників було 25. В таборі відбулися слідуючі курси: 1) теренознавства й картоґрафії, 2) сиґналізації, 3) ратівництва і 4) стріляння з фльоберту. Опріч того проваджено в таборі піонірські роботи і ин. вправи. Таборити відбули трьома гурт-ками прогулки, а це: гурток „Бродяги“ Пістинь—Голови—Писаний Камінь—Ростоки—Куги—Косів; гурток „Банда“ Яворів—Пис. Камінь—Тюдів—Косів; гурток „Голодомори“ й „Голота“ тимже шляхом що „Банда“. Відрадним явищем табору були виклади з часів останньої нашої війни, „чотирокутника смерти“ і про ґенезу укр. гербу. За час трівання табору владжено 5 обозних Ватер.

Кожний пластун і пластунка купує своє українське безконкуренційне мило

„МУТА“

ЗАМОВЛЯТИ:

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ ЗІМОРОВИЧА 20.

Тим, що відійшли...

Дня 21-ого травня ц. р. відпровадив Станиславівський Пластовий Кіт на місце відпочинку

ВАСИЛЯ ЄВЧУКА

пластуна-розвідчика 16. пл. куріня в Станиславові,

який по довгій і тяжкій недузі помер у 20 році життя. В покійному втратив Укр. Пл. Улад тихого і ревного працівника на полі пластового руху.

В. Й. П.

Від редакції.

Укр. Пл. Команда — Ч. С. Р. За статтю дякуємо. Поміщуємо її відповідно до пори зі зміненим заголовком.

„Біла Медведиця“ — Коломия. Ваш лист здивував нас трохи. Чи часом тут не маленьке непорозуміння? Пишете, що поміщуємо багато „про завдання пластуна“, а про пластунку є тільки дуже мізерні згадки. Під словом „пластун“ розуміємо кожнього пластуна чи пластунку — члена пл. уладу. Вважаємо, що їх цілі однакові. А щодо спеціяльних завдань пластунки, то річ у самих пластунок в своїх справах забирати голос. (Мимоходом: свойого часу помістили ми дискусійну статтю одної пластунки про жіночий Пласт — в дискусії взяли участь самі пластуни. Ні одна пластунка питанням не поцікавилась!)

О. С-ко. Віршів не помістимо.

Передвакаційне число за червень з ріжних причин не могло вчас вийти. Тому багато матеріялу призначеного до червневого числа поміщуватиметься в міру актуальности тепер. Докінчення „водної прогулки Яворів-Комарно“ піде в слідуючих числах. Т. Дописувачів просимо прислати звіти й описи мандрівок, стріч, таборів й ин. з вакаційного життя (найкраще зі знимками).

Від адміністрації.

„Молоде Життя“ можна зробити кращим, цікавішим й обширнішим тоді, коли потребу цього зрозуміють всі пластуни й пластунки, і далі команди курінів: стягаючи та присилаючи точно вкладки на М. Ж. Залеглих вкладок сьогодні прим. стільки, що колиб вони всі були вплачені, ми малиб змогу видавати М. Ж. частіше й дешевше, а опріч того иншу пл літературу. Сьогодні не хочемо нічого більше, лише: щоби пластові куріні сповнили свій обовязок: сплатили залеглі вкладки й точно вплачували біжучі.

(Думаємо, що не в інтересі курінів, щоби В.П.К. витягала консеквенції щодо них, за невплачування вкладок).

Подяки.

Команда 51. кур. ім. кн. Святослава Хороброго у Львові висловлює отсим найщиріщу подяку В. П. Панові Др. Володимирові Щуровському за його безінтересовний труд для куріня, а саме за ведення курсів і перепитання іспитів вмілости з обсягу санітарної служби, плекання хорих і гігієни.

Команда 25. пласт. куріня ім. М. Павлика в Косові, складає отсим щиро-сердечну подяку Вп. П. Гулейчукові Миколі з Косова, за даровання нашому куріневі: столика, стругача, рам. доліт і др. столярського знаряддя. Ця обильна жертва свідчить про велике зрозуміння пласт. ідеї й бажання прислужитися ділами їй, що радо отсим підносимо. Косів у липні 1927.

Замісць вінка на домовину бл. п. Василя Євчука, пласт розв. 16 ого куріня в Станиславові, складає 45-ий пласт. курінь ім. кн. Святослава Завойовника в Павелчі — 10 зл. на пресовий фонд М. Ж.

Вірте мені Пане

Ще батько мій був горячим приклонником М И Л А

ОЛЕНЬ - ШІХТ

і стало уживав й го. Воно є вироблюване з найліпших сирівців, видайне в ужиттю і тому дешеве. — — — —

При малім труді білля робиться сніжно біле. Жадайте Пане тому тільки М И Л А

ОЛЕНЬ - ШІХТ

Прошу уникати фальсифікатів і звертати увагу на марку

Мило ОЛЕНЬ - ШІХТ

Земельний Банк Гіпотечний

АКЦІЙНА СПІЛКА

ЛЬВІВ—ПІДВАЛЛЯ 7. Телєф. ч. 3-82.

Телєгр. адр. „ЗЕМЛЕБАНК".

ДЕВІЗОВИЙ БАНК

ПОЛАГОДЖУЄ ВСІ БАНКОВІ ЧИННОСТИ

переводить інкаса на всі місцевости в краю — — —

Переводить переказ заграницю, з осібна на Україну й Росію через власного кореспондента в Харкові —

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ АКЦІОНАРЕМ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО У ЛЬВОВІ — — —

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ Й РОЗПРОДУЄТЬСЯ

ПЛАСТОВИЙ КАЛЄНДАРИК ДЛЯ МОЛОДІ „БУДЬ ГОТОВИЙ"

на рік 1927—1928 зі записником та інформаційною частиною. — — — — ЦІНА 25 СОТИКІВ.

Купуйте по книгарнях, пл. Куренях. або замовляйте в Адмін. Мол. Ж.

Роман ЗУБИК

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА Ч. 16

поручає для Пластунів, вовни на однострої, англійську флянелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, коци — — — —

Ціни найнизші у Львові

ПЕРЕДПЛАТА „М. Ж."

В краю: річно	4·50 зл.
1/2 річно	2·50 „
1/4 річно	1·50 „
в Америці: річно	1 дол.

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю —Редагує: Редакційний гурток.—Одповідає за редакцію: Б. Кравців Адрес редакції й Адміністрації: Львів, Бляхарська 11. I.— Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя".)

З друкарні Ставроп. Інститута у Львові.

Львівська наукова бібліот...

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік Львів, 15-го жовтня 1927. ч. 7 (46).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Blacharśka 11. I.**

БІБЛІОТЕКА

ДО ЖЕРЕЛ.

У мент поважної задуми насувається неодмінно одно питання, питання, що відповіді на його домагається життя від Вас що чвертьгодини:

— Як относитися до людей і природи?

Відповідь ввійшла як основна частина в пл. ідеольогію, але часто буває вона скривлена. Малий примір: Пластун є приятелем природи, не шкодить її але навпаки помагає її. Це заложення, а до чого воно може дійти на ділі? Отже пр. не вільно ходити пластунові по травнику, бо цим топче траву...

Алеж над траву є щось вище!

Тільки щоб і мені не прийшлося оттак заплутатися, загляну „до жерел“, загляну там, звідкіля виплила та широкою течією розлилася по світу пл. ідея.

Пластун це модерній лицар, що переняв ідеали середнєвічного лицарства, що захопився деякими стремлінями японського народнього ордену лицарів „Бушідо“, примінив у себе дещо з життя американських кавбоїв, зокрема український пластун узяв багато дечого від кубанського козацтва. Вкінці знаємо, що перші проблиски пл. ідеї побачив ґен. Бейден-Павелль у молоді Мефекінґу, коли вони обороняли його.

Розгляньмо тепер їх усіх зокрема, придивімося як вони ставилися до цього запитання. Середнєвічний лицар мав три обовязки, що за них повинен він боротися та принести життя. Найвищим його завданням була боротьба за Батьківщину. Далі мусів він захищати слабих і обстоювати все гідно свою честь. Японський лицарський орден ще сильніше підчеркує перший обовязок, підносить ще вище його вагу. А вкраїнські пластуни? Як англійські скавти були вони розвідчиками. Ішли перед боєвими лавами козацтва, вказували дорогу цим, що йшли за ними... Знову кавбої являються справжніми синами природи. Вони змалку зжилися з розлогими преріями, набрали гарту серед бур і твердого життя. Вони люблять природу але, вірте мені, що ні одному з них не прийшло на думку пожаліти трави, коли треба було її топтати. Навпаки. Коли підходив ягуар аба пума до отари. він без надуми вбивав його. На те він син природи, щоб знав, що першим її законом боротьба. На прикінці згадаймо про юнаків Мефекінґу, що боронили в далекій Африці добра і цілости своєї Батьківщини.

Зберімо це все.

Пластун є сином природи, тому він знає, що найвищим її законом, єдиним правом життя, є закон боротьби. Бо життя це не вигідний спокій, не нікчемне безділля, але боротьба з противенствами. Для пластуна воно борнею зі злом, борнею безперервною, безупиною, нанизаною чинами та зусиллями, борнею за його ідеали. А найвищим ідеалом пластуна, уосібленням високих людьких кличів добра, правди та краси є Батьківщина. В праці, в боротьбі за Неї він є піоніром, він указує. промощує нові шляхи, що ведуть до найкращого завершення цього ідеалу. У вічному змаганню набірає пластун гарту духа й тіла. Він не заплаче ніколи — над зівялим листям, бо це таке природнє! За те він уміє примінити свій гарт і свою силу в оборонi слабих і покривджених перед насильством дужих. Врешті через усі вчинки, всі слова пластуна простягається червоною ниткою гідність людини, пластова честь.

Оце Вам образ справжнього пластуна в його первісній величі, без пізнішої виглади, сентіменталізму, але примінений до життя з його законами писаними на криці *Е. Ю. Пелвнський ст. пл. скоб.*

Мої враження з табору на Соколі.

(Докінчення).

На тлі гірських велитів, таборитів на погляд не дуже то великий гурт. Трохи, кажуть, менше ніж у минулорічнім таборі. Якаж причина? Питаю? Здогади, в минулорічнім таборі строгий режім, богато праці: налякалися. Це не критика, не догана методам проводу. Скавтмастром Чмолою всі одушевлялись і жалували, коли їзза потреби лічення відмовився на цей рік. Але видно ще незвикли були до правдивої карности, якою стоїть така організація як Пласт. Цього року, кажуть, полекшало: Сктм. Поліха ніби лагіднiший, оглядніший. По мойому і правда і — не дуже правда. Не у формі, не у словах річ, а в вимогах. Той сам лік може бути поданий так собі відразу, просто на язик, а може знову бути обвинений в оплаток. Але проковтнути мусить, хто хоче бути здоров. Брак виразної загрози не значить що наслідки непослуху не проявляться. Саме в цім і пластовість пластуна, що він і без загроз повинен передбачувати наслідки з причин. Щож це булиб за пластуни, які не чуючи погроз і караючої руки завелиб в таборі анархію, унеможливилиб його існування, засудилиби самі себе

Табор новиків коло Підлютого в літі 1927.
Світл. В. Голіян.

на всі небезпеки безладдя і на затрату спільного, а для кожного зокрема так цінного добра, як саме змога прожити хоч короткий час в таборі. Коли яким пластунам направду робить ріжницю метода удержання правильного життя в таборі, то добре зробили коли до табору не пхалися. Але в таку причину трохи меншої фреквенції в цьогорічнім таборі тяжко повірити, а радше згодитися на це, що інші ще табори крім цього на Соколі відтягнули якусь скількість членів. Позатим з малим пересуненням точки тяжости в таборних заняттях, заняття ці остали такі самі. Може хтось перечитися, що це а те требаби виключно в таборі робити, але по мойому, це академічна дискусія, бо в суті річі тих однаково важних пластових занять стільки, що часу не стає всіх їх виконати. Отже добір все однаково пожиточний. Певна річ добре булоби викінчити розбудову табору, тимбільше що технічні пляни (виконані старшими пластунами, техніками в Данцігу) просто прегарні, як по поглядам ляїків, так і по оцінці фаховців. Алеж бо і багацтво пластових вмілостей домагається свого часу і труду, саме на цей короткий протяг тревання табору. Тому не журімся і не критикуймо пропорцій, присвяченого ріжним знанням, часу. З року на рік зробиться поволі і добре все, коли тільки як досі прибуватиме більше витревалих в пластовій ідеї пластунів. Це що досі зроблено, у великій мірі заслуга старших пластунів, навіть або, нехай буде, передовсім тих „Лісових чортів“, які позатим що завзяті в роботі, досить несупокійні духи, а здобулиб загальне признання певно тоді, коли — уложилиби собі трохи більше очеркнений правильник.

За харч в таборі слідби кухареві зложити окреме признання, хоч жаль що: 1) цей вірний пластунам кухар сам не з пластунів (злобні кажуть, що кухар з поміж самих пластунів, це булаби відстрашаюча вимога для пластових шлунків), 2) за великі порції... (може безпечніше, про це замовчати з огляду на мою некомпетенцію в тих справах.)

Хочу щонебудь скритикувати, щоб враження не видавалися односторонніми. Отже бракувало мені співу, — а на це був час і були нагоди. А це що співалося, чомусь все несміло і за тихо. Це не „гордо лунав“ наш спів. Також вимова при звітах і т. п. за тиха і несміла. До цього ще й постава у многих згорблена. Несмілий і згорблений пластун, це внутрішня противорічність. Товариш таборний лікар повинен кожному згорбленому пластунові записати проковтнення одної пластової палиці.

Видалася мені в забавах мала помисловість: До цього повинно бути в таборі дуже багато приладів (зачуваю, що пластункам підчас дощу було дуже скучно: це просто каригідне, не передбачити такого дощевого часу і не узброїтися проти нього комнатними забавами і вправами). Цей брак помисловости у пластунів в забавах викликує часто враження довгих пустих павз яких очевидно не можна і не дасться виповнити поважною працею) і гайнування часу, хочби й призначеного на відпочинок. Справа вправ і забав все ще у нас на сірому кінці.

Ще порадитиб кожному, що вибирається в табор, ушити собі самому (по приписам поданим в пластових часописях) мішок до спання, шоб пластун в ночі не мучився, не мерз і щоб не було за богато пороху з розсипуваного сіна чи соломи, тай ще дечого живого.

А ці „Ватри“ з прошеними гістьми, це по мойому або непотрібне або дуже потрібне, але поважно старанно підготоване і частинно щодня, протягом тревання табору, передумуване, щоби часом якийсь промах в виконанню не зробив на кім без потреби лихого враження і не знеохотив його до наших поважних зусиль.

А накінець дещо з поворотної дороги; Я розчарувався щодо почуття єдности і спільної приналежности пластунів до Пласту. До переділу, яким я їхав назад до Брошнева, всів на одній з посередніх станцій наш пластун в повнім пластовім узброєнню. Хоч я нарочно позволив йому оглянути усі мої пластові відзнаки і хоч я був в такім самім одностроюяк він, він чомусь не вважав вказаним мене, ніби як старшого пластово поздоровити. Мені очевидно вже ніяково було вдаватися з ним в розмову. Як прийшов так і висів наче чужий в Стрию. А щось подібного було з 3-ма пластунами з Дрогобича і в самому Брошневі на станції. Висіли з поїзду, перейшли коло мене, не поздоровили, а коли я до них опісля перший промовив, наче здивувалися, яким правом. Чому воно так — зовсім не розумію. На цілому світі воно инакше.

За цьогорічний табор велика подяка належиться тов. скавтмастрові Т. Полісі. Це, звісно, труд і відповідальність неабияка. Я особисто вдячний йому за правдиво пластову гостинність.

Мені було дуже й дуже жаль покидати табор. Тому також дуже мені тяжко зрозуміти, що є пластуни, яким до табору на Соколі не спішиться і що є знову такі батьки і мами, що пластового табору для своїх дітей бояться як — Таня колійки. *Дрот.*

Стріча в Александрії.

(Докінчення).

Львів 5. жовтня 1927 р.

Минає передишка. Звязковий Семенюк збирає пластунів до вправ вільноруч. Вправляє півторі сотні пластунів кілька вправ у такт співу. По них слідували вправи пластунів а, потім, спільні вправи. Зібрана публика оплескувала рясно поодинокі точки програми, а особливо гарно виконані точки пластунів. Замічу, що вправи в масі виконала волинська укр. молодь в п е р ш е. Досі ще ніяке укр. товариство не виступало з прилюдним пописом. Тому хай не у гнів приймуть волинські брати отсі уваги: 1. до вправ повинні були пластуни виступити легко одягнені. Хустини, тяжке взуття робить вправи тяжкими. Можна було пластунам виступити навіть босо. 2. Кожну вправу мусить один або й два найкращі руховики на підвищенім місці зразу самі виконати. 3. До повного ефекту треба конечно музики.

Справно вийшла слідуюча точка, а саме показова лекція масової руханки, виконана пластунами Александрії під проводом їх звязкового Гавришова. Окремо вправляли ще пластунки з Межиріча. В швидкім темпі йшла точка за точкою. Зближався вечір. Коротка перерва. Пластуни кладуть ватру. Висока зі соснового сухого ріща. Довкруги неї засіло три сотки пластової братії. З ними вдруге тільки гостей. Довго й пориваючи говорить ст. пл. Остапович. Говорить про пластові обовязки, говорить про потребу жертви, говорить про побратимство галицьких і волинських пластунів. Мова його навіяна глибокою вірою у відроджуючу силу Пластової Ідеї, захоплює й пориває всіх. По промові — реферати чергуються скоро співи з гумористичними точками ст. пластунів зі Львова й Кремянця. Хорами проводив звязк. Семенюк С. Вже ніч спустила крила, як дотліла ватра і вся майже пластова братія походом вийшла в Александрію, де гостинні мешканці приготовляли для всіх нічліги, а то й вечеру. Як сторожа при ватрі й знаменах остали 5 к. УУСП. і 69 п. к. в шатрах. У гостиннім домі п. Довгалюка бурмістра Александрії провів я вечір, слухаючи гарного домового концерту й веселих оповідань. Співи лунали довго в ніч по цілій Александрії.

Минула ніч. О 7-ій рано я знова на площі. Небаром вже всі пластуни(ки) тут. І дивуюся. Нині робочий день субота — а всежтаки майже всі зявилися знова. Для устійнення впоряду кількох пластових інстр. веде впоряд. Розрухалися. Приступаємо до спортових точок. Біг стометровий для пластунів, а 60 m. для пластунів. Скоки в даль і в висоту. Десятки зголошених. Осяги гарні — та мусимо вправи перервати, бо так каже влада в особі двох постерункових. Зложено навіть дві дружини копаного мяча, але відіграти не можна. До 12. в полудне мусить усе скінчитися.

Збираємося в останнє біля машту. Довгий, довгий, сірий ряд. Команда стрічі проголошує, що першенство за свою діяльність на стрічі й у році дістає курінь Александрії. Тричі „Слава“ несеться по лісах. Верховний Отаман вручає Александрійцям почесне знамя першенства: Зелене з золотою пласт. відзнакою й написом „Першим“. Переймає хорунжий на палицю й проходить із ним здовж пластового фронту. Тиша... Пластуни здоровлять. Це знамя рівночасно скромний дар на спомин нашого побуту. Таки жаль розставатися. За хвилю як листя осінне розсиплемося по світі. Як листя численні, але не як листя безсилі: Ми сильні вірою в нашу Пластову Ідею, скріплені сильніше ще одним узлом. Та всежтаки сумно було, коли в останнє пращав я всіх і давав приказ ховати знамена. Щогла пуста. В тиші обозний читає останній приказ. На узліссі гурток звязкових з Верх. Отаманом. Здалека має пластовий прапор зелений з синьо-жовтими написами. Золотиться списа на нім і золотисте окуття. За прапором ідуть довгі ряди пластунів. Ідуть гуртками, ідуть курінями. Прапор стає побіч старшини. Струнко проходить лава пластунів(ок) мимо і пращають Прапор і свою старшину. Ідуть зразу поважно, мовчки, вдивлені в св. Юрія, патрона Пласту на прапорі. А дальше дзвінкі їх голоси задзвеніли серед мандрівного туману в ясних промінях серпневого сонця.

Гей пластуни, гей юнаки
Ми діти сонця й весни...
Пішли... Пращайте... Гартуйтеся...

С. Левицький ВО

Трампи.

Ви знаєте їх! Нераз читаючи Джека Льондона блукали ви думками за ними, переживали і їхні радощі й трівогу і насолоду небезпеки. Вабило вас це буйне, повне пригод життя. Та воно не так рожеве.

Трамп зветься по англійськи „ваґабундою“. Та тут говоримо про американських трампів, що творять своєрідний тип виґабундів.

Коли хтось в Европі йде на мандрівку, мандрує зовсім звичайно здовж гостинців, доріг, стежок. В Америці тільки довгі, довжелезні залізничі шляхи перетинають безмежний простір від Антлянтійського до Тихого Океану, від прерій, що межують з Канадою, до мексиканського заливу.

І туди, здовж блискучих гадюк залізничих шин мандрує він — трамп, трохи лінивим і хитливим, але рівномірним і сталим кроком — розуміється, коли будова тору на це позволяє. Колиж в пустинях полудневого Заходу шелестить під ногами сипкий пісок, або вистає нерівний острокінчатий шутер, тоді пропадає рівномірність кроку, тоді — скаче трамп з поперечки на поперечку, з швилі на швилю.

Чи знаєте ви як виглядають американські залізничі мости? Вони аж надто економічно примітивні. Дві залізні широкі штаби крізь річку або пропасть, а на них поперечки з шинами зовсім звичайно пришрубовані. Проміж поперечками пусто — дошки тут — люксус. Коли міст ще й доволі високий, то зовсім не легко перейти його. А трамп іде, йому байдуже про нерви — требаж перейти.

Ось іде трамп по довгім мості. Та миттю чує характеристичний гуркіт поїзду, що вїзджає на міст. Виходу нема. Американський поїзд задля трампа на мості не стане, тож лишаються дві річи до вибору. Дати розїхатися, або зависнути в порожнечі держучись руками за поперечку. Добре ще, як у трампа сильні мязи, а поїзд короткий, тоді можна висіти і слухати як залізна смерть торохкоче над головою, але як ні? Пробуй тоді, трампе, стометрового скоку нр гостре каміння потоку.

Прохарчуватися трампові доволі легко. Зі столів того богатого великого краю знайдуться лишні кусні й для невибагливого жолудка ваґабунди, тільки трена в час їдження застукати в двері фарми. А трампи це вміють.

Ночує трамп усюди. На це він не має приписів. А як зимно і дощ все знайдуться десь на стації порожні, сухі ваґони.

„Ліжко носить трамп все з собою — Це велика звичайно розміром — американська часопись. Стелить він її на землю, щоб не нищити вбрання Бо мусите знати, що трамп дуже уважає на чистоту вбрання, як на часте голення лиця. Одиноким „полевим вирядом“ його — це жилєтка або бритва і — ви здивуєтеся,

щіточка до зубів. (Не паленій так дуже, читачу!) З клунком трамп не ходить. Знищену сорочку або черевики — викидає. Оден день праці — такої як трамп вміє — він буде мати нові.

В Америці ніхто не піклується долею трампа. „Help yourself“ (Помагай собі сам) є в тій країні законом життя. Ніхто й не затрівожиться смертю трампа. А до неї є богато нагоди в спеку полудневого сонця пустинь і підчас снігових бур на диких просторах прерії.

Та є в життю трампа одно „фахове“ важне слово, а саме Jumping (вскакування). Тут розуміється вскакування на поїзд, щоби їхати „на ґапу“. При великанських просторах Америки ще зовсім зрозуміле.

Вскакують трампи до поїздів на так зв. „водних перестанках“, де льокомотива набірає воду. Тоді то прокрадається трамп в нутро воза або до порожної будки дижурного.

В поспішних поїздах кладеться він часто між осі або збірники пари. Коли пригадаємо бистрість поїздів (80-90 km. на годину), то можемо повірити, що до цього треба справді американських нервів. Само собою, що персонал залізничий зовсім не бажає собі тих несподіваних гостей, урядники стараються доставити трампів найблизшій судовій владі, що карає „Jumping“ карою шістьох місяців тюрми й примусових робіт. Цего знову не бажають собі трампи і щоби хоч трохи обезпечитися займають поїзди цілими громадами, узброєні в ножі та револьвери. В менше замешкалих західних околицях зводить часто персонал залізничий формальні боротьби з трампами, так, що часто підприємства залізничі наймають для себе, як оборону, відділи детективів. Коли знов ці знайдуть в поїзді якогось схованого трампа, слідує зараз приказ: „Hands up“ (руки в гору!) Прикази сповняють трампи дуже швидко, бо хвиля вагання значить мати кулю в лобі. А трампи переконані, що це не надто приємна річ. Другий приказ: „Числю до трох“! Раз, два — Перед три мусить трамп вискакувати з воза, хоч поїзд гонить з найбільшою скорістю, бо інакше знова куля в лоб. Але кінцевий вислід є майже все такий самий самий. Бо майже кожний скок трампа підчас такої їзди є смертельний, а що лишається ще до роботи, то це перейматють на себе шакалі й супи пустині...

Чи не нагадується вам гострий, хоч так природний закон залізної книги Джунглів: Кожний непевний крок, неувага, чи помилка карається смертю?

(З „Die Spur“ переказав *Я. М.*)

Бронзове тіло.

Моє бронзове тіло
На білім піску.
Скільки іскор горіло
На яснім струмку.

Скільки плямок тремтіло
На обличчі води.
В мене бронзове тіло
Я — молодий.

М. Семенко („*Blok Notes*“)

Водна прогулька Яворів — Комарно.

(Докінчення).

Ранком о 5 годині ми вже в дорозі. Пливемо рікою — повз Любенський став. По кілько-годинній плавбі зупинились на ріці і задумали зготовити сніданок. На прімусі уміщенім в човні поставили чайник і небаром сніданок готовий. По сніданню в дальшу дорогу. В одному місці на ріці стрінули перешкоду, біля якої змарнували майже $1^1/_2$ год. часу. На протязі яких 100 м. на ріці збилося густо всяке плавиння: зілля й ростини й унеможливили переїзд. — Прийшлося усувати, бодай в части їх з дороги. Робили ми в цей спосіб, що один ліз на перід човна, клався на груди і руками усував ті зела і другий попихав човен. Ходом рака сунулись вперед. Перемучені гейби перебули кільканацять кільометрів, ледви вспіли по $1^1/_2$ год. праці увільнити наші човни з обіймів ріжного хабазя.

Біля полудня були ми вже в Кітецькому ставі, який лежить перед Комарном. З цего ставу усувають воду до копаної (реґульованої) ріки. Ріка ізза великого спаду має сильну течію. — Тут саме лучилась трохи біьша пригода.

...Вода несе скоро наші човни, так що веслування майже злишне. Нараз на скруті побачив пластун, котрий їхав попереду на малій лодці кладку, положену майже над поверхнею води, а кілька кроків дальше посередині ріки остров, що розділяє на дві части ріку і тим спричинює грізний скрут, спад і вир ріки.

Скорість з якою він виїхав зі скруту була за сильна, щоб зараз здержати човен при так сильній струї. Мимо всіх зусиль човен вдарив передом в кладку, захитався і разом з пластуном перевернувся в воду. Човен переплив попід кладку, а пластун, який з нагального напливу вражінь стратив рівновагу на човні, в воді скоро очуняв, якимсь чином видобувся з під лодки, вхопився одною рукою берега, а другою вспів зловити ще човен і держав так до прибуття помочі. На його крик остороги два останні човни вспіли ще перед скрутом задержатися. Другий з ряду більший човен вже виїхав з закруту і керманич не міг в останній хвилі при сильному розгоні кермою завернути до берега. Пластун, що сидів при веслах, хотів майже перед самою кладкою рухом одного весла надати човнові инший напрям, та тут наслідком наглого, необчисленого руху і надто сильного опору весло зломилось і човен з цілою силою струї вдарив об кладку. Човен перехилився і набрав трохи води. Скавтм. Чмола, котрий саме сидів в цьому човні, при кермі в повному одностроїі і черевиках (бо всі инші лиш в сорочках пл. і штанцях) вискочив на кладку. Пластун весляр вхопився руками кладки, а ногами тримав човен. Одначе лиш хвилю, бо прийшла сильніша струя, вихопила човен, вдарила ним нище в остров і понесла дальше. — Вже поза спадом переловили його пластуни з останніх двох човнів. Два човни перепровадили ми через спад і вир на шнурах. Лиш пластун, що перший був жертвою кладки і скупався в воді, не дарував свойого. Сів зараз за кладкою в свій човен і доволі справно перебрався через спад і вир оминаючи „обережно“ острів. — По заложенню иншого, запасного весла понеслися ми дальше розвеселені, що так гладко все скінчилось. — Коло першої години переплили поза передмістя Комарна. Звідси постановили вертати домів. Причиною повороту було те, що в случаю дальшої прогульки не булоб змоги вернути домів на означений речинець.

— Водою переплили ми біля 50 км.

По короткому обіді і випочинку почали ми поворот. На місці виру ріки стратили багато часу на перетягнення човнів через цей спад. Тут помагало нам кількох учеників, що були в тому часі на святах в Комарні. Дальше плавба була спокійна, лиш дещо тяжча ніж в долину...

Дуже гарний цього дня був вечір. Місяць в повні стояв на небі. Його срібні промінні заломлювались у воді, сріблили краплі води, що розсипалися під ударами весла. На лиці кожного малюється радість та вдоволення. Тихо всюди, тихо хлюпочуть весла. Підїздимо під якесь село, повите вже сном. Мимо волі тихо заспівали знану пісеньку. „Човен хитається серед води, плеще о филю весло,

В місячнім сяєві мрюють сади,
Здалеко видно село".

Після дуже підходила під цю хвилю.

В селі постановили переночувати. Біля 10 години перенеслись до хати громадського писаря який нас доволі гостинно приняв.

Дня 22. VI. до полудня переплили ми попри село Поріче ґрунт, Любенський став, Малковичі, через став Черлянський до Городка Яг. По півгодинному відпочинку рушили дальше через став Дроздовецький, ріку Верешицю до Добростанського потока. По потоці тяжко було їхати в гору, тому тягнули ми човни на линвах. Пізно вечером добрались до копаної, вузкої річки, недогідної до плавби проти струї. Береги річки високі, густо зарощені 2 m. тростиною, а що найважніше передвоєнною їдкою кропивою і будяками, які нам на протязі трох кільометрів добре далися в знаки, тимбільше, що ноги майже кожного були попечені на сонці підчас їзди, так що годі було й рукою доторкнутися.

Не зважаючи на це тягнули ми дальше човни на линвах ідучи по обох берегах ріки. Дехто пробував і иншого способу, а саме один ішов по середині річки і вказував дорогу, а инші рівнож у воді розібрані по пояс манджали за ним з човнами. Одначе то показалось менше практичним, бо не зважаючи на кропиву знов вилізли на беріг. По цій доволі тяжкій операції о год. 10. в ночі добились до місця виходу, де нас вже ждав помічний гурток.

Поки відпочили, зїли дещо, витягнули і зладили до сухопутної подорожі човни минуло 2 год. Саме в годину духів і опирів, рушили з Добростан.

В півсні дотягнули ми човни на головний вже добрий шлях Львів — Яворів — Сонце вже високо. Помічний гурток і скавтм. Чмола відійшли сейчас приспішеним ходом до Яворова, щоб о 8-ій год. явитись в школі .При човнах лишилося лиш кількох, які не мусіли бути в школі, або що їх неприсутність можна було легко ізза добрих поступів оправдати.

Поволі без поспіху під жарою вже полудняшного сонця наспіла решта з човнами. Прибули на ґімназ. площу о год 11·30. Упорядкували човни, трохи погуторили, посміялися зі своїх аж синіх від попечення ніч і розійшлися домів.

Десь щезло нараз умучення безперервної, доволі тяжкої 43 годинної праці. Щезло десь бажання денебудь кинутись і заснути бодай трохи, що давалося відчути ще в дорозі, а замість того у кожнього ґрала на лиці усмішка вдоволення, що відбув так богату у враження прогульку і видержав труди добровільно взяті на себе до кінця...

Учасник.

Команди курінів і всі, що забрали до розпродажі цеголки на будову пл. Дому в Головах пришлють негайно гроші за розпродані цеголки на адр. Екон. Реферату: І. Макарушківна, Львів, Пелчинських 2.

„Стінний часопис".

В одному з давніших чисел „Мол. Життя" находиться стаття про тзв. „живий часопис".

Думка добра, та показалося, що в життю не дуже практична. Чому, самі знаєте. Шкода місця про це писати.

От, щоби запобічи цій головній хибі, яку має „живий часопис", а саме недоступности для ширшого круга читачів, завели ми у себе тзв. „стінний часопис". Сподіючись, що й ви заведете його у себе, даю вам від разу інформації, як це робити.

Перш за все треба скласти „ред. колеґію"(з трьох), яка зложить перше число часопису, дасть йому назву, (Будь готов, Вартуй, Голос... Коша і т. п.), оголосить усім, що такий часопис буде виходити й коли появиться перше число.

Дальше треба зробити самий „часопис", а саме тонку дошку (склеювану з трьох верств) найкраще вузку, а довгу (75 × 150 цм. чому?) вправити в деревляну раму, гарно розмальовану, чи взагалі украшену (в нац. стилі).

Замість дошки може бути тектура й це без рам, але... що робити, то вже робити порядно.

З прогульки яворівських пластунів.

Дошку умістити в домівці на стіні, у видному місці.

Зараз біля неї повісити невеличку замкнену скринку з отвором на дописи „стінних кореспондентів".

На дошці умістити папір формату дошки, а на ньому неклеїти усі статті (можна й без паперу, просто на дошку).

Перша стаття має вияснити значіння й спосіб редаґування часопису. Дальші статті (короткі) повинні по змозі, охопити усе життя коша, курінів, гуртків, от пр. що гурток такий, а такий вже більше не сходиться, бо вже відходив своє, дальше команди, домівки (чому в неділю було в ній неметено?) школи, хати, товаришів, найблищих читалень й инших товариств, громадянства, дальше повинні писати про спорт, шахи, гіґієну, музику, філятелію й усяке инше.

Треба також памятати, що усюди повинен бути г у м о р і це здоровий, не штуковинний і якнайбільше ілюстрацій (фотоґрафії, карикатури й инше).

Писати часопис рукою (на краткованому папері) або краще на машині.

Повинен виходити він найменше раз на два тижні.

Дописи, взагалі матеріяли, які виймається в озна-

чений день і годину зі скринки треба переглянути і якщо добрі умістити, як ні, дати відповідь чому не поміщено.

По зняттю усі числа остають в архіві. Для того папір, на якому наклеєні статті скручується в трубку, вкладається в картонову руру з написом яке це число й до архіву.

Випуск першого числа можна зробити врочисто.

От так. Виготовити старанно всі написи, вінетку, малюнки, підібрати статті і т. и., а дошку закрити кур. прапором чи фляґою. Запросити кого можливо, виголосити рефератик про укр. пл. пресу чи що таке, відтак відкрити часопис, відчитати вступну, поясняючу статтю, ев. й инші, а далі вже хай всі читають.

При нагоді зробити збірку на пл. просфору чи на що инше. (Тільки не дуже „здирати“ бо на другий раз вже ніхто не прийде).

Трохи фантазії в голові, а свято буде, як грім. Ще й кілька золотих заробити можна. Можна взяти й оповістки від місцевих фірм. Не зашкодить.

Треба памятати також про це, що часопис муситься вести старанно. Краще видавати рідше, а порядно, як часто, а по дідівськи.

Дописувати повинен майже кожній член. Це жадна фільософія. От побачив ти, що щось не так, як має бути й як треба, витягай зараз з кишені записника й олівець, пиши так а так, поправ і кидай у скринку. А ред. колеґія вийме що-тижня, перечитає, перегляне круть-верть, сюди туди і ось дивись уже на дошці. Вона вигідна — бо нічого не коштує. Тут повинен висказуватися кожній і може бути певний, що це, що він напише не кинуть до коша. А якщо-би не „видрукували“, то тоді знай що воно зовсім дурне й певно нічого не варте.

А за правду хай ніхто не боїться, бо сховається за свій псевдонім і безпечний.

Я певний, що добре редаґований стінний часопис поможе багато кожному куріневі і пластунові в праці, бо буде ганити і хвалити, критикувати й радити, вчити й буде все новим, займаючим, дешевим, нашим стінним часописом.

З боку скажу, що булоб добре такі часописи завести по наших сталих таборах (на Соколі, в Головах), взагалі поширити де змога, бо являється він добрим засобом для осягнення бажаної мети.

Городовий.
Золочів.

З пластового світу.

Міжнароднє скавтське Jamboree відбудеться в 1929 знов у Льондоні. Сподіваються, що це буде найбільший зїзд пластунів цілого світу. Підчас зїзду буде уряжений табор з можністю для кожної делеґації виявити народні прикмети.

Повітряні скавти. На зразок морських скавтів, анґлійська головна Кватира хоче зорґанізувати відділи повітряних пластунів.

Перше міжнароднє Jamboree морських пластунів відбулося в Копенгаґені в днях 31. липня — 14. серпня 1927. Провідниками здвигу були: данський принц Кнуд як протектор і адмірал Карстензен і капітан К. В. Гойер — основник і провідник морських пластунів у Данії. Отворення **Jamboree** відбулося в Гельсінґер. Тамже уряджувано лодкові змагання, виправи кораблями й ин. Дальші змагання урочистости й конференції відбувалися в Копенгаґені.

З нашого життя.

Будова пл. табору в Головах.

Назва ця не чужа нашим пластунам. Про Голови читали пластуни вже мин. року на сторінках „Мол. Жит.“ й стрічалися з нею, купуючи та розпродуючи цеголки на будову пл. табору в Головах. (За які, мимоходом кажучи, ще до сьогодні не всі куріні прислали гроші).

Голови це гуцульське село 40 км. на полудн. схід від Ворохти, 46 км. на полудне від Косова, в самому осередку Гуцульщини. Тамошні Гуцули подарували пластунам землю, зібрали зі складок між собою матеріял на будову: прийдіть, пластуни, до нас, привітаємо вас радо між собою.

В. П. К. ще минулого року задумувала зорґанізувати в Головах пл. табор, але щойно цього року маємо вже вибудовану в літі свою хату: приміщення для 50 пластунів з окремою кухнею. Табор вибудовано на площі (1100 м. над позем. моря), що її подарував для пласту Федьо Петросинек. Нарік думаємо урядити там вишкольний табор кляси „А“ для майбутніх провідників. Табор цей призначений для старших пластунів і для кандидатів на них, абітурієнтів уладу юнацтва. Зложена при рефераті діяльности комісія, вже сьогодні укладає програму цього табору, збирає матеріял і підшукує інструкторів. Недовго може, оголоситься обіжником вимоги приняття до цього табору.

Нам треба сьогодні багато вишколених провідників, котріб не тільки вміли задержати при орґанізації і вміло виховати тих пластунів, котрих обєднує Улад, але теж вміли повести працю для поширення Уладу серед міського і сільського елементу. Остання справа великої ваги. Не сумніваємося, що старші пластуни зрозуміють вагу орґанізації табору в Головах і, з уваги на його конечність, поставляться поважно, не легковажно як досі, до уладження такого табору. Часу богато! Готовтеся.

В. Корхут Л. Ч.
реф. діяльности при В.П.К.

З Тернопільського Коша.

Львів 3 жовтня 1927.

У вересні ц. р. мав я нагоду побувати в Тернополі й хоч побіжно приглянутися пластовому життю в цім місті. Пластову орґанізовану діяльнісмь веде в цім місті тільки молодь жіноча, а це при У. П. Т. ґімназії й держ. вселюдній школі. В ґімназії існує курінь ім. Ол. Пчілки, з молодих дівчаток створено звязок новиків. Оба ці відділи завдяки Др. Н. Гірнякові представляються сконсолідовано й гарно. Карність, судячи по виконанні приказу збірки до перегляду й виїзду на пласт. свято в Озірній добра. Впоряд, завдяки інструкторкам з жіночого табору на Соколі кращий, як у пересічнім жіночім курені, гордість куріня нині це гарний хор, памятка по проф. Терлецькому, якого перенесено ц. р. до Львова. В курені мають вестися ще систематичні курси українознавства. Одностроїв у курені поважне число. В курені життя товариське гарне. Курінь працює також систематично над упорядкуванням могил наших борців. На мізерному тернопільському фоні ця праця великий вклад у виховання пласт. молоді, яка вже нині представляє собою поважний, у певних напрямах гурт. Тільки дальше вперід, не приставати! Розширювати ділянки пласт. праці!

Старші пластуни Тернополя й Тернопільщини нині ще в стадії первісного орґанізування Тут зроблено дуже мало. Нині Тернопіль стоїть у тій ділянці поза всіма иншими кошами свого округа. Але закиду орґанізаторам робити з цего не можна. Ці слова це тільки вказання на вагу справи. Пласт у ґімназії мужеській дальше заборонений. Мало того. Нині розвязано навіть читальню учеників і їх спорт. кружок „Хортицю“ без причини(?!), А укр. громадянство й родичі мовчать, мабуть ждуть на час, коли до серць й умів їх дітей добереться хтось, хто нині жде й чигає на душу нашого покоління, а небезпека близька. Інертні й невирозумілі в цій справи рівнож круги. педаґоґічні, але ініціятива тут може вийти тільки від батьків. І дивно, що серед тяжких ударів судьби й серед безприкладного браку заінтересування стершого громадянства находяться гуртик молоді, що в душі остали пластунами й ждуть на час

коли зможуть вилити свою любов до У. П. У. в орґанізовану форму. І чи можна нині дивуватися, що Тернопіль також і що до орґанізування робітничо міщанської молоді в Пласт стоїть позаду Зборова, Озірної чи Бережан? Енерґію старше громадянство Тернополя виливає в що инше, читаємо по часописах, в сварки, судові позиви й т. п. Для Вас, Молоді, один шлях: Обєдняйтеся тісно в один, хоч нині невеликий гурт й гартуйтеся до дорогої нам і любої праці для Українського Пласту! *Сивий Лис.*

Подяка пластункам і пластунам.

(Від Ред. Українські пластуни вже з початків розвитку Укр. Пласт. Уладу одні з перших занялися так забутою в нас справою, як охорона воєнних могил. Пригадуємо, що стрілецький цвинтар на Маківці вже в 1921. і дальших роках упорядковували пластуни (вони огородили цвинтар, поставили хрести й оправили могили) про що п. Р. Купчинський не згадує в своїй допісі з Маківки („Діло"). Про руїну цього цвинтаря варто переглянути „М. Ж." з 1922.=1923. рр. І в инших місцевостях як Золочеві, Львові й багато инших до цього діла причанили ис теж пластуни. Цього року прим. бережанські пластуни під проводом т. Бемка почали упорядковання могил на Лисоні (обчислене на роки).

За поміч при упорядкованні могил у Львові в червні 1927. Товариство охорони воєнних могил у Львові прислало на руки В. П. К. таку подяку: „З доручення Виділу Товариства охорони воєнних могил у Львові уважаємо своїм милим обовязком зложити на руки Верховної Пластової Команди сердечну подяку всім пластункам і пластунам за визначну діяльну участь у святі в честь українських поляглих. Зокрема просимо передати нашу глибоку подяку тим пластункам, що впорядкували могили на Личаківському цвинтарі й тим пластунам, що помагали при впорядкуванні могил українських поляглих на Янівському цвинтарі.

У Львові, в червні 1927.

Бронислав Янів в. р. голова, *Др. Іван Німчук в. р.* секретар.

Відчити пластунів.

Старші пластуни „Лісові Чорти" виголосили з рамени „Учительської Громади" в Станиславові публичні відчити в присутности численної публики, а саме 18. вересня ц. р Петро Ісаїв: „Заперечення існування зовнішнього світа у фільософії" і 2. жовтня ц. р. Василь Ісаїв: „Земна рона". Половину доходу відцано на потреби місцевого Пласту.

Тим, що відійшли...

Дня 10. вересня ц. р. супроводжали в Бруховичах членки 33. к. на вічний супочинок свою бувшу курінну

Дарію Мойсеович

Прийшли віддати останню прислугу товаришці — пластунці вдячні за весь Її труд, для добра Куріня й Уладу. Бо Пласт, це була мрія, її короткого, молоденького життя;

Йому посвячувала вона вільний час, думки та енерґію. Як тільки повстав Курінь, Вона стала одною із найбільш діяльних його членок. Працюючи у команді, здобула собі загальну симпатію та признання, так, що вкінці курінь складає в її руки із повним довірям своє найвище діловодство. І не завелися у надіях пластунки вибираючи улюблену товаришку курінною. Повна посвяти взялася Вона до так важкої праці у початкуючому курені. Її у великій мірі завдячує він свій розвиток. Та хитке здоровля приневолило її кинути провід куріня, а скоро по тім свіжа могила, зрошена щирими сльозами товаришок, — пластунок, сховала її на віки.

Земля хай буде Тобі легкою, Дорога Товаришко!

Діти дітям!

Поруч з тисячами потерпівших дітей живе тисяч других, яким доля ощадила грізних переживань і наслідків водяної стихійної хуртовини, які безжурно живуть під крилами дбайливих батьків і навіть у сні не трівожить їх шум розгуканих филь і грохіт провалюючихся хат. Хай вони ті щасливіші витягнуть помічну руку своїм нещасним братчикам і сестрам—хай відмовлять собі приємностей, ліпшої одежі чи ласощів, а заощаджений власний гріш перешлють разом з другими в одно запомогове русло до Центро Банку у Львові, Ринок 10. ч. книжочки 8165 Всі наші українські школи скрізь по цілому краю, по містах і селах, всі інститути й бурси, всі кружки молоді хай заініціюють у себе збірки в грошах, одежі, біллю на річ потерпівших товаришів і товаришок. Почин в цьому дасть очевидно наш Пласт, отця няша молода сторожа усіх високих ідеалів. Між своїми кличами виписав він заповідь „Поміч ближнім!" і під цим вселюдським гаслом поведе й теперішню допомогову акцію сильно, красно, обережно, бистро. А таке діло, ведене самою дітворою і молодю має не тільки виховне значіння, але й навчить її, що ми українці, можемо й мутимо числити лише на власні сили і та свідомість повинна стати нам спонукою до найдальщих проявів самочину.

Підписаний Виділ просить тільки подати коротеньку вістку про кожну діточу акцію в користь потерпівших, щоби мали ми образ і радісне почування, що наш поклик найшов відгомін у молодих серцях.

За Головний Виділ Укр. Краєв. Т-ва охорони дітей і опіки над молодю: (Бляхарска 11/I) М. Каратникький, голова К. Малицька, член Гол. Ради

На зазив відгукнулися вже пластунки: п. Дарія Навроцька зложила від обласного жіночого табору 100 золотих для дітей, що потерпіли в часі повені. Віримо, що клич „Діти Дітям" знайде сильний відгомін в серцях усього пластового Товариства і кожний пластун та пластунка відгукнеться на його.

Вісти з В. П .К.

Обіжник Ч. 38/16 з дня 1. жовтня 1927.

В П К відбула в м. вересні ц. р. 5 сходин 2/9, 9/9, 16/9 23/9, 30/9. На сходинах поладнано м. и. отсі справи:

1. **Надано Пластовий Хрест Заслуги** „За значне діло" проф. Леонідові Бачинському скавтм. УПУ, звязковому ВПК, реф. руських відділів, вождові пл. таборів і пр. н Ужгороді.

2. **Надано титул „Добродія Пласту"** з правом ношення відзнаки: а) дир. ґімн. Алискевичові Андрієві в Берегові б) Др. Володимирові Вербенцеві в Підлютім і в) Др. Вол. Чапельському в Дрогобичі.

3. **Скавтмастрами УПУ іменовано** а) проф. Корнила Заклинського в Берегові б) проф. Михайла Іваненка м. голову ОПК З. звязкового в 18 пк, вожда табору УУН і пр. в Дрогобичі в) проф. Дарію Навроцьку звязкову в 3 п.к, члена Кош. Кмди Львів, вожда Областного Табору пластунок і пр. у Львові.

4. **Надано 1-е відзначення** а) ст. пл. Володимирові Файґлеві 3 к. УУСП обозному Об. Пл. Таб. б) ст. пл. Петрові Пясецькому З. к. УУСП орґаніз. Об. Пл. Таб. в) ст. пл. Ользі Мельниківній 7 г. УУСП інтендантці Об. Пл. Таб. г) ст. пл. Марійці Библюківній курінній 25 пк.

5. Принято до відома звіт табору XI. п. к. в Пістині з літа ц. р. й зареєстровано його як 4 ий інструкторський табор типу Б.

6. Рішено візвати в останнє пласт. відділи надіслати звіти й вирівняти всі грошеві зобовязання у ВПК під загрозою всіх наслідків.

7. На місце секретаря покликано, з огляду на довший виїзд зі Львова попереднього секретаря, ст. пл. Щуровського Степана з З. к. УУСП: „Л.Ч."

Обіжник Ч. 39|16. Про пл. карність.

Зогляду на це, що некарність є найбільшим ворогом і небезпекою для всякої інституції й орґанізації, В.П.К. рішила ось що:

Коли Пл. Курінь не виконає якогонебудь приказу в точно означенім речинці, н. пр., не пришле на час чвертьрічного звіту чи не виповнить якихнебудь грошевих зобовязань зглядом В. П. Команди і т. п., В.П.К. по речинці невиконаного приказу вишле до звязкового даного Куріня наказ перевести в Курінні до 14 днів вибори нової Курінної Команди під тими умовами що:

1.) до нової Кур. Команди можуть увійти вдруге члени попередної Кур. Команди, але

2) не може увійти до Кур. Команди той член, що завинив несповненню приказу, це зн., що виконання наказу входило в обсяг його діяльности. (Н. пр. у неприсланню всяких грошевих зобовязань винен скарбник, а в неприсланню звіту писар і т. д.).

Колиби по переведенню вибору нової Кур. Команди Курінь був дальше некарним, тоді В.П.К. розвяже Курінь і переведе нові вписи до нього з тим, що всі члени тратять всі дотогочасні свої пл. заслуги, літа служби і степені.

Переведення виборів нової Курінної Команди може Окр. Пл. Кмда за невиконання нею виданих наказів зарядити теж на свою власну руку, а розвязання Куріня в порозумінню з В. П. Командою

Замітки: а) Коли Кур. Комда передбачує, що до даного речинця не є встані виповнити якогось наказу, обовязана перед його упливом прислати до В.П.К. відповідне оправдання з просьбою про відсунення речинця.

б) Коли н. пр. звіт не прийшов на час до В.П.Кмди через те, що його передержала Окр. Пл. Комда, тоді вона обовязана наказ про переведення виборів Кур. Комди згл. розвязання Куріня задержати і не післати до даного звязкового, а до В. П. Кмди вислати відповідне оправдання. Реф. орґ.

За згідність відпису ст. пл. Щуровський Степан секр. В.П.К.

На будову пл. дому.

По кінець червня ц. р. на заяви основників „пластового Дому" вплинуло (продовження й доповнення в слідуючих числах). 140 зол.: Гурток Старших Пластунів – Калуш; по 50 зол.: Наукове Товариство ім Шевченка, „Новий Час", Н. Н.. Народна Торговля", Др. Олександер Барвінський, Товариство Охорони дітей і опіки над молодіжю, Упр. прив. дів. ґім в Тернополі, Михайло Луцький, Н. Н.; 36 зол.: проф. І Чмоля; по 30зл.: Олена Мороз 33 пл. к., філія „Просвіти", Роман Терлецький, 25 зол. пл. курінь, гурток „Турів", по 25 зол.: „Червона Калина", Др. Ф. Евин; по 20 зол.: Др. Олександер Тисовський, проф. Северин Левицький, П. Буняк, Пл. Кіш в Подебрадах, о. І. Стефанчук, Ольга і Стефа Маньківні, Ластовецький Богдан: по 15 зол.: Петро Ісаїв, Тарас Франко, Мир. Кохановська, Іван Ставничий: по 10 зол.: Ірина Макарушка, Др. К. Паньківський, Іван Кузьмич, „Краєве Т во Кредитове", „Міщанський Союз Кредитовий", Іванна Левицька, Вра Трусевич, Др. В. Щуровський, Осип Янів, Бронислав Янів, Михайло Питляр, О. Яськів, Марія Хамула. Дарія Герасимомич, Оксана Суховерська, Мирослава Морозова, Мечислава Осовська, Др. Микола Чубатий, о. Микола Галянт, Панас Гнат, О. Левицька і С-ка, Осип Курилко. К. К., інж. Павло Дурбак. Торговля в Бориславі, Е. Сельський, Шматера, Осип Залеський, 64 пл. к. в Межирічі пл. к ім. Сірка в Почаєві, Ник. Третяк, Мик. Маттяш, Іван Бо.., О. Й. Кишакевич, Ліщинський, Ст. Пашкевич, Степан Терлецький, Кіт Петро, Іван Макогон, Іван Бедрило, 44 пл курінь, Д. Навроцька, Др. Кисілевський, 11 пл. курінь ім Мазепи, Дм. Ліськевич, Осип Сенишин, Чайківський Юліян, о. прал. Томович; по 9 зол.: Др. Саламаха, Ол. Медвецька, Вол. Ковальчук, М Булик; по 8 зол.: Др Вол. Охримович, проф Мих. Рибачек. Др. Роман Цегельський; по 7 зол.: інж. Андрій Сербин, Ольга Буляндова, Борис Козубський, о. Ол. Бучацький (7 50), Ол. Юрчацька; по 6 зол.: Коренець, Евл. Рогожа, Юлія Ковшевичева. Юлія Медведева, Ст Павенцкій, Осип Сидорів; по 5 зол.: Др. Ол. Степанів Дашкевич; Катря Гладилович, Левко Янушевський, О. Горчинський, Тарас Витвицький, Ольга Сашкова, проф. гурток господ школи в Милованю; по 4 зол.: о. Олекс. Стефанович, Марія Ганкевич, по 2 зол: Ярослав Процишин, Жигмонт Процишин, Н. Галяревич, о. Мих. Лада, Лев Долинський, Др. Роман Дашкевич, Др. Ярослав Левицький, Др. Іван Бучко, гурток „Пугач в Рівнім; по 1 зол.: Оксана Гавришак, Олена Бережницька. Марія Біленька, о. С. Біленький, Марія Білик, Олександра Рунька, Іванна Гриневецька, М. Глинянська, Юліян Федусевич.

В амер. долярах: по 3 дол.: о. Курчаба, Олена Мулькевич; по 2 дол.: Н. Н., Н. Н.. Семен Медвідь; по 1 дол. Н. Н.

В чеських коронах: 100 кор. ч. Семен Медвідь; 50 кор. ч.: Савків Яким.

Всім жертводавцям складає щиру подяку Верховна Пластова Команда, як Секція Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодіжю.

Земельний Банк Гіпотечний

АКЦІЙНА СПІЛКА

ЛЬВІВ — ПІДВАЛЛЯ 7. Телєф. ч. 3-82.

Телєґр. адр. „ЗЕМЛЕБАНК".

ДЕВІЗОВИЙ БАНК

ПОЛАГОДЖУЄ ВСІ БАНКОВІ ЧИННОСТИ

переводить інкаса на всі місцевости в краю — — —

Переводить переказ заграницю, з осібна на Україну й Росію через власного кореспондента в Харкові. —

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ АКЦІОНАРЕМ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО У ЛЬВОВІ. — — —

Кожний пластун і пластунка купує своє українське безконкуренційне мило

„МУТА"

ЗАМОВЛЯТИ:

„ЦЕНТРОСОЮЗ"

ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ ЗІМОРОВИЧА 20.

Роман ЗУБИК

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА Ч. 16

поручає для Пластунів, вовни на однострої, анґлійську флянелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, коци — — — —

Ціни найнижші у Львові

ПЕРЕДПЛАТА „М. Ж."

В краю: річно	4·50 зл.
1/2 річно	2·50 „
1/4 річно	1·50 „
в Америці: річно	1 дол.

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю.—Редагує: Редакційний гурток.—Одповідає за редакцію Б .Кравців Адрес редакції й Адміністрації: Львів, Бляхарська 11. І. – Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2. : (Для „Молоде Життя".)

З друкарні Ставроп. Інституга у Львов і.

Львівська наукова бібліотека

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік. Львів, 15-го падолиста 1927. ч. 8 (47).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Blacharśka 11. I.**

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

ВОНИ...

По широких просторах України воліклась повільно сумна осінь. Багряніла кровю червона калина, а буйний вітер шелестом уносив пожовкле листя та шептав якісь таємні дивні вісти...

У світі кінчився виставний воєнний бенкет а гості, напоєні местю, пяні людською кровю й умучені грюкітним пируванням дожидали ранного світанку...

А коли глянули на землю перші його проміння, задріжала земля, тряслись основи світа і валилися давні, здавалось колись незнищимі храми земних богів...

Отямились всі пяні, покріпились знеможені і на звалищах руїн ставили поспішно в поті і крови нові храми...

А по широких просторах України, здавалось, летів на білому коні якийсь казковий лицар, закований в срібно-блескучу, золотомткану зброю і кликав синів Тої Землі золотою трубою — до будови своєї святої святині — до бою...

І Вони йшли,... кидали все і поспішали, бо голос труби був чарівний, бо лицар казковий був Богом посланий, бо заклик був святий...

Благословили Їх в дорогу батьки святими образами, супроваджала рідня, держали поглядом любим суджені, а Вони й не зважали, бо своїми очами, повними вогню, вдивившись в далеку сину даль, прямували туди... туди, де яснів огненний стовп Ідеї..

Пішли!...

Своїми стопами міряли простори Рідної Землі, своєю кровю цілували кожду її пядь, своїм тілом творили непоборимі крицеві щити...

Своїм духом в гіпноз всіх вправляли, відвагою чудес доказали, посвятою героями стали а своєю смертю стовп огненний Ідеї розпалили великим огнем...

Самі згасли, але розпалили... вмерли, але оживили...

— —

Під тихими зорями, над ясними водами, на полях широких мріють свої думи численні могили і глядять хрестами в голубу даль...

У краю веселім котиться клубами сум і кануть слези... плинуть спомини... поминають...

А у півночі, як блідолиций гляне ізза хмари і півні запіють, встають з могил тіни і шепчуть таємні слова...

— „Не жаль булоб... не жаль... якщоб знати... чи підуть ті за нами? Якби знати!..“

— „Ні! Ні! Вони підуть... Таж їх рученята дрібненькі так гарно з любовю гроби наші справляли, барвінком квітчали, квіти саджали... а коли слухали дечого про нас, їх оченята таким дивним блестіли вогнем! Так вони підуть!..“

І тіни никнуть, а вітер шелестом осінних листків шепче їм в слід... підуть... підуть...

Львів, 1. падолиста 1927. *Ісаїв П. „Л. Ч.“*

ЯК В КАЗЦІ...

Було собі — жив старий старенький пан отець, а коло нього громадкою малою сироти — внуки ро сли — виростали.

Було собі як в казці. Було спокійно — добре...

Та прийшла осінь Прийшов листопад та дивний дуже — як в казці.

Було і листя злото — осінне, пожовклі трави і стерня в полі і сонце тепле.

Були і співи сумні — сумненькі тих, що в вирій відлітали .

Лиш пісні були сильні тугою, могучі болем, важкі журбою, лиш пісні були зловіщі.

* * *

Вже вечеріло — звільна понуро. Он шлях простерся — видно ще дещо — лентою вється п між полями білий сріблистий, такий зманливий, такий здрадливий.

Хтось вибирався туди!

* * *

Вийшов старенький — громадка разом — вийшов пращати тих, що у вирій збирались, рідну землю пра щали,... туди... туди за Збруч відлітали

Нім крила підняли, довго дивились без слова мовчки, а на пращання пісню сумну завели. Та шлях їх кликав — пора в дорогу! І відходили... Сумно!

А шлях простерся і ждав їх, білий як річка здалека, стерням колючий, бо була осінь та сумовита, в жертви богата.

Ще пісню співали .. в останнє?!

Йшли в невідоме ті, що все знали дорогу.

Зникали...

А голос пісні вертав з далека.. „кру, кру, кру“..

А гомін пісні тихо па вздогін... „в чужині умру“..

* * *

Темно вже було. Ніч надходила. В хаті лямпадка червона світлом перед Розпяттям.

Клячить священик — мала громадка зложила ручки так сильно — сильно аж серце втихло. — Молитва.

А голос пісні тихо здалека .. „кру, кру, кру“ .

А гомін пісні за ними вздогін... „в чужині умру“...

Бо була осінь в жертви богата...

● ● ●

Як зграя радісна пташок,
Легкі і сніжно-білі,
Пісні мої під небом десь
Літали і дзвеніли.

І з неба кликали вони
До братства, до любови...
Та час, проносючись, бризнув
На їхні крила крови.

О. Олесь.

Пластова ідеольоґія є маґнетом, що притягає раз, але на все. Длятого пластун або є все пластуном, або не був ним ані на хвилю. (*Ванда Борудзка.*)

Угольний камінь Пласту.

(Пластова гутірка при багаттю.)

Товаришки й Товариші Пластуни! Ходіть, біжіть скоренько всі до мене, бо я маю вам щось дуже а дуже важного сказати! Хочу вам розповісти, що може скріпити і зміцнити нашу пластову орґанізацію і причинитися до її великого розвою, що є угольним камінем Пласту.

Бачу, що ви зацікавилися. Як багато вас біжить до мене! Ого-го! І маленький новик, кучерявий Ромчик і його сестричка кароока Славця і розвідчик — юнак Яснозір і старші пластуни, гетьм. скоб Білий Медвідь, „Ті що греблі рвуть“ і „Лицарі зелізної остроги“, а навіть он на самім кінці і „Пікусь“ — „Лісовий Чорт“ доганяє всіх з своїм тотемом пекла, а прибігши, підморгує своїм чорним вусиком з нетерпеливістю.

Я бачу, як очі ваші горять цікавістю, бо ви любите, дуже любите наш Пласт, я знаю се, і хотілиби, щоб він як найбільше розвинувся і поширився. Сідайте отже довкруг мене і слухайте!

Наш Пласт скріпить і поширить передовсім в е л и к а п л а с т о в а к а р н і с т ь. Вона є угольним камінем Укр. Пл. Уладу. Колиби ви з якоїсь будівлі виняли угольний камінь або взагалі ушкодили її підстави то вона завалилабся, а в кождому разі булаби дуже хитка і небезпечна. Те саме діється з Пластом, коли до нього вдирається некарність. Хто з Вас є некарний, той руйнує Пласт. Тямте се добре і не легковажте собі того. Як великим злочинцем є той, що нищить н. пр. фундамент якоїсь будівлі, бо вона моглаби завалитися і побити та поранити багато людий, так злочинцем і шкідником є кождий некарний пластун чи цілий Курінь, бо він захитує основи Пласту і спинює в ньому всяку працю. Він є тим більшим злочинцем, що провинюється супроти цілого Українського Народу, бо ділає на шкоду народньої інституції, яка виховує для нашого народу нове покоління, що має поліпшити народню будуччину.

Бачу, шо ви, слухаючи мого оповідання, троха посумніли, а малій Славочці стали навіть слези в очах. Знаю я, чому сум заляг на ваших цікавих обличчах. Ви тепер щойно зрозуміли, як величезною провиною є пл. некарність і знаєте, що багато з вас було деколи некарними. Вам тому прикро. Однак не сумуйте! Дотеперішня ваша некарність не була злочином, бо ви не знали про її лихі наслідки і були некарними радше з своєї байдужности Від тепер одначе, коли ви вже знаєте про всі шкоди некарности, кождий *некарний пластун буде великим злочинцем. Таким самим буде і той, хто терпітиме пл. некарність і її не усуває.*

Пригадуйте отже друг другові всі пластові обовязки і приписи звертайте друг другові увагу, коли він не сповнив свою повинність. Випишіть в своіх домівках великими буквами написи *„карність, обовязковість і праця“ і під сим пл. кличем переведіть 17-тий пластовий рік.* Заки зачнете якінебудь пл. сходини, хай провідник запитає своїх членів, а ті його, чи він сповнив всі свої обовязки, чи виконав всі прикази вищих пласт. властий і т. д.

Безоглядно вичеркуйте з Курінів некарних пластунів. А тямте, що карність складається теж зі словности і точности. Без тих прикмет ніхто не може бути карним. *Пластун чи і цілий Курінь, хочби і вельми діяльний, але некарний, є подібний до побіленого гробу.* Він спинює цілу машину пл. праці так, як ушкоджене колісце здержує рух машинерії цілого годинника.

Якщо любите неш Пласт, якщо любите цілий Український Народ і бажаєте для нього добра, то тепер з початком нового пл. року постановіть собі сильно в душі бути карними навіть в найменших річах і сю постанову безоглядно переведіть в життя!

Кажете, що постановляєте і переведете постанову в діло і чин! Гарно! Бачу, що щиро говорите, бо малий

Пласт а алькогольне питання.

Наше громадянство, яке мало розбирається в пластовому русі а ще менше розуміє ідеольоґію Пласту, знає тільки і то добре знає, що пластуни не пють і не курять. Цілковита повздержність від алькогольних напитків і від курення надає пластунам в очах громадянства вартість і значіння.

Пластовий закон вимагає від пластуна, щоб дбав про здоровля. А що уживання алькогольних напитків і курення нищить не тільки здоровля, але також духові здібности і характер, то пластовий закон кладе дуже сильний натиск і обовязок на пластуна, не тільки самому зберігати цілковиту повздержність але і пропаґувати її серед свойого окруження.

Як мається справа в нашому українському Пласті?

В теорії так, як говорить пластовий закон, а в дійсности в життю нарушується його деякими пл. відділами та самими провідниками. Про сі недомагання я хочу сказати кілька слів.

Деякі пл. відділи, передовсім старших пластунів, себто ті, які повинні бути приміром і мірилом поступування для молодших, грубо нарушують пластовий закон і без обиняків пють і курять. Коли спитати їх, чому так роблять, то свої відхилення боронять ось в який спосіб: Пластову орґанізацію розуміємо не як чернече товариство, що накладає самі заборони; в Пласті хочемо бути веселими, жвавими, товариськими, забавними; хочемо стояти в тісному звязку з громадянством при всяких нагодах, як бенкетах, празниках, вечерницях, забавах, гостинах. Користаємо з життя і його усіх радощів. Чомуж малиб відмовляти собі уживання алькогольних напитків, на більше житте—радісних?

Є другі пл. відділи, також старших пластунів, які строго придержуються пластових законів в сьому питанню, але тільки відносно себе. Колиж прийдеться їм влаштувати забаву або вечерниці, на які запрошують і ширші громадянські круги, то вже приняття і буфети обовязково мусять бути заповнені алькогольними напитками і папіросками. Своє становище вони обороняють банальним словом: „не випадає“. Сим словом не випадає оплутані до тої міри і так забуваються, що самі продають алькогольні напитки і папіроски. Забуття і слабість в оборонюванню свойого становища гідна пожалування.

Найсумнійшим може обявом в пластовому Уладі уважаю сей, що деякі звязкові і опікуни Пласту пють і курять. На оборону свою подають арґумент, що призвичаїлися і ніяк їм вже відвикнути. Сій одній вимозі в Пласті не можуть підчинитися, але за те визнають усі инші пластові закони. Впрочім навіть і сі точки, які самі нарушують, стараються вщіпити в віддані під їхню опіку пл. відділи.

Ні одно з трох наведених становищ не видержує критики З першим, яке обороняє уживання алькогольних напитків і курення, не має що навіть поважно говорити. Одна може бути тільки відповідь, що повинні перестати називати себе пластунами. Пластун в очах громадянства се тип нового покоління, яке не йде протоптаними шляхами, а яке вміє своїм низьким забаганкам поставити межу. Відноснож других, які уживання алькогольних напитків і курення вважають шкідливими тільки для себе а для других ні, вони виявляють брак горожанської відваги для оборони своїх поглядів, що більше, пластових законів. В життю, серед окруження ходить саме о се, щоб погляди, якими є перенята орґанізація, до якої належу, були шановані також иншими Колиж старше громадянство приходить на забави чи вечерниці, які уладжують пластуни, то повинно бути приготоване, що не буде там алькогольних напитків. Чим в такому разі будуть виріжняти прилюдні виступи пластунів від виступів звичайних буршів? Оправдання, що вечерниці чи забава, на якій продається алькогольні напитки, мають дати матеріяльні доходи, призначені на ідейні ціли, також хиткі Чи можна ради невеличких і то дуже сумнівних зисків, нарушувати пластові закони і свій ідейний світогляд? Ні, сто раз ні! Свій світогляд обороняти, його поширювати, пропаґувати, без огляду на матеріяльні втрати і невдоволення нечисленного гурта залькоголізованого громадянства Тоді що йно станете сильною орґанізацією і справді новим поколінням, яке не йде століттями втертими старими шляхами.

Відноснож третого, що деякі опікуни Уладів пють і курять, вважаю найбільшим лихом в пластовій орґані-

Ромчик аж кулачки затискає, „Яснозір“ губи закусує а „Пікусь“ трясе завзято своїм тотемом і твердить, що всіх некарних „Чортів“ прожене з пекла на сто вітрів!

Ідіть і карно працюйте та говоріть другим те, що я вам сказав!

Бистрий,
ст. пл. скоб.

Володимир Михайло Янів, „Л. Ч.“

СПОМИНИ І МРІЇ.

Се було тоді, як нашу країну брала вже в обійми зима Се було тоді, як налягала на неї темна ніч чорними крилами. Замовк, заснув спів відлетних птах.

Але у сей день не сповивали мраки заплаканих святинь.

Ясне сонце царювало на фоні голубого неба.

Промінне сяйво позолочувало пожовкле листя дерев. Не гнулись журко верби при дорозі.

По середині міста на вежі маяв гордо синьо-жовтий стяг.

Був осінний день, погідний день.

* * *

У великій та ясній кімнаті гралося світло красками веселки. Було святочно, торжественно, як на Великдень, як мають заграти воскресні дзвони.

І певно ті дзвони гуділи у голові Богданка, кучерявого хлопчика, що із захопленнем глядів на синьо—жовтий стяг і сміялися очі, тремтіла вся стать. І певно в уяві снились йому отамани й гетьмани, певно бачив, як запорожці степ широкий аж по море крили.

* * *

На подвірю „Народнього Дому“ гамір і рух. Життем хвилювалися молоді груди добровольців, іскрами сяяли очі. Возлеліяні думи та мрії здійснялись. Ненька воскресла! Україна кликала дітий, щоби грудьми захищали її серед крівавого танку, щоби гноїли кістьми давно не гноєну ниву.

У карних рядах гордо пружились груди Її оборонців.

— Відбивано пачки із муніцією, кипіло здоровлям, молодістю, завзяттєм.

А Богданко пильно дивився на приготованнє до боїв і повагою блестіли його думаючі очі.

„Тату! — шепотали уста — чи не треба й мені йти? Тату!“

А батько всміхався, цілував кучері сина і хитав вдумчиво головою.

І снились малому бої, хоч не знав, що се рани та смерть

* * *

Клекотіли стріли! щось вар лось в просторах, кипіло й шипіло.

Протяжні свисти, уривані стріли, наглі вигуки і зойк ранених.

Т. Довгаль.
ст. пл.-розв.

Селопласт і піднесення сільсько-господарської культури.

До В. П. Кмди надіслано декілька проєктів „Селопласту", які віддано до розгляду рефератові діяльности. Один із ціннійших проєктів містимо як статтю діскусійну, бо справа „Селопласту" у нас вельмиактуальна. (*Зам ред.*).

Селопласт, як один з фронтів у нашому національному авангарді, опріч всебічного виховання, опріч цінної ділянки своєї діяльности на селі, а то самоосвіти, має взяти собі до діла ще піднесення господарської культури на селі, а тим самим побіч користей, які вже несе, стати побіч инших чинників молодим чинником піднесення селянського стану з економічного занепаду. Перед потребою економічного відродження села стоїмо давно. Знана річ, що ми є націею переважно селянською і з піднесенням селянства прийде наше краще завтра, а піднесення прийде через поширення господарського знання.

В програм пластової діяльности Селопласту необхідно ввести сільсько-господарську самоосвіту. Працю починаємо вже з наймолодшими, поширюємо й заокруглюємо її в гуртках хлопців і старших дівчат, на ціле життя даємо товчок селомолоді до теоретичного й практичного студіювання усіх областей господарського життя.

Кажу, працю починаємо вже з малими. Починаємо тим, що вводимо взагалі самоосвіту, бо освіту господарську все мусить попередити загальна освіта. Ціла наука раціонального господарення дуже широка і складна. Вступом до неї є елементарні відомости з обсягу ботаніки, зоології, ґеоґрафії, фізики, хемії тощо; за цим ідуть фахові предмети.

До умов 3. пл. іспиту (вік 17. — 21. р.) до обовязкового студіювання варта вставити: рільництво (управу ростин), годівлю домашніх звірят, дещо з ветеринарії, садівництво, огородництво, кооперацію і дещо з господ. адміністрації. Подрібно про те, що вимагається з обсягу кожного предмету, говорить проєкт.

Кооперація! Тепер загально від кооперації надіємося спасення! Для іспитів умілости з обсягу господарських наук поручаю: молочарство, пасічництво, рибоводство, квітництво тощо.

Наука господарських предметів отвирає нам широко очі на природу, зближує душі молоді правдиво до природи і взагалі багато причинюється до діла образування молоді. Іспити вмілости, звязані з господарством є дійсно корисні для себе й других.

Ціла та праця в ділянці господарського самообразування не є така страшна, як може видається. Праця розложена на цілі роки. Від пластунів треба надіятися розуміння й великої охоти до благородної роботи. Початки науки впроваджують на сходини гутірки впорядчика, який зі справою, яку викладає, мусить бути безумовно обзнайомлений сам з книжки, часопису, курсів, школи, тощо.

В осені і зимі гуртки самостійно, згл. разом з иншими відбувають спеціяльні двогодинні сходини, щонайменше 2 рази в тиждень, присвячені господарському вишколенню та самоосвіті взагалі. Очевидно, що ті збірки мусить хтось уміти вести, звичайно один зі старших товаришів.

Обовязком Кур. Кмди булоби в зимі уладжувати кількотижневі вечірні господарсько-кооперативні курси, на яких викладав-би кваліфікований пластун, або в міру можливости запрошений агроном, згл. взагалі фаховець.

Кожен селокурінь мусів-би поставити собі за обовязок вислати що року щонайменше одного члена на курс до „Господ. - садівничої Школи" тов. „Просвіта" в Милованню, зглядно на якісь инші поважні господ. або кооп. курси, чи якої госп. школи. Оскількиб даний

зації Тут вже свідомо провідниками пластунів поширюється з основи хитка наука Пластовий закон справді забороняє пити і курити, але се тільки вам молодим. Нам старшим можна, бо ми вже привикли і годі відвикнути. Чи може бути більше погубна наука від сеї? Коли не може запанувати над собою провідник, то його слідом не піде ведена ним молодь? Провідник, коли хоче мати вплив на пластунів, мусить в першу чергу поставити великі вимоги де себе, а що йно пізнійше до пластунів. Ніщо так сильно не деморалізує пластунів, як злий примір їхнього духового провідника. Колиж провідник не хоче, чи не може вже побороти у себе слабі свої звички, то краще зробить, коли не буде брати духового проводу над дорогою усему громадянству пластовою ораґанізацією. *Ю. Каменецький.*

Усе те зливалось у пекольну мельодію. Можна було не бачити битви, а мати її образ перед очима.

На валах гинули браття, багрилось кровію камінне рідного міста, а кров значила шлях братів.

Улицями перекрадались зігнені статі. Одчай, невисказаний жах налягав на мешканців.

А Богдан виходив на двір, вслухувався у відголоси битви, втягав у себе запах крови.

І казав по довгій надумі:

„Іти мені треба," —

бо знав уже, що се рани і смерть.

Бо знав, що ґранати шарпали тіло братів, а не було їх кому заступати.

А в вечір, як сумерком сповивались кімнати, а мрії наповняли їх юрбою, Богдан уставляв своє військо. На забаві безжурно, здавалось, плинули години. Лежачи на долівці на череві і час до часу ударяючи у задумі ногами об землю, рішав Богдан долю битви. Якась дивна усмішка гралась на його устах. У голові пересувались пляни, уява переносила його на поле дійсної битви.

І се одно заняття могло Богдана задержати довше на місці.

Рухливий, мов искра, не міг хвилини спокійно всидіти. З кінця кімнати перебігав на другий, все щось викликував, а усміх і румянець царили на лиці.

З цілої дрібної постави бачилось нервовість і завзяття.

А в вечір, лягаючи спати, чомусь довше клячав Богдан при молитві, бо давнійше скоро кінчив отче— наші і другі молитви. І жарливійше із уст вилітали крилаті слова, котрим летіти треба було далеко.

А засипляючи, видів малих Спартанців, про котрих тато розказували вечерами. Жаль ставало, що не живе у сих часах, що не може терпіти бодай так, як ті хлопці, — для Вітчини.

* * *

Але у один день, у тьмяний день осінний, пішов Богдан.

Падало пожовкле листя з дерев Довкруги царила осіння тьма. Не видно було синяви неба. Вітер гнув віти дерев до долу, а верхівя шепотали кроваву казку.

Ревіли гармати.

Клекотіли гармати і шарпали тіло героїв.

Без захисту лежали вмираючі, кров мішалась із порохом в болото, а в нім валялись пошарпані внутренности людий і звірят. І жахали сі образи Богдана, але й манили!

„Іти мені треба!" —

товариш не мав відповідних грошевих засобів, Курінь мусівби йому допомогти з власних грошей, а також просити о підтримку місцевої читальні, кооперативи, яким не тяжко спромогтися на лепту для святого діла. Здібний пластун, що скінчивби курси чи школу, при дальшій праці над собою мігби і мусівби дуже причинитися до поширення господ. кругозору своїх товаришів. Дуже варта застановитися спеціяльно над цією висилкою учнів.

Візьмім під увагу те, що на Поліссі дуже поширений домашній ткацький промисл, однак, як і всюди, там мало раціональности. З Полісся треба би висилати пластунів на ткацькі курси, скажім на наші пластові до Косова.

У нашій праці в ділянці піднесення сільсько-госп. культури нам треба дійти до порозуміння і звязи зі „Сільським Господарем", Виділом Матірнього Т-ва „Просвіта", „Ревізійним Союзом Українськ. Кооператив" у Львові, а на Волині з Радами Повітових Т-в „Просвіта", кооперативами на місцях, тощо.

„Сільський Господар" допоміг-би літературою, а при нагоді мігби вислати на курс агронома. На просьбу Куріня за посередництвом ВПКмди, до „Сільськ. Госп"., „Р. С. У. К.", „Просвіти", нашим убогим пластунам можна булоб на курсах, чи в школах, субсидіованих цими товариствами, дістати певну знижку, а то й звільнення оплат.

Дальшою умовою розвою сільсько-госп. освіти є фахова бібліотека, на яку кожен селокурінь самостійно, чи то разом з иншими товариствами (читальня „Просвіти", кружок „С. Г".) мусівби здобутися. В бібліотеці малиб бути всі потрібні книжки з кожної галузи господарства, а також часописи: „Сільський Господар", „Сільський Світ", „Господ.-кооп. Часопис", тощо. Дещо книжок маємо в рідній мові, другі треба роздобувати в мовах: польській, чеській. Книжка є основою теоретичної освіти, теоретична освіта є основою практичної роботи, а лише робота принесе за собою плоди.

Кожен пластун зараз у себе на полі, лузі, в стайні, садку, городі, старається примінювати теоретичне знання і ця робота принесе йому напевно, хоч може й не відразу, зиск і внутрішне вдоволення.

Для садівничої практики пластуни мають за обовязок чистити, згл. садити дерева коло церков, на кладовищі, садити й охороняти дерева при дорогах, народніх домах і т. д.

Пластуни в блищих і дальших прогульках звиджують взірцеві господарства, а то поля, пасіки, сади, худобу, будівлі, а також можливо фабрики господарського промислу.

До старших пластунів, які почнуть раціонально вести господарку, будуть ходити молодші на оглядини і практику.

Де можна, хай Курінь спільно роздобуде кусень землі, робить ріжні досвіди зі збіжжам, окоповими, лічними й пашними ростинами, травами й матиме досконалу практику. А може колись у наших громадах, які стануть на вищий ступень розвитку, при народніх домах заложаться хоч невеличкі парки, а там жваві пластуни найдуть собі роботу й практику у хвилини вільні від домашніх занять.

Кожен пластун, що здобуде госп. знання, не має права заховати його тільки для себе, а мусить ширити його серед дооколичних селян. Старші пластуни закладають кружки „Сільського Господаря", є в них найінтенсивніщими робітниками. Ст. пл-ни дають ряд відчитів, ведуть гутірки, дописують до госп. часописів. Ст. пл-ни пропагують закупно кооперативним способом рільничих машин, молочарських і ветеринарійних приладів, розплідників рогатого скота, свиней і т. д.

Ст. пл-ни співділають із селянством в боротьбі за варстат праці для села, а то в боротьбі за землю. Мусимо змагати до поступу і в тім напрямі таки рухнемося

З програму діяльности жіночого Селопласту, з обсягу господарства, усувається хиба лиш рільництво, садівництво, госп. адміністрацію і ветеринарію. Більшу увагу тут треба звернути на огородництво, (бо городи в нас ведуть жінки) а також добавити куховарство, плекання дробу, квітництво, оздобу й гігієну хати.

Способи здобуття знання такі самі для дівчат, як і для хлопців, а то: сходини, курси, наука в господинських школах. (Угерці, Винявці).

Великий натиск треба покласти на втягнення нашого жіноцтва до кооперативного руху, а першими між жіноцтвом у цім напрямі, хай будуть пластунки.

Остає ще одна справа. Селопластом зовемо і наш містечковий Пласт. У нас так вийшло, що в містечках живуть напів господарі, напів ремісники. Думаємо, що даний проект мавби обовязувати і містечковий Пласт, бо і містечковим дівчатам і хлопцям наука господарства помоглаби боротися за шматок хліба і помоглаб у їх індивідуальному розвитку взагалі.

І пішов.

* * *

Носив кулі жовнірам.
Давав пити раненим.
Хустинами перевязував рани.
Перекрадався до ворогів і приносив вісти.

* * *

І мріялось йому, що він отаманом, захищає Вкраїну із хоробрими жовнірами перед наїздниками. Карий кінь під ним грає, а він дивиться у синяву даль і показує рукою ворогів: Вперед, — вперед! —

І мріялось, як він у першім ряді іде на приступ. Руки судорожно стискають кріс, груди хвилюються з утоми, скорий біг запирає віддих у груди. І мріялось, що впав серед поля, а над ним крякали відлетні журавлі, шуміла трава. Пекла рана, а він рукою вказував ворогів товаришам:

Ідіть, — ідіть! — побіджайте!

* * *

І у дни страшної невдачі, як хоробрі лави опускали мури столиці, упав Богдан, упав, як йому мріялось, але не серед роскішних левад України, не серед степів, не серед шумлячої тирси, яка моглаб йому росказати про минуле рідної країни. Упав серед мурів рідного міста!

Упав, як сповивались мряками заплакані святині, як шаліла хуртовина над містом і його вітчиною.

І не чув співу відлетних журавлів, лише журну пісню братів. Несли його. Стікала кров і багрила їхнє одіннє.

„Ненько Україно! Тобі віддаю життя і мрії".

... У долині видно було сілюети у ніч сповитого міста.

* * *

А рано ховали Богдана, не як рядовика, а як отамана.

Греміли стріли прощання. Шуміли берези у сумі.

Під спів панахиди схилялись голови найзавзятійших вояк.

І шепотали похоронну казку верхівя дерев.

А як проспівали пісню відлетних журавлів, засяяло ясне сонце і всміхнулось весело.

Новий гріб став символом нового життя, — великого Майбутнього

„Спіть, — хлопці, — спіть"!

Ждіть промінних днів заграви! У дарі на гробі зложимо Вам не хризантеми, а лаври, бо Ви живі і близькі нам своїм завзяттєм.

Львів, 25/X. 1927.

ЗОЛОТИЙ ЖУК.

(Продовження.)

Нарешті тяжко зітхнув і промовив, кажучи сам до себе:

— І все це зробив золотий жук! Гарненький та маленький золотий жук, якого я так лаяв! І чи не сором тобі, мурине!.. Ну, відповідай мені на це!

Треба було однак збудити і хазяїна і слугу та нагадати їм про необхідність перетаскати все до дому. Було вже пізно. Щоб перенести все до ранку, треба було поспішати. Не знаючи, що робити та стративши розум, ми багато прогаяли часу в розмовах. Нарешті ми вибрали зі скрині дві третини річий і тільки тоді з великими трудами зрушили її з місця. Вибрані річи зложили ми в купці, а Юпітер лишив собаку, щоб їх стерегла та суворо наказав їй не рушатися з місця і в ніякому разі не подавати свого голосу. Після того поспішили ми зі скринею до дому і дісталися до хати вже о першій годині, хоч і щасливо, то всетаки вельми стомлені. Зараз — же йти назад по решту річий ми не могли і через те відпочили до двох годин і повечеряли. По вечері взяли з собою три мішки, що випадково були в хаті і знову пішли на суходіл. До чотирьох годин ми були на місці, поділили решту скарбу між собою і, не засипавши ями, повернули домів, куди у друге й принесли наш скарб як раз у той час, коли на сході з-за вершків дерев блиснули перші промінця сонця.

Хоч ми й дуже стомлені, але були так зворушені та схвильовані, що не могли відпочивати. По трьох чи чотирьох годинах неспокійного сну ми разом прокинулись, ніби умовились про це, і взялись оглядати наш скарб.

Скриня була повна з верхом. Цілий день і майже цілу ніч переглядали ми річи, що в ній були. Порядку чи якої там системи тут і трошки не було: все лежало купою. Коли ми обережно все вийняли, то побачили, що ми власники значно більших богацтв, ніж ранійш про це думали. Одних монет було більш, як на чотириста пятьдесять тисяч долярів — якщо цінити їх приблизно по курсі цього часу. Срібла не було зовсім. Все само золото старовинне та ріжне: французькі, еспанські та німецькі монети, кілька англійських гіней і якісь гроші, цілком нам невідомі. Інші великі та важкі монети були так стерті, що ми не могли прочитати їх написів. Амер канських гроший ми зовсім не знайшли. Обчислити вартість дорогих камінів було ще тяжче. В скрині були діяманти — всі немаленькі, а деякі надзвичайно великі і добрі, — всього сто десять штук; вісімнайцять рубінів, надзвичайного блеску, триста десять чудових смарагдів, двайцять один шафір та один опал Всі ці каміння були вийняті з оправ та кинуті у скриню. Ми найшли тут і оправи поміж золотом, яке було сплющене начеби длятого, щоб його не можна пізнати. Крім того було ще богато золотих річий, як наприклад двісті важких обручок та ковтків та важких ланцюшків, як памятаю, штук із трийцять; вісімдесять три великих і тяжких церковних хрестів, пять дорогих золотих кадильниць і незвичайно гарний золотий келеп, оздоблений виноградним листям та постатями бакханок; два держаки від шабель чудової роботи і сила инших річий, про які я не можу й згадати. Всі ті річи важили більш чим 350 фунтів. В цій вазі не рахував я сто девятьдесять сім чудових золотих годинників, з яких три коштували по пятьсот долярів. Деякі з них були вже дуже старі і, як годинники, не варті нічого, бо механізм зіпсувала іржа Але всі вони були обсипані діямантами і в дорогих покровцях В цю ніч оцінили ми вартість скрині на півтора міліонів долярів, але потім виявилось, що ми оцінили за низько камені, з яких кілька штук лишили для себе.

Коли ми скінчили огляд скрині, коли наше зворушення вже троха заспокоїлось, Легран, бачучи, що я аж умираю від бажання відгадати всю цю дивну загадку, почав докладно оповідати мені про всі обставини, при яких він виявив таємницю скарбу.

(Далі буде)

Нехай зрушиться селянська молодь до реальнотворчої, будівничої праці, а тоді зрушить вона і цілу селянську масу до нового життя! А те нове життя прийде з піднесенням нашого селянства із економічного і духового занепаду.

Милування, 20/3. 1927.

У свято книжки...

Коли йде бесіда про книжку, ми мусимо спустити очі в долину, вдаритися в груди й сказати: „Во істину, ідея книжки нам чужа“. Ми признаємося до цього, але кроку далі зробити не хочемо. Бажаєте доказів? 1⁰ мінімальна кількість пластових книжок, 2⁰ закриття часопису „Укр. Пласт“ й кільканадцять льокальних листків І досі нічого не робиться, щоб поправити це все!

„Хай ідея книжки стане нам рідною!“

Кидаю, Друзі, між Вас цей клич. Не хочу палкими словами пояснювати його вагу, ані поетичними строфами величати чар і красу книжки. Вона сама скаже це Вам найкраще, лише прислухайтеся до її голосу. Трошечки доброї волі й більш нічого! І невжеж не здобудетеся на це?!

— — — — — — — — — — — —

„Ідея без діл мертва“ — сказав якийсь фільософ, а якщо не сказав, то тим гірше для його Так, я стану говорити Вам про „діла“, чи там „кроки“. Перший крок: уряджуємо „Виставку пластової й юнацької книжки“, 2-ий: кождий з Вас купить (купить, а не позичить!) одну книжку й перечитає. 3-ій: купить без великого торгу 1 купон Пл Видавництва, щоб було можна видавати пл. книжки.

— — — — — — — — — — — —

Ви цікаві, що це за виставка? Хтось відсіля, рахувати зі Львова, висилає на провінцію купу книжок, образи й реклями. На провінції якийсь солідний пластун, чи дві запопадливі пластунки укладають книжки в домівці, образами окрашують стіни (з ев. поминенням стелі), реклями роздають людям. Ось і виставка готова

Тепер черга на Вас. Прийдете й побачите богато цікавих річей.. Щоб не надуживати Вашої цікавости, відслоню Вам уже наперед кілька „тайн“. На вступі доглянете всі українські пластові часописи (порадно принести мікроскоп!), а з боку кілька чужих. Тоді мимоволі прийде порівнання. І Ви забажаєте, щоб „Молоде Життя“ виходило в 64 стор. обємі, на доброму папері, з барвними образками (Я не є песимістом, тому вірю, що як хтось тоді підшіпнувби Вам, що ідея без діл мертва, то Ви негайно зложилиб перед плату й кілька сотиків на пресфонд!) — Потому побачите всі пл. книжки. Цей мент дуже підхожий до поповнення своєї бібліотечки. (Книжки продаються по зниженій ціні!) А напослід стануть перед Вами інтересні книжки для молоді. Інтересні і добрі. Тоді буде час на рефлєксії: Про істнування багато книжок і не знялося!

Ще на ухо: Як підійде до Вас пластунка з купоном Пл Видавництва — купіть! Гроші Вам звернуться, тай ще пл. книжки буде можна видати

P. S. На виставку притягніть кого можете!

— — — — — — — — — — — — —

Ось Вам моральний сенс цілої байки:

Якщо зближитеся до книжки, вона дасть Вам усе: знання давноминулих поколінь і заморських учених, красу чарівних країн і пройдешніх геройських віків, соняшні мрії геніяльних поетів і могутні сподівання Нації[1])!

— — — — — — — — — — — — —

P. S. Коли Ви займаєтеся виключно футбалем, купіть на виставці підручник. З підручником у руці краще копається. Це абсурд, але — правдивий.

Є Ю. Пеленський,
реф. видавництва при Управі УУСП.

●●

ЦЕ БУЛО В ЛІТКУ...

Quasi una fantasia.

Це було в літку...

Над нами небо синє і довкруги величня панорама гір. Наших чудових Карпат...

Ми сиділи на шпилі, любуючись красотою природи.

І ждали. Ждали братів—орлів, що верхами—дебрами линули нам на зустріч.

Із сердечним тремтінням слідили сірі постаті, що скорою ходою зближались до нас.

А перед нами довгий — предовгий ланцюг білих стовпків..

Зблизились.

„Вітайте!"

А потім... Замаячіли перед нами білі шатра, дихнуло ватровим димом, повіяло веселим, бадьорим духом. Мов у щасливій, гарній сімі...

Непомітно пройшли гарні, повні радости дні.

Орли звивали гніздо і з жалем відлітали. Відлітали з незабутнім враженням і спомином минулого літа, з думкою, що воно знову верне і вірлиний рід зійдеться знову на раду... Бо не знає перепон і не лячні безмежні простори — братам вільного вітру. В них сильні крила і лет недосяжний...

Чи тямите ці хвилі — брате Прижмурене Око, Довбуше, Приблудо, Гедзю і Ти ясноока Гуцулко?

Гей, це було в літку...

Білий Медвідь.

●●

Невжеж? Направду?

Ваш Курінь ще дотепер не вирівнав довгів за „Молоде Життя"? Так?! Сороміться! Сховайтеся з сорому під землю і здойміть з груди пл. відзнаку, бо Ви є негідними її й імення Пластуна (-ки)! Або ні! Ждіть ще! Є для Вас один спосіб ратунку! Біжіть, але як найхутше до курінного скарбника, складайте йому свій довг і заклинайте його на Бога з погрозою, щоб він як найскорше вислав всі належитости до В. П. Кмди, бо тільки в сей спосіб можете ще вратувати свою пластову честь.

●●

[1]) За поясненнями прошу звертатись до мене Радо послужу (Адр.: Супінського 21, Львів).

Зерно, що родить.

Товаришу (ко)! Позір! Уважай! Ось тут будемо сіяти здорове зерно, яке родить обильні овочі, коли впаде на добру почву, будемо подавати тобі цінні думки — життєві правди, до яких дійшло людство в часі свого многовікового досвіду, яких переведення в життя має одиноку справдішню вартість і часть щастя тобі і другим. Читай їх з великою увагою, зі здержаним віддихом в грудях і раз і другий і третий, роздумай над ними і випиши їх собі глубоко в серці раз на ціле життя. Бути щасливим та хосенним для народу і людства значить придержуватися тих думок в житті.

— — — — — — — — —

На землі нігде не має так убогого місця, щоб на ньому не стати мужем і героєм. (*Відман*).

— — — — — — — — —

Світ завсіди слухає такого чоловіка, що має сильну волю. (*Мердін.*)

— — — — — — — — —

Нема нічого неможливого для чоловіка, який уміє хотіти. (*Мірабо.*)

— — — — — — — — —

Слово „неможливо" має місце лише в словарі дурнів. (*Наполеон.*)

— — — — — — — — —

Навіть вічність не може надоложити страти одної мінути. (*Старинний поет.*)

— — — — — — — — —

Чоловік, молодий літами, може бути старий годинами, коли не прогайнував часу. (*Бекон.*)

— — — — — — — — —

Постав перед хлопцем мету і дай йому сильну постанову осягнути її, а певно в будуччині почуєш про нього, хочби він був тепер з усіх найбідніщий. (*Мердін.*)

— — — — — — — — —

Хто постановив собі побідити або згинути, той рідко буває переможеним. (*Корней.*)

— — — — — — — — —

Не може бути побідником той чоловік, який не думав на самоті, не прийшов з кріпкою постановою, з затисненими зубами і не сказав: „я постановив, що маю робити". (*Бульвер.*)

— — — — — — — — —

Творити і прямувати до мети є Божим наказом. Праця є життям, а безділля смертю. (*Гете.*)

— — — — — — — — —

Минулий вік був віком перегонів крови і зеліза, а сей є віком перегонів в праці. (*Шілсудський.*)

— — — — — — — — —

Є величнім мужеством бути невільником собою даного слова. (*Карло фон Вебер.*)

— — — — — — — — —

Не шукати, не бажати — кажу я Тобі. Ні — але працювати на те, що бажається. (*Андре Жід.*)

— — — — — — — — —

Будь для людий тим, чим дністрове жерело є для сеї могутньої ріки. (*Др. Осип Назарук.*)

— — — — — — — — —

Хто з сильною волею приступає до сповнення свого обовязку, мусить знайти щастя так певно, як здорове зерно видасть здорові овочі.

— — — — — — — — —

Хіба не вірите, що скоро день засвіте,
Що сонце наше вже з-за обрію встає,
Що хід його спинить ніщо не зможе в світі,
І цвіту нашого ніщо вже не убє!

О. Олесь.

До

Старшого Пластуна

Богдана Кравціва,

члена III. Кур. ст. пл. „Лісові Чорти".

у Львові.

Верховна Пластова Команда прихилилася до Вашого прохання і звільнила Вас від обовязків редактора часопису У. П. У. „Молоде Життя Звільняючи Вас від Вашого так відвічального діловодства, Верх. Пл. Кмда стверджує. що Ви весь час вивязувалися зі своїх завдань як найліпше і сповняли совісно своє діловодство, дуже часто навіть коштом праці для себе і коштом запевнення своєї власної будуччини. Ви, редагуючи „Молоде Життя", були майже чотири роки найбільшою поміччю у духовому проводі цілого Укр. Пл Уладу, були тим невтомним камінярем, що з важким молотом в руці враз з другими кував серед української молоді чисті здорові пластові душі. які запевнилиби для Українського Народу краще Майбутнє. За Вашу важку ідейну пл. працю Верх. Пл. Кмда в імени Укр. Пл. Уладу і всіх читачів „Молодого Життя" стискає Вам дружньо руку і висказує Вам признання і похвалу та сподіється що Ви й на будуче співпрацюватимете з нами й нераз ще промовите до нас своїм бадьорим словом на сторінках нашого часопису.

Скоб!

За Верховну Пластову Команду:

Северин Левицький, Верховний Отаман.

Др. Ол. Тисовський, реф. преси і пропаганди при ВПК.

Львів, дня 28. жовтня 1927. р.

Десять заповідей провідникам і впорядчикам.

Пласт вилічить тебе і твій Нарід зі всіх хиб, злих наклонів і недомагань, тому:

1) Нехай Пласт означує для тебе назву високої і спасенної для твого Народу і цілого людства ідеї, якої переведення в життя напевно створить нову кращу добу у їх розвою.

2) Ніколи не числи на поміч других, а тільки на свої власні сили. Довіря і любов до тебе членів твого пл. відділу мають помогти тобі в праці.

3) Пластові закони хай будуть для тебе святими, а вслід за тобою підуть члени твого Куріня.

4) Люби своїх пластунів і працюй над ними, а положиш цеголку під кращу долю твоєї Вітчини.

5) Не вбивай своїм невмілим проводом запалу твоїх товаришів—пластунів до праці, їхніх мрій і надій бо це буде злочином супроти Пласту і твого Народу.

6) Не берися поглиблювати пластових законів в серцях твоїх молодих товаришів, якщо ти сам не вмієш їх погодити зі своїм життям і дати їм доброго приміру.

7) Не кради в членів твого Куріня часу на сходинах, прогульках, та инших пл. вправах, якщо не вмієш або не хочеш їх як слід підготовити і перевести.

8) Не вимагай за багато від своїх товаришів і не нарікай на них, бо якраз твоїм завданням є виробити їх на справжніх пластунів.

9) Не присвоюй собі заслуг твойого пл. відділу, бо це є негідним пластуна, а його членів знеохочує до праці.

10) Не роби нічого того, чого не повинен робити пластун, а зокрема провідник чи впорядчик

Я. М. V. Пл. Кур.

Пластуни на Лисоні.

Дня 18. вересня с. р. бережанські пластуни взяли участь у повітовім луговім святі в Бережанах По святочних вправах пішли пластуни на гору Лисоню на стрілецькі могили, щоб віддати честь борцям, поляглим в обороні народньої чести та в боротьбі за ідеали, які собі поставила була тоді укр. нація. За пластунами попрямувало все, що живе, зі свята з Бережан.

На Лисоні ось така картина: Висока могила серед зелені, освічена смолоскипами, окружена пластунами і пластунками та громадянами, що вже скорше туди прибули. Слідує пл. церемоніял, наступають грімкі щирі промови, а далі співи пластунів (ок). Орхестра відіграла оба національні гимни і „Ви жертвою в бою". Ясно палиться запалена пластунами ватра...

Свято на Лисоні випало дуже величаво. Одушевлення велике, повне націон. свідомости. Враження з нього остануть у всіх участників на довший час. (Блищий опис лугового свята в Бережанах і походу на Лисоню поданий в „Раді" Ч. 77. за 1927 р і в „Новім Часі" Ч. 109. за 1927. р.

● ● ●

Тим, що відійшли.

В марті с. р. помер основник і перший курінний Пластового Куріня ім. от. Семена Петлюри в м. Межирічі на Волині

Сергій Фурманюк

Просимо знакомих прислати опис життя й заслуг сего нашого Товариша.

— — — — — — — — — — — — — —

І знову згасло молоде життя — життя коротке, але повне праці, трудів і ідейних змагань. Зівянув цвіт — упав молоденький дуб, зломаний у боротьбі з бурею і тучею життя.

Дня 15. жовтня с. р. попращався зі світом бл. п. старший пластун

Микола Козіцкий

Відійшов саме в розцвіті життя — покинув все і свою улюблену працю для Пласту і свої медичні студії.

Покійний — се тип дійсного пластуна. До Укр. Пл. Уладу вступає з кінцем 1921 р. як один з перших членів основників 11. Пл. К. ім. гетьм. І. Мазепи в Станиславові. Тут працює аж до зложення іспиту зрілости, люблений усіми товаришами за свою веселість і підприємчивість. В 1923 р.стає навіть у проводі 11. Пл. К. і чимало причинюється до його піднесення і розвою. — Його кличем була посвята для Ідеї і праця для других. Під її важким тягарем угиналось його слабке тіло та дух його не подавався до останньої хвилини. Врешті знесилений його організм поконала безпощадна недуга і забрала його зпоміж нас скорше, чим ми могли сього сподіватися, через що тим більший жаль огортає нас за нашим Любим Товаришем. Та память про нього довго житиме в серцах його товаришів-другів.

З пластового світу.

Пласт в Болгарії.

Його засновано там 6. грудня 1923. р. Перші пл. відділи повстали в Софії, Трново і Руссе. З кінцем 1926. р. числила болгарська пл. орґанізація 9 Кошів, що обнимали 33 Куріні зі 189 четами (165 міських і 24 сільських). Всіх членів було 6147 (2790 пластунів, 1153 пластунок, 1190 вовченят, 789 пчілок, 225 провідників). Водний пласт в Болгарії слабо розвинений (подібно як в нас), бо всіх водних пластунів є тільки 41. Старше громадянство живо інтересується Пластом і ним займається (між провідниками є 100 учителів(-ок), 36 військових, 11 студентів, 78 инших фахів).

В 1926 р. виголошено 189 відчитів про Пласт для громадянства і уряджено 206 забав і концертів. Замітне одло; болгарські пластуни майже всі беруть участь в таборах, бо на 6147 пластунів брало участь в них 4128. Нашим пластунам слід б р а т и с о б і з болгарських під тим оглядом п р и м і р.

Болгарським пл. часописом є місячник „Скавт".

(„Skaut Słowiański", № 1, 1927.)

Пласт на Великій Україні.

Перел війною не було українського скавтінґу на Великій Україні, але багато укр. молоді в деяких містах України належало до російських орґанізацій, які були дивачною мішаниною зовнішної форми скавтінґу з кадетською муштрою, і з яких першу заложив Олег Пантюхов в Царськім Селі 1910 р. Членів тих орґанізацій звали звичайно „потєшними". Підчас війни прийшли разом з французькими і анґлійськими впливами більш західні взірці скавтінґу, але звичайно при зустрічі з московською дійсністю неодно зісталось порожньою формою. Укр. молодь, що належала до тих московських орґанізацій не можемо назвати скавтовою, і то українською, бо у неї не було скавтового змісту, тільки дещо з форми, як також її більшість не почувала себе Українцями.

Першу справді українську дружину юнаків-скавтів заснував весною 1918 р. в Білій Церкві Евген Слабченко, колишній інструктор — скавт. Її членами стали українські середньошкільники, які до того часу були в московських дружинах. Для цеї новозаснованої укр. скавт. дружини прийшли з вельми великою моральною і матеріяльною допомогою деякі Січові Стрільці, (перед війною члени укр. Пласту в Галичині) як також деякі старшини І-го Укр. Корпусу та голова „Просвіти" Д-р Модест Левицький, через що скавтова орґанізація відразу стала міцно на ноги. Уложено тоді скавтовий статут та прибирано всі потрібні матеріяли. За одностій принято загально скавтовий, за відзнаку замість „fleur de lys" (бурбонської лілії) три колоски жита а гаслом слово „Вартуй".

В 1918 р. скавтова орґанізація поширилася дальше по Вкраїні. Заложено тоді дружини в Київі, Каневі Хвастові, Винниці і Катеринославі. як також видано книжку „Український Скавт", зладжену Е. Слабченком.

Протягом 1919—1920 р. завдяки енергійній праці добр. Русової повстають скавтові товариства в Камянці, Жмеринці, Умані і Житомирі.

Московсько-большевицька окупація України спинила або й цілком знищила молоді паросте укр. скавтінґу. Тільки далеко від рідного краю над берегами Велтави в Празі, деякі його члени, що туди виемігрували, як студенти вис. шкіл заложили „Клюб Укр. Ольд-Бой-Скавтів Золотого Тризуба", який навязав зносини з чеськими скавтами і вступив до Союзу Чеських Скавтів. Большевики поставилися вправді дуже прихильно до скавтінґу, але надали йому цілком пролєтарсько-большевицьку ідеольоґію, хоч і одностій та дещо з програми праці взяли від „буржуазних" скавтів. Скавти, що не стали по стороні „совєтів" мусіли розвязатися, або існувати потайки.

Большевики з своїм приходом почали орґанізувати відділи „юних комуністів", але вони не розвинулися чомусь нігде. Щойно в 1922 р. коли Інокентій Юков та жінка Лєніна, пані Крупська взяли в Росії орґанізації молоді під свою опіку, справа була зрушена з мертвої точки. Видано чимало книжочок та поведено широку пропаґанду, в якій пропоновано навіть задержати назву „скавт", але надати їй значіння „пролєтар". Тоді то московський „Комсомол" почав завзято орґанізувати на Вел. Україні відділи „молодих піонірів", якими опікується правительство. Однак український „Комсомол" почав формолувати відділи „молодих спартаківців", до яких Москва не має спеціяльних симпатій. З тої причини почалася між центральними комітетами українського і московського „Комсомолу" боротьба, задля якої виникали часто бійки між „спартаківцями" та „піонєрами".

Ідеольоґія спартаківців та піонірів не покриваєтся з ідеольоґією бейденпавеллівських скавтових орґанізацій. В ню входить багато дечого з партійно-політичної большевицької програми, та про те блище иншим разом

(За статтями О. Яремченка, поміщ. в час. „Воля", т. III. ч. 12. 1920, Відень; „Поступ", ч. 10. 1923.; "Гром. Вістник" ч. 20—22., 1923. і за статтями „Jamboree" ч. 14, 1924 і ч. 17).

подав *Ic. П.*

З нашого життя.

Вистави пластових видавництв:

На виставах української книжки, що їх уладили Філії Т-ва „Просвіти" у Львові в салі „Н. Д." від 23—28. жовтня с. р., в Станиславові від 1—10. падолиста та в Бережанах з початком падол., мали свій кутик теж і пластові видавництва.

Найбільш заступленими були вони на виставі книжки у Львові. Тут можна було оглядати побіч загально звісних пл. книжок та часописів теж і такі, про котрі ніхто не знає як н. пр. передвоєнний „Пластовий Табор" (додаток до „Вісти з Запорожа"), літоґрафовані і биті на шапіроґрафі пл. часописи, видавані деякими Курінями в 1916—1917. рр., видавництва Закарпатського Укр. Пласту і т. п. Глядач мав образ, як зростав укр. пл. видавничий рух від маленьких шапіроґрафованих гурткових часописів аж до річників поважних пл. журналів цілого У. П. У. та більших пл. підручників. Мило вражали пл. картки, а найбільше може зацікавлення а часами й захоплення викликували у глядачів три історичні альбоми пл. знимок, гарно оправлені і прикрашені. Сердечна подяка за уладження того кутика пл.книжки належиться ст. пл. Степанові Щуровському „Л. Ч".

Заходом Уладу У. У. С. П. і завдяки праці ст. пл. Е. Ю. Пеленського уладжено з початком падолиста пластову виставу книжки молоді в Стрию. Тут можна було оглядати побіч укр. пл. видань теж і закордонні як Jamboree „Le Scout de France" „Der Späher" і цілий ряд инших.

Пластова вистава і свято книжки 25-ого П. К. в Косові.

Знана вже з своєї живої діяльности пл. молодь в Косові уладила в себе виставу книжки в днях від 2—16. жовтня с. р., яку розпочала святом з відповідно зложеною програмою. Сама домівка гарно прикрашена в зелень, прапорці, вишивки. По стінах діяґрами та символічні рисунки. Під стінами полиці з книжками. Окремо пластова книгозбірня, окремо инші укр. видавництва. Спеціяльно звернено увагу на видавництва з области господарства та економії. Слідно у всьомо великі старання пластунів. Майже що дня були відвідувачі і то з далеких сіл. Богато книжок розпродано. — За уладження тої вистави належиться пл. молоді в Косові повне признання; тим більше, що вона багато терпить як від „своїх", так від чужих, а навіть у день свята книжки переводила поліція трус у пласт. домівці. Блищий опис свята і вистави поданий в „Раді" Ч. 87. за 1927 р.

Свято Селопласту.

Тернопіль дворець, — полудне. Ясний осінний день. Їдемо на свято 65 П. К. в Озірній. Цілий ваґон „наш" Трийцять пластунок Куріня ім. О. Пчілки в одностроях зі своїм опікуном і звязковим Д-р Н. Гірняком, кілька ст. пластунів, тут і делеґати зі Зборова, що в той день були у Терн. Кілька стацій минуло як вітер з Поділля.

Пл. Морозівна зібрала своїх хористок, і співають в три голоси — дзвінко, чисто й відважно. Побіч дрогобицького і волинського пласт. хору чую цього літа ще один гарний пластовий хор. Звязковий представив мені „своїх" пластунок Він усе з ними, вони з ним. Знаю деяких з табору. Мила стріча. Чи не ціла Курінна Команда була в таборі?

Маленька подільська стація в Озірній Гурток у одностроях міщанських дітей жде нас. Ідем походом у місто, до читальні, маленького, як на Озірну, дуже маленького домику. За нами скоро десятки, а дальше сотня принагідної мало-міщанської публики. Маленька читальня поволі заповнюється битком народом. Бачимо тут усіх міщан, священиків, місцеву інтеліґенцію, бачимо гуртки пластунів (ок) зі Зборова й Підгайчик. Ст. пластунки М. Тимкевичівна й М Крохмалюківна сі відділи зорґанізували й привели їх зі собою на це перше озірнянське свято.

Починається промовою голови читальні. Поважно й розумно сказаз цей статочний міщанин кілька слів про Пласт. За ним виконали пластовий гимн і кілька пісень тернопільські пластунки під проводом пл Морозівної. Марш пластунок „Веснянних мрій" виконано найкраще, а може це тільки здавалося тому, що змістом він підходив найкраще до настрою. Хор ще в друге пописувався при точці „Хороводи". Виведено їх три. Найживіще вийшов „Зайчик". І знова збирав хор рясні оплески. Дальше виступив Верх. Отаман і передав привіт 65-ому К від ВПК. і Львівського Коша, а батьків візвав посилати дітей в укр. Пласт.

Окремою почтою була присяга 16 пластунів із 65. П. К. ім Бог. Хмельницького в Озірній і 5 пластунок з Куріня ім. Олени Пчілки. Бо треба сказати, що хоч 65. Курінь існує вже довше, це перша присяга в Куріні Завдяки літному побутові Д-р Н. Гірняка в Озірній прийшло до цеї присяги і взагалі до цего свята. Виступили два ряди кількнайцять ліпших пластунів (ок), а між них серед глибокої тиші внесено пластовий прапор. До заприсяжуваних промовив ще Д-р Н. Гірняк і за певним голосом Курінної Б. полинули слова пластової присяги як рій незримих метеликів понад усіх приявних в отворені вікна, а дальше попри наїжений баґнет місце-

вого постерункового, що стояв під вікном, понад дрімучі хати ген у мрійну даль українських піль. На жаль дальших точок програми я видіти не міг. Разом з пластунами (ками) Зборова й Підгайчик мусів я відїхати. На спомин ми ще в часі павзи фотографувались і прощані тернопільськими й озірнянськими вертали на дворець. В селі кінчилося свято Були там ще деклямації, руханкові вправи та вистава 32. П. К. „Пластунки". Темніло — скоро настав вечір Ще одна стація й попрощали мене зборівські і підгаєцькі. Смутний вертав я до Львова та радів, що скоро верну в ті сторони, запрошений на їх свято.

Сірий Лев.

Буває часом...

Буває часом, що Пласт удостоюється згадки, але ось якої: В ч. 2. Смолоскипів, журналу націоналістичної молоді мало не пів статті „Мета і засоби" присвячено пластунам тому, що вони, мовляв, плекають силу рук і ніг, дбають про „бронзове тіло" а не спішаться з рефератами, відчитами і дискусійними вечерами. Бачите, справа в ось чім: Задумає собі якесь Товариство чи Комітет чи хочби якась одна, дві одиниці, якби то воно було добре уладити таке а таке свято чи патріотичне діло, виконати таку а таку роботу; тільки: Когоби то до нього запрягти? Найліпше пластунів. Пласт, цеж орґанізація не до чого иншого а саме до патріотичної роботи, до добрих діл, до карности і т . т. д. (Ці „запросини" наспівають з правила кілька годин перед — роботою!) А тут несподівано нечемні пластуни відповідають: Дякуємо за ласкаву й пізну память про нас, а саме про це, щоб нам не бракувало робсти й заняття, але ми дякувати Богу, маємо своїх занять, занять пластових і патріотичних зовсім досить, а коли їх виконаємо, то дальші самі передумаємо, нічого Вам задля нас трудитися. Не виключене, що й Вам до Ваших добрих намірів поможемо, як і иншим помагали і помагаємо. Поза пластунами ще „безробітних" на суспільному полі досить, вони Вам поможуть, поїдуть з відчитами, рефератами і поспішать на дискусійні вечері. Для себе і для них придумайте роботу, щоб всі були рівномірно заняті, бо пластуни й при найліпшій волі всього за всіх і для всіх виконувати не в силі або й не вміють (це людська річ). А ще буває, що пластуни давно якусь роботу самі почали і самі виконували (як от при стрілецьких могилах), поки непластуни не пригадали собі свій обовязок і, пишучи (це перша річ!) „історію" свого помислу, навіть не згадали, кілько труду у це і инші діла вже Пласт вложив і далі вкладає. Тому, Шановний Всеволоде Аркадієве, орґанізуйте (не тільки накликуйте) до відчитів, рефератів і т. п., ту всю молодь, в якої до Пласту нема охоти чи сил. Пласт, як вміє і може, дбає в себе щоби „бездоганна теорія" в цілости перейшла на практику.

Инша річ, що пластунам, а зокрема старшим пластунам добре є читати, хто і що їм закидає і пригадати собі, яка то нагода дала, коли до цього хочби й неправдиву причину.

Дрот.

На пресовий пл. фонд зложили: Скмстр. М. Горбовий — Косів 5 зл.; С. Іллюк (69. Пл. К.) 5 зл,; Залуцький 3·50 зол.; Ст Охримович 1 зл. — Ці всі закликають до зложення датків на прес. пл. фонд инших, яких імен однак не подаємо, бо думаємо, що кождий пластун (ка), скоро тільки може, повинен прийти з поміччю пл. видавництву. Тому закликаємо всіх, в кого тільки бє в грудях укр. пластове серце: „Складайте обильні жертви на укр. пл. пресовий фонд!"

Подяка.

В імені моїх товаришів складаю щиру подяку тим: що допомогли нам цего року в таборі на Соколі. а саме, шановній редакції часопису „Новий Час", отаманові ВПК. С. Левицькому, П. Пясецькому, В. Остаповичеві і 8-ій ОПК. в Рівнім.

Скоб! пл. р. С. Іллюк, кур. 69. пл.к.

ДЛЯ РОЗВАГИ.

ЗАГАДКИ.

Руни.

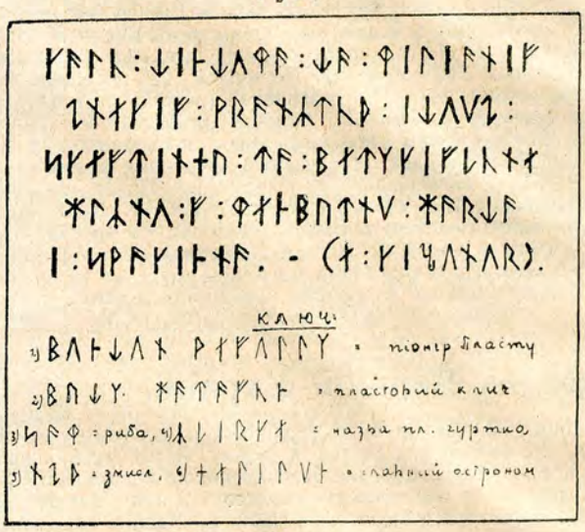

Відчитати сі руни.

Нагорода за розвязку загадки: Дж. Лондон: Оповідання південного моря.

Розвязка загадок з ч. 4—5:

1) Ратуючим треба самим спуститися на шнурах і ловити потапаючих.

2) Ломиголовка: табор! табор!

3 Дивачні рисунки: хлопець сидить на паркані, до нього скрадається другий

Розвязки надіслали: „Сірий Медвідь" (відповідь на 1) невдачна) і ст. пл. Лемко, Прага.

Нагороду одержав ст. пл. Лемко. (Вишлемо по одержанню адреси)

Пластуни (-ки), що не вирівнюють тепер своїх довгів за „Молоде Життя", не були і не можуть бути ніколи правдивими пластунами (-ками), а в будуччині замість користи принесуть для свого народу тільки руїну. (Один пл. діяч).

Позір!

Пластовий журнал Тернопільського Коша наразі не буде виданий ізза подій, які зайшли несподівано в останньому часі!

● ● ●

З книжок і часописів.

Бюлетень з нагоди 5-го З'їзду У. У. С. П. — Видав 5 Курінь ст. пл-ів в Станиславові у січні 1927 р, 4 стр, розм. 33·5×20·5, маш. шап.

Гей-гу, гей га. — Вид. „Лісових Чортів" Однодневка Львів, квітень 1927., стр. 12, розмр. 25×19, маш. фотодрук.

Дубовий Листок. Р. І., Ч. 1., 15. IV. 1927. Літерат.-сатиричний часопис. — Вид. Пл. Гурток „Вовк" І. П. К. ім Сагайдачного у Львові. Виходить неперіодично. — 24 стр. розм. 21×17, пис. шапр'р.

В дорогу. Листок Уладу Укр. Старших Пластунів. Рік І, Ч. 1., 10. червня 1927., Львів, 8 стр., 25×17, маш. фотодрук

Довкруги пластових справ. Липень 1927. Однодневка. Вид Старших Пластунів. Стр. 6, рзм. 34×21 циклст.

III. Курінь У. У. С. П.: Кодекс „Лісових Чортів" Львів 1927., стр. 8, рзм. 34×21, маш. літр.

Пластовий гимн. Слова С. Черкасенка, музика Я. Ярославенка. Ужгород 1926.

Гей пластуни, гей юнаки. „Торбанчик" Ч. 4 — Музичне Видав. „Торбан", Львів, 1926., 8⁰.

Я. Ярославенко: Сонце по небі колує,.. Муж. хор до слів І. Франка: „В дорогу". Вид. „Торбана", № 158., Львів, 1927., 8⁰, 4 стр.

В. Будзиновський: Пластун Оповідання з життя запорожських скитальців. (Свобідно за Купером). Львів 1926,, 116 стр. 8⁰ — (Друковане теж в „Раді" від Ч. 67 за 1926 р)

Це оповідання про одну воєнну пригоду і про життя тих, від кого ми взяли свою назву. Автор намагається представити тип давнього пластуна, сина дніпрових очеретів, незрівнаного в боротьбі з ворогом (Клим Галина).

Антін Лотоцький: Кужіль і меч. Історична повіст. з кінця XV. і початку XVI. століття. Львів 1927., 170 стр. + 8 дод. 16⁰. — (Оцінку подамо в слід. числі).

Смолоскипи. Журнал націоналістичної молоді. Р. І., Ч 1 за вересень і Ч. 2. за жовтень 1927., Львів.

Поява того часопису для нашої молоді вельми корисна і від давна пожадана. Длятого поручаємо її пл. молоді. Та тільки у 2-гому числі стаття Всеволода Аркадієва: „Мета і засоби" робить Укр. Пластові цілком непотрібно і неслушно деякі закиди, про що говоримо вище п. заг. „Буває часом".

Вісти з В. П. К.

Обіжник ч: 31./16. Про іменування скоба.

ВПКмда на засіданні 27. травня ц. р. рішила іменувати ст. пл. роз. 5-того Куріня ст. пл. в Станиславові Романа Скочдополя скобом.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 32./16. Про іменування скавтмастром У. П. У.

ВПКмда на засіданні дня 27. травня ц. р. іменувала ст. пл. роз. з 3-того Куріня ст. пл. „Лісові Чорти" інж. Яремy Весоловського скавтмастром УПУ.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 33/16. Про наділення І. відзначенням.

ВПКмда на засіданні дня 27. травня ц. р. наділила І. пл. відзначенням: ст. пл. Ярослава Івантишина, голову УПКмди ЧСР. в Подебрадах, та ст. пл. Юліяна Воробкевича, члена 3-того Куріня ст. пл. „Лісові Чорти".

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 7./16.

ВПКмда на засіданні дня 10. червня рішила іменувати ст. пл. розв. Ірину Бойцун з 5-того Куріння ст. пл. в Станиславові вірлицею.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 36./16.

Звертається увагу всім жіночим пл. відділам, що прикази і обіжники ВПКмди не відносятся до них тільки в такому випадку, коли це виразно зазначено.

(Реф. орг.)

Обіжник ч: 2./17. В справі світлин УПУ.

Пластові світлини надіслали в 16. пл. році: 1) УПКоманда — Подебради з життя Пласту на еміграції. 2) Проф. Л. Бачинський з Ужгорода — 4 світл. з таборового життя в Лугах 1926 і Туря-Ремета з 1927. 3) Р. Кичун з Станиславова з життя 11. П. К. — 12 світлин. 4) О. Стернюк зі Львова 4 світ. з життя 5 І. П. К. 5) Др. А. Річинський з Володимира Волинського — 28 світл. з життя Пласту на Волині. 6) С. Семенюк з Рівного — 2 світ. з життя Пласту на Волині. 7) М. Горбовий — Косів: обжаловані судом пластуни(-ки) з Косова. 8) Др В. Бригідер з Станиславова — дві знимки з пл таборів в 1927. р.

Дякуючи за прислані світлини ВПК. взиває всіх прочих пл. світливців сповнити приказ ВПКмди: прислати негайно по дві штуки кождої знимки або клішу за виміною за нову до історичного альбома УПУ., який ладиться на „Пластову виставку книжки". Знимки треба зладити на „Gaslicht"— папері, щоби були тревалі.

Обіжник ч: 3./17. В справі відзначень.

ВПК. надала 1. (перше) відзначення ст. пл. розв. Марії Охримович з самт. гурт. ст. пл., пл. розв. Ярославові Сайкові з 11. П. К. в Станиславові, пл. розв. Лябаканові з 51. П. К., ст. пл. розв. з „Болотняних Чортів", Володимирові Боровському і Т. Довгалюкові в Олександрії.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 4./17. Першенство в змаганнях за 16. пл. р.

До змагань в 16. пл. р. зголосилося 10 Курінів, саме: 1., 8., 11., 28., 32., 33., 37., 45., 51. і 61. П. К. К.

Змагові звіти прислали а) з мужеських Курінів: 1., 11., 45 і 51.; б) з дівочих Курінів: 8 і по реченці 33. П. К.

Обчислення змагових точок поодиноких Курінів дало слідуючий вислід: 1. П. К — 588 ½ точок; 11. П. К. — 266 ⅝ т.; 45. П. К. — 842 1/10 т.; 51. П. К. — 938¾ т.; з дівочих 8. П. К. — 259½ т.

Супроти сього рішенням змагової комісії признано в змаганнях на 16. пл. р.:

Першенство 51. П. К. ім. Святослава Завойовника у Львові.

Дальша черговість в змаганнях така: 2-ге місце **45.** П. К. ім. Святослава Завойовника в Павелчи, 3-те місце **1.** П. К. ім. П. К. Сагайдачного у Львові, 4-те місце **11.** П. К. ім. гетьм. Івана Мазепи в Станиславові.

З дівочих Пл. Курінів признано:

Першенство 8. П. К. ім. кн. Ольги в Стрию,

як такому, що одинокий прислав в означенім реченці змаговий звіт.

(Реф. змагань ст. пл. роз. Юрко Старосольський „Л. Ч.")

Обіжник ч. 5./17.

Змагання о першенсто Курінів за 17. пл. рік будуть тревати від 1. листопада 1927. до 1. жовтня 1928.

Зголошення до змагань враз з оплатою 1. ам. дол. присилати до 1. січня 1928. до ВПК.

(Реф, змагань.)

Обіжник ч. 1./17. Пластове Свято Книжки.

При кінці с. р. відбудетьси у Львові „Пластове Свято Книжки" заходом Головної Управи У. У. С. П.

В програму увійде між иншими виставки усіх видань і світлин УПУладу. Усі пл. відділи доложать якнайбільше старань, щоби були надіслані до ВПК. доступні їм матеріяли на виставку. ОП. Кмди призначать на свій Округ одного референта для сеї справи, який займеться збиранням і надісланням до ВПК експонатів.

Переписка редакції.

Дрогобич: **„Яснозор“**! Вірш має гарну ідею і цілком можливий, але догадайтесь, з яких причин його не містимо.

Коломия. Скоролетний Крук! Оповідання до „М. Ж.“ не надається. Предовге і не має жадної ідеї. Описуйте радше моменти, повні романтики і гідні наслідування!

„Могікани“! Ваше оголошення містимо даром, а гроші повертаємо на сплату Ваших довгів.

Іван Вірлиний! Вірші инколи цікаві й добре задумані але покищо слабе виконання Може котрий з них помістимо.

Шматера! Випадково Ваше оголошення тепер не могло піти.

Справлення похибок:

В 46. ч. „М. Ж.“ в статті „Стріча в Алекс.„ подано мильно·

в 6-ій стрічці зам.: пластунів має б.: пластунок
в 19-ій „ „ Гавришова „ „ Гаврилюка
в 12-ій „ з кінця зам: написами м. б.: лентами.

ОГОЛОШЕННЯ.

Дуже перепрашаю Вас Товаришко!
Чи Ви вже є передплатником журналу для плекання домашної культури:

„НОВА ХАТА“

Кажете, що ні? Так румянійтесь і чим скорше запренумеруйте журнал, який обовязана читати кожда укр. жінка, що хоче бути пожиточною для своєї суспільности і свого народу.

Він виходить раз у місяць.

Адрес Ред. і Адмін.: ЛЬВІВ, РУСЬКА 18.

ПЕРЕДПЛАТА „М. Ж.“

В краю: річно	4·50 зл.
½ річно	2·50 „
¼ річно	1·50 „
в Америці: річно	1 дол.

Роман ЗУБИК

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА Ч. 16

поручає для Пластунів вовни на одностроі, англійську флянелю на сорочки, полотна зеленої краски в ріжних виробах, коци — — — —

Ціни найнизші у Львові

Кожний пластун і пластунка купує своє українське безконкуренційне мило

„МУТА“

ЗАМОВЛЯТИ:

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ ЗІМОРОВИЧА 20

Земельний Банк Гіпотечний

АКЦІЙНА СПІЛКА

ЛЬВІВ—ПІДВАЛЛЯ 7. Телєф. ч. 3-82.

Телеґр. адр. „ЗЕМЛЕБАНК“.

ДЕВІЗОВИЙ БАНК.

ПОЛАГОДЖУЄ ВСІ БАНКОВІ ЧИННОСТИ.

переводить інкаса на всі місцевости в краю — — —
Переводить переказ заграницю, з осібна на Україну й Росію через власного кореспондента в Харкові. —

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ АКЦІОНАРЕМ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО У ЛЬВОВІ. — — —

Видає Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю.—Редагує: Редакційний гурток.—Одповідає за редакцію: Б .Кравців. Адрес редакції й Адміністрації: Львів, Бляхарська 11. І.— Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2. (Для „Молоде Життя“.)
З друкарні Ставроп. Інститута у Львові.

Наукова бібліотека ім. М. Грушевського

1197

Виходить раз в місяць. Ціна 40 сот

МОЛОДЕ ЖИТТЯ
ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

VII. рік. Львів, 15-го грудня 1927. ч. 9 (48).

MOLODE ŻYTTIA: The Official organ of Ukrainian Scout Movement.
„YOUNG LIFE“ Addr. **Lwiw, Blacharśka 11. I.**

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

ОН ГЛЯНЬ...

Он глянь, там у дали на далекім обрію, де голубе небо обняло землицю, куди мчаться буйно вітри швидко-крилі, там палає блеском — огнем всеогненним наша велика мета.

Своїм промінням червоним обрій запалила, з небом обнялась і розсипала щедро легкою рукою райдужні золоті квітки.

І манить вона нас так пекучо — жагуче своїм усміхом злотовесняним, будить тугу терпку, незносиму й кличе нас раюванням на лоно своє мов дбайлива мати любих веселих дітей.

І ми рушили в путь скорим похóдом і підняли свій стяг у гóру високо, щоб зложити його тільки там у дали, у стіп, у мети, —

бо там гарно, весело, свобідно, щасливо...

бо там тільки розцвітає правдиве життє,

бо там тільки щастям все сміється сонце золоте.

Та на шляху розвернулись вигідно якісь то страхіття, щоб спиняти нас у всесильнім поході. Там і дебри і гори і води, каміння і пущі, там і тіни — духи лихі, що снують невидимі зрадливії сіти.

Та чи може бути щось лячного для тих, що у них ідея — мета найбільшим в житгю заповітом?

Чи є в світі сила така, щоб спинила духа людського в нестримнім поході?

Чи ніч темна може бути лячною для блискучого сонця?

Тільки сили нам треба, тільки волі, хотіння й любови, чеснот, посвяти і жертв, тільки нам треба відродження духа, що вмівби прямувать на вершини...

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

О Ти, Божественний, що Твоє Рождество ми святкуєм в сей час, відроди Ти нас, як світ увесь відродив своїм словом.

Навчи нас горячо любити нашу ідею так, як Ти свою полюбив.

Навчи нас бодро страждати так, як Ти страждав за усіх.

Зроби нас здібними і до посвяти і жертви за справу святу, щоб могли ми себе жертвувати так, як Ти себе в жертву приніс.

Сили залізної дай молодим нашим душам і тілу, радости й ритму в змаганню, усміху — запалу в праці,

...бо ми мусим, ми мусим дійти до мети!

бо Ти-ж сам наказав не спинятись ніколи в своїому поході,

бо взивають — наказують нам славні духи невмірущих предків,

бо глядять на нас, на наш скорий похід своїм величнім зором віки цілі і століття,

До Вас Пластунки і Пластуни.

За кілька днів розїдетеся Ви на свята, наче молоді пташата, випущені з шкільних мурів, полетите жваво до своїх родинних гнізд, щоби впасти своїм любим батькам в обійми і небавом засісти святочно до спільної святої вечері.

Їдьте і втішайтеся домашнім родинним теплом, бо воно одиноке зістане для Вас милим справді цінним спогадом на ціле життя і кріпитиме Вас серед найтящих життєвих хвилин. Та тільки серед втіхи не забувайте про деякі справи, про що хочемо Вам ось тут сказати:

Якби Ви знали, як багато і як сердечно хочеться нам говорити з Вами на сторінках нашого часопису, як багато-багато хочеться розповідати Вам про все, що тільки цікаве. Хочеться пересунути перед Вашими очами серед барвного насвітлення всі гарні картини з історії людства і його духа, показати Вам світлі невмірущі постаті, яким світ завдячує свій розвій, — свою культуру і яких слідами належить нам пластунам ступати, заспівати Вам зворушливі пісні-думи про славні часи на Україні та її подвиги, зазнайомити Вас з всіми людьми, що причинилися до відродження укр. життя, попровадити Вас по далеких цікавих краях, і до краю вічних ледів і по безмежних американських лісах і африканських та азійських пущах, поплисти з Вами по широких океанах, поїхати в гостину і до мешканців джунглів і до братів пластунів всего світа. Хочеться поділити з Вами всіми думками і гарними почуваннями, що хвилюють наші душі та вказати Вам соняшний край людського духа і його чинів де вічно жиється, де плачу людського і горя не чуть...

Так, хочеться збрататись з Вами, обняти Вас своїм словом і поблагословити на путь мандрівки життя, — та на жаль уста наші мусять бути німі, а розмова коротка, наче крадена, бо часопис наш малий, бо не має в ньому місця, бо не має за що його поширити...

Длятого Ви, Пластунки (-ни), святкуючи свято відродження світа, доложіть всіх старань, щоб і наш часопис міг відродитися вповні. Нехай не буде між Вами ні одного, що не прислави для „Мол. Життя“ різдвяного дарунка, не жертвувавби якогось датку, навіть колиби йому прийшлося відмовити собі власного дарунку від рідні. Коли не можете на се самі спромогтися, то просіть свою рідню, прочитайте їй ось се, що ми до Вас говоримо, а вона певно не відмовить Вам, бо вона любить Вас так, як і ми, бо вона бажає для Вас добра.

Ще просимо Вас і о иншого рода даруночок. Підчас свят будете мати змогу в вільних хвилях зібрати свої думки разом. То ж призадумайтеся дещо над деякими пластовими питаннями, над життєм нашої молоді та її завданням і з своїми думками поділіться з пластовим брацтвом і цілим нашим громадянством через допись до „М. Ж.“

Не забудьте теж старатись про поширення пл. ідеї в своїй місцевости та зєднати передплатників для „М. Ж.“ Може вдасться Вам підшукати людий, що зацікавляться пл. ідеєю і займуться зорганізованням пл. відділу у даній місцевости.

Не забудьте підчас свят і про всі инші обовязки пластуна (-ки) і доброго Українця. Будьте все добрим укр. пластуном і таким себе всюди покажіть, а в часі торжественних хвиль не забудьте помянути і тих, що впали на шляху боротьби за краще Майбутнє.

Тямлячи на наші просьби, їдьте весело в свої рідні хати. Стискаємо Вам на прощання сердечно Ваші рученята і бажаємо для Вас і Вашої Рідні Веселих Свят! Їдьте і вертайте здорові, повні сили — життя, щоб новим повним розмахом дужих крил могли ми сміло прямувать на вершини на зустріч золотому сонцю..

Редакція.

бо благають нас худими своїми руками міліони братів, що снуються мов тіни в темряві і прагнуть ясного світла,

бо манить мета нас так пекучо — жагуче,
бо там тільки сонцерадісне життя буває,
бо там тільки злотовесняне щастя процвітає...

Ісаїв Петро „Л. Ч.“

Будь гордий з того, що ти Українець, бо твому народові призначено панувать над життям. Будь тим більше гордий, що ти український пластун, бо тим призначено створити нове життя і відродити людство. (Н. Н).

Юрій Калинський.

Він не зрадив.

Зимовий вітер гуляв,.. зі свистом уносив білі зоряно мінливі метелики снігу.. Грізно й таємно шуміли високі гірські смереки біля одного двора.

У його руїнах посеред гір розгостилися російські козаки. Їх коні, привязані до смерік гризли зубами кору та час до часу іржали — заповідали своїм панам лихо.

З двора виїздили, то назад вертали козацькі стежі. Коли вони прикучнувши мчались на своїх швидких конях крізь село, кожний з острахом слідив їх меткі рухи.

Опо валік села на горбку стояв один козак на чатах Скуленний обліплений снігом сидів на пеньку і легко прижмуреним оком слідив за ворогом.

Вулицею крізь село тюпав снігом сумний Петрусь. Він з тугою споглядав у напрямі звідкіля мали надійти Укр Січові Стрільці, бо там між ними були навіть його товариші—пластуни, з якими перед війною він разом працював. Не пішов він з ними, бо казали, що ще замалий. Як нетерпеливо тепер він їх ожидав. Вже зближався той час, коли мав їх побачити Що раз то блище чути було гук армат, ба навіть доходило вже до ух тарахкотіння крісових стрілів Малий Петрусь числив кожний арматній выстріл, а серце в нього тьохкало з радости. Що хвилини споглядав він у двір, чи не виїздять вже звідтіля козаки. Та вони ще ждали. Спокійно кріпилися часом.

Нараз почув Петрусь свист. Оглянувся і побачив того козака, що стояв на чатах. Він махав на Петруся рукою, щоб сей прийшов до нього. Петрусь рад не рад пійшов.

— Ти мальчік, як зовешся?

— Петрусь!

— А ти грамотній?

— Не розумію, що це значить.

Козак виняв з кешені якісь папері і подав їх Петрусеві.

— Умієш тут читати? Я їх знайшов при вбитому австрійцеві.

— Умію! — сказав Петрусь, оглядаючи папері

— Но, читай!

Петро Бистрий „Л. Ч“,
ст. пл. скоб.

Із зимових днів.

Як гарно сьогодня на дворі. Зимовий день. Паде білий білесенький сніжок і все біліє. Свіжість кріпить тіло, а радість душу. Родиться сила і хочеться бігти кудись в далечінь, хочеться боротись і змагати.

І чи-ж сидітимемо у своїх тісних домівках, що спиняють своїми стінами полет думки і підкошують силу? Нумо-ж, браття, троха з снігом погратися, нумо його повитати нашим щебетливим сміхом, гей-же на вздогін за сніжними метеликами! Берім саночки і біжім он там на гору невеличку, що наче бабуся стара біліє своєю сивою головою і бажає розповісти нам чудову казку про дивні краї.

Ви вже готові, а ті там на переді зі щебетанням на устах жваво поспішили й уже під горою. Під гору важко дещо, бо дідусь—сніг хватає за ноги, — спиняє. Та чи ми його боятисямемо? Він-же старий, а ми молоді, дужі, сильні. Берімся за руки, дущі на переді, бо разом скорше заможемо збиточного дідугана... Ми вже й на горі. Як скоро! Навіть не счулись. — Бо разом ми йшли, а разом не важко змагатись з нічим От так разом усі, взявшись за руки, попрямуємо з усьмішкою побіди на устах крізь життя і не спинить нас старий дідуган, бо юність наша його переможе.

Що за вид звідсіля! Простора даль, безкрая, а там дрімають Карпати, повиті у сині пелюшки неба. І ростуть крила в душі. Чути зов волі, гін в простори, а думка мкнеться у даль і родить грізні постанови. Дрожджом проймає жажда чину...

Гей! Ліпімо жваво снігура, а такого великого й високого, а такого величнього! Бачу, ви охочі до сього. Як скоро зростає снігур, а на ваших обличчах красується радість. Але що-ж се за снігур?—Вже розпізнаю: будівля, ні, святиня-храм! Так, великий храм. А на його щпилі заткнули ви наше знамя.

Ви вже й втомились. Вечеріє — сутеніє. Мороз чистить воздух. Палім ватру! Он стерчить галуззя сухе. Палім вогонь!

* * *

Ватра! Ватра! Як горить вона чаром! Світлом братає, теплом єднає, вогнем палить постанову. Іскрами креше завзяття, димом уносить в майбутнє і тугою вється. Гранню котить бажання, лоскотом кличе до чину, у груди дає подувом розмах...

Бачу, як очі ваші вогнем своїм мрії зближають.
Обличча ваші свіжістю сяйвом долю віщують.
Тиша! — Хвиля свята. Свитає майбутня потуга...
Але що-ж се? Хтось пісню співає далеко в хатах!
Чуєте?

Ми світла прагнем, ми у неволі,
Храму свого ми бажаєм...

Гейже браття! Пора до дому! Вертаймо жваво в свої хати і несім розмах туди, потугу, світло, завзяття, що ватра їх родить. За тугою кроком прямуймо! Палім ватру, палім вогні, щоб ними свій храм освітити, що на його шпилі заткнемо ми своє знамя..

● ● ●

Дещо про водний Пласт.

В пятому числі „Молодого Життя“ за 1927. р. були поміщені вказівки, як самому побудувати пластовий човен. Вони і надали мені думку звернути увагу тих пластунів, що живуть над ріками, яку велику вагу мають ті вказівки для них. Захоплення товаришів високими пл. ідеями, досить великі річки і мальовничі околиці, якими вони протікають — усе це складається на дуже догідні умови для заснування у нас сітки водного Пласту. Тим більше, що пластові човни, дякуючи товаришеві, який ті вказівки подав, можна й самим побудувати. Коштуватиме такий човен зовсім не дорого, найбільш 15 з., себ-то менче ніж найдешевший однострій.

Швидко вже зима покриє своїми оковами води, але пластуни не повинні на той час засипати. Хто в дома, той довгі зимові вечері може скоротити, будуючи пл. човна. Хто-ж на чужих кватирях, той може використати різдвяні і великодні ферії, яких вільний час коли скласти, цілком вистарчить на збудування човна.

Треба тільки не боятися праці, мати охоту і пл віру, що почате діло доведеться до кінця і на весну напевно колихалась би на филях галицьких та волинських рік маленька фльотиля гарних стрункіх пл. човників.

Окунь, пл. уч.

Петрусеві було добре знане те письмо й він, не довго думаючи, почав читати: „Приказ третьому відділові Укр. Січ. Стрільців“. Дальше Петрусь читав тихцем.

— Но, читай дальше, чого став? — наглив козак.

Письма були вельми важні. Від них залежав може й цілий успіх Стрільців і Петрусь постановив рішуче дальше їх не читати.

— Я далі не вмію.

— Чому?

— Далі по німецьки.

— Врьош мальчік! Читай, а ні, то гляди! — і показав остру шаблюку.

— Я далі читати не буду!

— Чому?

— Бо я... я... я не вмію. — Простогнав Петрусь, коли бачив, що козак справді добув шаблю з піхви.

— Читаєш, чи ні?

В душі Петруся розгорілась страшна боротьба. — Ні, ні! Не буду читати. Краще смерть чим зрада! — подумав собі Петрусь.

— Кажу ж бо, не вмію.

— Врьош! Читай! — Наглив козак, прикладаючи йому до шиї вістря шаблюки. Петрусь не вагався...

Йому зрада була страшніщою чим смерть...

— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

Пляни Стрільців удалися мимо цього, що вбито сотника третього відділу, при якому були всі пляни воєнних ділань, що попали в руки неграмотного козака. — Стрільці під проводом Чмоли полонили цілий відділ рос. козаків і пішли вперід серед загальної радости всіх.

— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

Не бачив лише тих Стрільців малий Петрусь, хоч так дуже того бажав, хоч так нетерпеливо їх ожидав.

Зараз лежав він оподалік села на горбку, на червонім від крови снігу, а його голівонька біля нього... У руці держав сильно стрілецькі папері...

А вітер гудів та свистав,.. наче співав похоронну жалібну пісню,... а полинялий папір у скостинілій руці тихо шелестів „він не зрадив... він не зрадив...“

Львів, 5. II. 26.

Не забуваймо про Карпати!

Не забуваймо про гірських велитнів, що сплять — дрімають, скуті ледом і снігом і ждуть освободителя — золотого меча весни — соняшного луча, щоб пробудив їх до нового життя!

І нас вони ждуть, про нас вони думають, сповиті білими хмарами, а вітер, той полонинський вітер, наш добрий знайомий, шепче їм до сну колискові пісні, а може й згадує їм про своїх братів-пластунів.

Не дармо-ж вони ждуть, не дармо вони нас кличуть! Вони знають, що, як тільки міць зими розтає, як тільки щезнуть ледяні окови, як запалають вогні на Юра, нас пожене могутня туга в гори. Вони знають, що забагато нам дав той свіжий полонинський вітер своєї сили й свіжости, забагато вогнів запалила вечірня ватра в наших грудях, щоби їх мійський пил міг загасити!

Ми затужимо за ними і потягнемо, як журавлі в вирій, щоб відпочати і зачернути в них нових сил.

А тих сил стане для нас всіх. Криштальні потоки дадуть нам своєї свіжости, вітер — скорости, могучі верхи — мужеської сили, полонинські цвіти — своєї краси. Памятаймо отже про нашу пластову гордість: наші табори серед розкішних гір і готовімся до них. Вони — твір нашого завзяття й нашої праці, то-ж будьмо горді ними й уважаймо їх сповненням наших пластових мрій, що вийшли з тісних мурів на широкі вільні полонини. Нехай стануть вони нам новою Січчю, де ми вчитисямемо карности й товариського та практичного життя, де будемо сталити себе до важкої життєвої боротьби за наші найвищі ідеали.

Пластуни, не забуваймо про наші табори в Карпатах і готовімся вже від сьогодня до них!

Андрій Пясецький „Л. Ч“.

●●

Зерно, що родить.

Товаришу (-ко)! Чи Ти вже розважив і засвоїв собі глибокі думки, що ми попереднього разу Тобі подали? Якщо ні, то не берись ще до сих, доки того не вчинеш, а якщо так, то читай сі думки і будь вдячний для тих людей, що їх висказали, щоби спрямувати Твої кроки на правильний шлях, що провадить до щастя.

— — — — — — — — — — — —

Ненавидим ми зло; проти його стоять по всякий час душа готова. (Самійленко).

— — — — — — — — — — — —

Погибіль буде жать, хто зраду сіє. (І. Федькович).

— — — — — — — — — — — —

Слово — наче камінь кинений з пращі; коли трафить на стіну, відібється і звернеться супроти тебе самого. (Болеслав Прус).

— — — — — — — — — — — —

Запалюй вірних до боротьби. І коли між вами буде хочби двайцять витревало хоробрих, то переможете дві сотні, а як таких буде між вами сто, то переможете тисячу невірних. (66-тий уступ Корану).

— — — — — — — — — — — —

Правдивий мущина — се той, хто видержить і найбільший біль і невдяку, а не втратить охоти до праці для других. Бо ся становить суть життя і тільки вона дає внутрішний мир — найбільше добро людини. (Др. О. Назарук).

— — — — — — — — — — — —

Дні своєї молодости зустрічаймо працею. (Н. Н).

— — — — — — — — — — — —

Уся наша праця повинна дати свідоцтво неугнутої енергії в постанові. — Перепони — це правдиво доповняюча школа. (Ферстер).

— — — — — — — — — — — —

Точність має у собі дійсно щось царського, бо виявляє царську владу над життям. Вона є великою ввічливістю володарів. (Ферстер).

— — — — — — — — — — — —

Правдиво шляхотний ум все буде поважати форму і обичай. (Ферстер).

— — — — — — — — — — — —

Чемність у мущини є тим, чим у женщини краса. Добре поведення, чемність та ввічливість—це найліпша збруя на простаковатість та нечемність других. (Честерфільд).

— — — — — — — — — — — —

Люди, як кулі, чим гладші, тим дальше котяться. (Ріхтер).

— — — — — — — — — — — —

Навіть сила не має такої влади, що ввічливість. Можна її порівнати до цементу, що споює людські відносини, або оливи, що удогіднює суспільній машині виконування своєї діяльности без тертя. (Мердін).

— — — — — — — — — — — —

Не випереджуй журби, ані не журися тим, що може й ніколи не буде. Держися сонішнього боку життя. (Френклін).

— — — — — — — — — — — —

Успіх є дитиною труду та витревалости.

— — — — — — — — — — — —

У твоїй вдачі спочиває твоя доля.

— — — — — — — — — — — —

Магометанський Коран говорить про науку ось що: Шукайте науки, хочби навіть в Хінах. Ширіть науку, бо хто її ширить, боїться Бога, хто її бажає, служить Йому, хто про неї говорить, хвалить Його, хто за неї змагається, зводить боротьбу святу. Хто учить других, дає милостиню невіжим, хто нею користується зближається до Творця, бо учені матимуть вплив при воскресенню мертвих, бо правдива наука є дороговказом в тім, що дозволене і що заказане, є смолоскипом, що світить в дорозі до раю, є щирим другом в пустині, товаришем на чужині, розвагою в самотині, проводирем в щастю і терпінню, прикрасою для добрих другів.

— — — — — — — — — — — —

Не будемо народом останнім, але як наші батьки перед віками народом першим або до перших приналежним, який розпалить нову луну пізнання і нове народам дасть життя та витичить нові його напрямні. (Г. Майковський).

— — — — — — — — — — — —

З ПЛАСТОВОГО СВІТУ.

„Jublo“ — національне шведське Jamboree відбулося в пл. таборі в Сальзіоебаден біля Штокгольму між 8. а 19. липнем с.р. з нагоди 15-літної річниці істнування шведського скавтінґу. Скавтові орґанізації цілої Европи були прошені вислати по 10 своїх представників, якіби протягом цілого свята були гістьми шведських скавтів. Доволі цікаво, чому Укр. Пл. Улад не одержав жадного запрошення. Чи взагалі його не вислано, чи пішло на чиїсь руки, де й осталось? Поза шведськими пластунами цілого краю взяли участь у націон. шведс. Jamboree пластуни німецькі, данські, естонські, фінляндські, литовські, лотвійські, норвежські, чехо-словацькі, угорські, англійські та французькі як також сам ґен. Бейден-Пауелл. Цікаво, чому польських пластунів там не було.

Ціллю свята було взаїмне пізнання пластунів та виміна думок і вмілостей, що вповні було осягнене.

Гостей витав вожд шведських пластунів майор Еббе Ліберат, який проводив цілим зїздом. Щоби могти порівнати наші пл. свята і стрічі з чужими, подаємо програму шведс. Jamboree.

9. липня 7. год.—рання труба, 5 хвилин руханки, національні купелі (після шведських приписів); 8^{15} год.—здвигнення шведс. прапору, перегляд всіх делеґацій, молитва прикази; 9. г. — снідання, вправи пластові; 12 г. — вправ, обід; 17 г. — купелі, опісля відвідини, відпочинок, гри; 20^{30} г. вечера, ватра. — 10—11. липня. Офіціяльне відкриття Jamboree, відвідини престолонаслідника Ґустава Адольфа і княгині Інґриди, роздача відзнак і т. п. — 12—19. липня. Овація на честь Бейден Пауелла і його жінки, оглядини Штокгольму, офіціяльне приняття, зняття фільму танців шведс. пластунів, ріжного рода виставки, торжественні богослуження, прогульки по Штокгольмі і його околицях а врешті радіофонічні надання з Штокгольму в богатьох мовах.

Набожні співи підчас ватр вказували на релиґійний підклад шведського пл. руху.

Швеція—кінчить французький звітодавець—це край де добрі ідеї є вже примінені до життя, а не тільки дискутовані.

(За „Le Scout de France" з 1.V.1927. подала *І. Сярійська*).

Пластовий фільм. В Франції виготовлено в останнім часі знову пластовий фільм під заг. „Геройські серця". В головній ролі виступає в ньому Жан Форест. Перша вистава того фільму мала відбутися 22. жовтня с.р. в Парижі в кіні „Artistic", а на протязі 1928. р. має він розійтися по цілій Франції.

Пласт а педаґоґія. Пластове виховання находить чим раз більше признання в цілому світі. Починають ним інтересуватися фахові педаґоґи, а навіть беруть його під увагу в своїх розпорядках міністерства освіти. І так в польськім „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyz. Rel. i Oświec. Publ. Nr. 10 (188). з 26 серпня с.р. зачислено до шкільних книжок і видавництв, помічних для учеників шкіл середних і загально-образуючих теж і польські пластові книжки як: „Baden Pawell: „Wilczęta", Glass H : „Książeczka Harcerza", Piasecki E. i Schreiber M : „Harce młodzierzy polskiej" інші.

Дім польських пластунів у Львові. На засіданню Мійської Ради м. Львова дня 12. серпня с. р. запала ухвала, якою відступається майже безплатно 481 сяжнів мійського ґрунту при ул. Зеленій під будову „Domu Harcerza Polskiego". Справу ту референтував радний Гефлінґер. Не знати, чи під наш пл. дім не удалосьби узискати кілька сяжнів від Мійс. Ради!

Сталі польські пл. кольонії в Гелю. Завдяки ініціятиві деяких польських громадян мають повстати на Гелю (пристань і морська коса коло Ґданьска) сталі пластові кольонії, до чого створено осібний комітет. Громадська самоуправа заявила готовість вставити в свій буджет певну суму на ту ціль. Уряд теж не відмовив своєї помочі і під будову кольонії виділив на Гелю 7000 м квадр. терену та зарезервував 20.000 м² (Якось другим спадають благодати з неба, тільки ми не можемо діждатися мимо рекурсів навіть затвердження окремого статуту Укр. Пл. Уладу).

Пластові розмови через радіо. Кождого четверга о год. 16·25 надає Начальна Команда „Związku Harcerstwa Polskiego" свої комунікати в польськім радіо—Варшава. — 16. вересня с. р. крім звичайних комунікатів відіграно там радіофонічну картину під заг. „Як Болєк став пластуном". Участь брали у виведенню артисти сцен варшавських та польс. пластуни.

Лучба між пл. відділами. Розпорядок польс. Міністра В. Р. і О. П. з дня 3.IX.1927. (Nr O. H. fiz. 752/27.) говорить між иншим в 4-тій точці таке: Łączenie się kółek różnych szkół w jedno zrzeszenie jest niedozwolone Wyjątek stanowią drużyny harcerskie, wchodzące zgodnie z organizacją Zw. Harc. Polsk. w hufce i chorągwie.

Бейден Пауелл лявреатом Нобля. За ініціятивою кількох скавтових орґанізацій з Швецією на чолі розпочато старання і заходи о признання Бейден Пауеллови нагороди Нобля. Начальство Z. H. P. рішило теж прилучитися до тої акції.

Італійські скавтові орґанізації в звязку з зарядженнями державних властей розвязано. Число „Jamboree" за липень 1927. р. містить лист п. Л. Піротти, в якім він доносить Міжн. Скав Бюрови про розвязання „Giovanni Esploratori Italiani" (Молоді Італійські Розвідчики).

Шанґайські скавти як хінські так анґлійські і инших народностей добули собі загальне признання громадянства задля великих услуг, які віддали в важких хвилях, що їх переживали Хіни.

Скавтовий Готель в Кандерстеґ в Швайцарії тішився сего літа великим успіхом; рівночасно мешкало і обозувало в нім около 300 скавтів. В зимі буде він отворений від Різдва до кінця січня.

Запитай себе: що я роблю, щоб світ позіставити кращим, як я його застав? (Б. Пауелл).

З нашого життя.

Т-во „Просвіта" в Рівному і пластуни.

21. падолиста с.р. святкувало врочисто Рівенське Повітове Товариство „Просвіта" десятилітній ювілей свойого існування. Рівенська „Просвіта" належить зараз до найсильніщих культурних огнищ на Волині. Є це перша „Просвіта", що звернула увагу на пластові методи виховання молоді та ввела їх до своїх спортово-виховних секцій, які як найкраще розвиваються та щораз більше поширюються, до чого вельми причинюється Рада Рівенської „Просвіти", особлива прихильність до пластових метод виховання членів Ради Вп. Пана Карпінського, голови та Вп. Пана Кентжинського, як теж інструктора „Просвіти", голови спортово-вихов. секцій а зараз скм. С. Семенюка та допомога В. П. Кмди.

Ювілейне свято розпочалося молебнем і панахидою за померших членів „Просвіти". О год. 12. в пол. відкрито святочні загальні збори. Разом з иншими представниками найповажнійших наших культурно-просвітних інституцій повитав Шановну Ювілятку та її надбання за десять літ існування представник Верх. Пл. Кмди ст. пл. скоб Володимир Остапович. Вечером того дня о год. 9. відбулася в театрі Зафрана велика святочна академія. Більшу частину програми виконали рівенські пластуни. Зрозумінням і гарним виголошенням віршів визначився 7-літний пластун-новик Богданко Кентжинський. Гучні оплески публики збирали пластуни і пластунки танцюристи, що вивели цілий ряд балетових продукцій укр. танків. Гармонійністю рухів та прегарним виконанням вільноручних вправ під співи чарували публику рівенські пластунки Порядок на святочній академії удержували пластуни в одностроях. Учасники академії виходили піднесені духом та певні, що рівенська „Просвіта" при тісній співпраці ідейної молоді, вихованої в пластовому дусі, втішатисяме величавими здобутками в майбутньому. *В. О.*

Пластовий табор Селопласту на Ділі.

Цей табор—улаштований 40. Пл. Курінем ім. І. Черняти в Конюхові в днях 5—15. липня с.р.—мав побіч звичайних завдань, як пл. вироблення й товариське співжиття, ще й инше. От брав я сільських хлопців на вправи, чи ґутірку, щоб виробити собі погляд на потреби Селопласту. З цього боку—це перший цього рода табор у нас.

І приніс він багато. Побіч цього, що стверди.. не знаю котрий вже раз, пекучу потребу поширення Пласту поза мійські мури, дав змогу винести ось які поміченння: 1) Пласт на селі поширяться лише тоді, коли викинеться з нього непотрібний для села баляст. (Пригадую собі, як я було ще колись у ґімназії, не міг навчити сільських хлопців пл. законів (14 точок!) і азбуки Морза.) 2) Психіка сільської дитини рішуче инша від мійської. 3) Пласт на селі мусить мати инші завдання, примінені до потреб села, мусить бути у всіх детайлях конкретний. (Приклад: не має там місця для азбуки Морза, як речі теоретичної, абстрактної, що не має найменшого примінення в практиці). 4) Чар ліса не ділає тут так, як на хлопця з міста. (На мою думку систему „Селопласту" треба конечно кинути на барвне тло романтики українського села: обрядів, вірувань, звичаїв. До речі: над цим повинні застановитися ці, що промишляють над знаціоналізуванням Пласту. (Заміна назви „труппа" на Курінь, чи Полк це дрібниця, цього мало.)

Більше напишу коли иноді. В секреті признамся Вам, що хочу писати підручник пластування на селі. Признаюся тому, що сподіваюся помочі від Вас. (Замітки, погляди, практичні вказівки шліть, будь ласка, на адр. Є Ю. Пеленський, Львів, Супінського 21).

Буйтур.

Чехи а Укр. Пласт на Підкарпаттю.

В одному з чисел ужгородського часопису „Podkarpatski Hlasy" появилася замітка на тему пластового табору в Турія Ремете, котра виразно зясовує нам становище Чехів до українського Пласту на Підкарпатті. Автор звертає чеському суспільству увагу на небезпеку, яка грозить підкарпатському Пластові, ану вгадайте від кого?—від Українців-галичан, що працюють у його рядах. Він ломить руки над тим, що Пластови грозить нехибний упадок через те, що Українці своєю злобою відтручують від праці в Пласті Чехів. А самі-ж Українці? О горе! Та-ж для них Пласт є лише плащиком, під котрим вони... українізують підкарпатську молодь. Тому радить автор „по приятельски" Галичанам, щоби вони для добра Пласту уступили з відповідальних місць у пластовому уладі, бо, мовляв, Чехи вже підглянули карти в руках Українців-Галичан і не дадуть себе довше ошукувати, але займуть супроти них відповідне становище.

Так, пане дописувач, ми заглянули вам у карти та бачимо, як із під шкури приятеля Пласту вилазить чеський шовініст, якому Пласт має служити яко знаряд чехізаційної політики. Але затямте собі: не тепер упадає Пласт, коли в ньому працюють свідомі Українці, але тоді, колиби вони уступили зі своїх місць, а він ставби у ваших руках середником чехізації.

Верес Роман, ст. пл.

Українські пластуни на чеському святі свободи в Празі

Як відомо, українська галицька молодь, що їй прийшлося жити далеко від рідного краю на чужині над берегами Велтави, зорганізувалася для спільної праці теж у пластові відділи, на чолі яких стоїть Укр. Пл. Кмда в Подебрадах. Укр. Пл. Курінь в Празі запросили чеські пластуни на своє свято на день 28. травня с. р., коли то весь чеський народ святкує роковини своєї свободи. Редакція дістала опис вражінь з того свята і виступу наших пластунів на нім, однак із за браку місця містимо тільки виїмки з нього:

Аж ось чути свисток. Завіса підіймається і на сцену виходить місточальник бр. Ян Новак. Вітає присутніх пластунів Коротенька але тепла промова. Потім встаємо—чеський пластовий гимн. Починається академія. Пластунка деклямує; Х говорить промову; бр. Новак дістає нагороду—„срібного вовка“ — кричимо йому слава!“ Знова деклямація — на сей раз вже пластун. Потім: передавання прапору одному з новозаснованих відділів, якась сценка, державний гимн.

Всьому з захопленням плескають—звісно—настрій святочний. Перша частина скінчилася. Перерва. У другім відділі наші точки: танці та гра на бандурі. Пяніст не прийшов—ідемо співати до танцю на сцену. Перед нами ще був балет. Стаємо в глибині. Починаємо співати. Щось воно з тонами не тее. Вискакують наші малі вовченята — добре! Дві дівчинки тнуть гопака. Старшенька за хлопця. І навприсюдки! Сильно апльодірують. На біс не могли,—впорядчик дає знаки—поспішати Починаємо коломийку. Дві пари. І на наш погляд танцюють дуже красно, а для Чехів—просто чудо! Правда, в одному кружкові трохи збилися, але хиба се помітно? Де там! Двох таких пар не знайдеш більше і між пластунами цілої Праги! Дзвонять підківки, розвиваються стрічки.. „а я тее дівча люблю“.. Кінчили Саля реве ! Апльодісменти не втихають мабуть хвилин десять. Ми вже проходимо на свої місця, а публіка все ще не може заспокоїтися.

Нарешті трохи тихшає. Виходить наш пластун Таґаруля з бандурою. З під струн виривається Масарикова улюблена — „тече вода, тече“... А потім українські пісні. Дві лише—і кінчив. Саля ніби на хвилинку заніміла—і раптом „bis!, bis!“, ляскають, тупають, аж на серці приємно робиться. Та марно. Часу немає. Ніхто не повторює своєї точки. Хлопці, що лишилися в салі, кажуть—„наші точки були найліпші“.

Дівочий квартет співає пластові пісні. Гарно, по домашньому. Сидять на стільчиках пластунки, сміються і співають; ми також сміємося і слухаємо Бо пісоньки жартобливі Пластова гра на сцені, маленька одноактівка і академія скінчилася. Вже темніє, а нам ще йти через цілу Прагу. Виходимо. Попереду прапор, за ним двоє наших танцюристок у національних убраннях, потім брат „Співець“ на чолі дівчат Далі ми—Курінь ст. пл. ім. О. Вахнянина у Празі. Безпосередно за нами вовченята. Хлопців веде наш курінний „Грім“.

Ми вертали улицями Праги поміж відділами чеських пластунів і співали бадьорі укр. пісні. Люди на хідниках ставали та гляділи допитливо за нами. А голос пісні давав їм одвіт, відбивався від пражських мурів, розповідав про українську славу та тужно летів в напрямі любого рідного краю.

Ступа.

В справі одного часопису.

На днях занималася В.П.К. фактом появи одного часопису, який вийшов з поминенням обовязуючих пл. приписів. На однім з засідань винесла В.П.К. в цій справі слідуючі рішення, які за згодою В. П. Кмди подаємо до загального відома для поучення і остороги на майбутнє:

1. ВПК. рішенням з дня 3.12.1927. осуджує як найгострійше непластовий спосіб критики хиб помічених у пластунів, що його вибрали деякі старші пластуни як автори печатаних статей, а зокрема стар. плас. Ю. Шматера. За цей виступ робить ВПК. посередньо відвічальною Управу УУСП.

2. ВПК. як верховний трибунал для інтерпретації пластової ідеї і пластових законів силою йому даної власти заявляє, що Пластовий Улад був і є організацією самовиховною і як такий бере відповідальність (в межах людської можливости) тільки за своїх членів повноуправнених, себто тих, які користуючись пластовими засобами зуміли власним трудом над собою відповісти вимогам пластових степенів вище пластуна скоба. Тому всяка критика пластової ідеї і Пластового Уладу, основана на поміченнях між членами нище пластуна скоба є висловом ігноранції пластових справ, або свідомою охотою шкодити Укр. Пл. Уладові.

3. ВПК не бере ніякої відповідальности за часопис „В Дорогу“, листок стар. пласт., так як на нього не давала ніколи ніякої апробати. На поміщені там заміти ВПК. не відповідає, бо вважає їх не зовсім передуманим самообвинуваченням самихже авторів, яким видно не довелось ще як слід зрозуміти самовиховного характеру Пласту і які через те шукають причини своїх хиб поза собою. З природи річи їх обвинувачення колідують з точкою пл. закона про пласт справедливість.

4. ВПК уважає отсі свої рішення в цій справі вистарчаючим остереженням і пригадкою всім пластунам, не виключаючи старших пластунів, що критика пластунів пластунами є як самокритика допускаєма а навіть вказана і вчислена в методи пластового виховання, але користування того рода критикою поза Уладом (зокрема в печати) є каригідним шкодженням УПУладові

5. Усі лихі наслідки цього кроку, яких УПУ-ові не удалосьби вже оминути, будуть вписані на рахунок непластовости тих стар. пластунів, які свідомі змісту уможливили печатну появу такого листка.

Відрадні вісти. Пластові ідеї находять що раз то більше признання і зрозуміння серед нашого громадянства. Як відомо, один свідомий селянин з Косова подарував свого часу спорий кусок свого грунту для Пласту під будову пл. табору, яка вже поступила вельми вперід. А недавно (тому кілька тижнів взад), як довідуємось, представники всіх укр. організацій і громадянства в Косові при нагоді заявили, що вони, колиби сього було потрібно, можуть запевнити матеріяльне удержання для пластового інструктора, що провадитиме Пласт в Косові. Явище справді відрадне. Можемо надіятися, що небавом по всіх наших місточках і селах найде пл. ідея позне зрозуміння і таких зая найдеться о много більше, бо здорова ідея і щира праця для її переведення видає все обильні гарні овочі.

Голоси з Волині. Читайте уважно!

Редакція одержала деякі цікаві статті від пластунів з Волині. Передовсім визначаються вельми розумними думками дві статті Сірого Вовка під заг. „Будуймо пласт. пресу“ і „Більше практичного знання“. Ізза браку місця подаємо тільки в скороченню важніщі думки наразі з першої статті.

Без доброї своєї преси стає кожда організація, установа а то й цілий народ калюжою води, яка застоялася, в якій кишать ріжні бактерії і роблять воду до нічого непридатною.

Без доброї своєї преси стає життя подібним до кімнати, занечищеної і наповненої до краю зіпсованим воздухом, де багато отруйного вугляного квасу, в якому світло перестає горіти, а живе сотворіння задихається.

Люде без доброї преси стають духово майже мертві; вони мають очі а не бачать, мають уши а не чують; їм обрідає все і стає для них тягарем, вони попадають в стан мізерного животіння.

Поширена, поглиблена і збільшена пластова преса, хочби і само „Молоде Життя“ стане тим бистрим, чистим гірським потоком, що, вплинувши в застоялий став укр. життя, усуне всякі бактерії, стане свіжим весняним гірським воздухом, що вилічить і найтящі недуги та надасть укр. життю буйного полету весняного вітру

Щоби пластова преса однак могла поширитися і відповісти своїм великим завданням, мусить кождий пластун і Курінь до цього причинитися, а саме: 1) по прочитанню сеї статті вирівнати негайно всі свої залеглости, 2) правильно вносити передплату (не цілорічну післяплату!) на біжучий квартал а то й на піврік і рік, 3) приєднати як найбільше передплатників зпоза Пласту, 4) поставити в домівці скринку на прес. фондз нею до кождого, що зявиться, підходити і висилати з неї датки точно, що місяця, 5) призначувати всі доходи з концертів, забав, вистав і т. п. на пл. прес. фонд, і в тій цілі їх уряджувати, 6) вислати обовязково бодай дві статті річно до ред. „М. Ж.“ Це можна робити збірно: поставте собі якусь тему і хай її пишуть всі пластуни. Чий допис узнаєте по перечитанню всіх на сходинах голосованням за найліпший, той вишлете, а инші зістануть в архіві.

По виконанню щойно своїх обовязків зглядом „М. Ж.“ зможемо поставити до нього свої домагання після вподоби, щоб воно всіх задоволило.

Не ждіть, брати і сестри, на строгі прикази а зрозумійте вашу конечну потребу і від сьогодня до чину! Вперед!

Ваш Сірий Вовк.

ДЛЯ РОЗВАГИ.

ЗАГАДКИ.

1) Ребус.

(Подав Н. Н.).

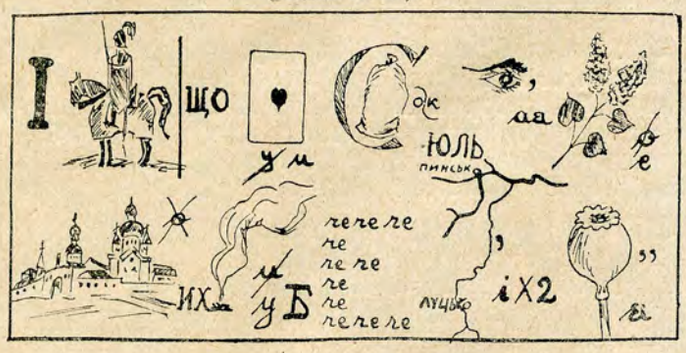

2) Ґеоґрафічна парасолька.

(Уложив Д. Фіґоль).

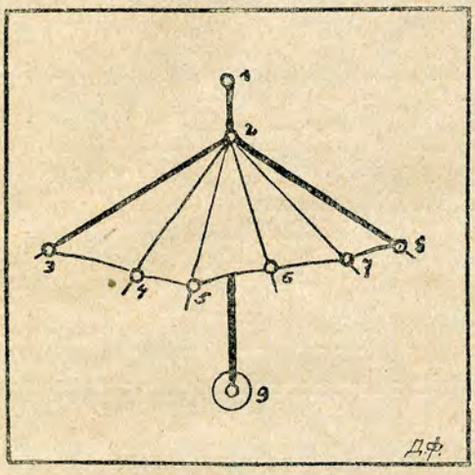

Назвати девять галицьких місцевостий, котрі лежать у відповідно побільшеному віддалені від себе. Місце їх положення зазначене числами.

3) Фут — поеза.

(Подав Буй-Тур).

Один футуристичний поет хотів написати поему. Коли не ставало йому слів, узяв їх, в нічому не змінюючи, з одної притчі Франка й уложив так:

Обмерз, голодний сніг, здаєсь і лютий
Надармо духа лиш Мороз шукав,
був пес і заверуха: страви пушка,
Захисту й продрог. По вулиці блукав

Уложіть назад з цих слів строфу притчі Франка. За добрі розвязки призначено дві нагроди:

А. Лотоцький: Кужіль і меч.

Замітка: Загалку „Руни“, уміщену в попереднім чйслі „М. Ж“, уложив Д. Фіґоль.

Розвязки.

„Руни“. Ключ: 1) Бейден Павелль, 2) Будь готовий 3) Сом, 4) Ящірка, 5) Нюх 6) Ґалілей. — Коли дійдемо до міліонів юнаків, пронятих ідеєю скавтінґу, то батьківщина гляне в майбутнє гордо і спокійно. (А. Кіченер).

Влучні розвязки прислали: І. Мриц ст. пл., Іван Вітушинський, В. Долинка, Олекса Сокіл, О. Цар, Андрій Тершаковець, Молодий Вовк Рогатинець, О. Балюсь, Яр. Падох, Яр. Рак і Ол. Фединський.

Нагорода: Дж. Лондон: Оповідання південного моря — припала жеребом для ст. пл. І. Мрица.

СВ. о. НИКОЛАЙ МІЖ СТАРШИМИ ПЛАСТУНАМИ

В переїзді через Київ, колишню столицю українських городів, закупив мирлихійський чудотворець о. Николай в „Книго-спілці“ більшу скількість найновійших видань України і користуючися дипльоматичним паспортом перевіз їх до Львова, щоби роздати їх місцевим Гурткам та Куріням ст. пластунів.

І так кожня частина дістала свій дарунок:

1) Гурток ст. пл—ок: „Ті що греблі ґвуть“ — брошуру: „Чому ми дотепер не прірвали греблі“.

2) Санітарному Гурткові ст. пл. двотомовий науковий твір: „Антісептична пластова діяльність і перша поміч в смертельних укушеннях пл.—суду“.

3) Гурткови ст. пл ок „Ластівка“—„Як чорнокрила ласточка училася картоґрафії, як вона літала на сходини і як звила собі гніздечко в пластдомівці. (От собі байочка для наших середущих).

4) Водному Гурт. ст. пл.: „Як я став моряком і як мене вибрали на команданта пл.-фльоти“. (Спомини провідника Гуртка).

5) Кавалєрам залізної остроги: оперетку на 3 дії: „Як остали найдовше в стані кавалєрськім“.

6) Гурткови пластунів техніків: Історію України академ М. Грушівського з дописком автора „...для спеціялізації“.

7) V. Куріневі станиславівців: ветеринарийний порадник: „Як поборювати Лісових Чортів і взагалі всяку твар“. (з ілюстрац.)

8) III. Куріневи: „Лісових Чортів“: повість-трильоґію:
I. „Волинські колеса“.
II. „Ми гайдамаки“.
III. „Де тютюн та чарка, там минеться сварка“.

А крім того ще одну брошурку, що подає ще одну інтерпретацію статті: „Чого ми хочемо“.

9) Пластунам самітникам—гимн самітників: „Бувай ми здорова“ (з портретом „Бен-Гура“).

10) Е. Ю. П. Ленському—концесію з неба на апостольство нової пластової релігії

11) Юшма-Тері — повний пластовий однострій (з короткими штанцями) і вільну карту перебування в пл. таборі, щоб міг приглянутись хибам і прикметам пластунів на яві.

12) Головній Управі У.У.С.П. — книжку Г. Ібзена: „Як ми мертві воскреснемо“.

Не забув сідоголовий святець і про верховні пл. власти.

13) Для В. Пл. Кмди—найновійшої системи „Форда“, (який ще навіть не появився з фабрики), щоби Верх. Отаман в окруженні пласт-ґенераліції не потребував дибати пішки на волинську стрічу.

14) Для Верх. Отамана—листок Головної Управи У.У.С.П. Юркашма-Тери п з.: „По старшині батька в лоб“.

15) Для засновника нашого Пласту—нагороду Нобля і побажання як найкращих успіхів в його пластовій діяльности і то нинішній, вчорашній і позавчорашній.

16) Екон. реф. інж. Сер-Бенові готовий реферат: „Будова пласт. дому, а танець в економії і економія в танци“.

17) Скарбниці В. П. Кмди наш й Іці М. до касової книги рубрику „приходи“ і воздухо-тревалу касу.

18) Для адм'ністрації „М. Ж“ рубрику на „дворічню післяплату“.

19) Редакції „М. Ж.“—порадник п. з. „Як можна роздобути кілька дописів з провінції“.

20) Найважніщому референтові Ос. Таповичеві—бінокливий монокль і науково-правничу розправу: „Техніка арматніх вистрілів з потрійними кабзлями в ідеольоґію У.У.С.П., а як найбільше поширення вільної руки в своїому рефераті“.

Перед виїздом поступив о. Николай до редакції „В дорогу“. В часі інтервю з невідвічальним редактором заявив о. Н., що він теж „традиційний святий“ і не позволить виписувати на себе несотворені речі; тому сконфіскував розпроданий наклад і поїхав в свою дорогу.

(Подав Д. Фіґоль і „Пікусь“.)

Пластовий інструктор на Волинь потрібний на січень або лютий 1928. р. Блищих інформацій уділиться по зголошенню, яке належить слати негайно до редакції „Мол. Життя“.

ЛНБ им. В. Стефаника
ПРОВЕРЕНО-1987 г.
0,40

Вісти з В. П. К.

Обіжник ч: 6./17. Іменування скавтмастрами.

В. П. К. на засіданню дня 11.XI.1927. іменувала др. А. Річинського з Володимира Волинського та Ст. Семенюка з Рівного скавтмастрами У.П.У.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 7./17. Про жіночий табор на Соколі.

В. П. К. дня 9.XII.1927. признала 4-тий жіночий обласний табор на Соколі інструкторським табором типу „Б", ч. 5.

(Реф. діяльн.)

Обіжник ч: 8./17.

В звязи з надходячим живіщим політичним рухом пригадується, що Пласт як орґанізація в справи політичних партій не мішається і ніяка частина уладу не може зорґанізовано виконувати дотичних приказів, ані підніматися прислуг політичним чинникам.

(Реф. орґ. і діяльн.)

До ч. 80/17

До
Скавтмастра **Дарії Навроцької**
у Львові.

В. П. К. висказує Вам отсим п р и з н а н н я і п о д я к у за вміле й зразкове ведення 4-го жіночого обласного табору на Соколі. Скоб!

Львів, 9. грудня 1927.

За
В. П. К.:
С. Левицький, Верх. От. — В. Кархут „Л. Ч.", реф. діяльн.

До ч. 80/17

До
Самост. Гуртка ст. пл—ок „**Ті, що греблі рвуть**".
у Львові.

В. П. К. висказує Вам п о х в а л у за старанне підготовання й гарне переведення програми 4-го жіночого обл. табору на Соколі. Скоб!

Львів, 9. грудня 1927.

За
В. П. К.:
С. Левицький, Верх. От. — В. Кархут „Л. Ч.", реф. діяльн.

Переписка редакції.

Сірий Вовк. В статтях думки вельми цінні. Другу скорочуємо і містимо п. з. „Голоси з Вол.", за що моцно перепрошуємо. Брак місця, але може прийде черга.

Прижмурене Око. Дякуємо за допись. В слід. числі піде.

Остріг — Пластун! Ідея віршів гарна. Місцями слабе виконання. Наразі вагаємось містити.

Б. Медведиця. Оповідання цілком симпатичні; ждуть своєї черги. Пишіть ще!

Сліпий Орел. Спогади з прогульки не помістимо. Описуйте коротко тільки цікаві моменти, що представляють собою вартість для всіх.

Товаришеві „Д. Г., одному з трьох" в справі кінцевої замітки в статті Дрота п. н. „Мої враж. з таб. на Соколі". Вашої дописі не містимо, бо вона є довільною інтерпретацією пластового закону, до чого Ви не є компетентні. Зміст її подано до відома автора зачепленої Вами статті, який приняв до відома Ваше пояснення події і в звязи з цим заявив, що не мав зовсім наміру робити дрогобицькому Пластові як цілости якихось великих докорів. Це була тільки замітка, яка булаби не зроблена, коли прояв не мавби характеру загального явища. Злої гадки в тім ніякої, а тільки ходить о добро Пласту.

Другу Вашу допись зі згляду на небажані наслідки не можемо містити.

Всіх самітних пластунів (-ок) прошу подати мені чим скорше свої адреси, а всіх старших пластунів (-ок), які бажалиби зговоритися зі мною на теми, порушені в однодневці „Довкруги пластових справ" (липень 1927), прошу писати на адресу: Ю. Шматера, сам. пл., Akna Slatina (u P. Dr. Kovárové) Podk. Rus. C. S. R.

„Золотий жук". Перша частина оповідання під тим загол., що його ми подавали частями в нашім часоп., вже закінчена в Ч. 8. (47). Другу часть, що подає розвязку цілої таємниці, розпічнемо друкувати з новим роком.

Слідуюче число „М. Ж." з причини 1) різдвяних ферій, 2) поновної зміни в редакції і 3) зміни у верх. пл. установах — вийде подвійне мабуть аж в лютім 1928 р.

ОГОЛОШЕННЯ.

ПЕРЕДПЛАТА „М. Ж."

В краю: річно	4·50 зл.
½ річно	2·50 „
¼ річно	1·50 „
в Америці: річно	1 дол.

Земельний Банк Гіпотечний

АКЦІЙНА СПІЛКА

ЛЬВІВ—ПІДВАЛЛЯ 7. Телєф. ч. 3-82.

Телеґр. адр „ЗЕМЛЕБАНК".

ДЕВІЗОВИЙ БАНК

ПОЛАГОДЖУЄ ВСІ БАНКОВІ ЧИННОСТИ

переводить інкаса на всі місцевости в краю — — —

Переводить переказ заграницю, з осібна на Україну й Росію через власного кореспондента в Харкові —

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ АКЦІОНАРЕМ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО У ЛЬВОВІ. — — —

Видає Українське Крєєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю — Редагує: Редакційний гурток. — Одповідає за редакцію: Б. Кравців Адрес редакції й Адміністрації: Львів, Бляхарська 11. І. - Гроші слати на адресу І. Макарушківна Львів Пелчинських 2 (Для „Молоде Життя".)

З друкарні Ставроп. Інституту у Львові.

Львівська державна наукова бібліотека
№ Ж. 4920

4920

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА.

IV
Ж-17033
1927-1-19